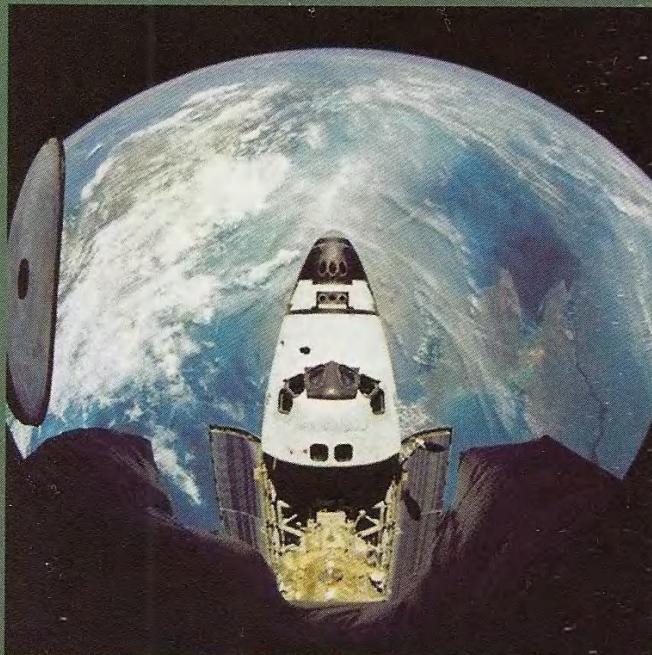

RAYMOND W. DRAKE

PĂMÂNTUL ZEILOR

VOL.

II

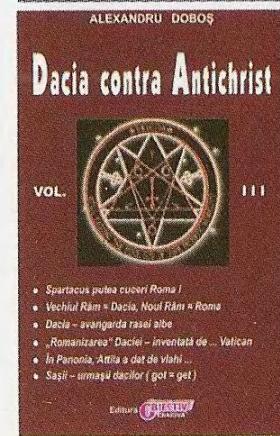
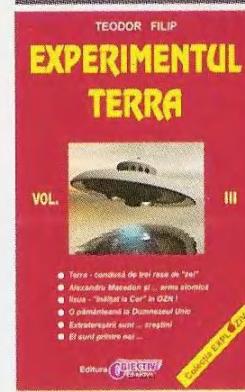
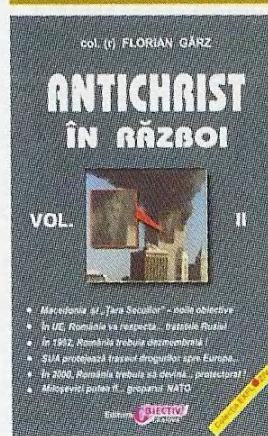
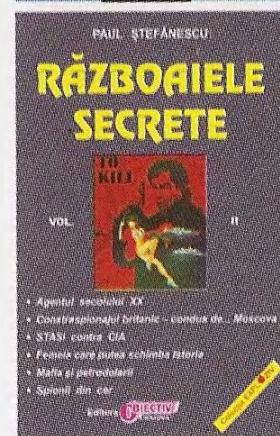
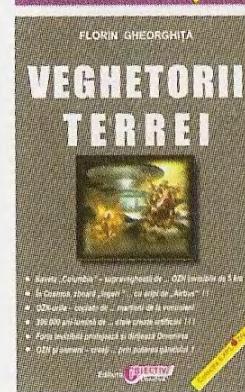
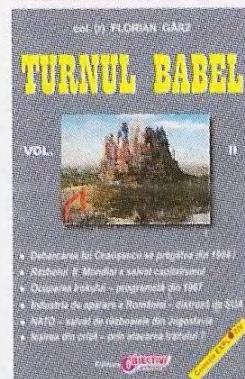
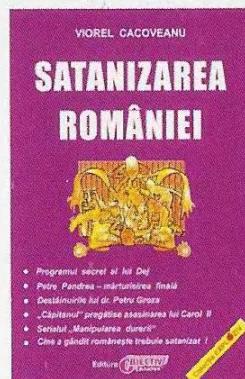
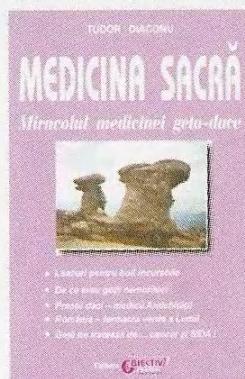

- *Iisus va domni 1.000 ani... în România*
- *Secretul zborului îl știau doar getii !?*
- *Vedicii aveau... pilule pentru nemurire !!*
- „*Limba-mamă*“, sanscrita – născută în România
- „*Sălbaticii*“ din Preistorie ar fi umilit SUA...
- *Anul dacic – precis ca... cel de la NASA*

Editura **OBIECTIV**
CRAIOVA®

Colectia EXPLORATIV

SECRETE ÎN OBIECTIV

ADEVĂRUL EXPLOZIV !

RAYMOND W. DRAKE

PĂMÂNTUL ZEILOR

VOLUMUL II

Editura **OBIECTIV**
CRANOVA

NOTELE EDITURII

- „**OBIECTIV**” este marcă înregistrată la OSIM din 1995, cu toate drepturile ce decurg din Lege (tipărituri, distribuție, site).

Editura **OBIECTIV** nu are nimic în comun cu următoarele publicații apărute fără acordul nostru: „Obiectiv mehedinteanc”, „Obiectiv argeșean”, „Obiectiv de Vâlcea”, „Obiectiv de Călărași”, „Obiectiv de Tulcea”, „Obiectiv Vocea Brăilei”, „Obiectiv de Vaslui”, „Obiectiv de Suceava”, „Obiectiv legionar” și nici cu site-urile/blogurile autointitulate ilegal „Obiectiv“.

Am rugat inutil procurorii să se autosesizeze (10 ani) iar de 2,5 ani nu fac nimic în dosare!...

- Așteptăm cititorii să ne comunice dacă n-au primit cărțile comandate.
- Rămânem deschiși colaborării (manuscrise, difuzare, etc.).

DIFUZORI “TEPARI”

- **“INFORMEDIA CART” SRL Ploiești** - str. Mihai Bravu 45 A; tel. 0244/512.883; 596.146; 0722.241.561 (Dumitru Cristi); 0723.258.196 (Coman Eugen);
- „**MEDIAPRESS Invest**” **SRL Craiova** - str. Câmpia Islaz 58; 0251/510.775; Vanță - 0788.313.890; proces câștigat (definitiv);
- „**LIBRI MARIS/CARTEA MĂRII**” **SRL Constanța** - str. Tulcei 10, bl. TM3; 0241/545.355; 511.380; proces câștigat (definitiv);
- „**ALVIS**” **SRL Giurgiu** - str. Piața Comerțului, bl. 32, parter; 0246/310.837; Paraschiv Petra - 0726.964.418;
- „**MARICON Press**” **SRL București** - str. Abanosului 4, bl. 2, sc. A, ap. 9, S2; 021/241.52.78; fam. Simion - 0723.697.770;
- **“BLASSCO / VASLUCY” S.R.L. București** - Bdul A.I. Cuza 91; tel. 021/223.77.55; 229.92.54; 0744.60.20.19 (Lucian Borleanu - patron și la Ed. Lucman); proces câștigat (definitiv);
- **“SEVERIN” S.R.L. Dr.T.Severin** - str. Traian 60; tel. 0252/317.192; 312.205 (DNA A. Păiș); proces câștigat (definitiv);
- **“COMPRESS” S.R.L. Suceava** - str. Luceafărului nr.3, bl.E53, Sc.B, ap.4; tel. 0230/51.51.09; 0744.504.131, 0745.624.750 (Bogdan Strutinsky).
- **“OANA PRESS” S.R.L. București** - str. Grădiștea 14, bl.B14, Sc.5, ap.59, S4, București; tel. 021/450.21.00; 0723.397.081 (Ghiță Ion).

În atenția celor în drept și a celor interesați...

Copyright :

Editura **OBIECTIV**
SRL

Tel./Fax: 0251/418.943; 0351/402.390;
Mobile: 0744.708.957; 0771.689.439 (RDS)
O.P.8, CP 812 - Craiova, cod 200.940, Dolj
Web: www.edituraobiectiv.ro
E-mail: edituraobiectiv@rdslink.ro

Tipar: **Printex srl**, Craiova
str Electropuțere nr. 21
Tel./Fax: 0251.580.431
www.printex.ro

I.S.B.N. 978-973-7974-85-3

Capitolul I

ZEII DIN SPAȚIU AI SCANDINAVIEI

Hiperboreea, Țara Zeilor era în Dacia !

Anticul Nord e încă o enigmă. Aura lui de vrajă îi atrage și astăzi pe exploratori Aceste tăcute pustietăți trezesc în sufletele oamenilor misterul care învăluie o lume minunată, de mult pierdută. **Poeții Antichității au dat Nordului numele de Hyperboreea, Țara Zeilor**, cerul său luminând ținuturi de o frumusețe nepământeană, în care Nemuritorii se bucurau de o primăvară eternă, izolați de restul Omenirii printr-o barieră de gheăță. Apollo și Celeștii își făcuseră o distractie din a zbura pe deasupra zăpezilor.*

Trăind aproape de calda Mediterană, grecii erau fascinați de **misterioasa țară de dincolo de Muntele Olimp**, țară a eroilor, a vrăjitorilor, a uriașilor, a dragonilor înclestați mereu în războaie fantastice, atât pe Pământ, cât și în Cer. Din nord-est, fenicienii aduceau amulete prețioase din **chihlimbar**, cunoscut atunci sub numele de „**elektron**”, fiind că se încărca electric.**

Îndepărtate amintiri colective mai păstrau imaginea unui **cataclism teribil**, care a pustiit acele frumoase regiuni nordice, **făcându-i pe aheeni să coboare până în Peloponez**. Legendele povestesc că **Soarele și-a schimbat cursul când Pământul a fost lovit de o cometă**, punându-se astfel capăt unei epoci din istoria Omenirii. **Clima s-a răcit, zeii s-au retras** din acel haos, îndreptându-se către stelele lor, lăsându-l pe Om singur să-și construiască o nouă civilizație.

Toate popoarele antice - atât cele din Est, cât și cele din Vest - **au păstrat o legendă veche** fie sub formă de elemente religioase, fie ca epopee romanțată. Tot ce a fost adăugat ulterior a schimbat într-o oarecare măsură trecutul, dar **adevărul despre acel dezastru** de proporții cosmice s-a păstrat în **toate miturile din Scandinavia**.

Eschimoșii din Groenlanda – aduși...cu OZN-urile

Tărâmul de poveste al Nordului a fost distrus în totalitate de ultima glaciație, pe care geologii o datează aproximativ în anii **10.000 î.e.n.**,

* **N. edit.:** Greu de înțeles: primăvară eternă și zăpezi veșnice... Țara Zeilor, ne spun arienii, erau Dacia, „țara de la capătul Lumii”...

****N. edit.:** Țara de dincolo de Olimp, a uriașilor, din nord-est este tot Dacia! În Micene, la 1600 î.e.n., se găsea chihlimbar iar de Britania nici nu auzise...

cauzată probabil de neașteptatul cataclism care a dus și la scufundarea Atlantidei. Mamuții care au fost găsiți în ghețuri sunt dovada că **temperatura a scăzut brusc, probabil în urma unei catastrofe planetare.**

Eschimoșii cred și astăzi că, în urmă cu mii de ani, **strămoșii lor** au fost **luati de uriașe păsări de metal din Asia Centrală, Ceylon și Mongolia și duși în Groenlanda**. Această tradiție a permis numeroase speculații legate de motivul care i-a determinat pe extratereștri să îi ducă în asemenea regiuni neospitaliere, când existau atâtea alte locuri care i-ar fi putut primi. Oare, acest exod s-a petrecut înainte de venirea ghețurilor ?

Puținii supraviețuitori au suferit un soc, fiind nevoiți să se adapteze la condițiile acestei lumi de gheăță. Legendele transmise - chiar modificate odată cu trecerea timpului - vorbesc despre **conducătorii acelui trecut de aur** care ar fi fost **zei**. Uneori, gheăța arctică se mai topea, dând la iveală comori ale unei civilizații care înflorise cândva, demult, în acele locuri.

Oamenii s-au transformat în vânători nomazi, iar abia după multe mii de ani, când ghețurile s-au mai retras, urmașii lor au revenit încet, pe urmele renilor, spre nord, repopulând Peninsula Scandinavă.

Unelele descoperite - cioplite din os și din cremene - sunt mosestre de perfecțiune¹, iar desenele de pe peretii peșterilor demonstrează inteligență impresionantă a oamenilor din neolic, ce îi caracterizează și pe oamenii Cro-Magnon din Franța și Spania*.

Studiile efectuate pe bază de probe de polen colectat din adâncul mlaștinilor demonstrează că **pădurile luxuriante au fost doborâte pentru obținerea unor terenuri pentru agricultură**, marcând astfel începutul actualei civilizații.

Norvegia – numită Dacia, norvegienii – din America Centrală ?!

În timp ce Abraham se sfătuia cu „Domnul” în privința distrugerii Sodomei și Gomorei, iar acei Celești îi acordau onoruri prințului Rama din India antică, numeroși emigranți din Vest au invadat Danemarca și Suedia. Tradițiile Americii Centrale afirmă că, în vremurile îndepărivate, **Quetzalii** - cu pielea albă ca laptele, cu ochii albaștri și părul lung, blond - au pornit cu corăbiile lor spre o țară răsăriteană, în nord-vestul Europei, devenind **norvegienii de azi**.**

* **N. edit.:** De câteva decenii se știe că Omul de Cro-Magnon a apărut întâi în Europa Centrală. În 2003 s-au găsit și dovezile („Ion” și „Ioana”) că a fost creat în România...

** **N. edit.:** La 2000 î.e.n. la nord de 50° nu exista populație! Au scris negru pe alb cei de la Cambridge...Danemarca și Norvegia formau, în Evul Mediu, un stat

Acete popoare ce construiau **megaliti**, ridicând **dolmene** pentru morții lor și **morminte colective** împodobite cu bijuterii de preț, împărtășeau aceeași înălțătoare credință a vieții sufletului după moarte ca și constructorii templelor ciclopice ridicate în Epoca de piatră în Britania și Franța. Chihlimbarul descoperit în Danemarca a devenit deosebit de valoros, fiind exportat în regiuni îndepărtate, până în țările mediteraneene, în schimbul mărfurilor rafinate ale Sudului.

Danezii au fost la origine suedezi. Ei susțin că numele țării lor provine de la eroul Dan, fiul lui Yper - regele din Uppsalir, Suedia - cel care a cucerit Zeelanda și apoi Jutlanda².

Ni se pare ciudată speculația că **Dan ar veni de la Danai**, cei care în vremuri imemoriale au migrat din nord-vest spre sud, spre Micene, și pe care Homer îi considera a fi grecii care au asediat Troia. Printr-o simplă coincidență, Danemarca și Grecia sunt înrudite astăzi prin familiile lor regale.^{**}

Migrațiile de-a lungul și de-a latul Europei au dus atât la înflorirea comerțului, cât și la răspândirea unor idei ce au dezvoltat o cultură de o impresionantă măreție. Cupele de metal descoperite în mormintele daneze semănau foarte bine cu vasele fabricate în Scoția și în Portugalia. **Agrafe din metal și pandantine originare din zona Dunării au fost găsite în regiuni traversate de cele mai cunoscute drumuri comerciale.**^{**}

Dispăruta Atlantida – „mutată” în... existența Suedia

Prin anii **1800 i.e.n.**, pe când britonii construiau ansamblul megalitic de la Stonehenge***, războinicii **Cretei minoice** adunați sub semnul securii cu două capete **cucereau Jutlanda**, obligându-i pe mulți agricultori să se refugieze în Norvegia și Suedia. În timpul celui de-al doilea mileniu i.e.n., în **Scandinavia înfloarea cultură Epocii de Bronz din Cnosos și Micene**, acea uimitoare și agitată civilizație care domina cea mai mare parte a lumii cunoscute până atunci.

Comorile de aur descoperite în morminte dovedesc o îndemânare și

„Dania”, numit „Dacia” într-o Bulă papală iar locuitorii își ziceau daci...

Daci, getulii, massageții („getii cei mari”) - ulterior, numiți alani și alemani - sau macedonenii erau descriși ca înalți, blonzi, cu ochi albaștri...

* **N. edit.:** Micene, am văzut, a fost construită de aheii veniți dinspre nord-vest, adică din Oltenia!... Greu de înțeles ce legătură are înrudirea caselor regale cu istoria veche...

** **N. edit.:** Acest fapt ar fi trebuit să dea de gândit! Dacia era un focar de civilizație, au constatat savanții secolului XIX, când istoria nu era încă politicizată.

*** **N. edit.:** Istoria oficială engleză din 2008 afirmă că Stonehenge este un complex construit de migratori din Europa Centrală. Adică, de daci!

un meșteșug desăvârșite, demonstrând **existența unei arte cizelate de-a lungul multor secole**. Ofrandele închinante zeilor, deosebit de prețioase, nu puteau fi decât produsele unei societăți superior organizate, condusă de principi foarte bogăți. Totodată, **o mare influență avea și clasa atât de puternică a clerului**, care propovăduia învierea și naștere după moarte a celor care se închinau zeilor Cerului, venerați ca Ființe miraculoase care supravegheau Pământul din Spațiu.

În secolul nostru pragmatic, evităm să lăsăm o sticlă de lapte în fața ușii dar, cu 4.000 ani în urmă, **rudele celor decedați își impodobeau morții cu diademe și bijuterii**, pregătindu-i pentru viața ce va veni, credințe religioase profunde, excluzând orice sacrilegiu. Ar risca oare astăzi vreun milionar să fie îngropat cu vreun obiect de aur ?

Cu cât informațiile noastre despre **Epoca Bronzului** se îmbogătesc, cu atât crește considerația pentru **profundimea gândirii acelor popoare antice**, moștenitoare ale unei înțelepciuni care rivalizează cu a noastră.

Unii cercetători au plasat Atlantida lui Platon în Suedia*, a cărei civilizație a fost contemporană cu cea din Cnosos, distrugerea sa putând fi provocată de cataclismul care a afectat toată partea de vest a continentului.

Homer descria Scandinavia, Ulise vizita Oslo !?

Homer, inspirat probabil de povestirile miceniene, ne-a lăsat o descriere clasnică, ce ar putea fi a Epocii de Bronz din Scandinavia. După căderea Troiei - aproximativ în 1200 î.e.n. - au început **peregrinările lui Ulise**, care a rătăcit pe mare timp de **zece ani**, înainte ca zeii să-i permită să se întoarcă la credincioasa sa soție, Penelopa, în Ithaca.

În general, cercetătorii³ au plasat famoasele aventuri ale lui Ulise - povestite în *Odishea* - în zona Mării Mediterane. Mai recent, însă, ele sunt **localizate pe lângă țărmurile Europei vestice**, considerându-se că anumite detalii din scrierea lui Homer ar corespunde cu alte repere ce ne sunt familiare astăzi. Asemenea teoria fascinante ridică serioase semne de întrebare asupra călătoriei lui Ulise.

De la cele câteva sute de mile dintre Troia - situată în apropierea Dardanelelor - și mica Ithaca, o insulă de pe coasta de vest a Greciei, **din cauza unei furtuni cumplite** ce a împins corabia de-a lungul Mării Mediterane, **călătoria s-a prelungit**, Ulise ajungând să treacă prin Coloanele lui Hercule (Gibraltar) și să se oprească în **țara mâncătorilor de lotus**, identificată cu Insulele Canare.

Echipajul lui Ulise ar fi dorit să rămână pe acele plaje scăldate de

* N. edit.: După tipicul occidental, Atlantida era o insulă care a dispărut. Suedia supraviețuiește...

soare, atât de liric descrise de agentiile noastre de voiaj, dar el i-a zorit spre nord, către tărmurile **sălbaticilor din Laestrygonia**, antica Lisabona. Scăpând de **canibali**, grecii ar fi trecut prin golful Biscaya către **Aeaea*** Belle Isle de astăzi, **insula vrăjitoarei Circe**, care i-a transformat pe oamenii din echipaj în porci.

Câteva luni mai târziu, Ulise a coborât la **Ogygia**, posibil Guernsey de acum, unde timp de **7 ani** a fost prins în mrejele nimfei **Calypso**. În cele din urmă, a reușit să se desprindă din farmecele ei. Având mereu în stânga constelația Ursa Mare, Ulise a pornit spre Marea Nordului, până când a eșuat pe tărmul regatului **Pheacia**, care ar putea fi identificat cu Oslo de astăzi.

La Oslo, Ulise a văzut construcții ciclopice, „dispărute” azi...

În zdrențe și aflat la capătul puterilor, Ulise a fost găsit de **tânără prințesă Nausica**, ce i-a dat veșminte bogate și **I-a înfățișat tatălui ei, Alcinous**. Afecțiunea tandră înfiripată între vîrstnicul războinic și neștiutoarea prințesă a rămas una dintre cele mai frumoase povești de iubire ale literaturii clasice, demnitatea și respectul arătate de rege și de curtea sa naufragiatului fiind manifestări ale unei societăți nobile, care ne duce cu gândul la principii din India.

În versuri minunat cizelate⁴, Homer ne povestește cum zeița Atena î s-a înfățișat lui Ulise ca o fecioară frumoasă și, făcându-l invizibil, I-a condus la palatul lui Alcinous.

Nevăzut de nimeni, Ulise s-a plimbat nestânjenit printre **construcțiile ciclopice** specifice acelor populații megalitice, fiind cu totul uimit de minunile descoperite - deși el cunoscuse și auritul Micene și înaltele turnuri ce străjuiau Troia -, la fel de uimit ca și Herodot când, 700 ani mai târziu, avea să viziteze Babilonul.

Ziduri masive placate cu alamă, uși în rame de argint, suflate cu aur, covoare imense peste pardoselile șlefuite, dedesubtul cărora se întindeau rețea de conductelor de apă ce alimentau băile și fântânile. Alei largi, străjuite de statui, conduceau spre grădini încântătoare unde viață-de-vie și fructe îmbietoare se coceau în aerul îmbătător.

* **N. edit.:** Unde a ridicat un tumul peste cenușa și armele lui Elpenor. Un grec care dorise să moară neapărat într-un loc de care nu se auzise în Grecia! O glumă în stil occidental... Abilul Ulise devenise dintr-o dată cel mai prost navigator al vremurilor sale și ajungea la Oslo, dincolo de 50° latitudine nordică, unde existau doar ghețari !

Scandinavia – climat temperat ... cu ghețari de 3 km

Revenit vizibil, Ulise a fost **invitat la banchetul regal** la care participau toți nobilii din Feacia, având încă o dată ocazia să se convingă de binefacerile acelei civilizații seculare. În vremuri atât de îndepărtate, când nu exista încă televiziune, **povestitorii erau întotdeauna bineveniți**.

Cu o impresionantă elocvență, Ulise a povestit cum, în noaptea căderii Troiei, a ieșit din burta calului de lemn, apoi soldații greci au trecut Troia prin foc și sabie. Printre suspine, a amintit în continuare cum a fost aruncat de furtună în țara mâncătorilor de lotus, cum l-a orbit pe uriașul ciclop Polifem, cum a reușit să fugă de vrăjitoarea Circe și cum, după o serie de aventuri în lumea subterană, a ajuns în brațele lui Calypso.

Astfel de povestiri minunate i-au încântat pe ascultători, tot aşa cum, după 3.000 ani, îi încântă pe toți cei care le citesc. Plin de generozitate, **regele i-a dăruit lui Ulise o corabie trainică**, îndemnându-și supușii să-i ofere cele necesare drumului, după care eroul a pornit, în fine, pe drumul spre casă, spre Ithaca.

Identificarea țării Feacia cu Norvegia provoacă, probabil, îndoieri, deși nu este imposibilă. Prin anii **1200 î.e.n.**, **Scandinavia** se bucura de un **climat temperat**, iar oamenii duceau aceeași viață ca și cei din sud.

De altfel, vicleanul Ulise nu și-ar fi pierdut zece ani din viață rătăcind prin Marea Mediterană, pe care o cunoștea atât de bine. Peregrinările sale trebuie să fi avut loc în acele ținuturi misterioase ale Vestului.*

Țara Zeilor – în Scandinavia... dar... Sudul era mai civilizat !

Literatura antică a celor mai multe țări prezintă drept reală **intervenția extratereștrilor în viața pământenilor**, începând cam de prin anii **2000 î.e.n.**, în timpul lui Abraham, și până la **bătălia de la Marathon**, din **490 î.e.n..** Apoi, vizitele lor s-au restrâns la o supraveghere mai discretă. Celeștii care au aterizat în India și în Grecia au vizitat, desigur, și Scandinavia, aşa cum sugerează mitologia norvegiană.

Cronologia este însă confuză, studiul mostrelor de polen indicând probabilitatea ca, aproximativ **prin anii 500 î.e.n., clima Europei să se fi răcit brusc****, din cauza unor modificări în radiația cosmică, sau a unei

* N. edit.: La 1500 î.e.n., ghețarii de 3 km înălțime, scurși din Scandinavia au ajuns în Marea Neagră și au produs o nouă mare migrație (dorianii). Într-adevăr, climat temperat !...

** N. edit.: Pe la 500 î.e.n., eroii și zeii greci erau prezenți...goi sau îmbrăcați sumar...

reduceri a câmpului magnetic terestru, sau a unui cataclism cosmic gigantic, care în paralel să fi descurajat și vizitele extratereștrilor.

O mare parte a Scandinaviei a devenit rece și de nelocuit, migrații în masă făcând ca partea nordică să fie abandonată În urma lor au rămas doar renii și vulpile polare, iar triburile care au migrat spre sud - lombarzii, burgunzii, teutonii, goții* - au hărțuit mereu legiunile romane.

Numai o mare catastrofă ar fi putut provoca deplasarea unor populații din locurile în care trăiau din cele mai îndepărtate timpuri, făcându-le să rătăcească și să lupte - asemenea Fiilor lui Israel - pentru noi aşezări. **Astfel de migrații, forțate de răcirea climei, au tulburat civilizația Epocii Bronzului și au izolat zona Mării Baltice de Sudul mai civilizat.**

Celții dominau vestul Europei dar atacau Roma dinspre Dunăre...

Epoca Bronzului a fost urmată de **Epoca Fierului, în care o societate împovărată de griji lupta pentru a supraviețui în condiții cu totul schimbate**. Artele și meșteșugurile care înfloriseră odinioară au decăzut, reducându-se la satisfacerea strictă a necesităților curente, complicatele arme din bronz au fost înlocuite cu unelte simple, bune atât în timp de pace, cât și de război.

Presiunea crescândă din partea celților care dominau vestul continentului a izolat Scandinavia de cultura Greciei și a Romei, deși Pliniu și Tacit au vorbit vag despre acei **Suioni** care locuiau mult mai departe de pădurile teutonilor și care aprovizionau matroanele romane cu blănuri rare.

Triburile teutone, măcinate de dispute interne, continuau să amenințe bogatele ținuturi mediteraneene. Astfel, **în 390 î.e.n., Brennus și galii săi au trecut munții Apenini și au cerut Romei o bogată răscumpărare****.

Cezar și, mai târziu, Marc Antoniu i-au nimicit pe barbarii de dincolo de Rin și de Dunăre, dar **șuvoiul inevitabil a continuat să coboare totuși dinspre Alpi, împărați mai slabii pierzând bătălie după bătălie și a-jungând să plătească tribut greu în pământuri și aur**.

În 410 î.e.n., Alaric* și sălbaticii săi goți au prădat orașul, marcând astfel sfârșitul fostului mare Imperiu Roman. În vest, anglo-saxonii au început invadarea Britaniei.**

Timp de sute de ani, Scandinavia a rămas în întunericul epocilor trecute, pentru ca apoi, **brusc, în secolul VIII, populațiile din fiorduri și**

* **N. edit.:** Goții au apărut în Istorie prin secolul III e.n., nu în secolul V î.e.n...

** **N. edit.:** În nici un caz, galii nu erau teutoni !

*** **N. edit.:** Născut la Peuce, în Delta Dunării, și nu în Scandinavia !

insule să se unească și să atace cu sălbăticie Anglia, Irlanda, Franța și Spania*. Vikingii au invadat și Rusia. Coborând pe Volga, au ajuns să formeze vestitul corp de armată Varangian, aflat în serviciul reginei Irina a Bizanțului.

În secolul XI, Eric cel Roșu a traversat Atlanticul, ajungând în Vinland, **descoperind**, de fapt, **primul, continentul american**. Vikingii, atacând mereu din corăbiile lor lungi, au însărmântat întreaga lume creștină care păstra încă amintirea legendelor eroice ale zeilor lor din vechime.

Runele gotice – inventate la Buzău !

Templele ciclopice și mormintele din Epoca Bronzului descoperite în întreaga lume arată că **popoarele megalitice venerau deopotrivă Soarele și stelele**, respectând acea religie cosmică împărtășită de Regii din Spațiu, care mai târziu au fost divinizați ca Zei ai Cerului. Minunatele povestiri despre Celești, regăsite în fascinantele legende din India, Egipt, Babilon și Grecia, au fost cântate, desigur, și de barzii din Suedia antică.

Dacă însă vreun poet scandinav a scris o *Mahabharata* sau o *Iliadă* a Nordului, din nefericire, nici un vers nu s-a transmis posteritatei. Scrierile lineare din Cnosos și Micene, din cel de-al doilea mileniu î.e.n., au încurajat, probabil, scrisul și în Scandinavia acelor timpuri. **Cataclismul din jurul anului 500 î.e.n., care a depopulat regiunile nordice, a distrus complet și cultura locală**, întreaga literatură ce se acumulase fiind pierdută.

Runele², acele simboluri fonetice descoperite scrijelite pe diferite pietre, au fost considerate ca anterioare erei creștine, evocând scrierile grecilor sau, poate, ale celților**.

Răcirea climei, urmată de mari migrații, a adus după sine 1.000 ani de barbarism, o prăpastie întunecată rupându-i pe oameni de trecutul lor.

„Hamlet” – inspirat din „Gesta Danorum”

Totuși, de-a lungul veacurilor, vechile tradiții s-au păstrat în cântecele barzilor, nu în forma rafinată a epopeilor sanscrite sau a frumoaselor legende grecești, ci doar în acele *Edda, poeme* de o intensă meditație,

* N. edit.: Spania a fost atacată de vizigoți, care se declarau fiii lui Zalmoxe !...

** N. edit.: Runele au fost inventate de Wulfila, șeful goților din zona Buzăului (sec. III. e. n.), pentru a-i convinge pe aceștia să treacă la creștinism...

Vezi „Getica” de Iordanes.

ce îi preamăreau pe zeii și eroii din Nordul aflat în declin, evenit lumea întunecată a frigului și a ghețarilor.

Într-o perioadă în care televiziunea nu exista, în lungile nopti de iarnă care încremeneau în nemîșcare întregul Nord, singurele distracții puteau fi oferite doar de **scalzi**, acei **menestreli pribegi**, primiți bine atât de curte, cât și în jurul focurilor de tabără. Aceștia cântau vechile poeme ce descriau în imagini minunate vremurile pline de eroism, războaiele și poveștile de iubire din Cer și de pe Pământ care au avut loc cu mult, mult timp în urmă.

Creștinismul nu a ajuns să domine în Scandinavia decât pe la anii 1000 e.n. dar, ca și în alte țări, Biserica a încercat să facă uitate toate tradițiile păgâne, **preoți fanatici arzând scriurile precreștine, la fel cum părinții creștini au distrus o mare parte din literatura Greciei și a Romei și cum iezuiții - cu secole mai târziu - aveau să nimicească întreaga cultură antică din Mexic.**

Numai puține rămășițe ale literaturii teutonice ni s-au transmis peste veacuri, precum *Beowulf* în Anglia, iar în Germania *Niebelungenlied*, reluat în operele dramatice ale lui Richard Wagner. O istorie legendară a danezilor, *Gesta Danorum*, din care s-a inspirat Shakespeare pentru *Hamlet*, a fost **compilată prin anii 1180 e.n. de Saxo Grammaticus** care, mai luminat decât ceilalți preoți din tagma ecclastică, a asternut pe hârtie vechile legende înainte ca aceasta să se piardă.

Conducătorul Islandei – poet la Curtea norvegiană...

Principala colecție a miturilor norvegiene este *Edda*, cuvânt care înseamnă „străbunică”, adică „poveste din bătrâni”. **Elder Edda** (cea mai veche *Edda*), care cuprinde poeme mitice și eroice ale unor autori necunoscuți, a fost **atribuită lui Saemund**, un nobil islandez, și a fost datată în jurul anului 1100 e.n.

Saemund studiase în Franța și în Germania și a scris - probabil în limba latină - *Istoria regilor din Norvegia*, din nefericire pierdută. Vechile legende au fascinat și pe un alt învățat islandez, **Snorri Sturlason⁵**, un personaj deosebit de pitoresc și cu multiple talente, ce ar fi trebuit mai bine să trăiască în timpul Renașterii italiene decât în epoca aceea atât de ștearsă.

El s-a căsătorit cu o moștenitoare bogată, a scris poezie și proză, s-a amestecat în justiție și politică, fără ca viața sa libertină să-l împiedice să ajungă, în 1215 e.n., **conducătorul Islandei** (pe vremea când Ioan Fără de Țară semna, ca rege al Angliei, împotriva voinei sale, „*Magna Charta Libertatum*”). Apoi a venit în Norvegia ca poet al curții regale.

În 1222, Snorri a devenit **din nou conducător**, s-a îmbogățit de pe urma înaltelor sale funcții și s-a despărțit de prima soție, căsătorindu-se cu o altă moștenitoare bogată, probabil mai Tânără.

O asemenea comportare scăaldoasă, agravată și de intrigi politice, i-a înfuriat pe supușii săi. În 1241, el a fost **asasinat de propriul său ginere**, care era **sprijinit de regele Norvegiei**, cu toate că Snorri îi închinase acestuia o poezie, ceea ce ar putea constitui un avertisment pentru toți poetii de la curte.

Acest libertin şiret, având darul vorbirii, s-a numărat, cu siguranță, printre cei aleși să discute cu zeii. El a reluat într-un stil plin de eleganță și cu mult spirit vechile legende, opera sa fiind cunoscută sub numele de **Noua Edda**.

Zeii iubeau pământenele. Cine le crease ?

Cele mai vechi consemnări despre Celeștii care au vizitat India, Egiptul și Babilonul datează de la **1500 î.e.n.***, în timp ce Homer și Hesiod i-au preamărit pe zei doar începând cu anii **800 î.e.n.**, evenimentele descrise petrecându-se, probabil, cu multe secole înainte. Dar au mai trecut încă două mii de ani până când acele *Edda* au ajuns să înglobeze întunecata mitologie scandinavă.

În timpul îndelungatelor secole de întuneric, în ciuda cataclismelor naturale, a migrațiilor și a războaielor care au devastat țările nordice, **vechii zei erau încă prezenti în memoria colectivă**, dominându-i deopotrivă pe vii și pe morți, cu o forță pe care creștinismul nu a eclipsat-o.

Cine erau oare acele formidabile personalități cosmice care, din hăurile trecutului, aveau încă puterea de a-i împinge pe oameni la sacrificiu, îndemnându-i pe vikingi să treacă Europa prin foc și sabie** iar, o mie de ani mai târziu - într-o amplă revenire - să împingă cel de-al treilea Reich al lui Hitler într-un „amurg al zeilor” ?

Mitologiile Greciei și ale Romei confirmă cronicile întregului Orient ce redau variante întru totul asemănătoare Creatiei, glorificând ființe minunate venite din ceruri, care au condus lumea în Evul de Aur.

Împreună cu fiicele oamenilor, aceste ființe au zămislit eroi, apoi au luptat împotriva uriașilor, străbătând cerul în care zburătoare și mânuind raze mortale și superbombe, ucigând dragoni însărcinători. Dar, în final, când cataclismele au zdruncinat Pământul, Celeștii s-au reînstorit spre stele.

* **N. edit.:** Sumerienii au scris despre viața zeilor încă din 4000 î.e.n., iar în Egipt sunt consemnări din 3000 î.e.n...

** **N. edit.:** Vikingii au atacat Britannia începând cu 834 dar nu și Europa...

Cultul Soarelui provine din Nord. Din Dacia...

Aceste tradiții comune s-au păstrat în toate țările, diferind doar numele zeilor, în fapt ei fiind aceiași. Legendele din Grecia, Egipt și India întăresc ideea că, de fapt, **cultul Soarelui își are originea în Nord**, Apollo fiind descris întotdeauna alături de o lebădă, asociere care simboliza, probabil, un extraterestru într-o navă spațială. *

Dar fiecare popor și-a personificat zeii în funcție de specificul național. Indienii îi slăveau pe Celești ca fiind regi din Spațiu deosebit de învătați, dar și războinici. Evreii îl venerau pe Iehova ca fiind puternic, dar și gelos. Grecii și-i imaginau pe zei ca fiind geniali și plini de poftă, aceste imagini fiind influențate atât de experiența poporului respectiv, cât și de clima regiunii în care trăiau.

Dacă aceste *Edda* nu ar fi fost scrise și dacă legendele teutonilor nu ar fi supraviețuit, am fi putut să fabricăm singuri miturile norvegiene printr-o simplă transpunere a tradițiilor mondiale despre extratereștri în acel decor aspru și neprimitor al Nordului. Această teorie poate fi demonstrată în mod empiric. Dacă „scandinavizăm” istorii de demult, avem dintr-o dată în fața ochilor imaginea întunecată, prevestitoare de rău și înghețată a zeilor din poemele lumii nordice.

Lupta uriașilor cu zeii a zguduit Pământul !

Legendele scandinave despre Creație redau aceeași înțelegere cosmică pe care o găsim în *Rig Veda* și în *Geneza*, sugerându-ne o sursă comună, și anume o străveche civilizație sau religie adusă pe Pământ de extratereștri, încă din cea mai îndepărtată Antichitate.**

Astfel, **Voluspa**⁶/Cântecul profetesei ne vorbește despre **Giunnung-gap, un gol primordial foarte întins, lipsit de energie și de materie**, de o potențialitate latentă, **vidul** postulat de știința noastră modernă. Tatăl-Atotputernic, Absolutul, existând din Eternitate, a supus Haosul ordinii, creând Spațiu și Timpul. Astfel, în Nord a apărut Nifelheim, tărâmul ghețurilor și al întunericului, iar în Sud strălucitorul Muspelheim, regiunea focului.

Douăsprezece râuri înghețate curgeau încet spre sud, dar Atot-

* **N. edit.:** Toți autorii greci antici au recunoscut că Apollo era un zeu important din Tracia iar Leuke/Leuce/Insula Albă (Apollo=Cel Alb), actuala Insula Șerpilor, era insula sa, mama sa Leto/Leta fiind născută în zonă (vezi Letea, din Deltă).

** **N. edit.:** Simplu: *Rig Veda* a fost scrisă de arienii migrați din Ardeal, *Geneza* a fost compilată din legendele sumerienilor plecați tot din Ardeal, iar Scandinavia a fost populată prin migrații din același Ardeal..

puternicul a trimis un vânt cald care a topit ghețurile și a împrăștiat negurile, iar din aburii care se ridicau s-a întrupat **Ymer - Uriașul de gheață** - (principiul masculin) și **vaca uriașă Audhumba** (principiul feminin) - simbolul fertilității în India și Egipt. **Din androginul Ymer s-a născut semînția uriașilor.**

Marea vacă a revărsat din ugerul său **patru șuvoaie de lapte - energiile cosmice**. Ea a lins niște bucăți mari de gheață acoperite cu un strat de sare și, astfel, s-a întrupat o ființă nobilă, de o frumusețe neînchipuită, **Bure, primul dintre zei. Fiul lui Bure, numit Bor, s-a căsătorit cu Bestla - fiica unui uriaș - și au avut trei fii: Odin, Vili și Ve** - simbolul Sfintei Treimi.

Hindușii cred și ei că primul **Brahman s-a căsătorit cu Daintary, fiică a unei rase degenerate de uriași**⁷, iar Geneza menționează că Fiii Domnului s-au însoțit cu fiicele oamenilor. Grecii au povestit și ei despre pasiunile zeilor pentru tinerele muritoare, după cum și legendele scandinave conțin multe referiri la extratereștrii care au coborât din Spațiu pentru a se căsători cu pământene.

Cu mult înainte ca Pământul să se fi format, s-a purtat **un război cumplit între zei** (Aesir) și **uriași** (Vanir). Aceasta ne amintește povestirile sanscrite despre conflictul dintre Celești și Asuras, care a inspirat, probabil, istoria Turnului Babel din *Geneză*. De fapt, **în întreaga lume există legende despre uriașii căre i-au atacat pe zei în ceruri**, totul sugerând un foarte vechi război din Spațiu.

În cele din urmă, fiii lui Bor l-au învins și l-au nimicit pe Ymer, din potopul de sânge sărgos din trupul acestuia formându-se Pământul. **Odin a stabilit drumul Soarelui, al Lunii și al stelelor și a hotărât asupra climei**⁸.

Dezordinea cerească existentă anterior ne duce cu gândul la acele cataclisme menționate în mitologii tuturor popoarelor din lume, confirmând o anume catastrofă cosmică ce a zguduit Pământul în altă eră.

Eroii uciși – fericiți în Cer...

Aesirii au construit Asgardul, un minunat oraș din cer, cu palate de aur și argint, înconjurat de ziduri înalte care aveau numai o singură poartă, la care se ajungea trecând podul Bifrost (curcubeul)⁵. În splendida sală centrală numită **Valhalla, stătea Odin**, așezat pe un tron de aur, **stăpân peste nouă lumi. Eroii uciși în lupte erau aduși în Valhalla de către Valkyrii și lăsați aici să se petreacă și să se desfete asemenea supușilor lui Mahomed**, care și ei petreceau împreună cu Huriile în Paradis.

Celeștii din povestirile erotice sanscrite trăiau în niște locuri minu-

nate din cer, aşa cum Zeus și curtea sa locuiau dincolo de Muntele Olimp. Cei mai mulți din aşa-zisii creștini din zilele noastre își imaginează Raiul ca pe o tabără de vacanță. Tibetanii vorbesc despre **Sudarsoma**, orașul celor 32 de zei din ceruri.

Această credință atât de larg răspândită privind existența unui oraș celest, populat de ființe miraculoase care coborau pe Pământ, poate avea la origine o planetă cu o civilizație avansată. Unii dintre extratereștri, precum Valkyriile, fecioarele războinice, ne amintesc de acei seducători Asparas, care coborau din ceruri pentru a se întâlni cu iubitele lor din India.

Sub Asgard se afla Midgard/Pământul populat de fiili lui Bor*, care au trăit într-o epocă ce ar echivala cu Evul de Aur al zeilor din mitologia greacă. Într-o zi, în timp ce stăteau pe țărmul mării, Odin, Honir și Lodur au văzut doi copaci, **un frasin și un anin**. Din primul, ei au modelat un bărbat, **Ask**, iar din celălalt o femeie frumoasă, **Embla**.

Ar fi indicat să notăm că, în America Centrală, **Popol Vuh** susținea că rasa omenească a fost creată **dintr-o trestie**. În *Teogonia*, **Hesiod** spunea și el că oamenii au fost făcuți din același copac, **din frasin**.

În **Midgard** mai trăiau, ascunși printre stânci, și niște **pitici-fierari**, foarte pricepuți în prelucrarea metalelor. Dar și aceștia evocă alte ființe asemănătoare, și anume acei **ciclopi** din mitologia clasică sau, poate, acele ființe subpământene care ar trăi și astăzi adânc, în subteran.

Dincolo de Midgard se întindea **îngheteata Jotunheim, țara uriașilor**. Mai jos, era **Niefelheim, tărâmul celor condamnați**.

Arborele Lumii – simbolul vieții veșnice

Întreaga Creație a fost susținută de **Arborele Lumii, Ygdrasil**, care a crescut din trecut, prin prezent, către viitor. **La rădăcinile sale** fiind încolăciți **șerpi amenințători**, Arborele putea fi oricând ucis, ceea ce ar conduce la distrugerea Universului⁹. Acest **Arbore al Cosmosului, simbolul vieții veșnice**, era numit de tibetani „*Kampun*”, de hinduși „*Aswatha*”, iar în Egipt se spune că ar fi fost simbolizat de piramide, construcții care făceau legătura între Cer și Pământ⁷.

Babilonienii, grecii, eschimoșii și indienii din America credeau într-un **Arbore al Lumii care susținea cerul** și tot acest copac se afla și la originea sărbătorii engleze „*may-pole*” (Armindenii).** **Cultul arborelui**, întâlnit la multe religii antice, definit ca acea credință existentă în

* N. edit.: La greci, Boreus era vântul rece, de nord iar boreazii erau dacii.

** N. edit.: Sărbătoarea geto-dacică ce marca revenirea de la munte a ciobanilor cu turmele...

Întreaga lume veche privind un arbore sau un turn care leagă Pământul de Cer, deschizând calea spre o Lume Celestă, poate fi întâlnit și în povestea *Jack și vrejul de fasole*.

Toate acestea au, desigur, o origine comună, din acele timpuri atât de îndepărtate când exista o comunicare curentă între Pământ și Cer, confirmată și de „decolările” și „aterizările” menționate în textul chinez *Shoo-King*, partea IV, capitolul 27.

Cei **12 zei scandinavi** erau, însă, lipsiți de genialitatea celor **12 zei din Olimp**, care se amestecau cu dezinvoltură printre greci. **Zeii nordici** erau obsedăți de soarta implacabilă, de înfrângere și moarte, fiind **permanent conștienți de existența unui destin inexorabil**. O asemenea concepție tragică ar putea să-și aibă originea în cataclismul care, în vechime, transformase însoritul tărâm nordic într-o pustietate înghețată.

Civilizații suedezi sacrificau prizonierii, ca aztecii..

În singurătate și în întuneric, **Odin** medita la nebunia oamenilor, gândurile sale sumbre fiind întreținute de căi **doi corbi** pe care îi purta întotdeauna pe umeri și care, din când în când, coborau pe Pământ pentru a-i aduce nouătăți.

În tinerețe, **Odin își sacrificase un ochi**, pentru a putea bea din Fântâna Înțelepciunii. Ca și zeul egiptean Thor, el avea vaste cunoștințe în domeniul magiei și tot el inventase vechea scriere runică*, învățându-i pe oameni să devină civilizați.

Odin călătorea pe aripile vântului, coborând uneori pe Pământ sub înfățișarea unui șoim, iar alteori încăleca pe **Sleipner, o iapă cu opt picioare**, care ne amintește de calul cu 12 picioare din Huscherék, pe care oamenii din Caucaz l-au considerat un Învățător miraculos ce a construit Babilonul și Ispahanul pentru ca, după aceea, să zboare spre nord, peste Arctica, spre un continent minunat.

Când Odin străbătea cerurile în carul său, munții se năruiau iar pământul lua foc. Lui îi plăcea să apară pe neașteptate în toiul luptelor, luând înfățișarea unui om, întocmai cum au făcut și Castor și Pollux în bătălia de la lacul Regillus, în 498 î.e.n., sau Atena în lupta de la Marathon, în 490 î.e.n.. El i-a condus pe Aesiri în lupta împotriva uriașilor ce asediau Valhalla, alungându-i pe asediatori și obligându-i să se retragă învinși în Jotunheim.

Lancea vrăjită a lui Odin era asemănătoare cu bastoanele ferme-cate ale vrăjitorilor. **Soția lui Odin, Helda**, era celebră prin felul în care

* N. edit.: În secolul VI, când povestea despre Wulfila și scrierea sa runică, Iordanes nu auzise despre o asemenea legendă cu Odin...

Își conducea carul pe cer. În popor, Odin era imaginat ca o figură venerabilă, cu o **barbă albă, lungă**, având o **pălărie cu boruri largi ce-i acopera fața**, simbolul înțelepciunii antice. Ca și Zeus, el cobora adesea pe Pământ deghizat, pentru a-i ajuta pe oameni. Dacă era recunoscut, își putea schimba înfățișarea sau putea deveni invizibil.

Suedezii aveau obiceiul de a-i sacrifică lui Odin prizonierii de război.* Pentru a-și prelungi propria viață, regele Aun din Upsala și-a sacrificat pe rând pe toți cei nouă fii¹⁰, dar atât de scump plătită asigurare s-a dovedit a fi iluzorie, ba se pare chiar că i-a scurtat zilele printr-un binemeritat asasinat.

În *Edda*, Odin este venerat ca Atotînteptul Tată al zeilor, având **aceleași atribute ca Iehova, Indra, Zeus, Jupiter**, chiar și **Mercur**, ceea ce ne facem să credem că, de fapt, era vorba de **același extraterestru**.

Thor și Marele Șarpe – zeii „sumerieni” Ninurta și Marduk ?

Fiul cel mare al lui Odin, zeul Thor, era recunoscut ca fiind cel mai puternic și **cel mai războinic dintre zei**, erou al vikingilor. În jurul **capului** său era deseori pictat **un cer cu stele**, probabil, simbolul extraterestrului venit din cer. Carul său tras de berbeci cu hățuri de argint avea oîștea din fier, iar roțile împrăștiau scânteie pe deasupra norilor, care bubuiau la trecerea lui⁷ - reprezentare mai primitivă a unei nave spațiale.

Mai mult decât oricare alt zeu, **Thor a fost identificat cu tunetele și cu fulgerele**. **Marele ciocan al lui Thor**, care se întorcea de fiecare dată în mâna sa după ce îl arunca, fusese făcut de elfii subterani, tot aşa cum armele minunate ale lui Zeus fuseseră lucrate de Ciclopi. Înainte de a mânuî ciocanul sau loviturile de trăsnet, Thor trebuia să-și pună **mănușile de fier și centura magică** ce-i măreau înzecit puterile, ceea ce ar sugera existența unor dispozitive speciale.

Asemenea lui Hercule, zeul Thor își folosea armele la capacitate maximă atunci când lupta în înaltul cerului, utilizând energii mult mai puternice. Barba sa roșcată simboliza fulgerul și forța. Thor a fost glorificat pentru **necontenitele sale lupte împotriva uriașilor**. **Cea mai teribilă înfruntare a avut-o cu Șarpele Lumii** care se încolăcise în jurul Pământului, la fel cum Zeus, Indra și Marduk au fost nevoiți să lupte cu **dragonii cerului**, războaie care ar putea sugera conflicte în Spațiu, între extratereștri. **

* N. edit.: Fiind occidentali, suedezii nu mai sunt acuzați de cruzime, ca etrusci și azteci...

** N. edit.: Thor pare a fi fost Ninurta, fiul cel mare al lui Enlil/Zeus/lahve iar Șarpele Lumii - Marduk/Ra(m)/Cronos, supranumit Marele Șarpe, de tabăra adversă.

Acet zeu puternic, asociat cu războiul, a fost venerat, totuși, și pentru acțiuni pașnice, căci el **proteja agricultura, pe navigatori și avea darul de a vindeca**, lucruri care au făcut ca numele lui să fie dat zilei de joi (*Thursday*) - ziua de odihnă a țăranilor. Variatele activități ale lui Thor în îndrumarea oamenilor ar putea foarte bine să reprezinte amintiri colective despre regii din Spațiu.

Zeul Freyr chefuia cu pământenii...

Freyr, un alt zeu din cer, asociat luminii, **avea o navă minunată**, construită de elfi. Aceasta putea zbura în orice direcție și era destul de mare pentru a încăpea în ea toți zeii, dar putea să se micșoreze într-atât, încât ar fi încăput și într-un buzunar¹¹. Asemenea zeilor din India antică, Freyr a fost pictat adesea urcând în carul său.

Încă din timpuri străvechi, cele șapte stele care formează **Ursa** în cerul nordic erau privite ca întruchipând un **car cu patru roți**, oîștea sa fiind formată din cele trei stele aliniate în jos¹².

Dincolo de asemănarea aparentă, această asociere imaginativă s-ar putea datora vechii credințe împărtășite atât de egipteni, cât și de babilonieni și chinezi deopotrivă, conform căreia **zeii** ar fi **originari** din regiunea cosmică în care strălucea Steaua Nordului.

Freyr era foarte iubit de suedezi, iar împreună cu **sora sa Freyja** formau o pereche asemănătoare **gemenilor Aswini** din India sau lui Castor și Pollux din Grecia și Roma, care erau gata oricând să coboare pe Pământ pentru a-i ajuta pe oameni.

Freyr a fost venerat ca **zeu al agriculturii, al bunăstării, al belșugului** și îi plăcea să chefuiască și să petreacă împreună cu oamenii de rând.

Mardzi=Mardi – ziua lui Marte

Tyr, zeul războiului, asemenea lui Marte, a dat numele său zilei de marți (*Tuesday*)*, celălalt nume al său, **Tiwas**, sugerând o apropiere cu Dyaus sau Zeus. El era renumit pentru că o pusese în lanțuri pe înfricoșătoarea vulpe Fenrir, care îi smulsese mâna dreaptă. Uneori, călătorea în carul cu tunete al lui Thor.

Geniul rău al zeilor, Loki, avea încăltăminte cu aripi, care îl ajuta

* **N. edit.:** Vezi și *Mardi*, preluată de francezi din *Mar.dzi* - ziua lui Marte devenită *marți*. Până în secolele XVI-XVII, în zona rurală din Franța se vorbea... românește iar din Letopisește constatăm că se scria „*dzi, dziua*”...

Pe larg în „**SECRETELE TERREI**” și „**Istoria secretă a Omenirii**”.

să se deplaseze foarte repede prin aer. Adesea, el era înfățișat ca o pasăre, simbol al zborului. Trădându-i pe zei, Loki și-a folosit puterile magice pentru a-i detrona.

Astfel, el a cauzat moartea lui Baldur, iubitul zeu al Soarelui, căruia i-a străpuns inima cu o ramură de vâsc, evocând uciderea rituală a lui Tammuz**. Drept pedeapsă, Loki a fost înlănțuit pe o stâncă, la fel ca Prometeu, iar un șarpe suspendat deasupra să îi picura venin în cap.

Frumoasa Freyja, o Venus a Scandinaviei, a dat numele său zilei de vineri (*Friday*), păstrat și în francezul *vendredi*. Ea a fost asociată cerului prin care se plimba într-o șaretă trasă de pisici sau într-o „barcă din pene” strălucitoare, zburând prin aer la fel ca înaripata Atena. Freyja a fost venerată ca zeită a fertilității și temută din cauza puterilor ei occulte de prezicere a viitorului.

Valkyriile și elfii

Valkyriile, fecioare înaripate care aduceau sufletele eroilor în Valhalla, se asemănau cu „Îngerii” celor morți din teologia semită, putând fi și ele amintiri colective ale unor ființe din Spațiu. Când acestea călăreau prin cer, din coama cailor cădeau „picături roditoare de rouă” până în văi, probabil acea „mană” sau „ambrozie” despre care se spune că ar fi fost produsă de radiația navelor spațiale.

La fel ca Mercur și Iris, **Gna era mesagerul zeilor**, cel care făcea legătura între cer și pământ, coborând pentru a comunica direct cu morților, ceea ce ne trimită cu gândul tot la un extraterestru.

Inferiori zeilor, elfii aveau, totuși, puteri miraculoase. Ca și Celeștii din literatura sanscrită, „elfii luminii” erau deosebit de frumoși, fiind asociati Soarelui. Ei purtau veșminte delicate și transparente și locuiau în Alfheim, dincolo de nori. Aceste ființe încântătoare se asemăna cu silfii din Evul Mediu descriși în *Le Comte de Gabalis*¹³, dar ne amintesc și de Orthon de pe Venus¹⁴ sau de seducătoarea Aura Rhanes din Clarion⁶ - toți vizitatori din Spațiu din zilele noastre.

Cu totul opuși erau „elfii nopții” - trolii și piticii - care trăiau ca și Ciclopii într-o singurătate absolută sub pământ. Ei erau urâți și defavorizați de soartă dar, în schimb, stăpâneau știința subtilă a puterilor misteroase ascunse în metale și tot ei făureau armele fermecate ale zeilor și eroilor. Despre **femeile elfe**, cunoscute la toate popoarele sub numele de

* N. edit.: În credința geto-dacilor, Gemenul Divin Apollo a fost omorât mișelește cu o săgeată, pe când avea 42 ani. Număr devenit sacru. Acum, România are 42 de zone administrative (40 de județe, București, S.A. Ilfov)...

nimfe, fecioare-lebădă sau **dakini***, se spune că au avut adesea povești tragicе de iubire cu muritorii.

Asemenea povestiri, întâlnite în folclorul tuturor țărilor, surprind prin similitudinea cu basmele teutone**, sprijinind ideea că, de fapt, **noi am coexistat pe planeta noastră cu o altă rasă secretă**, despre care oamenii nu știu nimic.

„Cerul și Pământul vor fi rupte în bucăți ”

Popoarele nordice credeau că va veni o vreme când zeii, uriașii, piticii și toți oamenii vor fi distruși. Astfel, în *Voluspa* e scris că această tragedie va fi anunțată de o iarnă lungă de trei ani, timp în care zăpezile și ghețurile nu se vor mai topi, viscolele nu se vor mai opri, soarele abia se va zări, iar oamenii vor fi supuși suferințelor, violențelor și războaielor de tot felul.

Acest dezechilibru va afecta și natura. **Cutremure** vor zgudui Pământul, **Soarele se va întunea, mările vor îneca uscatul**, iar lumea se va umple de **monștri și de răutate**.

Mitologia teutonă pomenește despre un **mare cutremur de pământ** care a zguduit întreaga Creație, **Universul** fiind apoi **înghețat de o iarnă lungă**, toate acestea constituind, probabil, amintiri colective foarte îndepărtate despre acel cataclism care a modificat clima și a distrus civilizația. Războaie crâncene au făcut ravagii printre oameni.

O inscripție descoperită pe o piatră funerară suedează de la Skarpenlen, aproape în întregime ruinată, a fost interpretată ca având următorul text: „*Pământul va fi rupt în bucăți și cerul la fel*”.

Saxo Grammaticus, în *Gesta Danorum* VIII 262, se referea probabil la același cataclism atunci când scria:

„*Cerul păru să cadă deodată peste Pământ, peste câmpuri și păduri, pentru a scufunda uscatul. Toate lucrurile s-au amestecat și vechiul haos s-a reinstalat, cerul și pământul s-au prăbușit într-un vârtej de nedescris, întreaga lume precipitându-se în ruina universală*”⁶.

* **N. edit.:** La arienii vedici, Da.kṣa/ Dak.ṣa= Țara Zeilor, deci dak= zei, iar Dao era Suflul Divin. La Homer, cei de la nordul Dunării erau dao.i/da.oī =divini (oi, citit i, era pluralul). Dak.inī înseamnă și aici „zeițe”.

** **N. edit.:** Adică... invers, teutonii (neam germanic !) apărut în istoria în mileniul II.

Moartea și renașterea – esența marilor religii

În unele *Edde* se povestește despre binecuvântatul Ev de Aur al Pământului, când oamenii trăiau sub beneficia îndrumare a zeilor. Viețile lor se desfășurau în pace și în inocență, exact cum descria Hesiod în *Teogonia* sa viața din Grecia Antică. În acest Eden al nordului, rodnic și binecuvântat de Soare*, omul beneficia de civilizația adusă de acele Fiițe Minunate venite din stele.

O asemenea stare de plenitudine nu putea dura, însă, căci **omul trebuie să sufere ca să evolueze**. Textele *Edda* lasă să se înțeleagă că **Odin**, în marea sa înțelepciune, **știa că** lumea va avea un sfârșit și că **omul trebuie să moară pentru a renaște într-o nouă glorie**, zeii însiși trebuind să se închine în fața destinului lor, căci din moarte se va ivi o viață nouă.

Această viziune despre **moarte și renaștere** constituie, de fapt, **esența tuturor marilor religii**. Odin medita în Valhalla așteptând acel amurg al zeilor, Ragnarok.

Orgolioșii uriași s-au răsculat împotriva zeilor și au asediat Asgardul trecând peste Bifrost, podul-curcubeu care s-a prăbușit sub greutatea lor. Marea a înghițit uscatul, iar uriașii au lansat Naglfor, o navă făcută din unghiile oamenilor morți. Războiul a fost purtat cu arme care foloseau energii fantastice, raze de foc și radiații ucigătoare, care au zguduit Pământul și Cerul, distrugând orice amintire a oamenilor care s-ar fi putut transmite generațiilor viitoare.

Sfârșitul Lumii este...moartea Soarelui

Vechile *Edda* susțin că, la **Sfârșitul Lumii, Soarele va deveni negru**, uscatul se va scufunda în mare, stelele luminoase vor cădea din cer, iar focul va cuprinde întreaga boltă cerească. **

Această descriere atât de vie ne amintește de impresionanta relatată din *Drona Parva* 67 cu privire la **ucigătoarea armă Agneya, care a devastat India antică** asemenea unui foc venit din cer, distrugând civilizația de la acel sfârșit de Eră.

În această ultimă mare bătălie, după săvârșirea multor fapte eroice, Odin, Thor, Freyr și Tyr au fost uciși cu totii iar **Universul a fost trecut prin foc și pară, supraviețuind numai fiile zeilor**. O profeție cuprinsă

* N. edit.: Ca să fie „binecuvântat de Soare” acest Nord extrem, Axa Terrei trebuie să fie aproape orizontală !

** N. edit.: Aici este descrisă...moartea Soarelui și transformarea sa într-o „gaură neagră” ! „Inspiratia” putea proveni doar de la extratereștri...

în *Edda* ne spune că **Atotputernicul va crea un nou Cer și un nou Pământ** pe care se vor găsi toate cele necesare din abundență, pentru o altă rasă de oameni care va urca în spirală spre o nouă treaptă de evoluție.

Într-o legendă lituaniană e descris zeul **Pramzimas**¹¹ în timp ce privește prin fereastra casei sale din cer, întocmai cum s-ar uita un extraterestru prin hubloul Farfuriei sale Zburătoare. Văzând că oamenii nu fac altceva decât să se lupte între ei, el a trimis doi uriași, Wandhui și Weyas, care au pedepsit Pământul cu 20 de zile și 20 de nopți de distrugeri.

Textul clasic chinez *Regele Shoo*¹⁵, partea a IV-a, capitolul 27, descrie aproape cu aceleași cuvinte cum **Stăpânul Chang-ti**, mâniat de răutatea oamenilor, a ordonat lui Tchang și lui Lhy să intrerupă orice legătură între Cer și Pământ, toate „decolările” și „aterizările” fiind astfel oprite.

Din Lituania în China, anticii spuneau aceeași poveste a conflictului dintre zei și oameni. Cu siguranță că această tradiție atât de răspândită are la bază fapte reale.

Strania teogonie finlandeză

Pădurile și lacurile din **Finlanda**, învăluite în sălbatica lor frumusețe, erau mereu vizitate de spirite care influențau viața oamenilor prin vrăji subtile, fără a apela la agresiuni directe, aşa cum făceau asprii zei ai Scandinaviei.

Astfel, **Ukko**, Stăpânul Cerului, împărtea puterea cu **Ahto** - zeul Mării - și cu soția sa, **Vellamo**. **Tapio** - zeul Padurilor - și soția sa **Mielikki**, **Tuomi**, zeul Hades-ului, **Phuri**, zeul Vântului de Nord, **Etelatar**, zeița Vântului de Sud, **Terhenstar**, zeița Norilor, și alte zeități mai mici vegheau asupra caselor și meșteșugurilor. Binefacerile divine erau însă amenințate de **Hiisi**, Spiritul Răului, care chinuia Omenirea.

Alte ființe celeste care semănau vag cu extratereștri erau **Panu** și **Paivater** - fiul și fiica Soarelui - și **Kuutar** - fiica Lunii. Foarte respectată era și **Otava**, constelația Ursă Mare, locul de unde veneau acei „Străluicatori” venerați de egipteni. În această țară a arborilor, zeița Stejarilor, **Tammater**, și **Hongatar**, zeița Bradului, erau însotite de **Katajater**, nimfa lenupărului, de **Pohlajatar**, nimfa Muntelui cu frasin, și de **Sinetar**, nimfa Florilor albastre.

Uriașul primordial **Antero Vipunen** și **Iku Thurso** - uriașul Apei - reprezentau **rasa uriașilor** care, împreună cu piticii, demonii și monștrii, erau aducători de pericole permanente. Aceștia puteau fi îmbunați prin puterea farmecelor unui vrăjitor, care își desfășura magia numai sub cerul instelat.

Kalevala – Țara Eroilor

Secole de-a rândul, barzii au tot cântat legendele vechi conținând episoade din **Kalevala**¹⁶, nume ce înseamnă „**Țara Eroilor**”. Sufletul grec a fost simbolizat prin *Iliada*, *Ramayana* reprezintă India, dar **nici o epopee națională nu este atât de profund legată de inima unei națiuni** aşa cum este *Kalevala*.

Adâncul umanism al bărbaților și al femeilor a căror viață e deseori amenințată de pericolele acestui ținut sălbatic și fermecat, decorul silvan fabulos, cu peisaje magice, cu izvoare susurând în pădurile întinse, toate acestea l-au inspirat pe Sibelius când a compus fermecătoarea muzică în care e cuprins tot sufletul lui **Suomi, vechea Finlandă**.

„Ilmeter, Fecioara Aerului, a intrat în mare și a fost fertilizată de vânturi și valuri, iar din oul unui vultur - sau al unei rațe - au fost create Cerul și Pământul. După 30 ani, ea a dat naștere lui Vainamoinen, un menestrel de origine divină, care a zburat pe un vultur până la castelul lui Pohjola din Lapland.

Acolo, vrăjitoarea Louhi i-a promis să-i dea în căsătorie pe frumoasa sa fiică, dacă îl va răpune pe **misteriosul Sampo**, prins în cele din urmă de fratele său Ilmarinen. Dar veselul aventurier Lemminkainen a furat-o pe frumoasa Kylliki și s-a căsătorit cu ea, însă a fost ucis pe când încerca să vâneze lebăda din Tuonela, fiind apoi readus la viață.

Vainamoinen s-a dus la Tuonela, Hades, pentru a afla cele trei cuvinte magice cu ajutorul cărora să poată duce la bun sfârșit construcția unei nave. Vainamoinen a făcut o **kantelă sau o harpă**, fermecând întreaga Natură prin cântecul său și vindecând astfel oamenii de molima trimisă de regina-vrăjitoare.

În plin îngheț, muzica sa a adus înapoi Soarele și Luna, pe care regina-vrăjitoare le ascunse într-o peșteră împreună cu focul furat oamenilor.

*Vainamoinen a cucerit apoi Pohjola, iar Louhi a adus din nou Soarele și Luna pe cer. Vainamoinen a lăsat moștenire muzica și cântecele sale oamenilor din Kalevala și a pornit într-o corabie de aramă către locuri mai înalte, spre o țară aflată între Pământ și Cer*¹⁶.

Acet poem eroic compilat din tradiții orale de Elias Lonnrot în 1849 - conținând 22.795 de versuri - l-a inspirat pe Longfellow în crearea culegerii de tradiții *Hiawatha*.

Soarele și Luna – „ascunse” de un... meteorit gigant ?

Mai mult decât oricare alt ținut din Nord, **Lapland** era **vestit** pentru cântăreții săi magicieni și prezicători, **pentru vrăjitorii care știau să stăpânească elementele naturii**.

Kalevalla abundă în descrieri ale unor ritualuri magice, conjurații, vrăji făcute asupra animalelor și oamenilor, precum și asupra forțelor Naturii. Locuitorii din Lapland se încuină încă unor pietre cu puteri secrete, numite „sajda”, talismane magice.

Animismul fino-ungric întâlnit în Nord, din Finlanda până în Siberia, populează Universul cu spirite sau genii, **toate obiectele având o forță elementară dominată, la rândul ei, de o forță superioară**. Cu similaritate, acești magicieni au moștenit și ei o știință mult mai veche, aparținând civilizației miraculoase a zeilor sau a extratereștrilor, simbolizați de șamanii din nord prin acel **cult al ursului**.

Poemul finlandez *Kalevala* și cel estonian *Kalevipoeg*, bazate pe **conceptul Oului Cosmic**, răspândit în întreaga lume, au anticipat teoriile științifice din zilele noastre, conform cărori Universul s-ar fi format în urma exploziei unui atom unic, creat de energia Cosmosului.

Ascunderea Soarelui și a Lunii de către regina-vrăjitoare care a aruncat Finlanda într-un întuneric înghețat, bântuit de molime și suferințe este probabil o referire la același cataclism pomenit în legendele tuturor popoarelor. **Focul căzut din cer în unul din lacuri** ar putea însemna căderea vreunui corp cosmic care s-a izbit de Pământ.

În reușita traducere făcută de W.F.Kirby la începutul secolului XX, el comenta probabilitatea producerii catastrofei respective în timpuri mult mai îndepărtate:

„... după cum se scrie într-o veche **carte persană**, clima din anumite părți ale Asiei s-a schimbat de la nouă luni de vară și trei luni de iarnă, la nouă luni de iarnă și trei luni de vară”¹⁶.

Islandezul Eirek – în țara celor fără de moarte

În Finlanda antică, molimele erau puse pe seama mâniei zeilor și a demonilor, această superstiție primitivă fiind, de altfel, întâlnită în întreaga lume.

Plecarea lui Vainamoinen într-o navă de aramă spre o țară necunoscută din cer este similară cu ascensiunea spre stele a unui alt erou național, aztecul Quetzalcoatl. Ar putea fi oare legate Finlanda și Mexic

prin aceleasi amintiri despre extratereștri ? *

Kalevala se aseamănă mult cu Epopeea lui Ghilgameş, cu Rama-yana, cu Kret din Ugarit și cu Odiseea, toate relatând în cuvinte simple dar impresionante **aventurile unor bărbați și femei care** - cu mult timp în urmă - s-au împrietenit cu Nemuritorii. Poezia, pasiunea, dramatismul faptelor nobile, speranțele și dorințele Umanității neliniștite care își urma destinul hăzărit de zei păstrează din adâncul secolelor aceeași încărcătură emoțională ce ne farmecă și astăzi.

Acele popoare din Antichitatea îndepărtată care au creat o literatură atât de minunată și plină de înțelepciune, de o desăvârșită expresivitate, au moștenit, desigur, o cultură vastă și profundă, care a fost inspirată de către Celeștii veniți din stele.

Legenda islandeză Eireks Saga Vidforla, care descrie călătoriile lui Eirek în fabuloasa țară a celor fără de moarte - scrisă în secolul XIV - își are, probabil, originea într-un străvechi mit pagân ce a fost creștinizat prin înlocuirea Glaeswellin-ului pagân cu Paradisul.

În „pântecele dragonului ”... curgeau „pâraie de miere” !

În cartea *Mituri curioase din Evul Mediu*, Sabine Baring-Gould¹⁷ a descris cum **Eric, fiul lui Thrond, regele din Drautheim**, împreună cu un prieten danez care avea același nume, s-au dus la Constantinopole, au traversat Siria și India și au ajuns la o strâmtoare peste care se afla un pod de piatră păzit de un dragon. Cu sabia pregătită de luptă, norvegianul a intrat în pântecele dragonului și, spre bucuria lui, s-a trezit dintr-o dată în Paradis.

Acești „dragonii” din Antichitate ne apar astăzi ca o **reprezentare primitivă a navelor spațiale**. A păși în interiorul unui dragon și a călători cu el este, de fapt, echivalent cu a intra într-o Farfurie Zburătoare și a zbura cu aceasta, asemenea lui Adamski sau altor „contactați”.

Eirek pretindea că a fost dus într-o altă lume. În legendă se povesteste în mod pitoresc că:

„... **ținutul era cel mai frumos din câte se pot închipui** și iarba, la fel de splendidă ca și papura, era smălțuită cu flori printre care curgeau **pâraie de miere**. Pământul era întins și neted, nu se vedea nici un fel de munți sau dealuri, soarele strălucea pe un cer fără nori care **nu cunoscuse noaptea sau întunericul**, aerul

* N. edit.: Quet.zal.co.atl era zeu mayaș și nu aztec. El nu a plecat spre stele, ci în Țara Cerbului de la Est. Adică, Dacia unde exista Tula (Tulcea)...Atl=Olt !

Pe larg în „*Istoria secretă a Omenirii*”.

era liniștit, adia doar un vânt ușor și cald, răspândind parfumul copacilor înfloriți...

După o plimbare scurtă, Eric a observat un obiect cu totul neobișnuit și anume **un turn** - sau o turlă - ce stătea **suspendat în aer** fără nici un suport și la care se putea ajunge, totuși, cu ajutorul unei scări înguste. Urcându-se în turn, Eric a găsit o gustare rece excelentă, pregătită parcă anume pentru el.

După ce s-a înfruptat din bucate, a căzut într-un somn adânc și, în vis, l-a văzut și pe **Îngerul său păzitor** care **i-a promis că îl va conduce înapoi în țara sa și că, după zece ani de la întoarcerea sa în Drautheim, va veni din nou să-l ia**, dar de data aceasta **pentru totdeauna.**"

Eirek s-a întors în India și, după o călătorie obosită ce a durat șapte ani, a ajuns acasă și a povestit tot ce i s-a întâmplat, fapt care i-a uimit pe păgâni dar i-a încântat pe credincioși.

„... *Și în cel de-al zecelea an, în zorii zilei, pe când se îndrepta spre rugăciune, spiritul Domnului l-a luat cu el și nimeni nu l-a mai văzut vreodată în această lume. Astfel se sfârșește tot ce s-a spus despre el.*"

Islandezul Helge – cu soție extraterestră

În *Historia Brittorum*, scrisă în **secolul IX**, Nennius amintea că odată, pe când o flotă din **Spania aducea oameni în Irlanda**, pe neașteptate a apărut **un „turn de sticlă”** în vârful căruia se aflau ființe **omenești. Navele au atacat „turnul”** dar acesta le-a distrus pe toate.

Astăzi, povestea lui Eirek ni se pare mai veridică decât oricând, căci acum avem suficiente motive să credem că, de-a lungul întregii noastre istorii, **anumiți oameni** - din diferite locuri de pe Pământ - au fost luați și **duși în alte lumi de către extratereștri**. Și Ilie a vorbit cu „Îngerii” care l-au luat cu ei în ceruri, fără a mai fi văzut apoi pe cineva.

O tristă legendă islandeză povestește cum **Helge Thoreson**, asemenea lui Eirek, a vizitat **Țara Câmpilor Strălucitoare**, unde s-a căsătorit cu Ingeborg, cea mai frumoasă dintre cele **12** fiice ale lui Gudmund. Apoi s-a întors acasă cu multe bogății. În noaptea de Crăciun, în timpul unei furtuni puternice, au apărut deodată doi oameni stranii care l-au luat pe Helge cu ei.

Un an mai târziu, toți trei **s-au materializat în fața regelui Olav Trygeveson** la banchetul acestuia și **i-au oferit două cupe mari**, făcute din **coarne de animal**. În timp ce episcopul binecuvânta darul, sala ospățului

a fost cufundată în întuneric și, în confuzia generală, Helge și însotitorii săi au dispărut.

La Crăciunul următor, cei doi și-au făcut din nou apariția împreună cu Helge, care acum era orb. Helge s-a plâns că a trebuit să se întoarcă acasă din cauza rugilor care au fost făcute pentru el. „**Mireasa-spirit**” cu care el trăise atât de fericit în ceruri l-a orbit pentru a-l împiedica să se mai uite la femei pământene.

O astfel de poveste sfâșietoare pare a fi o stranie reminiscență a impresionantelor legende romantice din vechea Indie și din Evul Mediu care povestesc despre tragicele iubiri dintre muritori și fecioarele din alte lumi.

Cântecul Nibelungilor și Amurgul Zeilor

La germani, Odin a devenit Woden, identificat și cu Mercur. El a dat numele său zilei de miércuri (*Wednesday*), tot aşa cum francezii o numesc *mercredi*. Influența sa asupra destinelor populațiilor teutonice a fost decisivă, începând cu îndepărtatul Ev al întunericului și până în vremea celui de-al treilea Reich nazist.

În secolul XII, un poet necunoscut a adunat legendele despre eroi nordici în ceea ce a devenit ***Das Nibelungenlied***, care a inspirat popoarele germanice la fel cum *Iliada* a încântat Grécia antică. Povestea lui Sigurd și a Brynhildei din poemele eddice și din *Volsung Saga* a fost transferată în regiunea romanticului Rin, eroii devenind aici Siegfried și Brunhilda.

Cântecul Nibelungilor⁵ l-a inspirat profund pe **Richard Wagner**, care a îmbogățit vechea legendă cu elemente specifice mitologiei norvegiene originale, scriind el însuși libretul pentru *Inelul* ce a cuprins patru mari opere dramatice: *Das Rheingold*, *Die Walküre*, *Siegfried* și *Die Götterdämmerung*. El a transformat filonul epic originar într-o alegorie a cărei erou adevărat era **Wotan**.

Wagner a dat mai multe explicații referitoare la *Inelul* său, toate fiind diferite una față de alta, apoi a căzut oarecum de acord cu Schopenhauer care afirma că opera sa ar exprima „*tragedia sublimă a negării Voinței*”.

Cu o falsă timiditate, avansăm ideea că **Wagner**, foarte bun cunoșător al mitologiei, a conferit - fără să știe, însă - o expresie dramatică acelei retrageri a regilor din Spațiu de la conducerea planetei.

„Amurgul zeilor” ar putea să reprezinte, însă, și sfârșitul unei anumite epoci a lumii terestre. Wagner ar putea să fie surprins astăzi de o asemenea interpretare, iar Bernard Shaw, mai elovent în problemele pe care le cunoștea cel mai puțin, ar disprețui-o cu siguranță.

Oricare ar fi, însă, semnificația sa reală, *Inelul* descrie uriașa tragedie a zeilor, confirmată de mitologiile din întreaga lume. Oare, operele

care se vor scrie peste un secol vor mai cânta iubirile dintre extratereștri și pământencele noastre ?

Wotan – calul uriaș cu un ochi... și pălărie

Woden a fost confundat cu Votan, eroul național al sud-americanilor quechua, venit, se pare, de la Răsărit. Se spune că Votan l-ar fi ajutat pe Solomon la construirea minunatului său templu. Cel mai vechi mit, Oera Linda Boek, susține că **Woden** a fost un **conducător din Friesland** care, venind din nord-vestul Europei, a traversat Atlanticul și s-a oprit în Yucatan, unde el și urmașii săi au fondat un mare imperiu.*

În mitologia teutonă, există un personaj numit **Wotan** care e înfățișat ca un **cal uriaș cu un singur ochi**, purtând o pălărie precum bolta cerului și o haină cerească în întregime căptușită cu nori. Uneori, el călătorea cu un car stelar sau chiar pe stele. În folclor, el era temutul **Vânător Sălbatic**, **Călărețul fără cap sau Regele iezelor**, în vechea Anglie identificându-se cu înfricoșătorul Herne Vânătorul.

Sufletul german este pătruns de misticism, acest popor gândindu-se mereu la Forțele Întunecate ale Naturii, ale Nopții și ale Morții. Timp de multe secole, Biserica a dus o campanie nemiloasă împotriva vrăjitoarelor, dar basmele populare au fost mereu pline de spiridișii ce trăiau prin păduri și prin peșteri. În secolul XVIII, scriitorii și compozitorii români erau încă fascinați de supranatural.

Vânătorul Sălbatic purta o pălărie curioasă ce avea un bor larg, fiind mereu însotit de o haită infernală de câini fioroși și lupi, care alergau prin aer făcând un zgomot însăși impotrivă, iar oricine îndrăznea să îi privească era ridicat în aer de un vârtej care îi răsucea gâtul. Asociat Vânătorului Sălbatic, Schimmelreiter sau **Călărețul fără cap** călărea un cal alb și purta o pălărie ciudată cu boruri foarte largi.

Atât forma pălăriei, cât și haita de câini celești care îl însotcea, trecând în mare viteză prin noapte, fac ca imaginea să să semene mult cu actualele descrieri ale Obiectelor Zburătoare Neidentificate¹⁹.

* **N. edit.:** Occidentalii nu se mulțumesc cu „civilizarea” Europei, trebuie să fie primordiali și în America de Sud !...

Împuşcați de vânători, din nori cad vrăjitori și...femei goale !

Credința în existența unor ființe de pe alte planete era foarte puternică în gândirea teutonică, încă din timpul lui **Carol cel Mare**, când au fost stabilite legi împotriva demonilor aerieni.

None scria în Anzeigen (volumul 4, p. 304) următoarele:

„*O lovitură violentă de trăsnet a durat atât de mult, încât un vânător aflat pe drum a avut timp să-și încarce arma și să trimîtă un glonte în norul cel mai întunecat. Din acel nor a căzut o femeie goală moartă, pe care un vârtej a ridicat-o imediat.*”

Un incident asemănător, la fel de bizar, a fost menționat de Montanus în *Deutsche Volksfeste* (p. 37), referindu-se la vrăjitorii care, zburând printre nori, au fost împuşcați și au căzut pe pământ. În Carinthia¹¹, oamenii aruncau cu pietre în norii de furtună pentru a alunga „spiritele rele” care se adunau în acele locuri.

Acest obicei popular este întâlnit atât în Tibet, cât și la primii irlandezi, care se temeau de spiritele malefice ascunse în interiorul unor spații din aer. * Astăzi, literatura de specialitate ne povestește și despre unele acțiuni ostile ale extratereștrilor.

Aceiași zei, teogonii diferite

Cu mai mult de o sută de ani în urmă, cunoscutul mitolog german **Jacob Grimm** - în lucrarea sa *Deutsche Mythologie* - a făcut o comparație detaliată între zeii germani și cei greci, ignorând total concepția noastră actuală despre extratereștri.

Grimm a fost profund impresionat de asemănările dintre divinitățile scandinave și cele clasice, care coborau din ceruri și se amestecau printre oameni. În acest sens, el a citat numeroase descrieri din diferite *Edda* și din basmele nordice care se potrivesc cu *Iliada*, *Odiseea* și alte opere clasice. El trăgea următoarea concluzie:

„*Cred că pe toate planurile cercetării, care ar putea fi extinsă în mai multe direcții, am descoperit o serie de asemănări de necontestat între mitologia teutonă și cea greacă. În acest do-*

* **N. edit.:** Tocmai cea mai celebră tradiție nu e amintită: cea a getilor care trăgeau cu săgeți în nori...

meniu, ca și în cazul relațiilor dintre limba greacă și teutonă**, nu se pune problema unor simple împrumuturi sau selectări, ci e vorba despre afinități subconștiente, care permit (ba chiar fac inevitabile) unele divergențe semnificative

Cine poate să nu recunoască - sau să invalideze - surprinzătoarea asemănare dintre concepțiile privind nemurirea zeilor, hrana lor divină, fantastica lor creștere peste noapte, călătoriile și metamorfozările lor ulterioare, poreclele lor, mânia și voioșia lor, rapiditatea cu care apar și dispar, modul cum folosesc care și cai, bolile lor, limbajul utilizat, dintre servitorii și mesagerii lor, locuințele și reședințele lor ?”¹¹.

Astăzi, învățatul Grimm ar trebui să admită că uluitoarea asemănare între zeii teutoni și cei greci se datorează faptului, atât de evident, că **toti sunt aceiași Celești veniți din Spațiu.**

Pădurile tropicale... de la Polul Nord

Nordul nu a fost întotdeauna pustiu și rece. Yoghinii susțin că primii oameni de pe Pământ au locuit acolo. Cărbunele extras din minele insulelor Spitzberg demonstrează existența, în alte ere, a unor întinse păduri tropicale, iar orașele vechi, descoperite sub gheăță, susțin legenda germană care povestește despre Thule*, o civilizație dispărută a unor oameni cu puteri magice.

O.Z.N.-urile se apropie prin golurile polare din centurile de radiații Van Allen. După cum credeau cei din vechime, se pare că la început Celeștii au aterizat în nord. Cu un secol în urmă, H. Sachs scria în cartea sa *Schwank der Lappenhäuser* (*Povestire despre casele laponilor*) cum laponii au făcut o navă din pene și paie pe care au urcat-o apoi pe un deal pentru a o lansa pe apă în direcția vântului. Oare, acești vrăjitori ai Nordului își mai amintea de foștii lor regi din Spațiu ?

Credința în puterile Nordului mai bântuie încă imaginația oamenilor,

** N. edit.: Dacă prin teutoni se înțelege germani, ar fi explicabil, grecii fiind o creație a populațiilor de la nordul Dunării, în timp ce germanii sunt urmașii alemanilor/alanilor/massageșilor migrați de dincolo de Nistru...

* N. edit.: Yoghinii - o sursă de informație de primă mână... Din păcate, acesta este tipul general de argumentație pentru a dovedi primordialitatea Occidentului în tot ce există pe Terra, de la apariția Omenirii...

Thule era Tulcea, la fel cum Thames este Themis - Timișul, denumire dusă de luptătorii dacii strămutați în Britannia și care au lăsat multe cuvinte, „prelucrate” și rămase în limba engleză de azi: plough/plug, judge/jude etc, etc.

Pe larg în „**SECRETELE TERREI** ” sau „**Istoria secretă a Omenirii** ”.

torturând sufletele singuratrice. În visul său nebunesc, **Hitler a invocat zeitățile păgâne ale Valhallei pentru a cucerii Europa**, numai că acestea au târât cel de-al treilea Reich în binecunoscutul *Götterdämmerung*.

În vara anului **1946**, epoca modernă a O.Z.N.-urilor a fost deschisă de traversarea în mare viteză a cerului **Suediei** de către rachete-fantomă și bombe luminoase, anunțând **reîntoarcerea extratereștrilor**.

Tăcuta pustietate a Nordului ascunde cel mai vechi mister. Secretul ar putea fi găsit printre zeii din Spațiu ai Scandinaviei.

Capitolul II

CRUCEA – SEMNUL ZEILOR ÎNALȚI

Pe cerul Romei Antice zburau...avioane cu reacție !

Apariția stelei de la Bethleem care a anunțat nașterea lui Iisus a fost urmată de producerea mai multor miracole. Acestea i-au inspirat pe primii creștini, culminând în **312 e.n.** cu **vestita cruce văzută de Constantin**, ceea ce a însemnat, de astfel, recunoașterea creștinismului ca religie oficială a Romei.

Dio Cassius scria în Cartea LVI:

9 e.n. „*Templul lui Marte aflat pe câmpul cu același nume a fost lovit de trăsnet și multe lăcuste au zburat spre oraș și au fost devorate de păsări. Vârfurile Alpilor păreau să se prăbușească unul peste altul și trei coloane de foc se înălțau deasupra lor, iar în multe locuri cerul părea cuprins de flăcări.*

Brusc, au apărut mai multe comete și zeci de lănci venind din nord au fost aruncate în direcția taberei romane.”

14 e.n. „*Astfel, Soarele a suferit o eclipsă totală și aproape tot cerul părea a fi în flăcări. Tăciuni aprinși cădeau pe pământ și pe cer se vedea comete roșii-sângerii.”*

Amiralul Pliniu, a cărui moarte timpurie a fost cauzată de o curiozitate cu caracter științific, el aflându-se printre cei acoperiți de lava incandescentă care a îngropat orașele Pompei și Herculaneum, scria în *Historia Naturales* - Cartea XI, XXIV următoarele:

„*S-au văzut mai multe lumini meteoritice în cădere. De exemplu, una a traversat cerul în plină zi, în văzul tuturor, tocmai când Germanicus asista la o luptă cu gladiatorii.*

Aceste lumini sunt de două feluri: «lampades», asemănătoare «torțelor» și «bolides» sau «missiles», cele care au apărut în timpul dezastrului de la Modena, în 44 i.e.n., când cetatea în care se afla Decimus Brutus a fost asediată de Antoniu.

Deosebirea dintre ele este că «torțele» lasă pe cer urme prelungi pe partea frontală strălucitoare, pe când aceste «bolides» strălucesc pe toată suprafața lor și lasă dâre lungi.”

Ovidiu (care a murit în 18 e.n.), relata că „*la miezul noptii, am văzut Soarele strălucind cu putere, cu o lumină albă, sclipitoare*”.

Iisus a urcat la Cer... cu o navă spațială

La mănăstirea Dechany din Kosovskaya Metehia, construită în secolul XIV în sudul Jugoslaviei, se află fresce care par să înfățișeze îngeri zburând în nave spațiale, asemenea astronaților din zilele noastre. Revista jugoslavă „Svet” a publicat în 1964 un articol fascinant, însoțit de fotografii, intitulat „Nave spațiale la mănăstirea Dechany. Sputnice în frescele noastre. Oare vechii pictori de icoane au înfățișat la Dechany nave spațiale ?”

În nava principală, se vede un om fără aureolă de sfânt care ține mâna pe o manetă de control nevăzută și se uită înapoi spre o navă în care se află alt astronaut, ambele aparate părând a fi propulsate prin jeturi clar vizibile. Îngerii care se află dedesubt își acoperă ochii și urechile cu mâinile, de parcă ar vrea să se ferească de lumină și zgomot, în timp ce ceilalți par împietriți de surpriză. Scena principală îl prezintă pe Hristos crucificat.

O altă frescă înfățișând Învierea lui Hristos îl arată pe Mesia intrând într-un aparat asemănător cu o rachetă spațială, echilibrată prin două aripi laterale.. La Academia teologică din Moscova se află o altă icoană reprezentând Învierea, datată din secolul XVII, care pare să-l înfățișeze pe Hristos într-o capsulă aerodinamică, încunjurată de un strat de fum, semănând vag cu o navă spațială²⁰.

Pe bolta bisericii memoriale Alexandre Nevsky din Sofia, renumitul specialist japonez Yusuke J.Matsumura a descoperit cu uimire o farfurie zburătoare aurie. În România, la Biserica Voievodală de la Târgoviște, el a văzut o pictură murală reprezentându-l pe Hristos în timp ce se pregătea să urce într-o navă spațială, însoțit de persoane ce poartă pe cap căști sferice. La Varna, pe țărmul bulgar al Mării Negre, catedrala orașului are numeroase fresce reprezentând sfinți care par a se urca în aparate roșietice de forma unei rachete²¹.

Împăratul roman Tiberiu – sfidat de un OZN

În 36 e.n., convertirea lui Saul pe drumul Damascului de către acea lumină orbitoare ivită din cer, însoțită de o voce dojenitoare care îi făcea o serie de reproșuri, a fost atribuită unei bruște iluminări psihice. Teologii insistă asupra faptului că viitorul sfânt Apostol Pavel a avut o viziune interioară. Acești preoți dogmatici ar fi trebuit să-l citească pe Seneca, cel care a trăit în aceeași perioadă la Roma și care, poate, l-a întâlnit pe Pavel, iar în scrierile sale nu e nicăieri menționat un asemenea fapt.

Într-o noapte, cu puțin înaintea morții sale, 37 e.n., și la scurt timp

după apariția acelei lumini pe drumul spre Damasc, **împăratul Tiberiu** a fost **trezit** din somn de știrea alarmantă că **Ostia era în flăcări**, focul putând fi văzut și de pe colinele Romei. Tiberiu a trimis imediat formația de **pompieri**, care a galopat către țărmul mării cât a putut de repede, dar s-a constatat cu stufoare că **nicăieri nu arde nimic**.

Sus pe cer, se contura însă silueta unui **obiect misterios, de forma unui fascicul arzător**, care împrăștia o lumină asemănătoare cu cea a unei flăcări cu fum, umplând cerul întregului oraș cu razele sale sinistre. Obiectul care a produs această strălucire a **rămas în același loc o bună parte din noapte**, apoi a dispărut, luând cu sine misterul acelei apariții extraordinare. Seneca a fost, probabil, martor ocular.

În 43 e.n., când legiunile romane ale lui Aulus Plautus luptau în **Britania**, se spune că a fost **văzut un O.Z.N.** răspândind o lumină strălucitoare în timp ce străbătea cerul de la est la vest.

51 e.n. „*Trei sori au fost văzuți în timpul consulatului viitorului împărat Claudiu, pe când Cornelius Ofitus îi era încă aliat.*” (Pliniu)²²

54 e.n. „*În timpul domniei lui Claudiu, o cometă venind dinspre nord s-a ridicat spre zenit, apoi s-a îndreptat spre est, strălucirea ei stingându-se treptat.*” (Seneca)²³

60 e.n. „*Este adevărat că timp de şase luni am putut contempla acea cometă apărută în timpul fericitei domnii a lui Nero.*” (Seneca)

În vremea aşa-zisei „fericitei domnii” a lui Nero, în jurul anului 64 e.n., au fost **martirizați Petru și Pavel**, creștinii fiind persecuți cu sălbăticie.

Revolta evreilor din 66 e.n – stimulată de „semne din Cer”

În 65 e.n., **evreii din Ierusalim**, oprimăți de romani, au fost **încurajați**, lucru aproape incredibil, de **semne apărute din cer**, pe care unii profeti le-au interpretat ca aducătoare de fericire și noroc, și nu de nenorocire. În *Războaiele evreilor* - Cartea VI, capitolul V 3, **Josephus** scria:

„Astfel, a apărut o stea ce semăna cu o sabie, care atârna deasupra orașului, și o cometă care a putut fi văzută **timp de un an**. De asemenea, înainte de revolta evreilor și înaintea acelor tulburări care au precedat războiul, când oamenii au venit în mulțimi mari la sărbătoarea pânii nedospite, în a opta zi a lunii Xanthicus (Nisan), la ora nouă seara, o lumină puternică a strălucit **timp de o jumătate de oră ca în timpul zilei, de jur înprejurul altarului și al lăcașului sfânt.**”

La sărbătoarea Paștelui, **poarta dinspre răsărit** a curții interioare a

templului, făcută din aramă, extrem de grea (20 de bărbați reușeau cu greu să o clintească), **s-a deschis singură** cam pe la ora șase, **deși fusese bine zăvorâtă** pe dinăuntru.

„Mai mult, la câteva zile după Paști, în prima și în cea de-a 20-a zi a lunii Artemiscus (Ivar), s-a întâmplat un lucru cu adevărat miraculos și de necrezut. Presupun că, relatându-l, vi se va părea că spun o poveste, dar cei care au fost de față l-au confirmat și evenimentele ulterioare au fost atât de extraordinare, încât meritau să fie anunțate prin astfel de semne: înainte de apusul soarelui, au fost văzute strălucind pe cer care de luptă și trupe de soldați îmbrăcați în armuri, care, în drumul lor printre nori, au înconjurat orașul.”²⁴

Cu mai mult de 200 de ani înainte, în **170 i.e.n.**, chiar în momentul când izbucnea revolta evreilor conduși de Iuda Macabeul împotriva lui Antiochus IV, sunt descrise apariții similare - **bărbați în armuri aurite galopând pe cai înfocați - pe cerul Ierusalimului timp de 40 de zile**²⁵.

„Vai ție, Ierusalim !” – prevestirea ignorată

În **66 e.n.**, evreii revoltăți au **masacrat garnizoana romană** și au preluat controlul întregii țări.¹ Nero i-a cerut lui **Vespasian**, care se distinsește în timpul cuceririi Britaniei, să înăbușe răscoala. În anul următor, împreună cu fiul său **Titus**, acesta i-a **învins pe evrei în Galilea** și, printre miiile de prizonieri, s-a numărat și **comandantul lor, Joseph**, care apoi s-a retras din viață militară și a devenit mult mai cunoscut ca istoric, sub numele de **Flavius Josephus**.

În anul **68**, Nero s-a sinucis, veste întâmpinată cu multă bucurie. Succesorii săi, Galba, Otho și Vitellius abia au avut timp să domnească - în total 18 luni - înainte ca **Vespasian** să se urce pe **tronul imperial** și să-i ordone lui Titus să înăbușe noua revoltă din Ierusalim.

Josephus vorbește despre **Ananus**, un agricultor care, cu patru ani înainte de începerea războiului, umbla prin Ierusalim, povestind zi și noapte despre nenorocirile ce aveau să vină. Procuratorul Albinus a poruncit ca acesta să fie biciuit până când carnea sfâșiată va lăsa să i se vadă oasele dezgolite. Totuși, Ananus a continuat să strige: „**Vai ție, Ierusalim !**”, până când, într-adevăr, a început asediul orașului.

„Și chiar când spunea «Vai, vai de mine !», o piatră aruncată de o catapultă l-a lovit, ucigându-l pe loc. Dar, până și în clipa când a murit, el a rostit aceleași negre povestiri.”

Josephus a descris cu realism teribilul asediu, foamea cumplită, catapultele țintind **Templul din care a mai rămas doar „zidul plângerii”** înnegrit de fum, ca să le amintească evreilor și urmașilor lor de trecutul lor tragic. Mii de evrei au fost uciși, și încă mulți alții au fost luați pri-zonieri.

Iisus va domni 1.000 de ani... în România !

În următoarele două secole, diferite secte creștine s-au luptat cu păgânii sau între ele.

Edward Gibbon, criticând acele timpuri, scria:

„Vechii creștini erau stăpâniți de dispreț față de existența lor terestră, crezând cu tărie în ideea de nemurire, despre care credința îndoieinică și imperfectă din epoca noastră modernă nu ne poate da o noțiune corespunzătoare... Corvinerea generală era că sfârșitul lumii, precum și venirea Împărăției Cerurilor se apropiau. Despre producerea acestui minunat eveniment predicau toți apostolii, tradiția respectivă fiind menținută de primii lor discipoli, ca și de cei ce au luat spusele lui Hristos în sensul strict al cuvintelor.

Toate acestea i-au făcut să aștepte o a doua venire glorioasă a Fiului Omului, care să coboare din cer înainte de stingerea generației care i-a cunoscut umila condiție în care a trăit pe Pământ și care a putut fi martoră la nenorocirile suferite de evrei sub împărații Vespasian și Hadrian”¹⁸.

Cei mai mulți dintre creștini credeau că, în orice moment, **Hristos** ar putea coborâ din cer însotit de un triumfător alai de sfinți pentru a domni cu glorie timp de **1.000 ani** în **Noul Ierusalim**, un oraș minunat, înălțat din aur și împodobit cu pietre prețioase, în grădina **Edenului** *.

Această aşteptare febrilă i-a făcut pe oameni să scruteze cerul cu o râvnă care o depășește chiar pe cea a actualilor pasionați de O.Z.N.-uri.

* N. edit.: Aisus Christeos (Fiul Zeilor Blonzi) va domni având la dreapta pe Fecioara Maria. Unde ? În „Grădina Maicii Domnului”, unde sumeriienii localizau grădina Edenului, adică în România !...

Pe larg în „**SECRETELE TERREI**” - vol. III și „**Istoria secretă a Omenirii**”.

Creștinii – ajutați în luptă...de extratereștri

Din acele secole atât de tulburi ne-au rămas prea puține informații. Restrânsele relatari pe care le avem rămân, totuși, caracteristice și pentru ceea ce s-a pierdut.

Se pare, însă, că **Celeștii au continuat să străbată cerurile**:

71 e.n. „Îndeosebi la Răsărit și la Apus s-au putut vedea doi sori în același timp, unul șters și palid, iar celălalt foarte puternic și bine conturat.” (Lycosthenes).

În *Historia Naturalis*, Cartea II, CXXII, **Pliniu** scria:

76 e.n. „Există, de asemenea, stele care se nasc brusc pe cer... «Stetele-suliță» pâlpăie repede ca o săgeată, prevestind nenorociri cumplite. Din această categorie face parte și cometa amintită de împăratul Titus, pe când era consul. În poem e descrisă cea mai recentă apariție a sa pe cer. Aceleași stele, când erau mai mici și răsucite la un capăt, erau numite «Pumnale». Dintre toate stelele, ele sunt cele mai palide la culoare și au doar o scăpare asemenea unei fulgerări a lamei unei săbii pentru că nu emit raze... ”

Astfel de stele care apar brusc și seamănă cu niște „sulițe” sunt considerate în zilele noastre O.Z.N.-uri, posibile nave spațiale.

98 e.n. „La Tarquinia, un vechi oraș din Campania, în Italia, s-a văzut pe întregul cer o torță aprinsă. Apoi a dispărut brusc. La apusul soarelui, un scut de flăcări a trecut peste cerul Romei. El a venit plin de strălucire de la vest și a trecut spre est.” (Lycosthenes)

Împăratul filozof Marc Aureliu, ca și Lucullus, cel care pornise cu două secole mai devreme împotriva lui Mitridate, a avut motive să mulțumească cerului. În *Istoria Romanilor*, columul LXXII, **Dio Cassius** scria:

174 e.n. „În timpul unei mari bătălii împotriva quadrilor, Marc Aureliu s-a temut pentru întreaga sa armată. Atunci, o legiune de creștini s-a rugat lui Dumnezeu care le-a dat imediat ascultare, lovindu-l pe dușman cu trăsnete și pe romani înviorându-i cu o ploaie ușoară.

Marc Aureliu a fost atât de uimit de acest lucru, încât nu numai că i-a onorat pe creștini printr-un decret imperial, dar chiar a dat acelei legiuni numele «Legiunea Trăsnetului»...

Numeroase lovitură de trăsnet au căzut asupra rândurilor dușmanului, iar apa și focul venite deodată din cer i-au nimicit pe barbari.

Ca și cum ar fi fost ulei, apa făcea să se întindă focul.”

Conspiratorii la tronul Romei – aduși de trei „stele”

Sclipitorul Peter Kolosimo²⁷, citându-i pe erudiții săi prieteni Renato Gatti și Roberto Pinotti, relua:

192 e.n. „*În timpul domniei lui Commodus, un obiect deosebit de strălucitor a traversat cerul. Istoricul Elio Lampridio l-a menționat în scrierile sale. Acesta este unul dintre «scriptores historiae augustae» și, în cartea sa, Viața lui Commodus, el, ca și Herodian în Istoria Imperiului după Marc Aureliu, a confirmat evenimentul, arătând în plus că «în acele zile au fost multe miracole... Au fost văzute stele în mijlocul cerului și în plină lumină a zilei»*” (Cartea 1).

193 e.n. „*În timpul celor trei luni ale scurtei sale domnii, împăratul Pertinax a bătut mai multe monede pe care a imprimat nu o stea oarecare (motiv obișnuit când era vorba de immortalizarea unor întâmplări considerate supranaturale), ci o sferă completă, având antene stranii asemenea sateliților artificiali din zilele noastre.*”

Pe aceeași monedă apare și o femeie care întinde mâna spre ceea ce pare a fi un glob zburător neidentificat.

Succesorul lui Pertinax, împăratul Didius Julianus a domnit numai 61 de zile, fiind decapitat ca un criminal de rând.

Dio Cassius scria despre conspirația respectivă:

193 e.n. „*Au fost trei oameni care au încercat să preia puterea: Severus, Niger și Albinus... Ei au fost aduși de trei stele care au apărut brusc și au inconjurat Soarele, tocmai când Julianus îndeplinea ritualul de sacrificii la intrarea Casei Senatului. Stelele se vedea cu atâta claritate, încât soldații nu-și mai luau ochii de la ele, arătându-și-le unul altuia și declarând că o soartă cumplită se va abate asupra împăratului*” (Cartea LXXXIV).

217 e.n. „*Un foc imens a cuprins interiorul templului lui Serapis din Alexandria, dar nu a distrus decât sabia cu care Antoninus și-a ucis fratele. În Roma, o fantomă având silueta unui om a adus în palat un om nătâng ce părea că își caută stăpânul, strigând și suspinând că Antoninus era mort și că noul împărat va fi Jupiter.*

Fiind arestat și dus de Matermianus în fața lui Antoninus, el a spus: «Voi pleca, aşa cum poruncești, dar voi mai ajunge în fața împăratului, deși atunci va fi altul». Și, când a ajuns la Capua, a dispărut brusc”

(Dio Cassius, vol. XI, Cartea LXXIX).

Armate de călăreți și pedestrași luptau...pe cerul Londrei

Trei ani mai târziu, Celeștii l-au ajutat pe împăratul japonez Jingo să invadzeze Coreea.

230 e.n. „Armate de pedestrași și călăreți au fost văzute luptându-se în aer deasupra Londrei și în alte locuri din Anglia. Evenimentele s-au petrecut în timpul domniei împăratului roman Alexandru Severus.”

249 e.n. „Când Decius a devenit împăratul romanilor, a plouat cu sânge în Britania și o sabie însângerată a fost văzută în aer timp de trei nopți, după apusul soarelui.”

Harold Wilkins a preluat aceste două relatari ciudate dintr-o mai puțin cunoscută *Istorie a Angliei* scrisă cu mult timp în urmă de John Sellers.²⁸

În 268 e.n., printre deșerturile moarte ale Arabiei, câteva mici petice cultivate apar ca niște insule într-un ocean de nisip. **Palmyra**, un oraș frumos, construit din marmură albă, având un templu mareț închinat lui Baal, a fost un punct central pe drumul dintre Golful Persic și Marea Mediterană, străbătut de caravanele ce transportau bogățiile Indiei către vest. **Regina** acestui oraș, preafrumoasa **Zenobia**, a devenit o legendă vie, fiind considerată **cea mai desăvârșită întrupare a sexului frumos**.

Edward Gibbon spunea că „Zenobia o egala în frumusețe pe Cleopatra, depășind-o mult în ceea ce privește puritatea și calitățile. Avea tenul întunecat, dinții ei erau albi ca perlele, iar în ochii mari și negri strălucea un foc neobișnuit, temperat însă de o dulce blândețe. Vocea îi era puternică și melodioasă. Inteligența ei, cu nimic mai prejos decât a unui bărbat, era sporită de înțelepciunea pe care o dobândise prin cultura înșușită”²⁶.

Deci, o regină exotică înzestrată cu o remarcabilă frumusețe, care se lăsa **îndrumată de filozoful Longinus**, domnea într-un minunat oraș din pustiu, cu 70 de secole în urmă ! A atras oare această sirenă ademnită atenția extraterestrilor ?

Luptă între OZN, în secolul III e.n. !

Învățatul italian Alberto Fenoglio a scris o fascinantă povestire, pe care o traducem cu placere, dacă nu cu convingere.

„Într-o zi obișnuită, în fața locuitorilor din Palmyra, deopotrivă uimiți și înfricoșați, și a neguțătorilor aflați totdeauna în număr mare - fiindcă acele caravane care călătoreau între Egipt și Persia, legând Africa de Asia, făceau popas în Cetatea Palmierilor -

au apărut două sfere mari de foc, rotindu-se una în apropierea celeilalte, ca apoi să se despartă brusc și să lase în urmă dâre strălucitoare încrucișate.

Una din aceste sfere, ca și cum s-ar fi simțit în pericol, a coborât mult, trecând pe deasupra orașului cu viteza fulgerului, astfel încât temperatura a crescut brusc și mulți palmieri s-au veștejtit.

Lupta a mai continuat un timp cu urmăriri și descărcări de fulgere, până când un glob s-a transformat într-un nor enorm, din care au căzut în nisip pietre sau bucăți din obiectul dezintegrat, celălalt glob dispărând în înaltul cerului”²⁹.

Patru ani mai târziu, legiunile lui Aurelian au distrus Palmyra. Zenobia a fugit pe cea mai iute cămilă a sa, dar a fost ajunsă de cavaieră romană și dusă la Roma, în cortegiul triumfal al lui Aurelian.

„Minunata Zenobia era legată în cătușe de aur, o sclavă susținându-i lanțul greu aurit care îi încercuia gâtul; era aproape leșinată de greutatea insuportabilă a bijuteriilor.” Aurelian a instalat-o într-o vilă elegantă la Tivoli unde, după spusele lui Gibbon, a devenit o rece matroană romană.

Constantin cel Mare – alesul zeilor pentru a promova creștinismul ?

În 312 e.n., Constantin, supranumit cel Mare, stăpânul Occidentului, s-a luptat cu împăratul Maxențiu pentru stăpânirea Italiei și a atacat cu trupele sale Roma. Deși era încă pagân, el a cerut ajutor de la creștini. În cuvinte expresive, biograful său Eusebius - episcop de Cezarea - scria următoarele:

„El a invocat, aşadar pe acest Zeu în rugăciunile sale, împlorându-l ca, oricine ar fi el, să-i dea un semn și să-i atingă mâna dreaptă în văzul tuturor. În timp ce împăratul înălța aceste rugăciuni fierbinți, a apărut cel mai minunat semn al Domnului, semn pe care nici o persoană care nu ar fi fost de față nu ar fi putut să-l accepte ca adevărat.

Dar, fiindcă însuși victoriosul împărat ne-a povestit nouă, celor care scriem această istorie la mult timp după producerea evenimentului, și fiindcă a binevoit să ne împărtășească cele cunoscute de el și să confirme relatarea printr-un jurământ, cine să ar mai putea îndoii de adevărul spuselor sale ?

Cam pe la apusul Soarelui, când lumina zilei se stingea, el a spus că a văzut cu ochii săi Trofeul Crucii pe cer, într-un loc deasupra Soarelui care mai lumina încă, iar alături era o

inscriptie formată din cuvintele: «**Prin aceasta voi învinge**».

Întâmplarea l-a uimit nu numai pe el, dar și pe **militarii** care îl urmau întotdeauna când făcea o călătorie, mulți dintre aceștia fiind **martori ai Miracolului** »³⁰.

Mai sceptic, Edward Gibbon îi reproșează credulului Eusebius că a uitat să pună întrebări și martorilor, deși admite că:

„Acel uimitor obiect a apărut în fața împăratului și a întregii sale armate **într-un moment în care el nu se hotără ce religie să aleagă**, dar uimirea s-a transformat în **convertire** odată cu vizuirea avută în noaptea ce a urmat. În fața împăratului a apărut Hristos care, făcând același semn ceresc al crucii, i-a spus lui Constantin să-l urmeze și să pornească împotriva lui Maxențiu și a tuturor dușmanilor săi cu certitudinea că va câștiga”²⁶.

„Aliații ” divini ai lui Constantin – giganți deosebit de frumoși...

Crucea de Foc a fost văzută de Constantin și de armata sa în timpul marșului spre Roma, pe când traversau Alpii, posibil la Autun, în Galia, sau lângă Andernach, pe Rin, sau poate lângă Verona. Constantin a primit cu bucurie acest semn, s-a aliat cu creștinii, l-a învins și l-a ucis pe Maxențiu în bătălia de la Podul Milvajus.

Ajuns împărat, el a făcut din creștinism religia de stat, la aproape 300 ani de la moartea lui Hristos. Dacă nu ar fi primit ajutorul creștinilor și nu ar fi fost convins de crucea strălucitoare care a apărut pe cer, Constantin ar fi fost, probabil, înfrânt, păgânii ar fi triumfat și **creștinismul s-ar fi stins, poate, pentru totdeauna**.

Eusebius susținea că **Hristos i-a apărut lui Constantin în timp ce dormea**. A fost oare această viziune un extraterestru ?

Cu un dispreț sardonic, Gibbon îl citează pe celebrul orator Nazarius, care „s-a străduit să preamărească gloria lui Constantin”:

„Nouă ani după victoria romană, Nazarius a descris o armată formată din luptători divini care păreau a fi coborât din cer, accentuând în mod deosebit frumusețea lor, spiritul, **proportiile lor gigantice** - aveau trupurile acoperite cu armuri stelare din care radiau raze de lumină -, răbdarea de care dădeau dovadă pentru a se face înțeleși și văzuți de muritori, precum și ceea ce declarau, anume că au fost trimiși și că au zburat pentru a-i da ajutor marelui Constantin.”

Două milenii, pe cer – cruci și... un om crucificat !

În multe lucrări contemporane, Lycosthenes a găsit consemnarea a numeroase fenomene cerești asemănătoare Crucii văzute de Constantin.

În 384 e.n., un semn înfricoșător asemănător unei coloane a apărut pe cer în timpul domniei lui Theodosius. În 393, au fost văzute pe cer lumi stranii, apoi, pe la miezul nopții, a apărut un glob strălucitor care a înglobat mai multe stele mici.

În Antiohia, în 394, cerul nopții a fost bântuit de o apariție imensă, descrisă în mod ciudat ca având forma unei „femei” care părea că se mișcă haotic deasupra orașului, scoțând din când în când sunete ciudate, care au îngrozit populația.

Aceste apariții înfricoșătoare nu erau oare nave spațiale ?

În întreaga lume, încă din preistorie, oamenii au cioplit cruci din piatră. Să fi fost oare acestea simbolurile navelor spațiale ? *

În *Historia Anglicana*, William din Newbury menționa că, în 1189, „emblema Domnului nostru, de un alb ca laptele, strălucitoare și de forma unui om crucificat” a apărut pe cer în plină zi, pe la amiază, deasupra satului Dunstable din apropierea Londrei. De asemenea, Matthew din Paris relata în 1227, în *Historia Anglorum*, că în Germania a fost văzut un crucifix în aer.³¹

Farfurii zburătoare și extratereștri străbat și acum cerul Italiei, fiind urmările de cercetători care supraveghează cerul, la fel cum făceau acei vechi etrusci cu milenii în urmă.

50 de OZN-uri formau o cruce deasupra Vaticanului !!

Aparițiile și aterizările raportate în timpul secolului nostru au fost înregistrate de cunoscutul „Gruppo Clipeologico Fiorentino” în fascinanta lucrare despre O.Z.N.-urile din Italia, în care a fost consemnată și apariția unei Cruci pe cer, văzută deasupra Romei de Dr. Alberto Perego, distins autor și diplomat, în 6 noiembrie 1954.

„După cum relatează el însuși, în acea zi, pe la ora 11, se afla în cartierul Toscan, în imediata apropiere a unei fabrici de îmbuteliat apă minerală, când a observat pe cer o formă de O.Z.N.-uri la foarte mare înălțime, asemănătoare unor puncte albe.

* N. edit.: Era simbolul planetei de pe care veneau Zeii cei Mari: Nibiru (Răscrucea). Tăblițele sumeriene sunt clare în acest sens...

*Fascinat de spectacol, s-a urcat pe terasa fabricii, pentru a le vedea mai bine. **Alte O.Z.N.-uri continuau să apară**, atât de multe, încât, după o jumătate de oră, Dr. Perego calculase că erau **cel puțin 50** deasupra Romei.*

Către amiază, **cele două formații perfecte, în formă de V**, fiecare alcătuită din câte 20 de puncte albe, s-au întreptat **una către cealaltă**, venind din direcții opuse. După câteva secunde, acestea s-au întâlnit, unindu-se **în vârfurile V-urilor, formând astfel o «cruce grecească» perfectă**.

După aprecierea doctorului Perego, crucea se formase **chiar deasupra Cetății Vaticanului**³².

Deci, cruci pe cer apar atât în 312, cât și în 1954 ! Oare, extrareștrii îi mai inspiră încă pe creștini ?

Prin religia și filozofia lor, chiar și în viața de zi cu zi, anticii au făcut dovada faptului că sunt convinși că undeva, în stele, trăiesc „Zeii” care, din când în când, coboară la oamenii de pe Pământ.

Chiar noi, cei din ziua de azi, mai avem încă multe de învățat de la acele ființe venite din Spațiu în Grecia și în Roma...

/

Capitolul III

UNIVERSUL LOCUIT ȘI PLANUL DIVIN

Binele luptă cu Răul... pentru perfecționare

În acele zile splendide, când Pământul era în plină vigoare a tinereții și natura strălucea prin nouitatea ei, **Ființe Celeste au coborât din zborul lor**, venind dinspre stele, pentru a-i învăța pe oamenii primitivi felurite meșteșuguri. În acest fel, au dat naștere aceluia **Ev de Aur cântat de toți poetii Antichității**.

Apoi, timp de secole, în vreme ce în întreaga lume domnea o plăcută și activă emulație a culturii, Omenirea a progresat sub conducerea benefică a Regilor veniți din Spațiu. Aceștia stăpâneau de asemenea cunoașteri psihice în armonie cu forțele cosmice ale Universului, care le-au permis să ghideze evoluția sufletului uman.

Ei au instituit și adorarea Soarelui, divinul Androgin, care era simbolul Creatorului și i-au învățat pe oameni că după moarte vor reveni la viață, prin reîncarnare, pentru a urca mereu - după multe existențe în diverse forme -, până la unificarea cu Divinitatea.

Progresul Pământului a fost susținut de celelalte planete ale sistemului solar, în decursul celei mai favorizate octave de evoluție. Și astfel, acești "Ei" au împodobit Federatia Galactică, ale cărei mulțimi de lumi infloreau în splendori sclipitoare, cu încă o civilizație în devenire.

În ocazii deosebite, **Ființe Superioare** care stăpâneau înțelepciunea transcendentală au coborât pe Pământ, pentru a-i învăța pe unii **Inițiați** - puțini la număr - lucruri tainice precum și cunoașteri tehnologice.

Omul evoluează însă prin suferință. După cum luminii îi trebuie întuneric pentru a ilumina, tot astfel **Legea Divină a hotărât ca Binele să lupte continuu cu obscuritatea Răului**. Dumnezeu este Absolutul, Eternul Adevăr, dincolo de vicisitudinile oamenilor muritori.

Misticii presupun însă că **Dumnezeu** - deși este perfect - are nevoie de o perfecționare continuă, pentru a putea concepe o serie infinită de universuri, condiționate fiecare de caracteristicile celui precedent. Din acestea, preia atotcuprinzător experiența tuturor creaturilor, a oamenilor și a spiritelor de pe toate planetele aflate în diferitele planuri ale Creației Sale.

Omul are nevoie de Dumnezeu dar ceea ce este mai straniu, în această concepție, este faptul că și **Dumnezeu are nevoie de om**, fiindcă, în caz contrar, nu l-ar fi creat.

Îngerii Luminii și Puterile Întunericului se bat pentru sufletul omului !

Viața nu este o iluzie și Universul nu este o glumă cosmică a Divinității. De la cea mai mică insectă până la cel mai sublim arhanghel, de la firul de praf până la o galaxie, totul are o semnificație. Fiecare viață scurtă a Omului, bucuriile și suferințele lui, **totul concură la finalitatea Planului Divin.**

Acest mod de a concepe existența poate fi discutat, dar se pare că omul supus greșelii este limitat în posibilitățile sale de a se apropiă de Adevărul infinit. Omul, care de fapt nu se cunoaște pe sine, va putea vreodată să-și cunoască Creatorul?

Astfel de speculații ezoterice nu sunt lipsite de relevanță în studiul Ființelor din Spațiu, confrății noștri spirituali din Universul plin de viață.

Omul se află în pragul unei noi ere, aceea a înrudirii玄cosmice cu stelele. El trebuie să uite filozofia sa egoistă și egocentrică, să se dezvolte către o cunoștiină cosmică și să devină conștient de identitatea sa cu întreaga Creație. Trebuie astfel să-și reorientizeze gândurile sale, incluzând în ele toate ființele simțitoare, din toate dimensiunile Universului.

Trebuie să se umilească și să înceapă cu Începutul. Iar la Început a fost numai Dumnezeu.

Toate religiile învață că **Îngerii Luminii luptă contra Puterilor Întunericului, pentru a pune stăpânire pe sufletul Omului.** Aceast conflict între Bine și Rău din planul spiritual ar putea fi simbolul aceluia război adevărat ce s-a purtat în cer*, descris de Apollodor³³, de Hesiod³⁴ și de Ovidiu³⁵, exemplificat în Geneză prin istoria Turnului Babel și regăsit în diferite legende existente în întreaga lume.

Evul de Aur saturnian și dictatura lui Jupiter

Peste tot în Univers, puțini oameni sunt cu adevărat sfinti, mulți sunt păcătoși, la cei mai mulți virtuțiile existând împreună cu viciile; în toate stadiile evoluției, nici unul nu este bun sau rău întru totul.

Invadatorii haini, care au venit poate de pe planeta Jupiter sau de pe un satelit al acesteia, au detronat pe Saturnienii din timpul Evului de Aur și

* **N. edit.:** Nu este o figură de stil ! Cele care vor să pună stăpânire pe sufletul omului sunt Puterile Intunericului: draconienii/reptilienii („diavolii Universului”) și supușii lor, „omuleții cenușii” din Zeta Reticuli.

„Îngerii Luminii” sunt Înalții blonzi din Pleiade, cunoscuți și ca Ramanii (Învățătorii)/ Veghetorii/ Grădinarii Pământului.

Foarte pe larg despre lupta care se dă și acum - în „*Iisus, Fiul Daciei.*”

au instaurat o tiranie care a provocat revolta Uriașilor de pe Pământ*.

Legende din întreaga lume concordă în a spune că războiul s-a purtat atât pe Pământ cât și în Cer, cu fantastice arme nucleare, cu aparate de zbor și cu raze laser mortale, incendiind orașe și spulberând munți prin trăsnete uriașe, efecte vizibile încă și astăzi.

Mai târziu, ca o pedeapsă divină, o cometă a devastat Pământul nimicind minunata civilizație. Clima a devenit mai rece, distorsiuni ale forțelor spațiale de atracție au interupt comunicațiile dintre planete, cea mai mare parte a oamenilor au pierit, iar puținii supraviețuitori au decăzut în barbarie.

După secole de izolare, vechile științe și tehnici au fost în mare măsură uitate, deși unele fragmente ale înțelepciunii din vechime au fost păstrate de-a lungul generațiilor în toate țările lumii, de către Inițiați, incluzând în aceștia și pe vrăjitorii - medici din zilele noastre.

Tradițiile confuze și folclorul au imaginat Ființele venite din Spațiu ca fiind zei cu puteri supraomenești, glorificând bătăliile lor aeriene sau coborările pe Pământ pentru a se deda la acte amoroase³⁶.

Omul a fost mereu conștient că nu este singur în Univers și că undeva, sus în cer, trebuie să existe ființe binevoitoare ce i-ar putea veni în ajutor. **Unii oameni sensitivi pretindeau chiar că ar putea interveni pe lângă acele divinități.** Elaborând o teologie, au încercat să comunice cu ele prin rugăciuni, au creat ritualuri și codice morale și, **astfel, s-au născut religiile.**

Arheologii vor să dezgroape...nave spațiale

Această interpretare insolită a trecutului Omenirii i-a deranjat atât pe specialiști, cât și pe profani, cu toții respingând-o sub diferite pretexte și considerând-o ca o formă echivocă de literatură științifico-fantastică ce nu merită atenție. **Acceptarea ideii că înainte cu multe milenii ar fi existat o guvernare extraterestră a Pământului presupune existența unor planete locuite de ființe mult mai evolute**, care stăpâneau o știință ce o depășește cu mult pe cea de astăzi.

Astronomii și biologii, care sugerează că există viață și în alte locuri

* N. edit.: „Saturnieni” în sensul că erau adeptii lui Saturn/Cronos/Mar.duk/Ra(m). Adică, ai Creatorilor din Pleiade.

Invadatorii care l-au detronat pe Saturn erau conduși de Jupiter/En.lil/Zeus/Joe/Iahve, nu au venit de pe Jupiter... Erau cei din Alianța Orion: reptilienii pe bază de sulf și „cenușii” reticulienii pe bază de siliciu, care voiau să saboteze programul de creare a vieții pe bază de carbon.

Uriașii erau titanii din legende și mituri, primii locuitori ai Pământului. Dacia era considerată atât Țara Zeilor, cât și Țara Uriașilor.

ale Spațiului, subliniază precaut că planetele vecine nu pot fi locuite³⁷, că nu este sigur faptul că stelele mai apropiate ar avea planete și că, dacă există Supraoameni în alte părți ale Galaxiei, o călătorie a lor timp de mii sau zeci de mii de ani până la Terra pare cu totul improbabilă.

Arheologii au dezgropat până acum schelete, nu nave spațiale dar se uită că, după câteva secole, chiar și aparatele noastre de zbor se vor transforma în pulbere.*

Istoricii, la rândul lor, au afirmat că autorii clasici nu au menționat nimic despre ființe venite din Spațiu; dacă acestea ar fi existat în trecut, oare Platon³⁸ sau Titus Livius³⁹ nu ar fi vorbit despre ele?

Poate au făcut-o, dar am reușit oare să-i interpretăm bine?

Amatorul Schlieman a descoperit Troia, nu arheologii...

Arareori mitologii au considerat că legendele au o bază adevărată, atribuindu-le semnificații mai primitive sau presupunând că ar conține un simbolism religios. Dar **Schliemann**, care credea în *Iliaada*, a descoperit ruinele **Troiei** în baza mențiunilor acesteia. La rândul său, **Sir Arthur Evans**, fascinat de legenda Minotaurelui ucis de Tezeu, a descoperit **civilizația minoică din Creta**, săpând la Chossos.

Chiar și cercetătorii de astăzi consideră încă divinitățile antice drept personificări ale forțelor naturii sau antropomorfisme ale stărilor sufletești umane, desigur, un efort intelectual mai presus de cel al multora dintre noi.

Probabil că cel mai mare obstacol în acceptarea venirii pe Pământ a unor cosmonauți din Spațiu rezidă însă în dogmele religioase. **Teologii cred că unică preocupare a lui Dumnezeu ar fi Omul de pe Pământ**. Dacă ființa umană ar mai trăi și în alte părți ale Cosmosului, Christos ar trebui să fie crucificat de milioane de ori, în toate aceste lumi ale Universului?

Adânciți în propriile teorii, chiar și cei mai străluciți specialiști devin intoleranți la noile concepții care înfrauntă filozofia lor favorită.

Omul obișnuit se complace în a se mândri cu bunul său simț, gând care îi oferă cea mai plăcută comoditate. De obicei, el **trăiește într-o automulțumire**, agitată doar de bucuriile sau durerile existenței zilnice, supusă spălării creierului prin propaganda ziarelor și a televiziunii.

Lumea comună lâncezește dincolo de cele mai noi descoperiri ale științei, preocuparea sa majoră fiind de a se conforma convențiilor sociale ale comunității în care viețuiește. Aceasta **crede numai ceea ce vede și știe numai ceea ce dorește să știe**.

Conștiința de grup evoluează lent, doar educația maselor promițând un oarecare progres. Însă, istoria săngeroasă a secolului XX I-a

* N. edit.: Fierul rezistă „doar” 1.000 de ani.

făcut pe **omul de rând** să fie suspicios față de ideile noi și chiar să fie deziluzionat de tradițiile trecutului - pe care se bazează civilizația noastră.

El este **derutat de teologi** care predică doctrine uzate **și de oameni de știință** care îi amenință viața cu bombe din ce în ce mai mari, simțind că lumea ar fi mai bună fără toate acestea.

Cine nu vrea să ne știm trecutul ?

Omul obișnuit raționează după o logică fundamentală, neafectată de problemele care tulbură teologia și știința. Când el privește splendoarea cerului înstelat, **simte întreaga frumusețe a Universului** și înțelege că Dumnezeu nu a făcut să se creeze toate stelele strălucitoare numai pentru ca omul să le privească.

Ca și strămoșii săi din Antichitate, **el simte că în întreaga creație palpită viața** și, cu toate că astronomii nu o spun, intuieste că în acele profunzimi înstelate ale Spațiului trăiesc Ființe înțelepte și pasionate, neputincioase și pline de păcate, dar **oameni ca și el**.

Dacă se va dovedi că această idee a aterizării unor **cosmonauți pe Terra - în decursul istoriei** - a fost un **fapt real**, aceasta va revoluționa desigur concepțiile noastre asupra trecutului, va stimula modul nostru actual de a trăi și va **promite un viitor extraordinar**. Umanitatea se va trezi ca dintr-un vis, pentru a se angrena în realitatea cosmică.

Apoi, **omul va descoperi cine este el în realitate** și se va avânta, regenerându-se, către Frații săi din stele⁴⁰. Omenirea va parurge astfel o mare spirală, înălțându-se către un plan superior, mai aproape de Dumnezeu⁴¹.

Dar pentru a înțelege coexistența cu Oamenii din Spațiu, **va trebui mai întâi să ne cunoaștem pe noi înșine și să știm în mod real locul pe care îl ocupă Terra în Univers**. Pentru aceasta, trebuie să deschidem însă ochii. Să ne destupăm urechile și să ne acordăm vibrațiile sufletului nostru cu minunea cosmică a Creației.

Va trebui să depăşim spațiul și timpul, pentru a îmbrățișa eternitatea.

Ce vedem nu e adevărat, ce e adevărat nu vedem...

Universul real este cel gândit de Dumnezeu⁴², și nu cel imaginat de oameni. Mintea limitată a Omului sintetizează informațiile pe care le obține prin cele cinci simțuri, informații pe care știința le interpretează într-un cadru denumit Cosmos și, pe măsură ce cunoașterea avansează, conceptul acestuia devine tot mai grandios.

Dacă vederea Omului ar fi sensibilă la frecvențele joase ale radia-

ților, el ar putea contempla acele stele întunecate descoperite de curând de radioastronomi, dar ar rămâne orb la glorioasele constelații care lumeniază cerul.

Unui vierme de pământ, Universul îi apare ca un întuneric unidimensional, dar o ființă oarecare, mult mai avansată, care trăiește de exemplu pe Sirius și care percepse o infinitate de vibrații, poate avea experiențele unei Creații transcendentale, dincolo chiar de ceea ce am fi capabili să ne imaginăm noi, pământenii.

Multe din cele care există, nu le vedem și multe din cele pe care le vedem, nu există. Astronomii nu pot vedea hăul în care se îndepărtează continuu galaxiile⁴³, iar fizicienii nu pot vedea interiorul atomului. Lumina pe care o vedem de la nenumăratele stele a fost emisă cu milioane de ani în urmă și poate că multe din corpurile cerești respective au explodat între timp.

Acum - și, de fapt, ce înseamnă "acum"? -, când simțurile noastre sunt simulate de radiațiile respective, **creierul nostru redă un model bazat pe banca sa de date, dar care nu mai este ceva real.**

Spiritualismul – știința Manifestării Divine

Din punct de vedere ezoteric, **tot ceea ce vedem ar fi de fapt în noi înșine**, iar acest lucru este unul dintre misterele cele mai profunde.

Știința exoterică a cosmologilor cercetează fenomenele observabile din cer și, mergând înapoi în timp, propune teorii plauzibile privind originea Universului. Înțelepciunea ezoterică a spiritualiștilor începe însă cu Dumnezeu și, gândind mai departe, presupune cum a evoluat Universul până în zilele noastre.

Filosofia materialistă, fascinată de avantajele practice oferite de știință, care a transformat lumea, îi disprețuiește pe spiritualiști, care operatează atât în domeniul spiritual, cât și în infinita splendoare a Creației. În fapt, însă, **știința și spiritualismul constituie puncte de vedere diferite asupra manifestării divine în care trăim și ne mișcăm**, ambele fiind la fel de valabile.

Super-Inteligenta din alte galaxii ar putea cunoaște Universul și originile acestuia prin noțiuni dincolo de înțelegerea noastră. Concepțiile lor privind Realitatea, ca și ale noastre, sunt relative și numai Dumnezeu Creatorul cunoaște Adevărul.

Spiritualismul este știința Manifestării Divine⁴⁴. Aceasta consideră Divinitatea ca fiind Totul, nici o altă manifestare neputând exista în afara lui Dumnezeu. Din Spiritul Său - Absolutul - a început fiecare Zi Cosmică, implicând Inteligenta prin miriade de forme, până la cele mai inferioare vibrații ale materiei. **Când involuția este completă, începe evoluția.**

„Ziua lui Brahma” – 375 miliarde ani !

În decursul a numeroase ere, **materia** evoluează și ea către forme mereu mai desăvârșite și mai complexe, rafinându-se treptat și devenind **Spirit pur, care se reîntoarce spre Divinitate**. Dumnezeu remediază întreaga Experiență în timpul unei nopți cosmice, pe durata căreia numai există nimic.

Anumiți hinduși cred că **“Ziua lui Brahma”** durează **15 milioane de ani*** și aceasta este urmată de o **“Noapte”** având o **durată egală**, în care Absolutul își retrage toate manifestările în El însuși, rămânând inactiv în Infinitate. La sfârșitul acestei perioade, Absolutul creează un nou Univers, mai bine realizat decât cel anterior.

Ziua și Noaptea lui Brahma s-ar derula într-o **succesiune fără sfârșit**, dincolo de puterea de înțelegere a omului⁴⁵.

Ritm fundamental - activitatea și inactivitatea - se manifestă de la Univers până la atom, incluzându-l desigur și pe om, și este baza Doctrinelor Secrete. Învățătura hindusă cea mai elevată susține însă că acest principiu nu se poate aplica și Absolutului însuși, care crează în mod continuu și care păstrează în Mintea Sa **milioane de universuri în diferite stadii de evoluție**. Ceea ce ar fi “noaptea” pentru o parte din acestea, pentru altele ar fi “amiaza”.

În Universul nostru – mai multe universuri !

Schimbarea Ritmică - Ascensiunea și Căderea - au influențat profund filozofile celor din vechime. Heraclit ne învață că **Universul se manifestă în cicluri; stoicii erau de părere că lumea evoluează într-un ciclu fără sfârșit, trecând mereu prin aceleași stadii**.

Discipolii lui Pitagora susțineau că **fiecare univers le repetă exact pe cele precedente, într-o Eternă Reîntoarcere**. Tot astfel se exprima și De Siger în Evul Mediu, iar în zilele noastre la fel scrie și Ouspensky⁴⁶. Yoghinii, la rândul lor, și-au instruit mereu discipolii despre o evoluție ciclică, într-o progresie infinită.

Scrierile orientale, sublimele *Upaniṣade*, subliniază că **întregul nostru Univers palpita de o Viață unică**. Această concepție, propovăduită și de filozofia chineză, i-a inspirat pe Maestrul Eckhart și pe misticii tuturor religiilor, ca și pe Spinoza, Kant, iar mai nou pe fizicienii moderni.

* **N. edit.:** E vorba de Anul Mare din antichitate, cei aprox. 25.000 ani în care sistemul solar face o rotație în jurul unui punct situat în Constelația Pleiadelor. „Ziua lui Brahma” ar avea astfel...375 miliarde ani.

Mai există, însă, și Anul Galactic, de 180-200 milioane ani...

Drept urmare, atomii ar avea conștiință, întreaga materie fiind animată. Unii sensitivi afirmă că planetele ar fi niște ființe miraculoase iar noi, oamenii, ca și microbii, influențăm și infestăm Pământul, care este o entitate vie.

Spiritualiști cred că, în același Spațiu în care se află Universul nostru, ar exista și alte universuri în care materia respectivă ar avea frecvențe vibratorii proprii. Ar exista astfel planuri astrale în care viețuiesc așa-numiții morți și sufletele care aşteaptă să se reîncarneze, precum și alte niveluri în care s-ar afla dvașii, spiritele naturii, zâne, elementalii - acestea fiind specii de ființe având un curs de evoluție diferit de cel al omului.

Scopul universal – evoluția omului la stadiul de Spirit Pur

Progresul ciclic îl include, desigur, și pe Om. **Sufletul omului ar evoluă prin metempsihoză, prin reîncarnări multiple**, existență după existență, pentru a ajunge, prin perfectiune, să se apropie de Dumnezeu.

Această doctrină impresionantă a fost învățată de preoții egipteni, cât și în cadrul Misterelor din Eleusis în Grecia, sau de Pitagora, de Platon, de Virgiliu, de druzi, de înțeleptii hinduși, de yoghinii tibetani, de magii persani, de Kabbala ebraică, cât și de primii Părinti gnostici creștini.

Multe spirite nobile ca Francis Bacon, Paracelsus, Giordano Bruno, Schopenhauer, Goethe, Gandhi, precum și cea mai mare parte a Orientului de astăzi, au crezut și cred în reîncarnarea guvernată de „karma” - legea Cauzei și a Efectului. Conform acesteia, **omul suferă datorită propriilor sale păcate**.

Pământul este o școală de instruire, la care sufletul se reîntoarce pentru a-și învăța lecțiile. După aceea, **va Renaște pe o altă planetă, mult mai evoluată, urcând astfel printr-un întreg sir de lumi**, pentru a-și însuși experiențele necesare⁴⁷.

Spiritualiști, yoghinii și unele medium-uri ca Swedenborg credeau în existența a **nenumărate lumi locuite, aflate în variate stadii de evoluție**. **Multe planete** ar fi fost aparent aliate în cadrul unor asocieri, **grupate în Federații Galactice și chiar în organizații mai mari**.*

Pentru mintea noastră malicioasă, această concepție aduce a ficit-

* **N. edit.:** Într-adevăr, Pământul este o școală și o grădină, un loc în care a fost creată Noua Viață, cea carbonică. Aceasta asigură o evoluție de două ori mai rapidă decât cea pe bază de siliciu, de exemplu, dar necesită condiții mai pretențioase, care nu se găsesc peste tot în Univers.

Există o Federație de Planete (peste 120 de civilizații) în galaxia noastră dar există și o Federație Intergalactică.

Pe larg în „*Iisus, Fiul Daciei*”.

une științifică ce asociază războaie interplanetare și rivalității galactice. Totuși, dincolo de orice fantezii se află Adevărul Cosmic.

Ierarhia Universului – totul e controlat !

Tradiții spiritualiste fac aluzii la Adepti și Maeștri care, locuind pe Pământ, dirijează - în secret și pe tăcute - evoluția planetei noastre. Se spune că aceștia mențin comunicații telepatice sau astrale cu Avatarii din lumile vecine, care toate sunt subordonate Celeștilor solari. Probabil că, la rândul lor, aceștia se supun unei Inteligențe Superioare care controlează Galaxia și care se supune și ea unei Înalte Entități în cadrul unei Ierarhii ce urcă în infinit, spre inexprimabilul Absolut.*

Există motive să credem că unele din **aceste Super-Ființe** au apărut pe Pământ prin încarnare, prin manifestări astrale sau prin aterizarea unor nave spațiale. Acestea **I-au învățat pe Om** despre adevărurile cosmice, despre artele și mijloacele de edificare a unei civilizații, **stimulând evoluția umană în armonie cu Planul Divin**⁴³.

Credința conventională, conditionată de concepția iudaico-creștină privind intervenția lui Dumnezeu în istoria Omenirii - ca supremă revelație a Creatorului - și filozofia materialistă a secolului XX au luat în derâdere sublimul model cosmic al spiritualiștilor, tratându-l ca o născocire. Și totuși, când astronomii au scrutat spațiile galactice, iar fizicienii au explorat interiorul nucleului atomic au fost cu toții surprinși să constate că **noile descoperiri se apropiu mult de vechea Înțelepciune Secretă** transcendentă și de filozofiile hermetice ale Inițiaților.

Omenirea evoluează, ignoranța crește...

Toate marile religii ale lumii sunt expresia dorinței arzătoare a bărbăților și femeilor din întreaga lume, manifestată secol de secol și mileniu de mileniu, de a afla **Adevărul privind existența noastră terestră**.

Sufletul lor în continuă căutare s-a avântat dincolo de mediul material și a răvnit la o explicație, pentru a înțelege tăcutul mister ce transcende Universul.

Omul s-a minunat de miriadele de stele cercetând cerul, de miracolele naturii în toate ipostazele ei, de procesiunea Omenirii începând din trecutul îndepărtat - traversând urcușurile și coborâșurile istoriei - și până la culmile ascunse ale viitorului, de aparență înșelătoare a faptelor nobile, de drama pasiunilor funeste, de infinita minune a vieții însăși.

Logica, rațiunea, filozofia, știința, triumfurile intelectului uman au permis

* N. edit.: A se vedea și „*Lumea de Dincolo*”.

omului să făurească unelte prin care a modificat mediul înconjurător și să conceapă modele mentale ale unor sisteme convingătoare de explicare a Universului aparent. **Și totuși, deși a devenit tot mai conștient de conținutul realizărilor sale, ignoranța omului s-a amplificat și ea**, într-atât încât cel cu adevărat înțelept constată că nu știe nimic.

Înțelepciunea aduce cu sine umilință. În acest secol XX atât de torturat, al unei ere ce a început în Evul de Aur și care acum șovăie spre sinucidere, **oamenii par a nu mai vedea un sens al existenței lor**. Ca și păgânii sălbatici din trecut, par că știu doar să mănânce, să bea și să petreacă, fără a se gândi ca mâine vor muri.

Masochismul schizofrenic, goana nebună către distrugerea în masă, atât de vizibilă prin criminalitatea națională și conflictele internaționale, evidențiază faptul că **Omenirea este torturată de tensiuni interne, de teama ascunsă față de viitor și de enormă ignoranță privind Universul ce se extinde în infinit**.

Salvarea Omenirii – aşteptată din Spațiu

Ştiința l-a transformat pe omul pământean, dintr-un Prinț al Creației, **într-o furnică fără însemnatate**. Dumnezeu, care era un Părinte binevoitor, a fost redus la un rol de Minte inexprimabilă și inimaginabilă, ce a făcut să apară un univers cu nenumărate lumi și având dimensiuni infinite, în care Terra este mai mică decât un grăunte de praf.

Dar în inimile lor, **niciodată în istorie, oamenii nu au fost totuși atât de religioși**. Cruzimile față de oameni și față de animale, trecute cu vederea de către înalta societate a secolelor trecute, sunt condamnate acum ca și cruzimile lui Nero.

Capitaliștii și comuniștii sunt în război deschis pentru stăpânirea lumii și, totuși, în spatele vulgarului materialism, este stimulat îndemnul spre binele întregii Omeniri. Deși metodele diferă, în cadrul cosmic, **progresul social al omului trebuie să dovedească binecuvântarea divină**.

Numai așa oamenii devin mai "umani", viața transformându-se într-o luptă contra ignoranței. Lumea numai poate accepta dogmele prăfuite ale Irecutului fără a le discuta. Din păcate, **Omenirea a urmat preceptele multor falși Mesia** în acea căutare a adevărului, fără a găsi răspunsul.

Omul se întreabă azi de ce, **în cursul ultimelor două milenii, cinci religii rivale au culminat într-o sterilitate spirituală și, derutat de iluziile instruirii moderne, a sfârâmat vechea imagine a lui Dumnezeu, în limp ce sufletul s-a cufundat într-un gol fără scăpare**.

Omenirea a ajuns astfel să aștepte venirea unui nou Mesia. Pământenii privesc din nou cu speranță spre tăcutele stele scliptoare. Pământul suspină, obosit. **Salvarea trebuie să vină din Spațiu**.

Religia trebuie să se adapteze evoluției umane

Este nedrept de a critica religia, de a cenzura preoții binevoitori și de a compătimi naivitățile lor înșelătoare, de a denigra dogmele întortocheate care sufocă sufletele oamenilor.

Religia trebuie ea însăși să se adapteze evoluției omului. Idoul de piatră al oamenilor primitivi le reprezenta o anumită forță ocultă pe care nu o puteau înțelege; și într-adevăr, se pare că **vrăjitorii au posedat și posedă**, chiar și în zilele noastre, **anumite cunoașteri foarte vechi** ce depășesc sofismele noastre.

Concepția unui Dumnezeu personificat sau a unui Salvator ca Osiris, Orfeu, Krishna, Buddha sau Christos a oferit cea mai profundă consolare spirituală pentru mulțimi de milioane de oameni, a căror inteligență limitată nu putea să conceapă un Absolut infinit, fără formă. Învățările din cărțile sacre și din cele ale vietilor sfintilor au inspirat totuși multimile în pelerinajul lor de la întuneric către lumină. Oamenii au ajuns astfel în diferite stadii de evoluție.

Ghidarea lor de către Învățători minunați de-a lungul generațiilor este o dovadă sigură a existenței unei Puteri Superioare și demonstrează din plin bunătatea lui Dumnezeu.

Pământul – centrul Creației

Existența în cer a unor supranoameni a fost acceptată de fapt de popoarele Antichității, în întreaga lume. **Pentru a acționa asupra păgânismului, Biserică creștină a trebuit să detroneze însă vechii zei și a ascuns cunoașterii oamenilor Universul viu.**

Pentru aproape 2.000 de ani, **creștinii au fost condiționați să credă că Pământul era centrul Creației și că Omul ar fi singura preocupare a lui Dumnezeu.** Și chiar dacă astăzi astronomii spun că vechile teorii sunt false și că Terra nu este decât o planetă minusculă a unui Soare mic aflat către marginea Căii Lactee - care și ea este doar una dintre multimile de galaxii -, noțiunea respectivă nu a tulburat prea mult conștiința contemporană.

Pentru cei mai mulți dintre noi, cunoștințele de astronomie par a fi cu foarte puțin superioare ignoranței vechilor Părinti ai Bisericii.

Este totuși foarte adevărat că **unii studioși creștini** - cum au fost de exemplu Sf. Augustin sau Venerabilul Bede - , **cum au citit scrierile vechilor filozofi greci, știau despre existența planetelor, de sfericitatea Pământului și de fenomenele astronomice**, însă opiniile lor privind problemele științifice au fost **suprimate** de cei care conduceau Biserica.

Pentru aproape 2.000 de ani, știința a dormit. Chiar și astăzi, unii oameni de știință, care ar trebui să știe mai multe, se împotrivesc înăturării acestor idei preconcepute care afirmă că viața există doar pe Pământ. Totuși, un număr din ce în ce mai mare conștientizează lipsa de rațiune a acestei concepții și susțin existența vieții în întregul Univers - mai puțin pe planetele sistemului nostru solar.*

Sateliții noștri artificiali arată că... Terra nu e locuită !

Informațiile transmise de sateliții noștri artificiali ar demonstra științific faptul că viața nu poate exista sub nici o formă aici, pe Pământ. Fotografii obținute de pe rachete arată lumea noastră la fel de aridă ca Luna, cu o atmosferă irrespirabilă de hidrogen.

De vreme ce dăm crezare acelorași instrumente atunci când negăm existența vieții pe Marte, științific vorbind, nici noi nu ar trebui să existăm⁴⁸.

Oamenii de știință nu iau totuși în serios astfel de concluzii și de asemenea nici lumea pe care aceștia încearcă să o impresioneze. Atât de rapidă este **avalanșa continuă a noilor cunoștințe**, încât nè dăm seama că ceea ce un cercetător consacră astăzi cu adevărat, mâine s-ar putea să fie desconsiderat.

În ceea ce privește **neîncrederea fundamentală a lumii noastre de astăzi cu privire la existența altor oameni, în Spațiu**, acest fapt **s-ar putea datora menținerii mentalității geo-centrice impuse de religii**.

Mulți creștini sinceri consideră că nu există viață pe alte planete, argumentând că, în acest caz, **Christos ar fi trebuit să fie crucificat pe fiecare corp ceresc locuit**. Dar însuși Papa Pius al XII-lea a declarat că oamenii din alte lumi pot trăi în stare de Grătie divină, fără a mai fi necesară întruparea Fiului lui Dumnezeu. Era desigur necesară o astfel de subtilitate teologică...

Biserica protestantă germană a declarat că **Dumnezeu ar fi creat Omul în întregul Univers pentru a-l preamări Minunile**, însă multora li se pare dificilă alăturarea acestei afirmații, într-o aceeași ecuație, cu creștinismul.

Erudiția modernă face din Misterul lui Christos ceva cu mult mai profund. De fapt, ne întrebăm și noi însine de ce Dumnezeu-Creatorul a ne-

* N. edit.: Sistemul nostru solar are...12 planete (și nu 9) și există viață pe toate, spun extratereștrii.

Toate planetele au un interior gol iar, în peste 95% din cazuri, viața s-a dezvoltat în acest gol interior...

Viața mai poate exista și în alte baze chimice, în condiții imposibile pentru om, dar și în alte dimensiuni.

numărate lumi în multe dimensiuni, posibil paralele printr-un univers de antimaterie, ar fi încarnat aici o Ființă unică, pe micul nostru Pământ, pentru o finalitate care pentru noi nu este clară ?*

De la Iisus către religia cosmică

Nașterea dintr-o Fecioară și apoi Învierea nu există numai în creștinism, acestea fiind **regăsite la mai multe religii ale Antichității**. Unii cercetători au emis chiar ipoteza că acea crucificare a lui Christos ar reprezenta omorârea lui Tammuz - zeul fertilității la babilonieni - sau mitul regelui omorât, din mai multe culte vechi.

Manuscrisele de la Marea Moartă au surprins prin **lipsa oricărei mențiuni despre Christos sau despre creștini**. Învățăturile esenienilor care au trăit acolo permit sugestia că **o parte din doctrina creștină și-ar avea originea cu un secol înainte de era noastră**.

În sursele istorice contemporane lui Christos nu se menționează nimic despre viața Lui, ceea ce este surprinzător într-o epocă de scriitori clasici. Cel mai mult din ceea ce știm despre El provine din Evanghelii, care au fost scrise însă mai târziu, după mai multe decenii. **

Anumiți cercetători, cu toate că au acceptat realitatea Omului Iisus, au crezut că El a fost un evreu pios, un conducător al mișcării de rezistență împotriva romanilor, din care cauză a fost crucificat. Alții, în schimb, au spus că **Christos ar fi supraviețuit supliciului și că ar fi trăit un timp la Roma, ducându-se apoi în India, unde a murit**.***

Au fost aduse și argumente care sugerau istoricește că **Iisus ar fi fost acel Apollonius din Tyana**, marele Maestru spiritual care, cu 1.900 de ani în urmă, a mers prin lumea cunoscută pe atunci, înfăptuind minuni, vindecând infirmi și înviind morți, fapte pentru care i s-au construit temple și a fost adorat ca un zeu⁴⁹.

Voltaire spunea: "Dacă Dumnezeu nu există, Omul l-ar fi inventat." ⁵⁰ Poate fi **creștinismul un mit necesar pentru inspirarea și evoluția Omului** în decursul acestei Ere a Peștilor care acum se termină?

* N. edit.: Răspunsul - pe larg în „**Iisus, Fiul Daciei**” sau „**Marile Enigme**” - vol. I-II. Este vorba de Marele Program, al creării vietii pe bază de carbon iar Terra, cunoscută din străvechime drept „Planeta Apoașă” ori „Planeta Vieții”, oferea cele mai bune condiții pentru o astfel de viață...

** N. edit.: Iisus a fost un personaj istoric, real. Despre el au scris Josephus Flavius, născut în 37.e.n.(„Antichități iudaice”, 18,3,3 și 20,9,1), Tacitus („Anales”, 15,44), Suetonius („Viața lui Claudius”,25), Plinius cel Tânăr („Epistulae”, 10,96), Lucian din Samosata („Moartea lui Peregrinus”, 11 și 13). Iisus mai este menționat de Coran, dar și de Talmudul Babilonian.

*** N. edit.: Pe larg în „**Secretele Iстoriei**”.

În niciun caz nu poate fi vorba de a-L nega pe Dumnezeu. **Concepția noastră despre Dumnezeu depășește umanizarea Sa pământeană**, printr-o impresionantă extindere care cuprinde toate ființele simțitoare existente în toate lumile tuturor tărâmurilor, din toate universurile³⁶.

Nobila imagine a lui Christos ascunde un mister aflat dincolo de înțelegerea noastră, **Omenirea** fiind în pragul unei noi octave a evoluției sale în cadrul spiralei spațiale. Sufletul neliniștit al omului se ridică deasupra credințele dogmâtice de ieri, către religia cosmică de mâine.

ŞTIINȚA OFICIALĂ – ASCUNDEREA ADEVĂRULUI

Darwin și Einstein – „profeți mincinoși” ai științei oficiale

În timp ce știința concurează religia în a nega existența altor oameni în Spațiu, tot mai mulți oameni de știință vorbesc despre planetele care ar putea fi locuite și care s-ar afla la depărtări de anilumină. Cea mai mare parte a acestora au evitat să admită însă că undeva, în sistemul nostru solar, ar putea să existe ființe vii și au ridiculizat aterizările extratereștrilor pe Pământ.

Convingerea profundă a științei oficiale este că natura Universului și evoluția acestuia pot fi descoperite de om numai prin folosirea metodelor științifice care au transformat lumea noastră modernă.

Știința consideră că Universul spațio-temporal este compus numai din materie și energie, guverнатe de legi fizice imuabile. Dar acest concept nu este în acord cu părerile sfintilor făcători de miracole - care văd **Creația ca o manifestare a lui Dumnezeu** - și nici cu Adeptii ce practică magia - care consideră **Universul ca o mare Inteligență**.

La rândul lor, spiritualiștii evocă fenomenele psihice și, astfel, posibilitatea existenței pe alte planete a unor supranoameni, care ar folosi forțe ce depășesc cunoașterea noastră.

În fapt, știința, cu toate instrumentele sale, **percepe doar o parte restrânsă a Universului real**, numai Dumnezeu putând cunoaște întreaga Sa Creație.

Astăzi, știința teoretică încearcă să pătrundă profunzimile ezoterică - cum ar fi de exemplu însăși religia -, extinzându-se într-o arie mereu mai mare a necunoscutului. În același timp, religia pare a se închide în adevărul interior care transcende întrebarea. Si astfel, acea pretentie plină de sine a științei, de a cunoaște realitatea, se risipește într-un vis⁵¹.

Atomii materiei fisionează, lăsând în urmă sute de particule, vibrații de energie asemenea gândirii pure. **Știința nu poate cunoaște lumea reală**: fizicienii nu pot vedea electronii, astronomii nu văd stelele aşa cum sunt în prezent, ci cum erau ele cu milioane de ani înainte.

Teoria relativității a lui Einstein nu a fost demonstrată total*,

* N. edit.: Nu a fost demonstrată deloc iar extratereștrii rând de această teorie, pentru că, în Spațiu, viteza obișnuită de deplasare o depășește pe cea a luminii !

Albert Einstein (1879-1955) a preluat de la istro-românul Nicolae Teslea cele mai importante „descoperiri” ale sale.

principiul incertitudinii al lui Heisenberg pare să introducă în fizică problema religioasă a contrastului dintre destin și liberul arbitru; **crește numărul oponentilor teoriei evoluționiste a lui Darwin.**

Pământeanul – venit de pe o altă planetă ?!

În locul unei dezvoltări graduale de-a lungul numeroaselor ere, **mutații genetice bruște s-ar fi datorat unor cataclisme sau unor variații ale radiației cosmice**. Anumiți gânditori au sugerat că **omul** nu este de fapt un indigen al Terrei, ci a sosit aici în timpuri străvechi, **venind de pe o altă planetă**⁵².

Raționamentul științific este bazat pe o logică deductivă sau inductivă, urmărind metodologia axiomatică a grecilor. Nu de mult, însă, Goedel a demonstrat cu măiestrie matematicienilor că **logica deductivă este imperfectă**, întrucât se pot pune întrebări legitime la probleme ce nu par a avea soluții și că **logica inductivă** - care încearcă să generalizeze o teorie plecând de la fapte cunoscute - nu ar fi **nici ea complet satisfăcătoare**, neputând include viitorul și nici fenomenele evidente aflate dincolo de posibilitatea experimentării lor. Așadar, nu am putea avea o încredere totală în logică.

Multe descoperiri importante au fost făcute de inventatori practicieni care nu au avut pregătire științifică deosebită. Simon Newcomb susținea la timpul său că o mașină mai grea decât aerul nu poate să zboare⁵³, dar William și Orville Wright au construit aeroplanelor lor - *Kitty Hawk* - și au zburat cu el. **

Multe invenții se nasc din întâmplare, din noroc sau din intuiții subite, sfidând logica, fiind inspirate de surse oculte sau de subconștient. În fapt, **omul nu se poate cunoaște pe sine; cum ar putea el să cunoască Universul ?**

Nici măcar „teoria relativității” nu-i aparține ! Aceasta a fost fundamentată matematic de profesorul său, matematicianul german Hermann Minkowski (1864-1909), care a publicat-o în 1907.

Einstein emitea, în 1916, teoria „generală” a relativității...

Ce părere avea Minkovski despre elevul său:

„Un adevărat trândav, ce nu arăta niciun interes pentru matematică.”

** **N. edit.:** În 18 martie 1906, pe terenul de la Montesson (Franța), Traian Vuia efectua primul zbor din istoria aviației, cu o aeronavă mai grea decât aerul, care l-a desprins de la sol prin mijloace proprii. Au fost parcursi atunci 12 metri, la 0,6-1 m înălțime. Cu toate acestea, meritul priorității a fost acordat fraților Wright (Anglia), ulteriori lui Vuia !

Deși, în august 1998 Organizația Internațională a Aviației Civile (OACI) i-a recunoscut oficial acest merit lui Traian Vuia, la „Science Museum” din Londra, Vuia nu există !

Terra și Omul – influențați de energia Universului

Cercetătorii științifici consideră că experimentele lor au loc într-un sistem izolat, a cărui evoluție dominată de principiul lui Carnot tinde către echilibrul termodinamic în ultimul stadiu al entropiei. Giorgio Piccardi - profesor de geofizică la Florența - a demonstrat, printr-o serie de experiențe strălucite, că metodologia de cercetare bazată pe condițiile inițiale este greșită⁵⁴.

Reacții chimice urmărite cu precizie - zi de zi, an de an - au demonstrat că rezultatele se modifică în mod surprinzător în funcție de fenomene solare și de câmpuri de forță superioară. Planeta noastră, rotindu-se în jurul Soarelui, se deplasează în Spațiu împreună cu el, către constelația Sagittarius⁵⁵. Drept urmare, **Pământul parcurge o trajecțorie în spirală, traversând linii de forță generate în Calea Lactee**, al cărei câmp galactic aflat și el în continuă variație și deplasare este influențat de toată materia în mișcare și de energia Universului.

Fiecare om este un agregat energetic. El poate influența o stea, care îl poate și ea influența la rândul ei. Aceasta nu este ocultism, astrologie sau misticism, fiecare experiență, fiecare pasiune umană se desfășoară, în contextul întregului Univers.

Ansamblul imens al Creației se află într-o continuă schimbare. Pământul și tot ce există pe el sunt influențați de forțele cosmice, ale căror intensități totale nu le putem măsura, dar ale căror variații modifică rezultatele prevăzute, atât în lumea materiei, cat și în mintea noastră.

Terra nu este unicat în Univers

Știința, ca și religia, a dat mult Omenirii. Stăpânirea și manipularea lumii fizice de către aceasta au revoluționat viața omului, atât în bine, cât și în rău. Metoda științifică rămâne o glorie a inteligenței umane dar, dacă luăm în considerare manifestările extraterestrelor din trecut și din vremea noastră, trebuie să recunoaștem că avem de-a face cu fenomene dincolo de experiența științei geocentrice și de religie. Evaluările ambelor domenii pot oferi clarificări, dar **explicarea integrală poate veni numai din Spațiu**.

În timp ce **știința ortodoxă** inspirată numai de spectroscopale ei neagă existența unor ființe inteligente pe alte planete solare, oamenii de știință descoperă că toate stelele par a fi compuse din aceleași elemente chimice de bază ca și cele ale Pământului. Drept urmare, **forme de viață asemănătoare celor terestre pot exista și în restul Universului**.

Unii astronomi cred că planetele sunt produse secundare de la formarea stelelor, prin acrețările atomilor născuți din energia cosmică. Se consideră că viteza unghiulară mai redusă a Soarelui s-ar datora însăși

existenței familiei sale de planete. Dar în Galaxia noastră trebuie să fie milioane de sori asemănători cu al nostru și de apoximativ aceeași vârstă cu el, mulți dintre aceștia având probabil planete⁵⁶.

Biologii afirmă că viața apare oriunde condițiile favorizează dezvoltarea ei, considerând "viața" mai degrabă ca un fenomen electro-chimic decât unul spiritual.

Meteoriții aduc pe Pământ... hormoni sexuali

Atmosfera primitivă a Pământului era constituită din **amoniac, azot și hidrogen, oxigen și dioxid de carbon** în cantități mici și avea o temperatură destul de ridicată. Descărcările electrice atmosferice ar fi **sintetizat aminoacizii în mările planetare**, aceștia transformându-se în substanțe organice din care, formându-se celule, a urmat reproducerea lor în cursul unor foarte lungi ere, ajungându-se la multimile de forme vii care există astăzi.

O astfel de evoluție trebuie să se fi întâmplat pe toate planetele similare Terrei și, în timp ce unii locuitori din diferite asemenea planete pot fi în **Epoca de Piatră**, populațiile altor lumi au atins un nivel tehnologic care îl depășește cu mult pe al nostru.

De-a lungul istoriei sale, **Pământul** a fost **bombardat de o ploaie de pietre venite din cer** dar, în timp ce multe dintre acestea s-au aprins și au fost transformate în cenușă pe când traversau atmosfera, unele siderite compuse din fier și nichel s-au risipit pe fundul oceanelor, iar alti aeroliți ce nu conțineau metale s-au amestecat cu rocile terestre. În cazuri mai rare, meteoriți enormi au produs crateri imense, în diferite părți ale lumii.

În anul **1836**, chimistul **Berzelius** a analizat pietre căzute în Franța și a fost uimit **găsind** substanțe carbonacee conținând **multă apă adusă** din **Spațiu**. Mai târziu, **Berthelot** a examinat fragmente din **meteoritul de la Orgueil** - care a căzut în anul **1864** - și a găsit de asemenea **substanțe organice**.

Ideea că astfel de descoperiri evidențiază viața extraterestră a fost ridiculizată de unii astronomi, care argumentează că, întrucât știința nu crede că poate exista viață în Spațiu, înseamnă că aceasta nu există.

În anul **1961**, inspirați de cercetarea spațială care făcea primii pași, profesorul Nagy și colegii săi au **reexaminat** bucăți din **meteoritul de la Orgueil** și au descoperit că **microstructurile sale au avut ca origine înmaterie vie**, întrucât conțineau hidrocarburi. Analizându-le din nou mai târziu, au constatat catene complicate ale unor substanțe grase, poate ale unor **hormoni sexuali, analogi, dar nu total identici cu aceia din procesele metabolice terestre**⁵⁷.

Extratereștrii ne-au răspuns cu raze laser... la erupția vulcanului Krakatau

Analize ale meteoritilor din diferite muzee din lume au condus la identificarea unor urme - e adevărat foarte reduse, dar indiscutabile - de compuși organici. **Meteoritii respectivi ar putea fi fragmente ale presupusei planete Maldek⁵⁸**, despre care se crede că ar fi existat între Marte și Jupiter și că ar fi explodat, transformându-se în asteroizi.* Se presupune că asemenea ploi de meteoriți ar fi căzut de asemenea pe Marte, pe Lună și pe Venus.

Este desigur interesant că, în timpurile de demult, **stelelor căzătoare li se atribuia o semnificație falică**, lumea de atunci crezând că astfel este însămânatat întinsul Pământului. Si poate că a fost chiar aşa. Nu este exclusă nici posibilitatea ca **viața să fi fost transportată de curenții spațiali, din planetă în planetă**.

Mai nou, oamenii de știință agreează ideea - de altfel, ca și anticii - că **viața poate exista oriunde în Spațiu**.

Cele mai puternice telescoape nu sunt însă suficient de puternice ca să detecteze dacă există vreo planetă în jurul celei mai apropiate stele - Alpha Centauri -, care se află la o distanță de 4,2 ani-lumină. Până nu demult, astfel de detectări păreau imposibile.

Radioastronomii au observat însă perturbații în semnalele emise de Soare, atunci când marile planete **Jupiter și Saturn** ocupă anumite poziții, presupunând că, periodic, **gravitația acestora exercită o influență sporită asupra radiației solare**.

În acest mod s-a dedus că perturbațiile periodice în emisile altor stele - care nu sunt binare - dovedesc fenomene similare și astfel a devenit sigur faptul că steaua Barnard - aflată la o distanță de 6 ani-lumină - are cel puțin un copanion invizibil și că **steaua Tau Ceti** - situată la o depărtare de 11 ani-lumină - ar avea și ea planete.

Astronomii ruși au considerat că **anumite străfulgerări de raze laser emise de la steaua 61 Cygnus** - în anii 1894 și 1908 - ar fi fost răspunsuri la aparente semnale de pe Pământ - în realitate, **erupția** din anul 1883 a **vulcanului Krakatau**.

* **N. edit.:** E vorba de planeta Marduk din tablile sumeriene, pe care însă Zecharia Sitchin o asimilează cu planeta Nibiru (Răscrucea), de pe care ar fi venit zeii Enki și Enlil și a cărei orbită ar întreține sistemul nostru solar la fiecare 3.600 ani !? În realitate, centura de asteroizi este conul extras de „zei” din Terra, pentru „retragerea apelor”, stingerea „miezului” fierbinte și transformarea planetei într-o locuibilă. Conul era în actualul Pacific și avea o greutate estimată identică celei a „centurii”.

Rezultă, deci, că stelele se rotesc mai repede în timpul formării lor, dar după un timp își încetinesc această mișcare, energia lor fiind redusă de planetele care s-au format ulterior.

Observații îndelungate au arătat că, pentru a se afla dacă o stea are planete, va trebui să i se măsoare continuu viteza de rotație și, astfel, **variațiile de rotație ale unei stele pot fi considerate mărturii ale existenței unor însotitori planetari nedetectați optic.**

NASA colaborează cu extratereștrii dar caută bacterii...

Biologii au demonstrat că **substanța fundamentală a formelor de viață este** acidul dezoxiribonucleic (ADN), ale cărui molecule, formând o spirală, **conțin** într-un anumit cod **toate informațiile eredității**, înlăntuite ca un șirag de mărgele. Descoperirea ADN pe o altă planetă ar fi o dovedă general acceptată privind existența vieții acolo.

N.A.S.A. (National Aeronautics Space Administration), care a organizat debarcarea omului pe Lună și va încerca să-l ducă și pe Marte, cât și pe Venus, a dedicat **cercetări intensive pentru descoperirea vieții în Spațiu.**

O tehnică remarcabilă a spectroscopiei de absorție ar putea detecta prezența bazelor azotoase și, deci, a urmelor de viață. Astfel, **americanii au conceput un sistem de detectare multiplă a vieții, un laborator biologic mininatural** care cântărește numai o jumătate de kilogram și care poate efectua 15 experimente separate.

La aterizarea pe o planetă, acest "multivator" va preleva mostre din sol, apoi vor fi injectați solvenți într-o camera de reacție în care lămpi fluorescente vor emite în secvențe repetitive. După măsurarea fluorescenței soluțiilor respective, datele vor fi transmise pe Pământ pentru interpretare.

Un **microscop Vidicon** va transmite fotografii ale microorganismelor de pe suprafața planetară. **Guliver - o sondă biochimică cu radio-izotopi**, având forma unui con de dimensiuni mici - va derula trei benzi lungi de câte 15 metri acoperite cu o substanță vâscoasă, pe care le va reintroduce într-un mediu de cultură. După patru ore, organismele vor începe să se dezvolte, producând o creștere a gazului radioactiv. Un contor Geiger ce va măsura radioactivitatea, va transmite datele respective spre Pământ, în modul cel mai prompt⁵⁹.

Aminoacicizii compoziți ai proteinelor respective, încălziți până la evaporare, vor putea fi detectați prin spectrometrie. Exobiologii de la N.A.S.A. au propus să se trimită pe suprafața planetei ce va fi cercetată și un **spectrometru de masă miniaturizat**, care va exploda spectrul oricărei molecule biologice și îl va transmite de asemenea spre Terra. Ei

consideră că acest experiment ar putea descoperi chiar și forme de viață necunoscute nouă.

Un alt aparat ingenios este “**capcana lui Wolf**” (inventat de Wolf Vishniac). Aceasta constă dintr-un tub gol care va aspira aerul din jur prin vacuum, introducându-l apoi într-un mediu de cultură.

Dacă se vor dezvolta bacterii, acestea vor modifica intensitatea luminii emise spre o celulă fotoelectrică, ale cărei semnale variabile vor fi transmise la baza terestră. O altă posibilitate de cercetare este de a aduce pe solul planetei cercetare un **spectrometru cu raze ultraviolete**, care să compare culorile spectrului proteinelor și ale peptidelor și să precizeze prezența moleculelor organice. Se speră de asemenea ca organismele care trăiesc în Spațiu să fie detectate prin **cromatografie cu gaze**.

Oamenii de știință au propus și folosirea unui **amestec de luciferin cu lucifran**, substanțe extrase din licurici, a căror strălucire este produsă de reacția unor substanțe ca ATP (trifosfat de adenozină), care se află în toate celulele vii. Când amestecul va intra în contact cu ATP local, substanțele devin luminoase. Un astfel de rezultat transmis la solul terestru va indica existența celulelor vii.

Pe o rază de 1.000 ani - lumină – 50.000 de civilizații !

Aceste mijloace tehnice remarcabile arată că **N.A.S.A. recunoaște posibilitatea vieții extraterestre**, fiind preocupată să utilizeze orice metodă științifică pentru a-i demonstra existența.

Astronomul rus Iosif Sklovski, după analize remarcabile asupra galaxiei noastre, presupune că dacă distanța dintre civilizații ar fi de cca 10 ani-lumină, atunci ar putea exista ființe inteligeante capabile să comunice cu noi numai pe planete din sistemele solare ale următoarelor trei stele: **Epsilon Eridani, Tau Ceti, Epsilon Indus**.

Ascultând emisii de unde din domeniul frecvenței specifice hidrogenului - 1420 megacicli -, americanii au afirmat că au înregistrat **impulsuri stranii din direcția acestor stele**.

Profesorul american Robert N. Bracewell confirmă părerea lui Sklovski prin reprezentări grafice care arată că, **dacă o civilizație tehnologică are o vîrstă de 10.000 ani, atunci pe o rază de 1.000 ani-lumină ar putea să existe 50.000 astfel de civilizații**.

Dar la aceste distanțe, semnalele radio vor fi slabe pentru a fi detectate. El a sugerat că, în secolele următoare, nave spațiale terestre care s-ar deplasa cu viteze de 150.000 km/secundă, ar putea să se apropie de civilizațiile îndepărtate și să trimită **radiosonde care să emită semnale** și apoi să înregistreze răspunsuri pentru a le retransmite spre Pământ. De asemenea, acestea ar putea transmite către alte lumi **ima-**

gini televizate ale hărților cerului din care a fost trimisă nava și sonda respectivă⁶⁰.

În 1965, rușii au descoperit o civilizație în Spațiu !

La începutul lunii **aprilie 1964**, rușii au lansat **“Sonda 1”** către o destinație necunoscută iar în **aprilie 1965**, Ghenadi Solomitsky a anunțat că **s-a descoperit o nouă civilizație**, aflată la milioane de kilometri în Spațiu.

Emisii de unde radio de la o sursă misterioasă - cunoscută sub numele de CTA-102 - sunt produse parcă **după un program regulat la fiecare o sută de zile**, sugerând un control al unor Ființe inteligente. Radio-astronomi de la observatorul englez Jodrell Bank și-au exprimat însă scepticismul, atribuind impulsurile respective unui quasar. Totuși, dr. Nikolai Kardașev este convins că aceste emisii au o origine intelligentă, întrucât sunt extrem de slabe.

Oamenii de știință din Moscova spuneau că ar fi vorba de cea mai mare descoperire a radioastronomiei. Aceste semnale ne reamintesc **pulsăriile trimise din Spațiu la începutul acestui secol, monitorizate de Tesla și Marconi**.

Miile, poate chiar milioanele de civilizații din galaxia noastră își vor anunța, cu siguranță, existența și probabil că vor trimite la rândul lor radiosonde care să supravegheze sistemul nostru solar.

Cu peste trei decenii în urmă, Störmer și Van der Pol au detectat **ecouri anormale, repetarea, după câteva minute, a semnalelor emise de pe Pământ**. Bracewell consideră că acestea au fost **repetate de o sondă extraterestră**, aflată la milioane de kilometri depărtare de Terra.

**„Poduri ” de sute de mii de stele,
pe 300.000 ani - lumină lungime !!**

Sklovski presupunea că **Inteligente Superioare ar putea modifica înseși stelele**. El afirma că în anumite stele din rara serie spectrală “S” s-ar regăsi urme slabe de technetium, o pulbere albă arginitie produsă în reactoarele nucleare, ce nu se află în stare naturală pe Pământ. Dar perioada de existență a radioactivității acestui element chimic este de numai 200.000 ani, astfel că nu ar mai avea cum să mai existe în stele formate cu milioane de ani în urmă.

Drept urmare, Sklovski imagina că ființe foarte evolute ar fi produs în milioane de tone de technetium, cu care ar fi **impregnat atmosfera stelelor respective, pentru a face cunoscută**, celor care cercetează Universul, **existența Inteligențelor în acel spațiu**. O astfel de acțiune lătăstică ne uimește desigur, dar cine poate ști care sunt tehnologiile de

care dispun Supraoamenii din alte lumi? ⁶¹

Rușii consideră că **marile Inteligențe cosmice ar putea fi chiar ingineri stelari**, capabili de a supraveghea și de a modifica dezvoltarea stelelor și că ar poseda chiar incredibile instalații laser în stare să le facă să explodeze ca supernove.*

Marte – o planetă locuită, cu sateliți artificiali

În sistemul nostru solar ar putea exista urme ale ființelor inteligente pe cei doi sateliți ai planetei Marte: **Phobos** - care se află la 9.378 km față de centrul Planetei Roșii și **Deimos** - care se rotește la o distanță de 23.459 km. Aceștia sunt apropiati față de planeta lor mai mult decât oricare alt satelit natural din sistemul nostru solar.

Dar Sklovski remarcă un fapt mai ciudat și anume acela că **sunt singurele obiecte cosmice din familia solară ce se rotesc în jurul planetei mai repede decât însăși rotația lui Marte în jurul axei sale**.

El sublinia că atât Phobos - cu un diametru de 17 km -, cât și Deimos - cu un diametru de 8 km par a fi obiecte prea mici pentru un sistem planetar. De asemenea, nici unul din aceștia nu are culoare roșie - clasică pentru Marte.

Dar mai mult, accelerata rotației lui **Phobos** sugerează că **se urmărește întârzierea intrării acestuia în atmosfera Planetei Roșii și even-tuala lui cădere la sol, la fel cum se procedează și cu sateliții artificiali terestre**.

Însăși densitatea acestor două "Lumi martiene" este prea mică pentru a fi sateliți naturali, Sklovski sugerând că ele ar fi **numai niște carcase metalice goale** construite mult mai ușor în spațiu (André Avignon⁶² a calculat grosimea peretilor metalici ca fiind de **3 inch****).

Astronomul rus presupunea că Phobos și Deimos nu ar fi altceva **decât niște monumente ale unei rase de martieni**, rămase încă din ere trecute să se rotească în jurul planetei moarte, la fel cum și sateliții noștri se vor roti în continuare în jurul Pământului după ce va pieri și ultimul om.

Fotografii făcute de sonda spațială "**Mariner 4**" sugerează că

* **N. edit.:** Evorba de B. A. Voronțov - Veliaminov, A. Vorobeiv, N. Kardașev și alții.

În 1987 s-a făcut o observație incredibilă, care le confirmau pe cele anterioare (5-6 galaxii mutate și aşezate în linie dreaptă): două „cordoane” uriașe luminoase,, formate din stele de mari dimensiuni.

Uriașul „pod de stele” înconjura două galaxii ovoidale situate la 5 miliarde ani - lumină de Terra, cele două „cordoane” erau alcătuite din sute de mii de stele, pe o lungime de ... 300.000 ani - lumină iar „lucrarea” părea una în curs, neterminată !!!

** **N. edit.:** 7,5 cm !! Phobos și Deimos sunt două creații artificiale apărute pe orbita planetei Marte în 1875. Pe larg în „**Revenirea Zeilor**”.

suprafața lui Marte apare ca un deșert, fără faimoasele canale. Una din aceste fotografii relevă totuși o structură pătrată, care încurajează ideea existenței inteligenței pe Planeta Roșie. *

Deși oamenii de știință sunt sceptici, anumiți sensitivi de pe Pământ, care pretind că au avut comunicări cu ființe din Spațiu, susțin că populații ca și ale noastre trăiesc nu numai pe planete din jurul Soarelui, ci și în jurul a numeroase alte stele. **Înregul Universul ar palpita de viață.**

Dumnezeu – după chipul și... perceptia omului !

Cel mai mare impediment în acceptarea existenței extratereștrilor este ignorarea realității de către oamenii pământeni. **Fiecare om este centrul propriului său univers**, cunoscut doar prin cele cinci simțuri ale sale, care i-au sintetizat o anumită imagine în mintea condiționată de educație și de propria experiență.

Universul omului este astfel chintesația propriilor gânduri, doar unele tentative ale intuiției sale spre umilință depășind egoismul, în întrecerea de a vedea Universul aşa cum îl vede Creatorul. Din păcate, el își dă seama că nu poate scăpa din închisoarea egoismului intim, readucându-l pe Dumnezeu la propriul său chip.

Fiindcă toți oamenii au facultăți senzoriale similare și în toată istoria au fost condiționați cu toții de modele culturale asemănătoare, rezultă că **experiența generală conduce la o acceptare comună a naturii Universului, concepție care s-a schimbat în raport cu noile cunoașteri**.

Cosmologia actuală diferă amplu față de cea a Pământului plat și a sferelor cerești concentrice postulate de Ptolemeu dar, **după alte două mii de ani, conceptul nostru despre un Univers finit aflat în expansiune va apărea la fel de ridicol**.

De fapt, e normal ca omul să limiteze Universul la ceea ce percepă el prin senzorii proprii și prin instrumentele create și să nege realitatea domeniilor care sunt dincolo de cunoaștere imediată.

Observațiile limitate însă o atitudine mentală rigidă. Unii ignoră fenomenele paranormale, care nu sunt acceptate nici de știință, deși de mii de ani s-a acumulat în întreaga lume o vastă literatură ce descrie dimensiunile și stările de existență care se află dincolo de cunoașterea normală.

* N. edit.: Informațiile despre Marte sunt ocultate de NASA.

Acolo există piramide de mari dimensiuni, un „oraș incaș” (numit astfel datorită asemănării cu „orașele sfinte” amerindiene), un sfinx dar și incredibile construcții, pereți dintr-un material transparent, gen „zgârie norii” americani !

A se vedea foto din „*Istoria secretă a Omenirii*” - vol. II.

Pământenii au ajuns pe Marte încă din...1963 și au o colonie formată din oameni de diverse rase și nații...

Universul nu este doar ce vedem noi...

Afirmațiile spiritualiștilor despre lumea invizibilă din domeniul astral și planurile eterice locuite de devași, zâne sau aşa-zisii defuncți au fost ridiculizate mereu de lumea de rând, încrețătoare în bunul ei simt, cât și de oamenii de știință impregnați de materialism și fascinați de propriile instrumente.

Cercetarea elementelor nesubstanțiale ale atomului, descoperirea a sute de particule subatomice, a unei stări noi a materiei - plasma - și o cunoaștere tot mai amplă a mecanicii ondulatorii au revoluționat **conceptul științific al materiei, apropiindu-l de învățăturile filozofilor hermetici antici și ale yoghinilor din Tibet.**

Fizicienii admit acum că **ceea ce numim noi "univers fizic" este propriu unui anumit domeniu al spectrului de vibrații, cel pe care îl percepem cu simțurile noastre.** Este însă logic să presupunem că pot exista frecvențe ale vibrațiilor materiei și dincolo de perceperea noastră, la fel de reale ca și astrii întunecați pe care nu-i putem vedea.

De fapt, materia poate exista în octave cospațiale incluse una în alta. Drept urmare, **alte lumi se pot interpenetra cu propriul nostru Pământ**, acestea putând fi locuite de ființe calde, pasionate, care să se manifeste simțurilor noastre sub forma unor apariții sau, invers, să-i facă pe cei morți să dispară într-o altă dimensiune.

Spiritualiștii afirmă că **mai există o lume cospațială cu planeta noastră, a cărei capitală este Shamballa**, un strălucitor oraș eteran ce ar coexista nevăzut cu zona deșertului Gobi. Unii inițiați afirmă chiar că au vizitat acest regat prin corpul lor astral.

Învățăturile spiritualiștilor, care un timp au fost luate în derâdere, au făcut mari progrese datorită unor cercetători ultra-moderni, de la **Asociația Științifică Borderland**⁶³, care afirmă că **ar fi intrat în comunicare cu ființe din planeta Venus eterică**, lume care se bucură de o **civilizație deosebită ce ar depăși-o pe a noastră.***

Este interesant de remarcat că atât Doctrina Secretă, cât și profunda operă Oahspe⁶⁴ vorbesc despre **ființe eterice care au descins din nave de foc, venite din planurile lor astrale în planul nostru material, cu foarte multe mii de ani în urmă**. Filozofia hermetică ne învață că, în decursul timpului, **Pământul va deveni tot mai spiritualizat** prin vibrații

* N. edit.: În cartea sa „Organizația secretă Soarele Negru”, Jan van Helsing („clarvăzătorul incomod”, cum se autonumește pe copertă) descrie, pe mai multe pagini, vizita unei nave americane, în...1952, la urmașii pământenilor, de pe...Venus. Venusienii ar fi conduși de un împărat și, deși sunt înaintea noastră cu 1.000 ani, acesta călărește cai albi la parade iar soldații au coifuri ca germanii din Primul Război Mondial !...

din ce în ce mai fine, trecând de la actuala gamă grosieră spre un plan eterat, mereu mai rafinat, până la unirea cu Divinitatea.

OZN – nave spațiale din lumile invizibile ?

Unii cercetători de la Borderland Science Research Association cred că **aparițiile și disparațiile subite ale OZN-urilor sunt manifestări ale navelor spațiale din lumile invizibile**, ale căror Maeștri sunt capabili să-și modifice frecvențele corpurilor lor, materializându-se în fața noastră.

Cățiva sensitivi susțin că pot să călătorească în corpurile lor eterice și relatează întâmplări instructive survenite în lumile care există dincolo de perceptiile noastre obișnuite.

Realitatea planetelor eterice înfricoșează mintile noastre condiționate de planul materialist, dar acceptarea lor ar explica multe fenomene oculte, diferite episoade surprinzătoare din Biblie și din literatura religioasă, cât și multe manifestări stranii din istorie care continuă să ne intrigue. **Poate că unii dintre zeii din trecut “au coborât” pe Pământ “din cer”, venind din acele lumi interioare ale Universului nostru fizic?**

Până nu demult, **fizicienii credeau că**, atunci când Dumnezeu a creat Universul, a hotărât în mod definitiv să construiască atomii cu un nucleu având protoni încărcați pozitiv și neutroni fără sarcină electrică, în jurul cărora să se rotească electroni încărcați negativ. În acest mod, a creat un univers pozitiv locuit de populații pozitive, aşa cum suntem și noi însine. Dar pentru ce Dumnezeu ar fi avut o anumită predilecție pentru pozitiv, deși întreaga Creație apare ca funcționând pe baza echilibrului dintre elemente opuse?

Dualitatea binelui și a răului, a justiției și a nedreptății, a luminii și a întunericului i-a făcut pe anumiți filozofi să se frâmânte, raționând că, în baza principiului fundamental al simetriei, **ar trebui să existe și un univers negativ - ca o vedere în oglindă a universului nostru**.

În universul de antimaterie, merele... cad în sus !

Această ipoteză bizară părea a fi una din scornelele științei, ca levitația și quadratura cercului, care au stârnit nemulțumirea Bisericii.

A acuza pe Dumnezeu că a creat și un univers al “celor care întind înâna stângă” era desigur un păcat de neierat.

În anul 1957, doamna Wu, departe de inhibiția teologiei creștine, a fost surprinsă atunci când, înghețând cobalt radioactiv, a constatat că electronii se dirijau nesimetric față de direcția prevăzută. Mai târziu, chinezii-americani T.D. Lee și C.N. Yang au descoperit că spinul anu-

mitor electroni era asimetric în raport cu materia convențională, implicând astfel **existența materiei negative - față de cea a noastră - ca o imagine reflectată în oglindă.**

Cercetări ulterioare asupra radiației cosmice și a particulelor accelerate în ciclotroane au condus la **descoperirea anti-protonilor, a anti-neutronilor, a electronilor încărcați pozitiv** - denumiți pozitroni -, **relevând existența paralelă a antimateriei.**

Probabil că, în momentul Creației, s-au născut, coexistând, atât particule de materie pozitivă, cât și de materie negativă, care s-au respins imediat prin anti-gravitație, fiindcă dacă ar fi venit în contact, s-ar fi anihilat imediat în vidul primordial.

Pentru ca întreaga Creație să fie uniformă, fiecare atom al materiei pozitive trebuia să fie echilibrat de un atom al materiei negative sau din antimaterie, căci altfel Creația nu ar fi fost în echilibru și astfel s-ar fi ajuns la distrugerea ei.

În universul de antimaterie, legile noastre fizice ar fi inverse. Antigravitația ar face ca merele să "cadă" în sus, anti-celulele ar produce anti-bărbați și extraordinare anti-femei⁶⁵.

În „universul faustian”, ființele întineresc !

Astronomii nu exclud faptul că **unele galaxii din Spațiu ar putea fi constituite din antimaterie**, coliziunile lor cu galaxii din materie pozitivă putând produce explozii extraordinare, ale căror fluxuri subite de energie inundă întregul Cosmos.*

Fizicienii au și intrat în competiție pentru a reuși să izoleze antimateria. Cel care va reuși va putea produce o **anti-bombă care să distrugă totul...**

În anul **1966**, acest principiu al simetriei a fost pus totuși sub semnul întrebării. Un grup de **fizicieni de la Brookhaven**, Long Island, coordonat de Dr. Paolo Franzini, Dr. Juliet Lee-Franzini (soția), Dr. Charles Balty și Dr. Lawrence Kirsch **au analizat o jumătate de milion de fotografii ale coliziunilor atomice dintr-un rezervor cu hidrogen greu în stare lichidă.**

Când o particulă numită „mezon eta” s-a dezintegrat printr-un proces

* **N. edit.:** Există universuri „pozitive” și „negative”, ca sens energetic.

Schimbările de energie dintre cele două tipuri de universuri se face prin „găurile albe” și „găurile negre”.

Aceste „găuri” sunt utilizate de hipercivilizații pentru a circula instantaneu în Universul nostru, ori în alte universuri și dimensiuni.

Și pe Terra există 12 „porți” către alte dimensiuni, una dintre ele aflându-se în România, probabil în Bucegi...

electromagnetic, cercetătorii au descoperit diferențe neașteptate între vitezele particulelor pozitive și cele ale particulelor negative. Fundamentul matematic al fizicii moderne - bazat pe teoria relativității și mecanica cuantică - a fost pus astfel în dubiu. **Universul nostru** pare a fi totuși, în mod bizar, lipsit de simetrie³⁷.

În anul 1964, americanii au descoperit că observațiile efectuate asupra mezonilor „K” păreau a indica direcția în care se desfășoară timpul. Dar Dr. F. R. Stannard - fizician la University College din Londra - sugera în revista *Nature* (august 1966) că **Universul nostru** ar putea fi echilibrat de un altul, guvernat de aceleași legi fizice, în care doar timpul ar fi inversat; în acest fel, întreaga Creație rămâne simetrică.

Această teorie postulează un univers faustian, izolat complet față de al nostru. **Un om din universul respectiv ar putea trece direct prin corpul nostru**, iar în Spațiu ar putea exista „galaxii faustiene”, acestea absorbind însă mai multă lumină decât ar emite.

Din punctul nostru de vedere, locuitorii „universului faustian” ne-ar apărea ca trăind o dezvoltare inversă, devenind mereu mai tineri, astfel de ființe manifestându-se ca niște călători ce ar veni din viitorul nostru.

Strămoșii... din interiorul Pământului

Interacțiunea dintre aceste universuri complementare este sugerată de comportamentul mezonilor „K”: deși majoritatea acestora se dezintegreză rapid în alte particule, o parte din ei par a trăi mai mult decât ar fi normal. S-a emis astfel teoria că **unii mezoni „K” s-ar retrage în anumite frânturi de timp, în universul faustian**, în care ar deveni mai tineri, după care ar reveni în universul material obișnuit.

O altă particulă derutantă, „**quark**”-ul, permite ipoteza unui nou nivel al realității, cu idei bizare despre spațiu și timp și chiar despre cauzalitate. În cadrul unor cercetări efectuate în India, înregistrări fotografice au demonstrat că un fascicul de neutrini cosmici lovind un nucleu atomic oscilant a format nu numai un singur mezon, ci doi, sugerând că, pe lângă formarea unui muon, s-a produs și un bozon, care curând s-a descompus, formând un alt muon.

Prin cele mai puternice acceleratoare, fizicienii speră să obțină cunoașteri revoluționare, care să conducă la controlul gravitației. Dar aceste concepții cu adevarat ezoterice au tulburat mult înțelegerea noastră. În orice caz, extratereștrii, cu tehnologiile lor extrem de avansate, stăpânesc probabil tehnici nucleare care depășesc însăși imaginația noastră.

Unii investigatori afirmă că **OZN-urile nu ar veni de pe alte pla-**

nete, ci din interiorul Pământului. Știința ridiculizează ideea că Pământul ar avea goluri interne³⁸. Există însă afirmații că la Polul Nord și la Polul Sud ar exista goluri de acces către fantastica civilizație a Aghartei, situată la adâncimi de kilometri, care ar fi populate de Lemurieni și de Atlantii, ale căror continente s-au scufundat cu mii de ani în urmă.

Se mai spune că acești locuitori din subteran ar ajunge la suprafața solului prin tunele secrete și ar supraveghea lumea noastră din „farfurii zburătoare”. Ei ar fi mai îngrijorați decât oricând, întrucât **bombele cu hidrogen** care ne-ar putea distrugă i-ar putea distrugă și pe ei.*

O astfel de ipoteză ne pare stranie - ținând cont de modul nostru de a gândi - dar să ne reamintim legendele vechilor greci despre Ciclopi și atelierele lor subterane, unde se fabricau arme miraculoase pentru războiul dintre zei și uriași, sau de poveștile medievale despre Intrușii care veneau de pe un tărâm crepuscular, sau de relatările rozicrucienilor americani moderni privind Lemurienii care trăiesc sub Muntele Shasta din California, sau de enigmele contemporane referitoare la comunicări cu supranoameni care s-ar afla în interiorul Pământului.

Descoperirea amiralului Byrd a unei regiuni fără ghețuri, cu păduri, lacuri și râuri, la care se poate ajunge numai printr-o deschidere aflată la Polul Nord, sugerează o mărturie senzațională asupra lumii subterane.

Interesul deosebit pentru Antarctica și pentru acele Obiecte Zburătoare Neidentificate ce au fost văzute plonjând în adâncurile oceanelor ne duce cu gândul la alte relatări fantastice privind unele enigme ale planetei noastre³⁹.

* N. edit.: Patru scandinavi au trăit printre uriași din interiorul Pământului ! Pe larg în „Iisus - Fiul Daciei ”.

Capitolul V

ZELI ȘI SUPRAȘTIINȚA ARIENILOR VEDICI

Viitorul se află în trecut !

Anumiți matematicieni au susținut teorii îñtru totul serioase, în baza cărora ar rezulta că **OZN-urile sunt adevărate mașini ale timpului, plecate chiar de pe Pământ, venite dintr-un viitor de câteva mii de ani.** Concepția acceptată a lui Minkowski asupra Universului având spațiul-timp guvernat de teoria relativității a lui Einstein pare a fi contra-zisă de fascinantele modele ale lui Kurt Goedel. Pentru a fi compatibilă cu teoria relativității generalizată, acesta postulează existența unui viitor având extensii ale timpului "deschise" și "închise", care permit reîntoarcerea ființelor vii venite din viitor.⁶⁹

În oricare dimensiune și-ar avea originea cosmonauții din Spațiu, legende din toate regiunile globului terestru par a arăta că, **de mii de ani, ființe având o înțelepciune ce o depășește cu mult pe cea a pământenilor au intervenit mereu în activitățile umane.** Omul poate învăța astfel mult de la stele, mai mult decât de la istoria sa. Și **ceea ce a fost, se mai poate întâmpla; viitorul se află în trecut.** Dar secretul destinului uman ar putea fi găsit în Orientul Antic*.

Popoarele Antichității aveau în tradiții că civilizațiile lor au apărut în Orient și își amintea de acele pământuri încântătoare de la Soare-răsare, unde împărați domneau în splendorile aurului, iar slavele tinere devineau regine împodobite cu bijuterii. **Oameni-sfinți făceau minuni și mulți dintre aceștia au încarnat de-a lungul unor lungi perioade acei Salvatorii divini**, care au învățat multimile despre lubirea lui Dumnezeu.**

* N. edit.: Nici un popor din Antichitate nu avea o astfel de tradiție !

Este doar „tradiția” occidentală, apărută în secolul XIX, că noi am fi indo-europeni. Adică, urmașii arienilor vedici.

Ca orice „bun occidental”, autorul își însușește această teorie și vrea să-l facă și mai credibil...

Numai că procesul a fost exact invers: Arienii/Ramanii au migrat, spre Sumer și Ind, din Da.kia - Pământul Sfânt, Da.kṣa - Țara Zeilor în scrierile vedice !

În India Vedică, Yavanas erau getii și ei defineau „toată știința”...Getii au lăsat urme nu numai în trecerea lor spre Ind, ci și în China, unde erau numiți Yue-ti!

** N. edit.: Nici un popor din Antichitate nu avea o astfel de tradiție !

Este doar „tradiția” occidentală, apărută în secolul XIX, că noi am fi indo-europeni. Adică, urmașii arienilor vedici.

Ca orice „bun occidental”, autorul își însușește această teorie și vrea să-l facă și mai credibil...

Chiar și astăzi, în acest secol XX atât de materialist, în ciuda vanității cunoșterii și a cinismului specific, sufletele noastre se pasionează de Orientul legendar, simțind că acolo există o bogătie a rafinamentului ce învăluie misterul eonic al omului însuși.

Cea mai veche sursă de înțelegere din lumea noastră își are originea desigur în India, ai cărei Inițiați au vorbit cu mult timp în urmă despre secretele Cerului, despre istoria Pământului, despre profunzimile sufletului uman și au oferit idei sublime care au iluminat magii din Babilon, care i-au inspirat pe filozofii Greciei antice și **au influențat subtil religiile Vestului.*****

Limba - mamă, sanscrita – ńăscută în România

Când primii arieni au invadat India, venind din sălașul lor necunoscut din Nord - cu circa 2.000 ani î.Ch. - ei au subjugat supraviețuitorii unei civilizații despre care se spunea că ar fi descins - cu multe mii de ani în urmă - din Înșisi Zeii celești. Ei moșteneau tradițiile oculte ale Lemuriei și Atlantidei, care povesteaau despre comunicații cosmice cu Maeștri din Spațiu.****

Numai că procesul a fost exact invers: Arienii/Ramanii au migrat, spre Sumer și Ind, din Da.kia - Pământul sfânt, Da.ksa - Țara Zeilor în scările vedice !

În India Vedică, Yavanas erau getii și ei defineau „toată știința ”...Getii au lăsat urme nu numai în trecerea lor spre Ind, ci și în China, unde erau numiți Yue-ti!

Englezul P. Giles considera ramura danubiană „Vâros ” drept izvorul civilizației vedice, în cartea sa „*Cambridge History of India* ”, din 1923.

În ea se scria: „*Drumul parcurs de arienii carpatici până la ajungerea în India i-a purtat prin nordul Mării Negre și nordul Mării Caspice.*”

La aceeași concluzie avea să ajungă și evreul Solomon Reynach, în „*L'Origine des Aryenes* ”.

*** **N. edit.:** Civilizația vedică este ulterioră cu 2.000 ani celei sumeriene, de la care se păstrează încă foarte multe elemente esențiale.

Babilonul și Grecia au fost influențate de sumeriene, limba acestora fiind considerată o „limbă sacră ” în Mesopotamia până pe la 1.000 î.e.n. .

Grecia și-a primit teogonia și învățăturile tot din Sumer, prin intermediul hittitilor dobrogeni, cu care făceau comerț sau de la ionieni, urmași ai pelasgilor de la nordul Dunării (totuna cu arienii).

Religiile Vestului au fost influențate de Grecia, prin intermediul „învățăceilor ” romani, sau de etruscii plecați de pe Tisa, anterior. Ori de galii migrați și ei tot din Dacia, sub numele inițial de cimmerieni. Erau fierarii dacilor din Moldova...

**** **N. edit.:** Acum, ni se spune că arienii au invadat India, nu invers, numai pentru a se sugera obositorul clișeu occidental, că erau originari din Hiperboréea, care era Groenlanda sau...nordul Angliei !

Atlantida (creată de pleiaadenii blonzi în Dacia) și Lemuria (creația ... draco-

Secole mai târziu, valuri de arieni cu pielea albă au migrat din câmpiiile aglomerate ale Gangelui spre poalele munților Himalaya și s-au deplasat spre nord **către Persia și spre vest către Grecia**, iar apoi spre **Galia**. Ei au adus cultura și zeii lor, precum și **sanscrita - limbajul civilizației și rădăcina graiului pe care îl vorbim astăzi.***

Dacă în trecutul îndepărtat, extratereștri au aterizat pe Pământ, aşa cum spun legendele din întreaga lume, atunci acei zei veniți din cer au dominat desigur și India antică⁷⁰.

În timp ce oamenii de știință atribuie Terrei o vîrstă de 4,5 miliarde de ani, iar paleontologii au scos la iveală rămasite umane vechi de peste 2 milioane de ani, istoricul restrâng existența civilizației noastre numai la o perioadă de 6 milenii, imaginând că, în lunga curgere a timpului, oamenii ar fi trăit ca abandonati într-o nesfârșită Epocă a pietrei. În tot acel interval, evoluția a fost infimă, până când destinul l-a împins subit pe Homo Sapiens de la întuneric la lumină.

Descoperirile arheologice întâmplătoare ale unor **artefacte umane**, analizate prin tehnica de datare Carbon 14 și Potasiu-Argon, au indicat o **vechime incredibilă** dar, în absența altor urme din acele timpuri, relicvele respective au rămas **ignorate cu totul**.

Lipsa de documente scrise din Antichitatea îndepărtată, trebuie să recunoaștem, blochează studiul științific, care își urmează propria disciplină bazată pe fapte, însă **absența evidențelor directe**, care să poată fi cercetate, **nu respinge complet existența unor civilizații mult mai vechi**.

Troia a fost pierdută timp de trei milenii înainte de Schliemann să fi săpat în movila în care se afla coroana Elenei, pentru a cărei frumusețe s-au construit 1.000 de corăbii și au fost incendiate înaltele turnuri ale Iliumului. **Babilonul** lui Nabucodonosor, Regele Regilor, a rămas o grămadă de moloz sub nămolul Mesopotamiei. Frumoșul **Pompei** a fost pierdut de istorie până ce a fost dezgropat de sub stratul de cenușă.

nienilor/reptiliénilor, ne spun extratereștrii) erau două civilizații adverse... Ca și sumerienii, arienii au găsit la Ind o populație negroidă deloc evoluată și civilizată, departe de a fi aptă să comunice cu Maeștrii din Spațiu !

* **N. edit.:** Dacă arienii ar fi migrat apoi spre Grecia și Galia, toată Europa ar fi trebuit să declame „Ramayana”, nu „Iliada” ionianului Homer !

Și apoi, cât de logic este să băti atâta drum până în India, să creezi „Ramayana” (1.500 î.e.n.) și după câteva secole să faci cale întoarsă ?! Fără „Ramayana”... Poporul - matcă din Da.kia explică însă toate nedumeririle occidentale...

Sanscrita, ca și greaca antică, era derivată din...limba populară din Moldova noastră ! Anexele de la „**Dakṣa, Tāra Zeilor**” sau „**Scrierea secretă**” sunt cea mai bună dovdă...

Cine știe câte cetăți scufundate, altădată pline de viață, putrezesc acum pe fundul oceanelor sau câte metropole forfotitoare zac înghițite de nisipul⁴² deșerturilor?

Oamenii – urmașii zeilor... involuati după un război atomic ?

Peste 10.000 de ani, oamenii cavernelor s-ar putea să iasă, din adăposturile lor de sub pământ de lângă Tamisa, pentru a construi mai târziu o nouă Londra, total străină de vechea capitală spulberată de bombele nucleare.

Istoricii viitorului s-ar putea întreba dacă mareața noastră civilizație a existat cu adevărat, căci din aceasta s-ar putea să nu mai rămână în memoria rasei decât amintiri denaturate privind mașini zburătoare și războaie aeriene cu arme fantastice, obsedând urmașii noștri de-a lungul unor secole de întuneric, până când cultura umană se va ridica iarăși în spirala ei.

Numai Adeptii Întelepciunii Secrete vor păstra, în învățatura ocultă, tradiții despre Era noastră pierdută.

Evoluția de la nămolul marin până la omul gânditor - susținută de Darwin și de discipolii săi - își găsește izbitoare dovezi în istoria naturală și este acceptată în general de către oamenii de știință de pretutindeni, dar lipsa „verigii de legătură” dintre om și strămoșul său - care nu a fost găsită niciodată după un secol de căutări - duce la întrebarea **dacă nu cumva omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu**, așa cum se spune în Scriptură⁴³.

Această verigă lipsă ar putea să însemne însă și o altă variantă, aceea că **Terra a fost colonizată de Ființe venite de pe alte planete, probabil ale altor stele**. În timp, s-ar putea ca pământenii să populeze la rândul lor altor planete, căci **sensul Vieții este de a popula Universul**, așa cum fac lichenii care se infiltrează până și pe stâncile cele mai aride.

Yoghinii învață că există o înlănțuire de lumi cu valuri ale vieții, care trec din planetă în planetă, actuala exobiologie acordându-le credibilitate. Timpul în Universul nostru este doar relativ, de aceea nu poate fi respinsă ca lipsită de logică ideea că **Pământul ar fi fost locuit de coloniști din alte lumi, cu milioane de ani în urmă**. Dacă Imperiul Planetar s-a destrămat și, datorită unui cataclism cosmic, au încetat comunicațiile cu lumea-mamă, **coloniștii părăsiți pe Pământ și-au continuat evoluția singuri, păstrând în memoria colectivă o amintire palidă despre originea lor cosmică**.

O astfel de interpretare nu este literatură științifico-fantastică, ci un subiect de gândire. Fotografii făcute de sonde spațiale americane arată că planeta Marte nu este locuibilă, deși mai există controverse privind existența marțienilor. După sfârșitul acestui secol, echipajele de bărbați și femei probabil că vor debarca acolo.

Dacă, aşa cum spun unele profeții, **Pământul va fi devastat de războiul bombelor cu hidrogen, coloniștii părăsiți pe Marte se vor uni pentru supraviețuire**, pentru a avea descendenți și pentru a popula planeta prin urmașii lor. S-ar putea oare ca aceasta să fie și originea Omului pe Terra?

Doctrina Secretă și cele 5 rase

*Cărțile sacre ale lui Dzyan ne învață că primul om de pe Pământ ar fi fost progenitura Oamenilor Celești - **Pitrishi** -, acei „Părinti” sau „Strămoșii Lunari” care au coborât de pe Lună venind pe Terra (și acum se crede că Luna exercită o influență subtilă - psihică și fizică - asupra lumii noastre).*

Aceste amintiri foarte vechi se spune că sunt sursa cărților sacre din China, India, Egipt și Israel. Tradițiile susțin că **textul secret sacerdotal a fost dictat de Ființe Divine** (posibil oameni veniți din Spațiu, după cum considerau locuitorii Atlantidei), **într-o limbă sacră** denumită „**senzar**”.

Strofele din conținutul cărților descriu evoluția omului de la Prima Rasă la a Cincea Rasă, oprindu-se la **moartea lui Krishna** - deci acum aproximativ **5.000 de ani**.

Această **doctrină a Seniorilor Flăcării**, care guvernează problemele umane, și a **Fiilor Înțelepciunii** trimiși de pe Lună, dezbrăcată de semnificația sa ocultă, ar putea fi și **o memorie a rasei umane** - denaturată în timp - a acelor venusieni care au ajuns mai întâi pe Lună și apoi au colonizat Pământul.*

Yoga Gnani crede că Prima și a Doua Rasă Rădăcină au ocupat

* N. edit.: În „**Dakṣa - Țara Zeilor**”, Nicolae Miulescu dovedește că toate toponimele din „Ramayana” se găsesc...în Ardeal. Deci, asocierea Crișana nu este deloc fortată... A se vedea și imaginea de pe coperta cărții, specifică României și nu Indiei.

Venus a intrat în sistemul solar în 3.000 î.e.n. iar Luna în 1.500 î.e.n.

Aceste „invazii cosmice” explică cele două valuri de migrații din acele perioade. Deci, venusienii nu aveau cum să ajungă mai întâi pe Lună, veniseră mai devreme în sistemul nostru solar și aveau propria planetă !

Fiii Înțelepciunii de pe Lună ar fi...reptilieni, în această opinie, extra-senzorialii, ufologii și extratereștrii arătând că Luna este nava - planetă a draconienilor, „diavolii Universului”...

zonele tropicale de atunci, acoperite de ghețurile de la Polul Nord și de la Polul Sud, deși **Doctrina Secretă situa a Doua rasă în Hyperboreea -** Tinutul Primăverii - cântată de vechii greci și despre care se crede că ar fi existat în nord-vestul Europei.*

A treia rasă, cea a Lemuriénilor - cu circa **18 milioane de ani în urmă**⁷² (cronologie ridiculizată de oamenii de știință care nu cunosc înțelepciunea spiritualizată) - ar fi locuit într-o arie vastă ce cuprindea actualele Oceane Indian și Pacific, inclusiv și Australasia⁷³.

„Zelii” împușcau bizoni și ...oameni de Neanderthal !

Un craniu de hominid neanderthaloid - jumătate maimuță, jumătate om -, care a fost dezgropat la **Broken Hill** (Africa de Sud), prezenta **o gaură ca făcută de un glonte** pe o parte, iar pe cealaltă parte gaura era largită, ca și cum pe acolo ar fi ieșit glontele⁷⁴.

În anul **1962**, paleontologii ruși au descoperit în **Jakutsia** - o regiune din nord-estul Sibiriei - un **bizon perfect conservat**, din **timpuri preistorice**. În frunte, acesta avea o **gaură circulară mică**, despre care oamenii de știință cred că a fost **produsă de un proiectil al unei arme asemănătoare armelor de foc** folosite de noi.

În opinia profesorului Konstantin Flerov, bizonul nu a servit totuși drept ţintă unui vânător modern, întrucât animalul nu ar fi murit în urma loviturii; o examinare atentă sugerează că **rana s-a vindecat**. Cine l-a împușcat oare? ⁷⁵

Povești occidentale cu Atlantida și Lemuria

De-a lungul unor “milioane” de ani, **Lemurienii** au făcut progrese materiale și se spune că **ar fi construit chiar nave aeriene care foloseau energiei pe care noi nu le-am descoperit încă**. Se pare că aceștia **ar fi comunicat cu planetele vecine, în special cu Venus**. **

* N. edit.: Hyperboreea este o noțiune întâlnită doar la grecii antici.

Aceștia sunt foarte clari în afirmații: Hyperboreea se află la nordul Dunării, unde se încheia orizontul cunoștințelor lor geografice și numai cine nu vrea nu poate afla acest lucru ! În obsesia lor pentru a-și demonstra ascendența asupra Omenirii, occidentalii fabulează de două secole pe câteva teme favorite: Atlantida, Hiperboreea galii primordiali...

Boreus era pentru greci vântul de nord care bătea dinspre Dobrogea, un vânt rece care se strecuță pe malul Mării Negre până la ei.

** N. edit.: După intrarea „planetei” Venus în sistemul solar, aceasta a preluat orbita Terrei iar Terra pe cea a planetei Marte, pe care își aveau sediul „Ramanii” bronzi din Pleiade. La scurt timp, în Istoria Omenirii au apărut semiții cei sănge-roși (akkadienii, apoi assirienii).

Mulți dintre Lemurienii mai instruiți au prevăzut cataclismul care a distrus continentul Mu și au migrat către continentul Atlantida. Cărțile lui Dzyan*** descriu „dinastia divină” a primilor atlanti și afirmă că „Regii Luminii” au ocupat „tronuri cerești”⁷⁶, descriere care se potrivește foarte bine cu cea a unor extratereștri aflați într-o navă spațială.

Și Atlantida a atins o civilizație strălucitoare, pervertită însă la magie; dar cu cca 9.000 de ani î.Chr. (unii inițiați au interpretat că ar fi vorba de 900.000 de ani), și acest continent s-a scufundat, fiind înghițit de Ocean, după cum povestea Platon în *Timaeus*. ****

Dzyan afirma că „Marele Rege cu față orbitoare” și-a trimis vehiculele sale spațiale (Viwan) să-i salveze pe „aleșii” din Atlantida, sugerând că acei Inițiați ar fi fost transportați apoi pe planeta Venus.

Tradiția respectivă a inspirat probabil acele profeții din Noul Testament, conform cărora, în Ziua Judecății, cerul va deschide și Fiul Omului va apărea împreună cu Îngerii pentru a salva copiii Săi de pe

Cum Lemuria și semiții erau „produse” draconiene este posibil ca lemurienii să fi avut legături cu „planeta” Venus, probabil o navă reptiliană la origine...

Pe larg în „Iisus, Fiul Daciei”.

*** N. edit.: Extratereștrii din Constelația Lyra afirmă că ei, împreună cu cei din Atlantida, i-au învins pe lemurieni și i-au alungat de pe Pământ. Adică, pe reptilieni ! Deci, lemurienii nu aveau cum să migreze către „continentul” Atlantida...

Atlantida e considerată un continent de către occidentali pentru că n-au primit un lucru elementar din lucrarea lui Platon, „Timaios”: Asia respectivă era Asia Mică, Turcia europeană de azi...

Cât despre „Cărțile lui Dzyan”, pentru lămurire în legătură cu Madame Blavatsky, a se vedea „**Serviciile secrete și parapsihologia**.”

Blavatsky a fost o aventurieră, strâns legată de spionajul britanic și cel american...

**** N. edit.: Încă o dovedă occidentală de necunoaștere a culturii Greciei Antice !

În secolul V î.e.n., pentru Platon, Oceanul era Oceanos Potamos, adică Dunărea !! Poate încă Marea Neagră, prima considerată astfel...

În „Timaios”, Atlantida apare cât Libya și Asia (Mică) la un loc. Probabil o exagerare în stil grecesc, mai ales că era vorba de o legendă, preluată de la egipteni și transmisă prin două generații.

În „**SECRETELE TERREI**” - vol. IV există demonstrația că Atlantida a fost în România de azi.

Un exemplu poate fi Insula Serpilor, Leuké (Insula Albă) a lui Apollo, Hesperia (insula merelor de aur), Câmpiiile Elizee unde mergeau eroii după moarte. Deci, o insulă foarte importantă pentru greci, localizată în „Oceanul Primordial”.

Puțini știu că Insula Serpilor este un horst, adică o regiune a scoarței lorestre mărginită de falii, rămasă ridicată deasupra apei după scufundarea regiunilor vecine.

Să nu uităm că în apropiere se află Vrancea, o regiune seismică veche și importantă, lată Atlantida !

Pământul condamnat. Aceasta ar putea fi o altă memorie a rasei, privind intervenția celestă la scufundarea Atlantidei.

Mulți Lemurieni din continentul Mu au scăpat fugind către vârful munților, care, după convulsiile terestre au devenit insulele din Oceanul Pacific. Generațiile ulterioare au migrat către noile pământuri dinspre nord, care s-au ridicat din apele oceanelor⁷⁷.

Uranus – cunoscută de vedici dar „descoperită” în 1781...

Epopeea hindusă *Ramayana* afirma că **primul popor din India** a fost **Maya, care a părăsit Lemuria** și s-a stabilit pe Platoul Deccan*, de unde se pare că a cucerit apoi întregul subcontinent indian⁷⁸.

Cele mai vechi tradiții asiatice vorbesc despre o întinsă mare interioară, care s-ar fi aflat din timpuri îndepărtate la **nordul munților Himalaya, în mijlocul căreia s-ar fi aflat o insulă**⁷ plină de lucruri minunate și care ar fi fost **guvernată de Fii ai lui Dumnezeu**, numiți Elohim, posibil extratereștri.

Aceștia controlau elementele, își exercitau puterea asupra pământului, apei, aerului și focului, stăpânind o știință spirituală pe care au relevat-o Inițiaților aleși. **

Impresionanta lor cunoaștere secretă era poate ecoul încelepcinuii cosmice de pe planete, fragmente din acestea păstrându-se de-a lungul numeroaselor milenii prin cunoașterea deformată a magicienilor, a vrăjitorilor și șamanilor din întreaga lume, care continuă să intrigue oamenii de știință din zilele noastre.

Mitologia indiană credea că Pământul ar fi în centrul unei serii de sfere concentrice, corespunzând Lunii, Soarelui, planetelor Mercur, Venus, Marte, Jupiter și Saturn. **Hindușii cunoșteau și o a șaptea planetă - probabil Uranus** - care însă a fost redescoperită abia în anul 1781, de Herschel.

Observațiile lor complicate asupra planetelor și a stelelor îndepărtate au condus la stabilirea calendarului, inventând zodiacul, **calculând precesia echinoxilor și prevederea eclipselor**, cu mii de ani

* **N. edit.:** În primul rând, „Ramayana” nu a fost o „epopee hindusă”. Hindușii nu existau nici măcar în proiect la 1.500 î.e.n. !

Numai un occidental putea să vadă și ce nu există în „Ramayana” !

Cuvântul Lemuria nu există în nici o veche scriere !

„Sursa” este...H.P. Blavatsky și nu vreun document antic...

** **N. edit.:** În „timpuri îndepărtate”, Munții Himalaya nu existau ! Aceștia chiar au fost un fund de mare dar aceasta cu zeci de milioane de ani în urmă...

înaintea babilonienilor - care de fapt au moștenit știință lor***. Toate aceste fapte sugerează că vechii astronomi ai Indiei fie că au posedat instrumente optice care au fost pierdute apoi de urmașii lor, fie că au primit toate cunoștințe de la cosmonauți veniți din Spațiu.

Dincolo de cer erau Sferele Sfinților, ale Fiilor lui Brahma și ale Zeităților, toate fiind închise într-un înveliș cosmic. În jurul acestuia, ar fi întinderi cu apă încunjurate de foc în rotire, de aer și de spații ale spiritului care, împreună, sunt cuprinse în Brahma - el însuși infinit, dincolo de spațiu și de timp.

Viața omului – programată la reîncarnare

Sistemul sferelor a fost preluat ulterior de către greci. Inspirând epiciclurile lui Ptolemeu, au format cosmogonia lui Dante, a Bisericii și a Învățăților medievali, persistând până la revoluționarele descoperirile ale lui Copernic și ale astronomilor moderni.

Cea mai veche artă a astrologiei, practicată din Antichitatea îndepărtată, pare a dovedi că **primele civilizații posedau o cunoaștere mai avansată, în multe privințe, decât astronomia din epoca modernă.** Aceasta s-a dezvoltat desigur de-a lungul unor epoci anterioare, indicând evoluția culturală a Omului pe parcursul unor lungi perioade de timp sau chiar faptul că **această înțelepciune tainică a fost adusă pe Pământ de către cosmonauți din alte părți ale Spațiului.**

Anticii concepeau Universul ca o Gândire Supremă, o creație a fluidului mental cristalizat în corpurile cerești. În fenomenele naturii și în omul însuși, întreaga creație din cadrul unor planuri vizibile și invizibile fiind conținută în Inteligența Creatorului, în Visul lui Brahma.

Astrologii credeau că fiecare stea emite radiații puternice care influențează mintea omului și iată că, în zilele noastre, radio-astronomia, mai puțin visătoare, a înregistrat radiațiile electro-magnetice emise de stele, atât în domeniul vizibil al luminii, cât și în domeniul invizibil.

La nașterea fiecărui om, constelația specifică îi ar imprimă un anumit model - similar programului dintr-un computer - **care îi va direcționa tendințele fundamentale ale existenței sale**, aşa cum codul genetic cromozomial modelează corpul fizic sau cum instrucțiunile de fixare a traectoriei unei rachete o îndreaptă cu precizie spre ținta stabilită, fie ea planeta Marte sau un anume loc de pe Pământ.

*** N. edit.: Hindușii au fost mult ulterior arienilor vedici și nici nu s-au ocupat de astronomie !

Uranus era cunoscută de sumerieni încă din 3.500 î.e.n....Calendarul, zodiacul, prevederea eclipselor – sunt toate priorități ale sumerienilor.

Primele popoare din India, ca și tibetanii, credeau că sufletul care se reîncarnează își alege de fapt timpul și locul unde se va naște din nou, atunci când influențele stelare prognozează viitoarea experiență, necesitățile individuale pentru noile lecții la școala Pământului⁷⁹.

Înțelepciunea ezoterică ce inspiră o atare credință presupune o inteligență de cel mai înalt nivel, mult superioară rațiunii medii de astăzi, care consideră stelele simple lămpi cerești și ridiculizează astrologia, confundând horoscoapele lipsite de valoare publicate în jurnale cu adevarata știință astrologică.

Știința actuală – frânturi din Supraștiința străveche !

Vechile texte astrologice hinduse dezvăluie horoscoapele lor, romântate mai mult de fantezie decât de fapte. Cu toate acestea, arta astrologilor lăsa să se întrevadă licăririle unei vechi înțelepciuni⁸⁰, o știință spirituală care există în întreaga lume încă din timpuri străvechi și care apare ca fiind superioară celei din zilele noastre⁸¹.

Abia acum fizica modernă, prin fisiunea atomilor și cercetarea celor mai mici particule, ajunge la concluzia că aşa-zisa **materie solidă este doar una din manifestările Gândirii Supreme**. Radio-astronomii, înregistrând **emisii de la stele** văzute și nevăzute, care afectează pe cei ce le recepționează, ne permit a presupune că fie undele radio respective, fie frecvențe mai subtile sunt **percepute permanent de subconștientul uman**.

Cercetările remarcabile ale profesorului Giorgio Piccardi - de la Universitatea din Florența - privind chimia cosmică au arătat că, în Spațiu, **imensele câmpuri de energie modifică proprietățile fizice ale materiei și exercită o influență puternică asupra celulelor vii ale creierului și ale corpului uman**, fapt bănuit de mult timp de către psihiatri.

Dacă remarcabili oameni de știință de-a noștri, prin studiile experimentale orientate către cercetarea Cosmosului, au rămas surprinși că radiațiile corpurilor cerești afectează atât materia obișnuită, cât și ființa umană (ambele fiind adevărate concentrări de energie), atunci s-ar părea că **Inițiații din vechime** - care au dus astrologia la un asemenea rafinament matematic și filozofic - probabil că au dezvoltat o supraștiință care le-a permis să cucerească Spațiu, să domine elementele, să sfideze gravitația, să zboare cu viteza mai mare decât a luminii, să acționeze ca Zei, ca Astronauti din Spațiu!

Chiar în regretabila formă devalorizată în care este practicată astăzi, **astrologia își dovedește o origine milenară, de la Ființe cu o înțelepciune superioară, Omul din Spațiu, Eroii epopeilor indiene, intuiția cunoașterii moderne atribuind legendelor hinduse sensuri nebănuite, ale că-**

ror revelații apar ca adevărate.

Monoteismul – creat de arieni în 4.000 î.e.n.

Cea mai veche operă literară din lume este probabil Rig-Veda, care înseamnă *Cunoașterea Imnurilor*. Aceasta cuprinde **zece mii de invocații către zei**, fiind scrisă în sanscrită în circa 1500 î.Ch.⁸², deși unele date astronomice din text sugerează **4000 î.Ch.**

Această datare mai veche ar fi sugerată de conținutul mitologic, fiind prezentate personificări ale zeilor într-o manieră naturalistă specifică unor timpuri străvechi și înregistrând totodată evenimente cerești petrecute cu multe mii de ani mai înainte⁸³.

Cercetători ai limbii sanscrite, ca eruditul Dr. Max Müller, consideră că **Vedele sunt cu mult mai vechi decât Homer, formând adevărata teogonie a rasei ariene**. Comparativ, cosmogonia și teogonia lui Hesiod și ale Genezei apar cu imagini mai neșlefuite față de sublimul *Vedelor*.*

Primii arieni erau oameni veseli, plăcuți, la fel cum erau și primii greci, venerând Natura și stelele, conștienți de miracolul vieții. Abia după mai multe secole, în sufletelor lor nepervertite s-au trezit problemele religioase ale existenței umane. Aceștia păreau să trăiască într-o inocență naturală, la fel ca Adam și Eva înainte de a mușca din fructul cunoașterii, devenind astfel conștienți de sine.

Rig-Veda cântă cultul Naturii și al anumitor zei ai acesteia, dar rafinamentul gândirii conținute relevă o intuiție mistică ce depășește cultura simplă a arienilor și care trebuie să fi fost emanată de o civilizație mult mai veche. Sau de zei, adică de înșiși Cosmonauții din Spațiu.

Printr-un limbaj poetic, **Vedele predică monismul - un Dumnezeu Unic** situat deasupra mulțimilor. Esența universală, Absolutul, care a gândit **Universul** pentru o perioadă limitată de timp, care ar fi de **154 milioane de milioane de ani** a fost Brahma, a cărui putere susține totul, de la fiecare stea până la fiecare atom. **Tatăl Zeilor**, o Ființă Unică, a fost **Dyaus-Pitar** („Deva”=zeu, „Pitar”=tată), care, elenizat, a **devenit Zeus-Pater**, în limba latină fiind **Jupiter**, acel Tată al Cerului adorat sub diferite denumiri la celti, egipteni, babilonieni, mexicani, chinezi și de populațiile

* **N. edit.:** Homer și Hesiod au trăit în secolul IX î.e.n., în timp ce „Vedele” datează cel puțin din secolul XVI î.e.n.

„Theogonia” lui Hesiod, devenită apoi dogmă oficială, a fost o compilație între cea sumeriană (primită pe filieră hittită) și cea a dorienilor (ei l-au „adus” pe Zeus/Zeul). Scopul: să-i transforme pe greci în...popor ales, primii născuți după Potop și la care trăiau zeii.

Arheologii, însă, încă n-au descoperit dovezi de locuire umană înainte de 70.000 î.e.n. iar ionienii au găsit în Grecia oameni la nivel de paleolitic...

indigene din întreaga lume.

Sumer, Ind, Grecia – aceeași teogonie, în forme diferite

Cerul era un regat fizic în cadrul firmamentului, deși în general gândirea ezoterică îl consideră ca fiind compus din vibrații eterice mai fine decât cele ale materiei terestre. **Tatāl Ceresc** („*Tatāl nostru carele ești în ceruri*”, cuvinte cu care începe rugăciunea “*Tatāl nostru*”) a fost probabil un **Rege venit din Spațiu, de pe o planetă avansată din sistemul nostru solar**, care este doar o particică infinitezimală din întregul Univers conceput de Dumnezeu, Absolutul Brahma.

Dyaus-Pitar a domnit peste întregul Pământ în Evul de Aur. Hindușii, ca și japonezii, egiptenii și romani, cu toții au crezut că **primele dinastii de pe Pământ au fost de origine divină**.

Dyaus este descris în *Rig-Veda* ca un „*taur viguros, care mugea în jos*”, evocând **taurii înaripați** din Babilon și Ninive. Poate că în mintea unor simpli agricultori din acele timpuri, aceștia simbolizau puternice **nave spațiale**. Dyaus a fost comparat de asemenea cu „*un armăsar negru, acoperit de perle*”⁸⁰, aluzie la cerul împodobit cu stele. Această imagine amintește de **Pegas** - calul zburător al grecilor - cu care Bellerophon a pornit războiul ceresc, de asemenea **simbolism al Ființelor venite din Spațiu**.

Un alt poem se referă la „*Dyaus care surâde printre nori*”, în limba sanscrită clasică cuvântul „zāmbet” fiind asociat însă și cu noțiunea de „alb-orbitor” și respectiv cu cea de „strălucire”, lirism ce poate simboliza o **navă spațială strălucitoare, deplasându-se cu viteza mare pe cer**⁸⁴.

O divinitate mai puternică din mitologia preindiană, menționată în Vede, era **Varuna**, care a fost asociată cu corpu astral din cer. Ea **domnea peste Lună și stele**, peste zborul păsărilor și **avea o mare autoritate morală asupra oamenilor**, dar în ultimele poeme a fost pusă în umbră de **Indra** - zeul războinic. Si aici apare o asemănare izbitoare cu legendele grecilor; **Varuna** - care semnifică „cerul înconjurator” - corespunde lui **Ouranos (Uranus)**, dar a fost substituit de Indra, adică de **Saturn (Chronos)**.*

Compararea este întărิตă și de faptul că, mai târziu, **Indra a fost și el detronat și exilat în lanțuri, la fel** - aşa cum arăta Ovidiu - ca **Saturn**, care a fost **uzurpat de Zeus (Jupiter, la romani) și apoi ținut prizonier în Britania**.**

Indra / Ra(m) / Chronos bombardă atomic...

* N. edit.: Ind. Ra-Ra de la Ind. Chronos=Saturn=Mar.duk=Ra(m)=Zamolxe...

** N. edit.: Dovadă că zeii și miturile erau comuni la arieni...Prizonieratul în Britania e o fabulație de englez...

orașele asyriene !

Aceste mituri le putem interpreta ca **simbolizând dominarea Terrei în timpuri străvechi de trei rânduri succesive de invadatori din Spațiu**, aşa cum sugerau poetii clasici care au scris despre Evul de Aur, Evul de Argint și Evul de Fier.

Indra a devenit Zeul luptelor, el trecând ca fulgerul într-un car aerian ce zbura cu viteza gândului, fiind **tras de cai albi**⁸⁵ având coama de aur și pielea strălucitoare. Acesta a dus război împotriva Asurilor (care nu erau zei *) și a distrus orașele lor cu fulgere asemănătoare bombelor nucleare, reminiscentă a războiului dintre zei și uriași descris de mitologiile grecești și celte, sugerându-se astfel conflictul dintre Oamenii din Spațiu și, probabil, cei de pe Terra.

În aceste lupte, Indra a fost însoțit de Maruți⁸⁶, zeii Furtunii, întruchipați ca luptători tineri ce străbateau cerul în care aurii. Aceștia goneau cu viteza vântului și amenințau cu săgeți de lumină care țășneau din mâinile lor.

Asociat cu Indra, Vayu - zeul vântului - se ridică către cer mai repede decât lumina, într-un car strălucitor tras de o pereche de cai voinici având ochii ca soarele. Savitri - zeul Soarelui - era purtat și el de cai foarte iuți ce străbăteau cerurile inspirând oamenii prin radiația sa.

Vishnu traversa cele trei lumi în numai trei pași uriași⁸⁰, iar Pushan - „*cel mai bun pilot al aerului*” - traversa Spațul cu o iuțeală uluitoare, pentru a ajunge la o altă zeitate solară - Surya. În India, la Konarak, se află cea mai frumoasă sculptură a vehiculului Opt Roți, descris ca un mijloc transport în cer al lui Surya - zeița Soarelui.

Gemenii Aswini – model pentru Castor și Pollux

Zeii cei mai des invocați erau cei doi gemeni Aswini⁸⁷, ce călătoreau cu un puternic car roșcat, strălucitor ca aurul topit, înarmat cu fulgere. Câteodată, aceștia „*pluteau peste ocean, menținându-se deasupra apei*” într-un vehicul descris foarte ciudat ca fiind „*cu trei coloane, triunghiular și cu trei roți, bine construit*”. Ei l-au salvat pe Bhujya din mare cu o navă ce a zburat în Spațiu.

Aswinii, Fii ai Cerului, ar fi veșnic tineri. Atunci când săreau pe un fulger ajungeau într-o clipită până la Soare, fiind însoțiti de frumoasa Surya. Cei doi coborau adesea pe Pământ pentru a-i scoate pe oameni din mizerie și acționau și ca medici divini.

⁸⁵ N. edit.: Asur=Asyr (y=u în Antichitate). Deci un război al zeului arienilor, Ra/Mar.duk/ Cronos/ Saturn/ Zalmoxe, cu...asyrienii semiți, creațiile draconienilor...

Faptele lor și marea popularitate i-a făcut **asemănători Dioscurilor** greci **Castor și Pollux** sau cavalerilor cerești arhanghelul Mihail și Sfântul Gheorghe, care de asemenea au venit în ajutorul oamenilor.

Aceste ființe care au fost evocate în Vede locuiau **în cer** nu ca spirite lipsite de corp, ci **ca Oameni din Spațiu reali, de pe o planetă apropiată**, venind aici cu sclipitoarele lor nave spațiale și trăind un timp împreună cu populațiile din vechea Indie.

Imnurile din Rig Veda îi preaslăveau și pe cei **Celești de mai mică importanță**, care coborau pe Pământ pentru dragoste sau pentru războie, la fel cum făceau și zeii și zeițele Greciei antice.

Gandharvașii - care după „*Vishnu Purana*” ar fi fost **urmașii lui Indra**, zeul Furtunii -, i-au **învins pe Hagași - oamenii-șarpe veniți din Lemuria** -, le-au luat bogățiile și le-au cucerit regatul din Podișul Deccan. Lăcașul lor din tărâmurile Spațiului a rămas în limbajul obișnuit sub numele de „*orașul Gandharva*”, expresie care în sanscrită înseamnă „*miraj*”.

Apsarasele, splendidele **însotitoare ale zeilor**, erau nimfe seducătoare din „apele” Spațiului. Poeții indieni le-au cântat pe aceste Apsara, care zâmbeau iubișilor lor din înaltul cerului. Frumoase și voluptoase, nimfele aeriene erau **amantele acelor Gandharvași**, fiind în cerul Indiei ca o recompensă pentru vitejii și eroii căzuți în bătălia, la fel cum și huriile îi fericeau în Paradis pe fanaticii musulmani care mureau pentru Mahomed.

Nimfele din Spațiu preferau muritorii...

Cândva, demult, o frumoasă **Apsara** a coborât pe Pământ și s-a îndrăgostit de un muritor (ca și Urvasi). După cum se spune în *Satapatha Brahmana*, ea s-a căsătorit cu iubitul ei terestru **Pururavas și i-a născut un fiu, apoi s-a reîntors în cer**.

Această poveste de dragoste a inspirat tema operei *Vikramarvasi* (Urvasi a dobândit vitejie), o drăma strălucitoare și mișcătoare scrisă în secolul V de dramaturgul clasic Kalidasa⁸⁰.

Este impresionant de citit, în cronică medievală *De Nugis Curialium* a lui Walter de Mapes⁸⁸, o poveste asemănătoare, despre patriotul saxon **Edric Sălbaticul**, care în anul 1070 s-a îndrăgostit de o frumoasă Tânără venită din Spațiu și s-a căsătorit cu ea, prezentând-o chiar și la Curtea lui Wilhelm Cuceritorul. Fiul lor, **Alnodus**, a devenit renomit pentru înțelepciunea și pietatea sa. Din nefericire, **sotia spațială s-a reîntors în cer**, lăsându-l pe Edric cu inima sfâșiată. Nu s-a mai întâmplat la fel ca la Urvasi, care mai târziu s-a întors la soțul ei pentru trăi într-o mulțumire binecuvântată.

Ne reamintim, de asemenea, de „**succubi**”, acele femele-demon

din Evul Mediu care seduceau muritorii, cât și de încântătoarele femei din Spatiu ca Aura Rhanes, care l-a fermecat pe Truman Bethuram în America⁸⁹.

Apsarasele erau oare femei adevărate, de pe alte planete, care s-au căsătorit cu eroi din India? *Rig Veda* relatează despre **un neam de preoți numiți *Bhrigu*, de la care Matarishvan a adus focul secret, furat din cer**.

Această versiune indiană a lui Prometeu sugerează, ca de altfel și alte legende analoge din vechea Grecie, **un conflict mondial din timpuri străvechi între popoare ale Pământului și cosmonauți extratereștri**.

Văzute prin prisma unor criterii moderne, minunatele imnuri din *Vede* dezvăluie remarcabile similitudini cu impresionantele manifestări de pe cer, care ne uimesc și astăzi.

Capitolul VI

RĂZBOAIELE ATOMICE ALE ZEILOR VEDICI

„Ramayana ” – legenda lui Rama, descendent al Regilor din Soare

Prezentând printr-o fantezie magică acea căutare de către Rama Sitei - soția sa răpită, **Ramayana a emoționat timp de mii de ani populațiile din India**. Generații de povestitori rătăcitori i-au recitat cel **24.000 de versuri**, extaziind auditorii captivați de acea panoramă strălucitoare a unui **trecut fantastic**, de pasiunile eroilor, de tragediile răzbunărilor întunecate, de **bătăliile aeriene între zei și demoni** - în care s-au folosit **arme nucleare**; de gloria faptelor nobile, de emoționantă poezie a vieții, cu filozofia destinului și a morții.

Aceste basme minunate povestite istoricului Valmiki de înțeleptul Narada l-au transformat pe istoric în autorul unui poem epic fermecător care a țesut întâmplări pline de atraktivitate, împodobite cu **perle ale înțelepciunii**, ale cărei inspirații eterne sunt apreciate și astăzi de indieni.

Unii cercetători datează *Ramayana* anterior anului 500 î.Ch., când alții o consideră **anterioară anului 3000 î. Ch.**, deși, de vreme c istoriile respective au fost cântate de menestreli de-a lungul timpului evenimentele s-au petrecut într-o Antichitate îndepărtată.

Rama - fiul lui Dasaratha, rege în Ayodha (Oudh), în nordul Indiei era căsătorit cu **virtuoasa Sita** - și astăzi idolul femeilor indiene. Regel se pregătea să-l numească pe Rama moștenitorul său, dar **regina I-convins** să-l aleagă pentru aceasta pe celălalt fiu - Bharata și să-l exilizeze pe Rama pentru un interval de **14 ani**.

Rama plecând, ajunsese să trăiască fericit împreună cu Sita, în pădurea din Dandaka. La moartea regelui, **Bharata a făcut gestul nobil de a-i oferi tronul lui Rama**, care l-a refuzat însă, preferând să rămână acolo unde locuia, pentru a lupta cu uriașii și demonii care pustiau pădurea.

Căpelenia uriașilor - Ravana a răpit-o pe Sita și a dus-o în insulă Lanka (Ceylon), unde a fost **găsită de Hanuman - prietenul lui Rama și prințul maimuțelor**. Rama și însotitorii săi, ajutați de Hanuman cu hoalele lui de maimuțe, au lansat o invazie aeriană în Lanka. **Rama s-a duelat cu Ravana în care celeste iar în lupta din cer l-a distrus pe acesta și a eliberat-o pe Sita**.

Fiindu-i suspectată fidelitatea, Sita s-a purificat singură prin dura încercare a focului și s-a reîntors cu Rama în Ayodha, unde au domnit începutul Evului de Aur.

În admirabila sa descriere a *Ramayanei*⁹⁰, Romesh Dutt îl descrie pe **tatăl lui Rama** - regele Dasaratha - ca „*trāgāndu-se dintr-o veche Rasă Solară*”, **descendent al Regilor din Soare** - Ființe venite din Spațiu - **care au condus India**. Acest titlu îl regăsim și în zilele noastre, fiind acordat încă și acum mikado-ului japonez.

Zeii vedici – avioane, arme laser și rachete

În timp ce Rama și fratele său Lakshman vânau un cerb ferme-cat în pădure, Ravana a răpit-o pe Sita lipsită de apărare:

„*Așează-te aici în carul acesta celest la care sunt înhamăți asini înaripați foarte iuți*

„*Aurii la înfățișare și în strălucire, zboară ca și caii lui Indra*

„*Apoi carul ceresc s-a înălțat deasupra colinei și a văii împădurite.*

„*Ca șarpele în ghearele vulturului, Sita se zbuciuma în plânset rugător...*”.

În timpul zborului, aceștia au fost **atacați de Jatayu**, într-o „pasăre” uriașă asemănătoare unui **avion modern de vânătoare**.

Uriașul Ravana a închis-o pe Sita în fortăreața sa din Ceylon. Hanuman a zburat către insulă peste brațul de mare al strămtorii, i-a dat Sitei un semn de la **Rama**, care mărsăluia cu o mare armată ce venea să distrugă cetatea; **ajutat de Celești, a lansat un atac aerian.**

„*Viteazul Matali și-a îndreptat carul trăs de cai asemănători razelor Soarelui,*

„*Unde loialul și dreptul Rama își căuta dușmanul pentru lupta decisivă
Și ii dădu nobilului Rama arme strălucitoare și paloș ceresc,*

„*Și în timp ce dreptul se lupta din răsputeri și se sforța să învingă,
zeii îl ajutau pe loialul și viteazul*

„*«la acest car! »* aşa ii spuse Matali, «cu care zeii te înzestrează pentru a te ajuta»,

„*Rama a luat acei cai celești ai carului auriu de călătorie al lui Indra.”*

Ravana, zburând cu viteză pe carul său, s-a luptat într-un duel epic cu Rama aflat în carul ceresc primit. Lupta a fost lungă și a fost dusă cu o furie sălbatică, vânturile oprindu-se într-o teroare mută și însuși **Soarele** devenind mai palid.

„*Lupta dura încă nedecisă, când Rama în furia sa*

*A mânuit arma lui Brahma aducătoare de moarte prin foc
ceresc,*

Armă pe care Sfântul Agostya i-a dat-o eroului,

*A zburat ca lancea luminoasă a lui Indra, fatală ca o săgeată
din cer.**

Învăluit în fum și revărsare de fulgere, fugind din locul încercuit

*Inima de fier a lui Ravana a fost străpunsă, eroul căzând fără
viață.*

*Voce de binecuvântare din cerul strălucitor a coborât asupra
viteazului fiu al lui Raghni.*

*«Campion al adevărului și al dreptății ! Acum nobila ta sarcină a
fost îndeplinită !»”*

Carul aerian al lui Rama avea două etaje și ferestre...

După purificarea ei în flăcări, **Rama a dus-o pe Sita acasă cu carul aerian**. Acesta era enorm, **un car cu două etaje**, frumos vopsit, **având ferestre** și fiind ornat cu steaguri, iar în interior având **mai multe compartimente** - pentru pasageri și pentru echipaj. **Vehiculul emitea sunete melodioase**, care erau auzite până la pământ.

„*„Fii atentă, iubita mea !”, rosti Rama în timp ce zburau cu carul Pushpa,*

Purtați de lebede, exilații părăseau câmpul de luptă, întorcându-se acasă.”

Reunită, **perechea fericită a zburat din Ceylon pe deasupra Indiei**, peste fluviul Gange, acasă la Ayodha, în timp ce Rama îi descria Sitei peisajul istoric al colinelor și al râurilor care alunecau cu repeziciune sub ei.

*„Zburând în eterul fără nori, carul Pushpa al lui Rama venea
și zece mii de voci bucuroase strigau numele vesel al lui Rama.*

***Lebedele de argint** la porunca lui Rama au coborât domol din aer*

*și au așezat carul strălucitor pe pământ - acel car al florilor de o
frumusețe divină.”*

(Pentru muritorii uimiți, acele lebede de argint ar semăna cu **navele spațiale strălucind în lumina soarelui.**)

* N. edit.: Probabil arme-laser și rachete aer-sol...

Gemenii lui Rama – model pentru Romulus și Remus ?

Bănuiala că Sita a cedat seducției lui Ravana îl obseda însă pe Rama. El **și-a alungat soția însărcinată, în pădure**, unde ea a găsit o colibă și **a născut doi gemeni**. După ani, Rama a descoperit-o pe ea și pe copiii săi și, cuprins de remușcări, a **implorat-o să se întoarcă la Ayodha** pentru a-și dovedi virtutea.

*„Zei și spirite, strălucitorii nemuritori au venit de la regescul Yajna,
Oameni din fiecare rasă și popor, regi și conducători de mare
renume.*

*Sita i-a văzut pe strălucitorii Celești, monarhi care s-au
adunat venind de departe.*

*Ea îl vedea pe Seniorul regal, soțul ei, strălucitor ca o stea care
se ridică la cer.”*

Fidelitatea de neclintit a Sitei, care a rezistat celor mai întunecate bănuieri și celor mai crude suferințe, **inspiră și astăzi femeile indiene**, de-a lungul secolelor, ele rămânând mereu supuse și urmând exemplul soției lui Rama.

Cu inima frântă, credincioasa Sita nu și-a apărat cauza susținând inocența sa, ea rugând Pământul-mamă să-i ușureze povara vieții.

*„Atunci pământul s-a crăpat și, deschizându-se, s-a ivit un tron de aur,
Tinut în sus de Nagas, cel plin de giuvaeruri, aşa cum frunzele
lașă să se vadă trandafirul.”*

Rama a trăit mai singur decât oricând. El a avut o **con vorbire secretă cu un Mesager ceresc** (aceasta ne face să ne gândim la profetii biblici care s-au întâlnit cu „Domnul”).

Fratele său Lakshman a intervenit fără știință și, drept pedepsă, și-a pierdut viața. Cățiva ani mai târziu, Rama a părăsit Ayodha pentru a se urca la cer. Probabil că a fost luat **în ceruri, ca și Ilie**.

Rama – 11.000 ani de domnie împreună cu zeii !

În *Drona Parva* (p. 171) s-a scos în evidență faptul că, **în timpul când Rama a domnit în regatul său, Rishii, Zeii și oamenii au trăit împreună pe Pământ**. Atunci, lumea devenise deosebit de frumoasă. Rama (probabil și descendenții săi) a **domnit** în regatul respectiv timp de

11.000 ani. În acel Ev de Aur, aşa cum se menționează și în texte vechi egiptene și grecești, Celeștii veniți de pe planete străbăteau Pământul.

Numele lui Rama este binecuvântat peste tot în India. Gandhi, asasinat, murea invocând „Rama !” În fiecare toamnă, legenda lui Rama și Sita este jucată, timp de zece zile, în întreaga Indie.

Între Ramayana și Iliada există o **asemănare izbitoare**. În ambele, soțul pornește în căutarea soției răpite, siluirea acesteia provocând războie complete și incendieri de cetăți.*

Eroii sunt inspirați de zei, care intervin în problemele oamenilor și decid destinul acestora. Dar un alt aspect ne surprinde și mai mult: ambele epopei - **Ramayana și Iliada - au o asemănare uimitoare cu un poem epic descoperit în vechile texte ugaritice de la Ras Shamra** și în care, pe la 1400 î. Ch., un erou semit - regele Kret (nume ce amintește de Creta minoică) își pierde mireasa din cauza unui dușman. El distrugе cetatea răpitorului și o recâștigă pe iubita sa.**

S-ar putea ca acea civilizație, care a strălucit cu multe mii de ani în urmă, să fi fost larg răspândită în lume. **Această epopee** pe care o regăsim în multe țări - a prințului și a miresei sale răpite, cu provocarea de războie și distrugerea unor cetăți mari - apare astfel ca având o **aceeași rădăcină istorică extrem de veche**⁹¹.

„Ramayana – inspirație pentru... NASA și Pentagon

Minunata epopee *Ramayana*, de la care s-a inspirat marea literatură clasică, ne surprinde astăzi prin repetatele sale aluzii la **vehiculele aeriene și la arme devastatoare** pe care noi le considerăm a fi invenții ale secolului XX.

Cercetători ai literaturii sanscrite și-au revizuit la scurt timp ideile preconcepute, constatănd că eroii Indiei antice aveau la dispoziție aparate de zbor și rachete mai sofisticate decât cele cu care ne lăudăm noi astăzi.

În cel de-al 31-lea capitol al textului *Samaranganasutradhara*⁹² - atribuit regelui Bhojadira, în secolul XI - se găsesc descrieri ale unor **remarcabile nave zburătoare**: mașina-elefant, mașina-pasăre de lemn care călătoresc în cer, mașina-vimana de lemn care zboară în aer,

* **N. edit.:** Diodor din Sicilia ne comunică și alte variante istorice în ce o privește pe Elena (vezi „*Istoria Universală*”). Elena nu era prea credincioasă soțului...

** **N. edit.:** Ce nu spune autorul: textul semit este ulterior „*Ramayanei*”...

De altfel, semiții au preluat tot ce se putea de la sumerieni, ulterior preținând că li se cuvine ! De exemplu, „Geneza” din Vechiul Testament.

mașina care păzește din aer, mașina-soldat etc, ceea ce denotă existența diferitelor tipuri de aparate pentru diverse scopuri.

Autorul nu a descris însă metodele de execuție a mașinilor, căci „*orice persoană neinitiată în arta de a construi mașinile va produce nenocire*”. Această afirmație este desigur valabilă și în secolul nostru!

Ramachandra Dikshitar⁹³, în captivanta sa carte *War in Ancient India* a tradus Samar spunând că **aceste mașini zburătoare puteau ataca obiecte vizibile și invizibile, deplasându-se mii de kilometri în diferite direcții, urcând chiar și în regiunile solare și cele stelare**.

„*Carele aeriene sunt făcute dintr-un lemn ușor și arată asemenea unei păsări mari, cu corp durabil și bine alcătuit, având mercur în interior și foc la capăt. Au două aripi splendide și se propulsează cu aer. Acestea zboară în regiunile atmosferei pe mari distanțe și duc cu ele multe persoane. Construcția interioară imită cerul creat de însuși Brahma. Fier, cupru, plumb și alte metale au fost folosite la aceste mașini.*”

În ciuda aparentei sale simplități, Samar afirmă că „*Vimana*” respective costau foarte mult și erau astfel **privilegiul exclusiv al aristocrației**, care se luptau în dueluri pe cer. În zilele noastre, noi considerăm că aceste aparate aparțin oamenilor veniți din Spațiu.

„Mahabharata ” – 200.000 de versuri !

Cele mai captivante povestiri ale războiului aerian purat cu arme fantastice care depășesc literatura științifico-fantastică contemporană sunt redate în ***Mahabharata***, un poem minunat de **200.000 versuri** - de opt ori mai lung decât *Iliada* și *Odissea* la un loc, un adevărat univers literar.

Această epopee referitoare la **marele război Bharata** - desfășurat în nordul Indiei în jurul anului **1400 î.Ch.** - descrie, într-o coloratură splendidă, marea și nobila civilizație antică, în care regi și preoți, prinți și filozofi, războinici și femei frumoase se amestecau într-o societate strălucitoare, poate cea mai sclipitoare din toată istoria.

Multitudinea incidentelor, începând de la **dueluri în ceruri** până la **atacuri asupra unor orașe**, de la consiliu de război până la furturi de vite, de la turniruri până la nunți interstelare au fost cântate de menestreli pribeți cu o impresionantă magie orientală, până când - secole mai târziu - poetii au transcris textul în acele stranii simboluri sanscrite, formând astfel un **inepuizabil tezaur de înțelepciune care i-a inspirat pe indieni timp de mii de ani**, dominându-le cultura chiar și în zilele noastre.

Portretul nobilului prinț Arjuna, al neasemuitei sale mirese, Draupadi, al zeului **Krishna** - **gazdă a Celeștilor și a cavalerilor-războinici** - depășesc în strălucire creațiile bucolice ale lui Homer, iar această procesiune măreață, plină de culoare, este îmbogățită cu personaje umane a căror cădere de la sublim la disperare a fost descrisă cu o capacitate de introspectie ce nu a fost depășită de geniile lumii noastre occidentale.

Transmutând aventurile războinice și pasiunile rafinate, putem medita asupra sublimei învățături din **Bhagavad Gita**, cu incalculabilă ei **influență asupra filozofiei grecești și asupra marilor gânditori din Occident**. Totuși, astăzi suntem mai intrigăți decât oricând de aparatele aeriene și de armele uimitoare folosite atunci, care **sugerează o știință secretă, inspirată de ființe venite din Spațiu**.

Vedicii descriu războiul ... din 20.000 î.e.n., dintre Fiii Luminii și Fiii Întunericului

Mahabharata descrie războiul ce a durat 18 zile între Duryodhana - conducătorul Kurușilor - și vărul său Yudhishtira, care conducea Pandușii - triburi din zona Gangelui superior, război ce ar fi avut loc cu **14 secole înaintea erei noastre**.

În cadrul epopeii respective se desfășoară o colecție fantastică de legende, povestiri despre zei și regi, lungi discuții despre religie, filozofie, datini populare, amestecate cu emoționante povestiri despre bătălii și tandre povești de dragoste, care se constituie într-o **operă** - adevărata **chîntesență a culturii indiene**.

Discursurile dintre eroul Arjuna și **Superiorul Krishna**, atunci când luptătorul ezită să se bată cu ruda sa, formează sublima **Bhagavad Gita** - Cântecul Stăpânului, în care **Krishna** revelează sensul Universului, înțelepciunea lui Brahma, îndatoririle oamenilor, **expunând** în fapt **religia hindușilor**.

Este greu de crezut că această epopee sublimă ar prezenta într-adevăr civilizația din anii 1400 î.Ch., o vreme în care nomazii arieni au pătruns prin trecătorile nordice pentru a invada câmpia indiană, perioada respectivă fiind probabil contemporană cu Moise. *

* **N. edit.:** Mai înainte, autorul preciza anii în care trăia Krishna: 5.000 î.e.n.

„Nomazii” arieni descriu războaie, nave și arme care au inspirat... NASA și ne transmit informații ce țin de secolul XX...

Moise nu a fost un personaj istoric, menționat doar de Vechiul Testament, scris în secolul II e.n. Egiptenii i-au menționat o singură dată pe evrei, când un faraon se lăuda că i-a exterminat.

Chiar și evreii spun că Exodul ar fi avut loc la 1300 î.e.n.... .

Churchward afirmă, în cartea sa, *The Children of Mu*⁹⁴, că, de fapt, **Mahabharata ar include istoria unor consemnări mult mai vechi ce ar fi fost păstrate în temple și care se refereau la evenimente petrecute cu 20.000 de ani mai înainte**. Acele timpuri ar coincide poate cu Evul de Aur, pe când Ouranos - cosmonaut din Spațiu - a guvernat lumea, fiind ridicat în slăvi de Ovidiu și de poeti clasici.

Războiul aerian relatat a fost evocat de fapt în legende grecești și în *Teogonia lui Hesiod*, care au descris luptele din ceruri dintre zei și oameni.*

Doamna H.P. Blavatsky a insistat, în *The Secret Doctrine*, asupra faptului că **Mahabharata se referă la conflictul istoric dintre Suryava-nași (adoratori ai Soarelui) și Indavansași (adoratori ai Lunii)**,** dispută cu o mare semnificație ezoterică. Pentru cei mai puțin înclinați către spiritualism, aceasta ar putea fi interpretată ca o luptă între rase de extratereștri.

Krishna – gazdă pentru Nemuritori, spirite încarnate și Cel mai Înalt dintre Înalți

În frumoasa traducere din sanscrită, Romesh Dutt descrie cum **peți-tori din întreaga Indie s-au luptat pentru mâna prințesei Draupadi, din Panchala**:

„*Și zeii din carele născute din nori au venit să vadă spectacolul atât de frumos,*

Luminoșii Adityas în splendoarea lor, Maruții în carul lor rapid.

Luminoșii Nemuritori s-au adunat cu strălucire să vadă scena frumoasei întreceri,

Flori cerești cădeau încet, umplând aerul cu parfum.

O mulțime de care cerești lucitoare pluteau în cerul fără de nori,

Toba, flautul și harpa, tamburinele scoteau sunete joase și sunete ascuțite”.

(Cartea întâi - cap. 4)

Yudihishthir a convocat o adunare pentru a-și proclama supremăția peste toți regii vechii Indiei.

* N. edit.: Dacă „Mahabharata ” se referă la evenimente din urmă cu 20.000 ani, iar Luna „a apărut pe Cer” în 1.500 î.e.n., este evident că cineva este aici în mare croare...

„Strălucitorii Nemuritori îmbrăcați în lumină solară au zburat dincolo de cerul lichid *

Şi carele lor scântăietoare purtate de nor au rămas deasupra turnurilor înalte.

Ofrandele ida, adja, hoīa au plăcut «Strălucitorilor» din înălțimi,
Brahmanii s-au bucurat pentru darurile scumpe, umplând cerul
cu binecuvântările lor.”

(Cartea a treia - cap. 2)

„Şi ei au văzut în aceasta ființe încarnate din cerul cel mai de sus.
Şi în lotusul cu ochi Krishna l-a văzut pe Cel mai Înalt dintre Înalti”*****

(Cartea a treia - cap. 3)

Nu toți zeii Indiei Vedice aveau chip de om ?!

Prin pasiunea sa pentru jocurile de noroc, Yudihishthir și-a pus drept
miză regatul, pe frații săi, pe el însuși, apoi pe frumoasa Draupadi și a
pierdut totul în fața invidiosului său dușman Duryodhan și astfel a plecat în exil.

Uzurpatorul Duryodhan a intrat însă în conflict cu **Ghandharvașii** -
ființe celeste - și a fost luat prizonier, însă a fost eliberat de la răpitorii
săi aerieni de către frații Pandav. După 12 ani de penitencă, Yudihishthir
și-a adunat o armată pentru a-si recâștiga tronul, fiind ajutat de Arjuna și
de Krishna.

**„Devașii din carele lor purtate de nor și Ghandharvașii din cer
Priveau cu mută și tăcută uimire la conducătorii cu chip de
om din înălțimi.”**

(Cartea a opta - cap. 2)

**„Bhisma, faimosul general al lui Duryodhan, a respins toate
atacurile.**

În zadar și frații Pandav l-au atacat pe neasemuitul Bhisma.

**Numai zeii din cer și nu luptătorii pământeni au putut înăbuși
puterea inegalabilului Bhisma.”**

(Cartea a opta - cap. 8)

În final, Duryodhan a fost ucis, iar Bhisma a murit. Yudihishthir fiind

* N. edit.: Cerul era considerat, în Antichitate, un alt Ocean...

** N. edit.: „ Nomazii ” arieni știau de atunci că zeii erau spirite încarnate !

*** N. edit.: „Înaltii ” erau blonzii din Pleiade, Ramanii (Învățăturii)/Veghetorii.

încoronat rege, pentru a-și afirma puterea regală a îndeplinit **vechiul obicei hindus al „sacrificiului calului”**.^{*} La festivitate au asistat Celeștii și toți prinții din India.

„Devaśii, rishii au văzut sărbătoarea, Ghaṇḍharvaśii cu voce melodioasă au animat cântul.

Asparaśii ca și scânteierile razelor soarelui au avansat cu pas ușor pe pajiștea verde.”

Yudihishthir a stat triumfător să primească omagiile zeilor și ale oamenilor.

„Și el a stat printre frații săi, radiind strălucitor, curat și puternic, Fiind înconjurat ca și Indra de locuitori din cer.”

Bătălia dintre Arjuna și uriașul Rakshasas s-a desfășurat din câmpiile Indiei până în înaltul cerurilor.

În *Samsaptakabhadha Parva* (p.58) se descrie cum Arjuna și Krishna erau purtați într-un car

„...extrem de strălucitor, ca un car ceresc. O, rege, în bătălia dintre zei și Asurasi, în zilele de demult, acesta se manevra în mișcare circulară înainte, înapoi și în diferite direcții... Fiul lui Pandu sufla în scoica Devadotta minunata sa chemare. Și apoi, a folosit arma numită

Tashṭva, care este capabilă să ucidă o mulțime de trupuri dușmane împreună”.

„Bățul lui Brahma ” – o bombă cu hidrogen !

În *Drona Parva*⁹⁵ - p.662 - se scrie:

„În acea bătălie cumplită, acele săgeți, o, Rege, asemenea razelor Soarelui, au învăluit într-o clipită toate părțile câmpiei, bolta cerului și trupurile. Nenumărate globuri de fier de asemenea, o, Rege, au apărut apoi ca luminători strălucitori pe bolta senină. Au apărut și Shataghnis, unele echipate cu patru și altele cu două roți și nenumărate buzdugane și discuri ascuțite ca briciul, care străluceau asemenea Soarelui”.

* N. edit.: O veche tradiție pelasgo-tracică. Domesticirea calului, carul și arcul sunt localizate în Dacia de mulți istorici occidentali.

Dar această descriere corespunde foarte bine unei flotile de **nave spațiale** aflate pe cer.

Într-un limbaj poetic, **Drona Parva** (p. 497) descrie astfel o probabilă navă cosmică:

„Privind la acel munte care era ca o masă de antimoniu cu numeroase arme ce cădeau din el, fiul lui Drona nu s-a înfricoșat defel. El a cerut arma Vajra. Acel prinț al munților, lovit cu acea armă, a fost distrus imediat. Apoi, atunci au venit pe boltă o multime de nori albaștri, acest Rakshasa împodobit cu un curcubeu a început în acea bătălie să azvârle furios asupra fiului lui Drona o ploaie deasă de pietre și stânci.

Apoi, cel care înaintea celorlalți cunoștea mai bine armele, acel Ashwatthaman a țintit cu arma Vayarya și a distrus acel nor albastru care se ridicase pe bolta cerului”.

Această relatată, destul de deformată, sugerează parcă un atac cu bombe purtat între nave spațiale, din care una a fost distrusă de o rachetă de tipul aer-sol.

„Un trunchi fără cap și un buzdugan au apărut pe fața Soarelui.”
(Drona Parva, p. 209)

Cercetătorii OZN-urilor vor fi impresionați de această asemănare cu cronicile consemnate de Titus Livius și Julius Obsequens privind atari apariției și deasupra Romei antice⁹⁶.

Referirile din *Mahabharata* la arme fantastice au încetat să mai fie considerate ridicolе, devenind de un interes deosebit pentru mintile noastre de secol XX, obsedate de bombele nucleare.

În **Bhisma Parva** (p. 44), descriindu-se lupta dintre Arjuna și Bhisma, se precizează că dușmanul a cerut o **armă celestă care se asemăna cu focul, prin strălucire și energie**.

Chandra Roy notează în magistrala sa traducere:

„Acet Brahma-danda, care înseamnă «bățul lui Brahma», este infinit mai puternic decât însăși săgeata lui Indra. Aceasta din urma poate lovi numai o singură dată, pe când prima poate nimici țări și neamuri întregi, din generație în generație”.

Arma Vaishnava – capabilă să distrugă zeii din toate lumile !

Timp de mii de ani, cercetătorii au considerat toate aceste relatări ca fiind născociri ale imaginației poetilor. Acum însă, suntem conștienți cu

toții de asemănarea amenințătoare cu bombele noastre cu hidrogen, ale căror radiații pot afecta generațiile care nu s-au născut încă, producând chiar și mutații genetice.

Arjuna și contemporanii săi par să fi posedat un întreg arsenal de diferite arme nucleare sofisticate, egale - sau depășind - rachetele americane și cele rusești actuale. *Badha Parva* (p. 97) menționează arma Vaishnava, care conferă invizibilitate, fiind capabilă să distrugă toți zeii, din toate lumile.

Drona Parva (p. 383) se referă la o cumplită măciucă - sau rachetă :

„Încercuit de aceștia (de arcași), o, Bharata, în timp ce Bhisma love a scoțând un răget de leu, s-a ridicat și s-a azvârlit cu mare putere o cumplită măciucă de distrugere.

Acea măciucă având o tărie de nezdruncinat, s-a azvârlit ca și trăsnetul lui Indra, soldații tăi, o, Rege, fiind zdrobiti de Indra însuși.

Și aceasta părea că umple, o, Rege, întreg Pământul cu un zgomot cumplit. Și arzând în față cu strălucire, acea măciucă groaznică a înfricoșat pe fiili tăi.

Privind la acea măciucă în nestăvilitu-i drum, înzestrată cu stră fulgerări luminoase la capătul ei, luptătorii tăi au luat-o la fugă scoțând strigăte de groază. Și la incredibilului sunet, o, Sire, al acelei cumplite măciuci, mulți oameni au căzut acolo unde se aflau și mulți luptători de asemenea au căzut din carele lor”.

Acest război atomic, cu apărători care lansau în zadar anti-rachete pentru a intercepta rachetele nucleare, ne surprinde într-adevăr prin strania sa asemănare cu războaiele viitorului, în care capitale terestre ar putea fi distruse cu bombe cu antimaterie lansate din sateliți aflați în Spațiu.

Drona Parva mai descrie (p. 592):

„Cu ocazia asaltului lui Valadeva, plin de mânie, Jarasandha a azvârlit pentru distrugerea noastră o măciucă în stare să ucidă toate creaturile.

Înzestrată cu strălucirea focului, acea măciucă a venit înspre noi împărțind bolta cerească asemenea cărării de pe cap ce împarte cosițele unei femei și cu dezlănțuirea tunetului aruncat de Shukra.

Văzând acea măciucă alergând împotriva noastră, Fiul lui Rohimi a zvârlit arma numită Sthunakarma pentru a o dejucă. Forța ei a distrus-o cu energia armei lui Valadeva, aşa că măciuca a căzut pe Pământ, crăpându-l (cu puterea sa) și făcând chiar să se cutremure munții”.

Descrieri ale „crăpării Pământului” evocă învățăturile oculte despre distrugerea celei de a zecea planete - Maldek⁹⁷, care ar fi existat între Marte și Jupiter, de către însiși locuitorii ei înrăiți. Fragmentele acesteia ar fi asteroizii.

Nave - mamă spațiale și rachete cu focoase multiple

O relatare fantastică este redată în *Drona Parva* (p. 69) și cu privire la distrugerea în cer a trei „cetăți” - posibile nave-mamă imense, despre care unii sensitivi cred că patrulează și astăzi în Spațiu.

„În trecut, vitejii Asuras au avut în cer trei cetăți. Fiecare din aceste cetăți era perfectă și spațioasă. Una era făcută din fier, alta din argint și a treia din aur. Cetatea de aur aparținea lui Kama-loksha, cea de argint era a lui Tarakaksha și cea de a treia făcută din fier îl avea pe Vidyunmalin drept conducător... ”

„Când aceste trei cetăți au venit împreună pe bolta cerului, nobilul Mahadeva le-a străpuns cu acea teribilă săgeată formată dintr-un grup de trei noduri. Danavas nu a putut privi la acea săgeată însuflarețită de focul lui Yuga și creată de Vishnu și Soma.”

Rachete cu focoase multiple, ca și arma Narayana, numită „arzătorul de dușmani”, au fost utilizate probabil și împotriva trupelor de pe câmpurile de luptă. Arma absolută era însă Agneya, care amintește de „mash-mak” din Atlantida, despre care se spunea că folosește o anumită forță siderală, ce nu a fost încă descoperită (să fim mulțumiți) în zilele noastre.

Explozia bombei atomice – descrisă de 3.000 ani !

Drona Parva ne captivează (p. 667):

„Viteazul Adwatthaman, aşezându-se decis în carul său și fiind în încurcătură, a cerut arma Agneya, la care nu pot rezista nici ființele și nici zeii. Tintind în toți dușmanii vizibili și invizibili, fiul maestrului, acel Ucigător al eroilor inamici a însuflarețit prin mantre o săgeată arzătoare având strălucirea unui foc fără fum care își da drumul pe toate laturile, plină de turbare. Ploi dense de săgeți au țășnit apoi din aceasta pe bolta cerului.

Înzestrate cu flăcări de foc, aceste săgeți au înconjurat Parthia din toate laturile. Stele căzătoare au străfulgerat în jos, dinspre

firmament. Un întuneric gros a învăluit dintr-o dată (Pandava) mulțimea. Toate locurile din jur au fost cuprinse de asemenea de acea întunecime.

Rakshashasii și Vicochasi, înghesuindu-se unii în alții, scoteau strigăte de groază. Un vânt de rău augur a început să bată. Soarele însuși nu mai dădea nici o căldură. Corbi fioroși croncăneau din toate părțile. Norii de pe boltă bubuiau de tunete, plouând cu sânge.

Păsări, animale și vite, chiar și Munii - cei cu voință înaltă și suflete bine controlate - au devenit extrem de agitați. Toate elementele păreau a fi tulburate, Soarele părea că se întoarce împrejur. Universul, ars de căldură, părea a fi în fierbere.

Elefanții și alte creațuri din întregul ținut erau arși de energia acelei arme, alergând însăramântați și respirând greu, căutând apărare în fața acelei forțe teribile. Toate apele devinând calde, creațurile care trăiau în acel element, o, Bharata, au devenit și ele foarte agitate și păreau că ard.

Din toate punctele orizontului - cele mai înalte și cele mai joase, din firmament - , ploua pe întregul Pământ cu săgeți ascuțite și cumplite, care cădeau și ieșeau nestăvilită din Garuda (n. aut.: o navă spațială ?) în vînt. Loviți și arși de acele săgeți ale lui Ashwattam, care toate erau înzestrăte cu nestăvilirea tunetului, luptătorii dușmani au căzut pe jos ca și copaci arși la bază de un foc puternic.

Elefanții uriași, incendiati de acea armă, cădeau pe pământ peste tot în jur scoțând strigăte înfiorătoare, la fel de puternice ca și cele ale norilor. Alți elefanți foarte mari cuprinși de flăcări alergau încolo, scoțând răgete de frică, ca și cum ar fi fost în plină luptă în pădure. Caii, o, Rege, și carele arse de asemenea de energia acelei arme arătau, o, Sire, ca vârfurile copacilor dintr-o pădure arsă de foc. Mii de care erau căzute în toate părțile.

*Într-adevăr, o, Bharata, se părea că **divinul stăpân Agni a ars mulțimea** (Pandava) **în acea bătălie** aşa cum focul Somvarta va distrugă orice lucru la sfârșitul acestei Yuga” (n. aut.: Focul ceresc va distrugă civilizația la Vremea de Apoi !).*

Hiroshima și Nagasaki – o istorie mereu repetată...

Poate fi depășită, de către reporterii culti din zilele noastre, această minunată descriere a unei explozii nucleare relatată de un indian simplu, cu mii de ani înainte? O astfel de evocare pasionată, expusă

prin cuvinte simple, ne reamintește de relatările martorilor oculari dintre locuitorii rămași în viață ai Hiroshimei.

Această povestire poartă pecetea adevărului, nu o putem considera doar un basm științifico-fantastic. Îngrozitoarea catastrofă trebuie să se fi produs totuși cu mult timp în urmă, în istoria chinuită a lumii noastre.

Asemenea războaie l-au derutat desigur și pe Chandra Roy, atunci când a tradus *Drona Parva* în liniștilele zile ale anului 1888, la vremea respectivă bătăliile dându-se încă prin șarje ale cavaleriei și cu eroi care agitau drapelele. În zilele noastre, însă, înțelegem mult mai bine ororile imense ale războiului atomic...

Dar dacă ținem cont de cei cinci ani de eforturi ai celor mai buni oameni de știință americani și englezi care, ajutați de o extraordinară tehnică industrială, au reușit să fabrice **acea bombă primitivă ce a devastat Hiroshima**, suntem desigur sceptici la ideea că luptătorii din India ar fi putut să dispună în mileniile anterioare de arme nucleare sofisticate având o forță colosală de distrugere.

Iar aceasta, cu atât mai mult cu cât știința avansată care este implicată în lansarea unor astfel de rachete impune electronice de ghidare, dispozitivele cele mai complexe de apărare și respectiv o adevărată perfecțiune a rachetelor anti-rachetă, aspecte care **întrec chiar geniul multor oameni de știință din zilele noastre**.

Prometeu a furat de la zei...arma atomică ?!

Istoria convențională neagă orice tehnologie înaltă la popoarele din Antichitate, despre care se crede că au trăit mii de ani la nivelul unei culturi statice, specifice acelor comunități agricole din trecut, în aşteptarea lui James Watt care le-a trezit într-o bună zi, inventând motorul cu abur.

Existența bombelor nucleare în India antică presupune însă că perioada respectivă ar fi urmat unei civilizații avansate - ce a evoluat timp de mii de ani - și poate că leagănul acesteia au fost Lemuria și Atlantida, descrise ca atare de către spiritualiști.

Dar nu cumva, oare, știința Antichității s-a dezvoltat în baze tehnice diferite de cele ale fizicii noastre actuale? Arma Agneya care a nimicit mulțimea (Pandava) în India veche evocă și alte distrugeri de mare amploare: **Sodoma și Gomora**⁹⁸, anihilarea armatei lui Sennacherib⁹⁹, care asedia Pelusium în anul 670 î. Ch. (?), cât și **focul din cer care a distrus**, în secolul IV, **castelul Vortigern**¹⁰⁰ din Britania.

Se pare astfel că **omul a mai suferit, cu mult timp înainte, și alte Hiroshima**. Omenirea învață mereu suficient pentru a-și permite apoi să facă aceleași triste erori...

Prometeul indian - Matarishnan - a furat din cer ascunsul Agni, focul secret. Sau poate că indienii antici au învățat tehnicele nucleare de la Cosmonauții veniți în Spațiu ? ⁸⁰

Ramayana și Mahabharata, scrise cu atâtea milenii în urmă, arată că, de fapt, strămoșii noastri din vremuri străvechi nu au fost barbari, ci trăiau și iubeau într-o epocă de strălucire și plăcută cultură¹⁰¹, având o intuiție spirituală a misterelor cosmice care o depășește pe a noastră.

Poate că în acest trecut îndepărtat discernem înșuși viitorul nostru. Poate peste câteva decenii, Pământul nostru va fi binecuvântat din nou de Cosmonauții din Spațiu, acei Zei ai Indiei antice...

Capitolul VII

LITERATURA SANSCRITĂ – LUMEA SECOLULUI XXII !

Galanții din Spațiu

Legendele fiecărei țări din lume descriu raporturile ce au existat în Antichitate între Celeștii coborâți din ceruri și populațiile de pe Pământ. Oamenii simpli din Grecia și din Israel venerau Cosmonauții veniți din Spațiu ca zei, adorarea lor fiind însotită și de superstiții pline de teamă. În același timp, însă, la mii de kilometri distanță, în India, nobili rafinați îi tratau pe aceștia Vizitatori ca pe egalii lor, fără a fi timorați de oaspetii tereștri.

Literatura sanscrită a delectat prin povestiri fermecătoare despre rivalitățile dintre zei și muritori pentru dragostea anumitor tinere pământene seducătoare. **Galanți din lumile de sus au coborât pe Pământ și au insistat în asedierea unor femei frumoase și în acțiuni amoroase care au depășit poftele obscene ale lui Zeus - seducătorul femeilor din Grecia.**

Eroii se avântau către ceruri în care zburătoare și purtau bătălii aeriene, distrugându-și rivalii cu lăncile explozive ori nimicind armate cu bombe nucleare.

Aceste povestiri încântătoare din vechea Indie, mai fascinante decât literatura SF actuală, vorbeau despre un **ținut cu climă caldă**, plin de culoare, **având o cultură dezvoltată**, în care trăia o societate ce sănăteia în splendori și ai cărei prinți și poeți, sfinti și nemernici, mistici și magicieni trăiau o **viață activă și plăcută**. Aceasta a fost egalată doar de strălucitoarea Renaștere, care a trezit geniul Italiei la viață.

În acele regate exotice de dincolo de Himalaya, **oamenii veniți din Spațiu se simțeau ca acasă**, ducând o viață rafinată pe care ei nu o puteau găsi în dura austерitate din Peloponez sau în acea intoleranță din Palestina.

Legendele sanscrite încălzesc prin umanismul și umorul lor distilat într-un lirism încântător, descriind **o genială societate culturală foarte veche**, inspirată desigur de o minunată civilizație, plină de splendoare, venită din stele.

Vedicii cunoșteau Mercur și Venus

Poeții și povestitorii păreau impresionați de legendele pe care le spuneau. În felul lor simplu de a le reda, ei asemănau carele aeriene cu păsările și animalele pe care le cunoșteau mai bine, **numind un aparat**

aerian drept cal zburător, tot aşa cum, după multe secole, Pieile Roşii considerau **locomotiva** ca fiind un **cal de fier**.

Subishmania a călătorit pe un păun, Brahma pe o lebădă, Vishna şi Krishna au zburat prin cer pe o pasare uraşă - Garuda. Ocultiştii învaţă că acel monstru jumătate-om, jumătate-pasare, phoenixul indian sau egipteanul om-leu sau Sfinxul ar fi simboluri ezoterice ale timpului ciclic solar.

Incorigibili, noi ne mai întrebăm dacă **Garuda** a fost sau nu o **navă spaţială**. Unul din Asuras numit **Maya** (nu era zeu) **poseda un car de aur însuflare**, ce avea patru roţi puternice. **Circumferința** acestuia era de **12.000 coti**, iar uimitoarea sa putere de a zbură în orice loc fiind dirijată după voia conducătorului.

Dikshitar⁹¹ spunea că acest car era **echipat cu diferite arme** şi că a fost foarte eficace în bătălia dintre Devaşi şi Asurasi, în care Maya s-a distins în mod deosebit. Se spunea că, de altfel, mulți luptători ar fi călătorit pe păsări.

Drona Parva (p. 145) povesteşte:

*„Fără arc şi car, cu un ochi însă la datoria sa de luptător, chipul Abhinanya, luându-şi spada şi scutul s-a săltat în cer. Dând dovadă de o mare forţă şi de multe fapte şi parcurgând drumurile numite Krucika şi altele, fiul lui Arjuna, plin de furie, a **gonit prin cer** ca şi Prinţul creaturilor înaripate (Garuda)”.*

Badha Parva (p. 546), referindu-se la bătălia dintre Rama şi Rakshasas, spunea:

*„Fiul tău, Dasaratha, a înaintat împotriva acelui **puternic car luptător Prativindhya**, care şi el avansase (împotriva lui Drona), arzând duşmanii în bătălie. Întâlnirea dintre ei în acel loc, o Rege, s-a văzut frumoasă ca Mercur şi Venus pe bolta cerului fără nori”.*

Acest citat este deosebit de fascinant, întrucât el relevă faptul că **vechii indieni cunoşteau Mercur şi Venus**, cunoaştere pe care noi o asociem doar grecilor.

În secolul IV, călugării budisti...zburau cu OZN-ul !

Regele Satrugit a fost prezentat de brahmanul Gotava cu un cal numit Kirvelaya, care l-a purtat în toate locurile de pe Pământ, amintind de eroul grec Bellerophon şi de Pegas, calul său zburător.

Călugărul budist Gunavarman⁸³ spunea - **în secolul IV d. Ch.** -

că a zburat din Ceylon până în Java pentru a-l converti pe regele respectiv la înțelepciunea „Drumului celor opt cărări”. Cu o zi înainte de aterizare, mama regelui a visat că un Mare Maestru a coborât din cer într-o navă zburătoare.

Când, în zori, Soarele a iluminat Pământul, a sosit și Gunavarman. Considerat a fi un **mesager al zeilor**, el a fost tratat cu mare respect. Toți cei de față s-au minunat văzând **vasul aerian** cum **plutește în aer și aterizează fără a produce nici cel mai mic zgomot**.

Un altul - Jataka - a povestit despre **regele din Benares** care poseda un **vehicul acoperit cu pietre prețioase**, că acesta zbură cu el prin aer.

Dramaturgul Bhavabhuti - **secolul V d. Ch.** - a scris despre un **vehicul zburător folosit de către oficialii locali la tot felul de munci în cadrul comunității**.

În opera sa remarcabilă *War in Ancient India*, Ramachandra Dikshitar reamintește că, în Vikramarvastya (*Drona*, p. 176), **regele Puruvravas a călătorit într-un car aerian**, urmărit de Danava pentru a o elibera pe Urvasi, care a fost luată cu forță și dusă departe.

Uimitoarele referiri la călătorii aeriene există și în **Budhasvamin Brihat Katha Shlokasamgraha¹⁰²**, un **roman cavaleresc sanscrit** conținut într-un frumos manuscris vechi. Reproducând un text dintr-un trecut și mai îndepărtat, acesta **menționa un tip de vehicul foarte bine cunoscut în Nepal, în secolul XII** (textul a fost tradus în limba franceză în anul 1908 de Felix Lacote).

Tiranul Mahasena - regele poporului Avanti din nordul Indiei - a domnit în Ujjayani, un oraș înconjurat de sănțuri de apărare imense cât colinele și largi cât marea. Acesta a fost detronat de către fiul său mai mare, Gopala, care într-o zi, a auzit din întâmplare...

„.... tânguiala unui îndrăgostit către iubita lui, care îl supune unei aprigi suferințe. Iubita îi sugerează să îl ucidă pe soțul ei, «legile sunt disprețuite; beat de setea de putere, fiul a ucis Regele, tatăl său »”.

Gopala, care până atunci dusese o viață frumoasă, s-a decis să devină ascet și a abdicat de la tron în favoarea fratelui său mai Tânăr Palche. Acesta, după o domnie lungă, a lăsat tronul nepotului său Avantwardhava.

Lege divină – regele să nu fie deranjat în harem...

Într-o bună zi, Avantwardhava s-a îndrăgostit de o Tânără pe care a văzut-o într-un scrânciob legat de un copac. Elefantul său a alergat ca turbat și a îngenuncheat la picioarele celei care îi furase inima Tânărului rege.

„Ea era Surasamanjari, fiica lui Upalastaka - conducătorul Manta-gosilor. Avantwardhava s-a căsătorit cu Surasamanjari. Ea i-a spus că tatăl ei era în realitate Siddhamatanjavidya, care o promisese unui nemernic numit Ipploha.

«Într-o zi, când tatăl meu călătorea în aer, coroana sa din flăcări a fost înconjurată de un roi de albine pline cu polen galben și a fost vrăjit de vânt».

El fusese blestemat de Narada, care ședea pe malul Gangelui, însă blestemul urma să înceteze dacă fiica sa se va mărita cu fiul lui Gopala. Ea a spus că regele acelor Vidyaharasi și alte ființe celeste au stabilit ca o regulă că un rege, chiar în situații rele, nu putea fi deranjat atunci când se afla în harem.

Ipploha, turbat de mânie, l-a răpit. Pustnicii, privind spre cer, au văzut venind o ființă divină cu spadă și scut, strălucind în lumină. Acesta a coborât cu ajutorul vânturilor și l-a pus pe Ipploha în lanțuri. Ființa divină a spus:

«De la Naravashanadotta, regele Vidyaharasilor, am aflat că eu sunt ajutorul tău cel mai iubit. Mă numesc Divaskavadeva. Când am traversat prin aer de la Himavit la muntele Malaya, trecând pe deasupra Avanti, l-am văzut pe Sandala zburând, răpind regele și soția sa...

Regii muritori – judecați de Celești

Eu m-am bătut cu el și l-am învins. L-am condus la Cakravartim (împăratul), care l-a interrogat și care îl trimite la tribunalul din Kashyupe... Va veni mâine să vă vadă, împreună cu soțile lui».

După ce Divaskavadeva a vorbit astfel, rishii, plângând de bucurie, au găsit noaptea prea lungă. Dimineața, pe cer senin, ascetii au auzit un zgomot care umplea atmosfera.

«Ce este oare ?», au întrebat ei pe ființă celestă. «Este zgomotul tobelor călătorilor aerieni când sunt închiși în interiorul carelor, ce este asemenea tunetului. Acum vine stăpânul nostru, regele regilor din Vidyaharas, cu furtuna tobelor bubuind pe drumurile cerului. Priviți !»

Asemenea unui grup de nori luminați de curcubeu, o trupă de care ce străluceau într-o splendoare aurie a umplut întregul spațiu al boltii cerești, uimind printr-o extraordinară frumusețe a feluri-telor pietre prețioase pe ascetii care priveau de la distanță sosirea lor din cer.

Carele au coborât, acela al lui Shakravatan s-a oprit la poarta munților. **Carul regelui suprem** al Vidyaharasilor avea forma

unei flori de lotus ornamentate cu douăzeci și șase de petale, care erau din rubin. El însuși stătea în mijlocul lăcașului din centrul carului, format dintr-un smarald, iar pe petale stăteau femeile sale, minunat de atrăgătoare.

La curtea de judecată, în fața Celeștilor, Ipploha s-a plâns că Surasamanjari i-a fost promisă lui dar, deși regele Upalataka a spus că era adevărat, Ipploha a renunțat la ea zicând că este fiica unui om blestemat (de Narada, de la Gange). Astfel, el a promis-o apoi regelui Avantilor.

Sentința lui Kacyopa a fost ca Ipploha să meargă la Benares, să-și scalde corpul în Gange și să trăiască într-un osuar împodobit cu ghirlande de către criminali, hrănindu-se din pomeni. La sfârșitul unui an, va fi liber să plece.

La sfârșit, toți oamenii de rând s-au grăbit spre Ujjayami. Chiar și oamenii bătrâni și orbii, sufletele simple și copiii tineri erau cu toții doritori să-l vadă pe fiul regelui din Vatsas și pădurea ermitajului s-a umplut de mulțimea veselă.”

Această istorie încântătoare povestește despre zilele în care Poporul venit din Spațiu convietuia cu pământenii într-o placere mutuală. „Zgomotul tobelor călătorilor aerieni” ne reamintește astăzi de avioanele care depășesc bariera sunetului. Dar detaliile despre nava spațială ornată parcă cu pietre prețioase ne reamintesc desigur și imaginea întru totul asemănătoare redată de profetul Ezechiel, care a descris străni Vizitatori aflați și ei în care din pietre sclipitoare. În plus, procesul în fața Celeștilor evocă dramatizările în care zeii greci judecau muritorii.

Sălașul řapelui – în interiorul Pământului ?

Brihat Katha continuă cu o povestire fascinantă care seamănă cu literatura științifico-fantastică de astăzi, deși scriitorul sanscrit a redat-o ca fiind adevărată:

„Regele Padmavati și regina Vasavadatta doreau mult să aibă un copil și, până la urmă, ea a rămas însărcinată. Într-o bună zi, pe când se gândeau neliniștită la evenimentul care urma, soacra ei i-a povestit că atunci când ea însăși a fost însărcinată, stătea pe o terasă a palatului și privea cerul.

Deodată, o «pasăre» s-a repezit în jos și a purtat-o apoi în aer, lăsând-o pe pământ într-o țară îndepărtată.

Pasărea era cât pe ce să o devoreze, dar ea a fost salvată de doi tineri rishi care erau zvelți, un cerc luminos răspândea o lumină aurie pe corpurile lor, iar pletele le erau de o frumusețe

rără. Aceştia i-au spus: «Regină, nu ai frică. Aici este ermitajul lui Vasistha, situat într-un loc pur, la picioarele Muntelui Oriental».

Acolo ea l-a născut pe Udayana. Când a crescut, Udayana a părăsit ermitajul. *Pe un lac plin cu flori de lotus și tot felul de păsări, el a văzut niște tineri care nu aveau formă omenească și care se distrau. El a închis ochii și aceștia l-au prins și l-au dus în Sălașul Șarpelui.*

Acolo era multă lume care nu mai vedea Soarele, Luna, planetele și nici o constelație și nici o stea, ci doar splendoarea pietrelor-soare și a pietrelor-lună, care risipeau întunericul.

În acel oraș nu erau bătrâni și nici bolnavi, nici cu infirmități fizice sau morale, ci numai palate încântătoare și în acele frumuseți se auzeau sunetele talgerelor. Acesta era Bhaga-vata - Orașul Șerpilor - care era locuit de ființe ce trăiau o Kalpa.

Cu părere de rău, Udayana a trebuit să plece, fiind condus înapoi în partea de sus a lacului".

Suștinătorii teoriei **Pământului gol în interior** au considerat că Udayana a fost transportat către acea minunată civilizație din Agharta⁸², despre care se spunea că ar exista la sute de kilometri sub picioarele noastre. „**Poporul Șerpilor**”⁸³ este cunoscut ezoteric ca o **rasă neumană, ale cărei ființe stranii posedă o imensă înțelepciune cosmică**. Este desigur interesant faptul că acestea erau aparent cunoscute scriitorilor din vechea Indie.

Mitologia greacă abundă și ea de povestiri despre **zei** (cosmonauți din Spațiu?) care au coborât pe Pământ pentru a seduce femei tinere și plăcute.

Secretul mașinilor zburătoare îl știau doar... getii !?

Revenind însă, textul indian *Brihat* (cartea V, p. 179) ne încântă din nou:

„*Mathura Manorama, soția puternicului rege Ujrasena, rătacea prin splendida grădină a casei sale pentru a respira parfumul kadambelor. «Ea era în prima zi a lunii sale.» Un Danava, numit Drumba, trecea prin aer și frumusețea grădinii i-a atras privirea. El a văzut-o pe Manorama acolo și, din dorința unei glume răutăcioase, și-a luat forma lui Ujrasena (soțul ei) și s-a unit cu ea; imediat, Manorama s-a simțit însărcinată*”.

Brihat Katha (p. 190-199) oferă informații mai directe asupra zborului:

„Îndată, Padmavit a explicat că **Vasavadotta a dorit să se urce într-un car să viziteze întreg Pământul**. Vasantoke, Maestrul Jocurilor, a exclamat izbucnind în râs: «**Și soțiiile servitorilor regelui au exact aceeași dorință!** Eu le-am spus același lucru tuturoră: Suspendați un scrânciob din stîngii lungi, urcați-vă în el și apoi legănați-vă în aer. Bărbații voștri nu cunosc alte mijloace pentru a vă satisface. Dacă ea simte dorința de a călători prin aer, trebuie să o mulțumim în același mod!»

Atunci toți au început a râde. «Lasă gluma!», i-a spus Rumanavat, «și revino la întrebare». «Ce este de visat în aceasta?», i-a zis Yongan-dharayama. «Aceasta este numai treaba meșteșugarilor» Atunci, Rumanavat a chemat dulgherii și le-a poruncit să facă fără întârziere o mașină care să se miște prin aer.

Aceștia au plecat și grupul de meșteșugari s-a sfătuință indelung, apoi ei au venit să-l găsească pe Rumanavat și s-au bâlbâit cu spaimă: «Noi știm că **există patru feluri de mașini: mașini de apă, mașini de piatră, mașini de pulbere și acele făcute dintr-un număr de piese**. Cât privește mașinile zburătoare, numai Yavanașii (grecii)* le cunosc, dar noi nu am avut niciodată ocazia de a vedea vreuna».

Atunci, un brahman a vorbit despre un tâmplar numit Pukrasaka, căruia regele său i-a spus despre Vicvita ce s-a urcat pe un **cocoș mecanic**. Ambasadorii străini au zis: «Nimeni nu va destăinui cuiva, fie el meșter sau altceva; **secretul mașinilor zburătoare este greu de obținut pentru unul care nu este grec**».

Rumanavat a spus atunci că regele a încercat să scoată de la el secretul mașinilor zburătoare și că era de datoria lui să-l ascundă, tot așa cum **avarii** ** își ascund comoara. Meșterii pot fi puși în cătușe, biciuți, torturați, dar ei nu vor destăinui secretul. Deodată, a apărut un străin, care i-a cerut lui Rumanavat materialele necesare și a făcut un car zburător de forma lui Garuda, ornat cu flori de mandara.

* N. edit.: Grecii nici nu existau la acea vreme ! E vorba de geti, totuna cu pelasgii și ionienii, lavan (Vechiul Testament) sau lovan...

** N. edit.: Adăugire în textul vechi ?!

Dacă avarii (abarii= existau din urmă cu 3.500 ani, sunt aceiași cu avarii migratori ?!

Regina și soțul ei au călătorit în jurul Pământului și s-au reîn-
tors în orașul Avantilor.

Și într-o minunată zi de primăvară, regina a dat naștere unui fiu".

În secolul VII, în India mai existau „mașini zburătoare”...

Popoarele din vechea Indie îi considerau pe toți apusenii din zona Mediteranei ca fiind „Yavanas” sau greci, la fel cum arabi în secolele ulterioare îi numeau pe toți cruciații „Franci”, indiferent de țara lor de origine. Probabil că ei foloseau cuvântul „Yavana” pentru a denumi orice persoană cu pielea albă, chiar dacă aceasta era vreo ființă din Spațiu.

Dar cine putea fi acel „străin” care a apărut în fața lui Rumanavat și l-a construit carul aerian? Să fi fost un cosmonaut extraterestru?

O altă referire la **Yavanas și la mașinile zburătoare** a fost făcută în *Harscha Charita*⁸⁴ de către Bana - un brahman Vatsyayenas - care a trăit în Thanesar, în nordul Indiei, la începutul secolului **VII d.Ch.**

Într-o poveste istorică romanțată, Bana l-a făcut erou pe regele său Shri Harscha, bazându-se pe un eveniment real petrecut spre sfârșitul domniei acestuia. Un călător chinez budist - Hinan Throng - a vizitat curtea lui Shri Harscha în jurul anului **630 d.Ch.**, lăsând și el o descriere plină de viață. Opera lui Bana oferă astfel o minunată frescă a Indiei din secolul VII.

Excelenta traducere a lui E. B. Cowell și F.W. Thomas prezintă variantele întâmplări ale lui Harscha, iubirile sale, ascetismul, perfidiile, bătăliile sale până când a devenit rege. Imediat apoi, el a jurat răzbunare regelui din Ganda și l-a ordonat lui **Shandagupta - comandanțul elefanților** - să facă mobilizarea.

Elefantul artificial vedic – model pentru Calul Troian ?

Shandagupta l-a măhnit însă printr-un **discurs lung privind dezastrele cauzate de lipsa prudenței**, care, deși nu se referea în mod deosebit la cosmonauții veniți din Spațiu, este demn de interesul nostru, însemenea tuturor povestirilor din vechea Indie:

„Shandagupta i-a răspuns:

«... renunță aşadar la această incredere universală, atât de scumpă obiceiurilor din propria-ță țară și care izvorăște din sinceritatea înnăscută a spiritului. Zilnic sunt aduse la auzul Majestății voastre rapoarte despre dezastrele datorate lipsei de prudență a persoanelor care greșesc.

În Padmavati a fost căderea lui Najașena - moștenitorul casei Naga

- , a cărui politică a fost divulgată de o pasare Sharika. În Shravasti a pălit gloria lui Shutavarman, al cărui secret a fost auzit de papagalul său. În Mittikarati, o vorbire în somn despre un plan al său a fost moartea lui Suvanaranda.

Moartea **regelui Yavana*** a fost cauzată de cel care conducea carul său auriu. Acesta a putut citi conținutul unui document reflectat în giuvaerul ce-i împodobeau penajul.

Cu lovitură de spadă a fost tăiat în bucăți, de către armata lui Viduratha, avarul Mathura - rege în Brihadratha - în timp ce săpa după o comoară în tocul noptii.

Vatsapati, care obișnuia să se distreze în pădurea elefanților, a fost luat prizonier de **soldații lui Prahasena**, care au ieșit din pântecetele unui elefant fals (n.aut.: calul troian?).

Sumitri, fiul lui Wnjimita, plăcându-i mult jocul de teatru, a fost atacat de Mitradeva când se afla în mijlocul actorilor, care i-a tăiat capul cu un paloș, ca pe un lujer de lotus.

Sharabha, regele din Ashmaka, plăcându-i mult muzica instrumentelor de coarde, trimișii dușmanului său deghizăți ca muzicanți i-au tăiat capul cu un cuțit ascuțit.

Copil din flori, generalul Prispantri și-a omorât stăpânul său nechibzuit, Brihadratha - din Maurya - prezentându-și întreaga sa armată sub pretextul demonstrării puterii sale. Kakavarma, plăcându-i lucrurile minunate, a fost dus departe nimeni nu știe unde de **un car aerian artificial construit de un Yavana condamnat la moarte»**.

Această poveste sanscrită referitoare la un rege răpit și dus departe într-un car aerian amintește de povestea calului vrăjit din *O mie și una de nopti*. A fost oare acesta răpit pe o altă planetă sau a fost primul accident aerian înregistrat în istorie?

Învățaturile arienilor vedici... pentru CIA

Shandagupta a continuat să-l măhnească pe regele Harscha cu relatari despre nenorociri. Acestea conțineau puține referiri la cosmonauții din Spațiu, însă respectivele povestiri fascinante vor reînvia poate din sanscrita atât de neglijată pentru instruirea cititorilor moderni. Noi, de asemenea, vom găsi poate clarificări binevenite în următoarele întâmplări din vechea Indie:

* N. edit.: Arienii au intrat în India în 2.000 î.e.n., plecați din Dacia, după cum am văzut. Era normal să fie regi și avem dovada că aceștia erau într-adevăr geți...

„Fiul lui Shushumaya a fost omorât din ordinul ministrului său Vasudeva, de către o flică a sclavei lui Devabhuti, care s-a deghizat ca regina lui.

Regele Maghadha, care avea o slăbiciune pentru peșterile cu comori, fiind atras într-o mină din muntele Godhama de frumusețea a numeroase brătări cu pietre prețioase, a fost dus departe, în țara lor, de ministrii regelui din Makabo.

*Kumavasene - prințul din Pannytha - fratele mai tânăr al lui Prodyota, căruia îi plăceau istorisirile despre **comerțul cu carne de om**, a fost **asasinat de vampirul Tabajongha** la sărbătorirea lui Mahakabe.*

*Din medicamente, ale căror virtuți erau bine cunoscute de multe persoane, **niște medici făcând un elixir al vieții, l-au atrofiat pe Ganyapati** - fiul regelui din Vidaha.*

Încrezător în femei, lui Kalinga din Bhorasena i s-a tras moartea din mâinile fratelui său Virasena, care a găsit accesul secret în apartamentul primei regine.

Stând în patul mamei sale, un fiu al lui Dodhra - stăpânul din Karusas - a plănuit moartea tatălui său, întrucât acesta a propus să-l numească rege pe un alt fiu, pe Bandrakaba - stăpânul din Sokones, fiind atașat șambelanului său. Împreună cu ministrul său au fost însă omorâți, de către un emisar din Shudsoka.

Viața iubitorului de vânătoare Pushnava - regele din Cammidi - i-a fost luată, în timp ce vâna rinoceri, de către soldați ai stăpânului din Campas, care s-au ascuns într-un tufiș de trestii înalte.

Purtat departe de pasiunea lui pentru trubaduri, Ksatravarman - un nerod din Markhari - a fost ucis de barzi, emisari ai dușmanului său, de pe buzele cărora a ieșit strigătul «Victorie !».

Într-o cetate dușmană, regele din Shakos, în timp ce curta soția altuiă, a fost măcelărit de Cantragupta, ascuns în îmbrăcămintea amantei sale.

*Stăpânul meu a auzit destul despre greșelile lipsei de precauție a bărbăților născuți din femei. Astfel, pentru a asigura succesiunea fiului său, Suprabha **l-a omorât** pe Mahasena - regele din Kashi - **cu musculițe otrăvite**.*

*Rotnavati, pretextând o furie a iubirii, l-a **asasinat** pe victoriosul Jarutha din Ayodhya cu o oglindă ce avea un tăiș ascuțit.*

Dbaki, fiind îndrăgostit de un frate mai tânăr, a folosit împotriva lui Souhouza Devasena un spic de lotus al cărui suc era otrăvit.

*O regină geloasă **l-a omorât** pe Rantideva din Vranti cu o brațară din pietre prețioase, care i-**au provocat** o infecție printr-o pulbere magică.*

Vindumati I-a ucis pe Vishnu Vidmatha cu un pumnal ascuns în părul împletit. Hamsavati - regele din Sauviva - I-a asasinat pe Virasena cu o cingătoare ornamentată, având la mijloc un drog otrăvitor.

Pauravi I-a omorât pe Paurava - stăpânul din Somaka - preparându-i o băutură din struguri otrăviți, el însuși ungându-și gura cu un antidot invizibil. După ce a spus atât de multe, el s-a arătat gata să execute ordinele stăpânului său".

Nefiind îmblânzit în nici un fel de această expunere pesimistă, Harscha și-a condus armata înainte, pentru a-l învinge pe regele din Ganda.

Semizeii și regii pofteau la femeile altora...

Desigur, astfel de povestiri atrăgătoare din vechea Indie, care amintesc de Renașterea din Italia și în mod deosebit de neamul lui Borgia, pot furniza subiecte autorilor dramatici de astăzi și pot inspira o atât de necesară strălucire epuizaților scenografi de la televiziune.

Zeii din vechea Grecie s-au desfășurat în plăceri amoroase cu unele frumuseți măritate sau solitare, pe care le descopereau ochii lor pofticioși, dar se pare că, în unele ocazii, aceleași zeități celese s-au deplasat în același scop și în vechea Indie.

Boital Pachis/ Douăzeci și cinci de povestiri despre un spiriduș traduse din limba hindi de către J. Platts¹⁰⁶ povestește despre Hariswami, care era „frumos ca un Cupidon și îl egala pe Brihaspati în cunoașterea tratatelor științifice și religioase, fiind bogat ca și Kuvera”.

Acesta s-a căsătorit și a adus acasă o fiică de brahman, al cărei nume era Levenyavata:

„Pe scurt, într-o noapte din sezonul cald, **ei dormeau profund pe acoperișul plat al unei case de vară**. Vălul femeii îi căzuse de pe față, în timp ce **un semi-zeu stătea pe un car ce se deplasa undeva, prin aer**. Privirea îndreptându-i-se în jos, i-a văzut și atunci semi-zeul a coborât carul și, luând-o pe adormită sus în car, a zburat împreună cu ea.

După un timp, brahmanul s-a trezit și a văzut că soția nu era lângă el. Alarmându-se, acesta a coborât și a început să o caute prin întreaga casă. Când a văzut că nu o găsește, s-a dus să o caute pe toate străzile și ulițele orașului, însă nu a găsit-o nicăieri.

Atunci a început să se întrebe singur: «Cine a luat-o și cu cine

a plecat ea?» Durerea i-a fost fatală. După multă supărare, el a mâncat orez pe care l-a otrăvit bine cu un șarpe și a murit”.

Cele douăzeci și cinci de istorisiri din Vetala⁸³, scrise în secolul VII d.Ch., povestesc despre un tâmplar care a construit un car aelian, pe care l-a mascat sub forma unei păsări mari și care i-a permis să-și salveze logodnica din haremul unui rege puternic.

Povestirile din Panchatantra¹⁰⁷, scrise în sanscrita vechii Indii au fost cântate timp de generații de către barzii pribegi, de-a lungul întregii lumi. Aceste romanțari magice din domeniul miracolelor au inspirat *Asinul de aur* al lui Apuleius, cele *O mie și una de nopți* ale arabilor, povestea cavalerescă *Gesta Romanorum*, picantul *Decameron* al lui Boccaccio, fabulele lui La Fontaine și acele delicioase povestiri ale lui Grimm și ale lui Hans Andersen, care ne farmecă și astăzi.

Istorisiri de acest fel îi mai încântă pe copiii noștri, evocând o lume a magicului pe care ar trebui să o înțelegem ca o realitate dincolo de cunoașterea noastră limitată, poate din acele domenii transcendentale în care Ființe cu Puteri miraculoase au folosit forțele secrete ale Universului. Anumiți mitologi cred că zânele erau zeii de altă dată, dar în zilele noastre îi considerăm cosmonauții veniți din Spațiu.

„Țesătorul care era ca Vishnu” – tâmplarii făceau mașini zburătoare !

Povestea despre **Țesătorul care era ca Vishnu**, tradusă încântător de Alfred Williams, relatează cum în **Țara Gandașilor**, într-un oraș numit Pundravardhanam, un Tânăr țesător și un tâmplar s-au îmbrăcat în cele mai bune haine ale lor și au hoinărit prin multimea care participa la o mare serbare. Stând în fața palatului regal, ei au văzut-o la o fereastră superioară pe prințesă, a cărei frumusețe fără egal i-a străpuns inima țesătorului.

Iubirea l-a înnebunit într-atât, încât prietenul său tâmplarul i-a făcut o mașină minunată căreia i-a dat forma și pe care a pictat-o ca o pasare - după modelul divinelor Garuda - pentru a se ridica în ea până la prințesa care dormea în balcon. Țesătorul s-a îmbăiat și s-a îmbrăcat cu cele mai bune haine și și-a parfumat respirația și a urcat în mașină.

Prințesa, care era singură în balcon, suspina la Lună. Deodată, ea l-a văzut pe țesător venind din cer pe o pasare, ca și Vishnu.

Țesătorul i-a spus fecioarei, care credea că el este Vishnu, că i-a fost soție în altă viață și că ei pot să se unească sub stele. În fiecare noapte, el o vizita pe prințesă și, când zorii luminau întâlnirea lor amoroasă, el își lua tandru rămas bun și se ridica spre cer.

În cele din urmă, regele a descoperit secretul prințesei și a jurat să-i omoare amantul. **Prințesa i-a destăinuit că este curtată de însuși Vishnu.** Atât regele, cât și regina s-au bucurat mult aflând că zeul o iubește pe fiica lor. Apoi, **regele a început să se laude că, avându-l ginere pe Vishnu, va putea cuceri întregul Pământ.**

Asfel încurajat, el l-a sfidat pe puternicul rege Vikramasena - din sud - și a refuzat să-i mai plătească tribut. Atunci, Vikramasena i-a invadat țara cu o armată de elefanți. În această situație, **regele i-a cerut fiicei ca binecuvântatul Vishnu să-l izbăvească de dușmani.** **Tesătorul a promis că o va face** și regele, foarte mulțumit, a jurat să dea marile bogății ale lui Vikramasena celui care îl va ucide pe acesta.

La început, țesătorul s-a alarmat la perspectiva bătăliei, dar și-a spus că viața fără iubita sa prințesă va însemna moartea. Astfel, și-a propus să-și imagineze că el ar fi cu adevărat Vishnu.

Zeul Vishnu, care a asistat din cer cu un generos amuzament la întrega sa personificare, și-a dat dintr-o dată seama că imaginea sa va suferi extrem de mult dacă țesătorul iubit ca fiind Vishnu va fi ucis de muritori. Si astfel, el a intrat în corpul **țesătorului** și, urcând în pasăre, a azvârlit discul său către Vikramasena, tăindu-l în două.

Armata invadatoare s-a retras cuprinsă de panică. Inspiratul țesător a cerut atunci toate posesiunile regelui învins și, în culmea victoriei, și-a arătat adevărat nobelețe a sufletului său.

Regele i-a arătat cele mai înalte onoruri, întregul popor s-a bucurat și astfel țesătorul împreună cu prințesa au trăit mereu fericiți.

Ne putem întreba, totuși, dacă astăzi vreun OZN-ist entuziasmat ar personifica un cosmonaut din Spațiu, ar veni oare să-l salveze vreun extraterestru blond? Nu ar merita cumva încercarea?...

O altă istorisire amuzantă din Panchatantra descrie cum **regele exilat Putraka a obținut o pereche de cizme vrăjite cu care zbură sus**, deasupra orașelor, a râurilor, a vârfurilor de munți, pentru a-și înfrânge dușmanii.

„Sălbaticii ” din Preistorie ar fi umilit NASA și Pentagonul !!

Oamenii de știință din mai multe țări studiază cu minuțiozitate textele sanscrite, pentru a redescoperi secretele zborului spațial.

O traducere excelentă a fost făcută de Maharshi Bharadvaja sub titlul *Aeronautics*, prin care a prezentat un **Manuscris din Trecutul Preistoric**. Acesta conține date fascinante, aproape incredibile, citate ca fiind extrase dintr-o serie de bullete publicate de Academia Internațională de Cercetări Sanscrite din Mysore, India.

Pe marginea unei selecții de versuri sanscrite, în textul respectiv există interpretări cu totul derutante, care ne uimesc:

„În această carte sunt descrise, în cadrul a opt capitole semnificate și captivante, arta de a executa variate tipuri de aeroplane pentru a călători lin și confortabil în cer și indicații despre forță unificată din Univers, care poate să contribuie la bunăstarea Umanității.

Acela care poate merge prin propria-i forță asemenea unei păsări, pe pământ, pe apă sau în cer, este numit «**Vimana**» de către specialiștii în aeronautică.

Secretul construirii aparatelor aeriene care nu se vor rupe, pe care nu le putem să ia, care nu vor lua foc și care nu pot fi distruse. Secretul de a face apărate aeriene invizibile. Secretul de a asculta conversațiile și sunetele din apărătele aeriene inamice. Secretul de a receperă imagini din interiorul aparatelor aeriene dușmane. Secretul de a face să-și piardă cunoștința persoanele care se află în apărătele dușmane. Secretul de a distrugă apărătele aeriene inamice.

La fel ca și corpul nostru, care, dacă are toate membrele, poate face toate lucrurile, apărătele aeriene trebuie să fie complete în toate părțile lor pentru a fi eficiente. Începând de la oglinda care transmite imagini de dedesubt, un aparat aerian trebuie să aibă **31 de părți**.

Pilotul trebuie să fie dotat cu **îmbrăcăminte din diferite materiale, funcție de diversele sezoane**, astfel cum a fost prescris de Agnimitra.

Trebuie date pilotilor trei feluri de alimente, variind cu sezonul din timpul anului, ca pentru Kalpa-Shastra. Douăzeci și cinci de vătămări care se ivesc de-a lungul sezoanelor au fost vindecate cu schimbările de dietă de mai sus. **Hrana este de cinci feluri**: cereale prăjite, zreamă de cruce, paste, pâine și extracte. Toate acestea sunt hrănitoare și folositoare corpului.

Metalele care servesc construirii aparatelor de zbor, ușoare și absorbante de căldură, aşa cum spune Shownaka, **sunt de șaisprezece feluri**. Marii înțelepti au stabilit că numai aceste șaisprezece metale sunt cele mai bune pentru construirea aparatelor de zbor”.

Acet text nu este nici științifico-fantastic și nici nu face parte din secretele Comandamentului Aerian american „Revelațiile” respective au fost extrase dintr-un **text al clasiciilor sanscrito**, scris cu mâna în acel

fascinant și admirabil document ce provine de acum multe mii de ani înaintea noastră.

În 400 e.n., vedicii vizitau...Venus și Mercur !!

Oare, astfel de destăinuiră nu sugerează ele o tehnologie, o aerodinamică, o electronică, o inginerie, o metalurgie, o tehnică de telecomunicații, o medicină spațială care și acum sunt cu multe secole în avans față de realizările noastre¹⁰⁸?

Marele gramatician sanscrit Panini, care a trăit către anii 400 d.Ch., se pare că ar fi scris o operă fascinantă numită *Călătoriile lui Panini*. În aceasta, el descrie vizitele la planetele interioare, afirmând că adesea inițiații sunt luați în plimbare de extratereștri către Mercur și Venus. Umbre ale lui Adamski ! A citit oare el textul sanscrit?

Poate că e ridicol să glumim despre Adamski, fiindcă fenomenele văzute mai recent de către cosmonauți tind să justifice afirmațiile sale*, prin care el susține că a călătorit cu o navă spațială¹⁰⁹. La rândul său, învățatul Panini poate că a spus adevărul, dar de asemenea pentru o posteritate lipsită de credulitate.

Cu câteva decenii mai înainte, în anul 312 d.Ch., împăratul Constantin și întreaga sa armată au privit la o „Cruce de foc”³⁰, o navă spațială pe cer - în timpul marșului către Roma , confirmând faptul că, în acel secol, extratereștrii se aflau în jurul Pământului. De altfel, în ruinele templului de la Borobudur - din Java - dateate din aceeași perioadă, se păstrează reprezentări în care apar ființe asemănătoare cosmonauților, cât și simboluri care sugerează vizitatori din Venus.

Se știe că civilizația occidentală se bazează pe culturile greco-iudaice, dar rareori se recunoaște că atât grecii, cât și evreii au preluat multe din concepțiile lor fundamentale de la vechea Indie în special după invazia lui Alexandru cel Mare - din anul 327 î. Ch. -, care a stimulat comerțul și contactele culturale dintre India și Orientul Mijlociu. Aproximativ în această perioadă - conform scriierilor lui Titus Livius -, Roma a fost vizitată de cosmonauți veniți din Spațiu. Cu siguranță însă, aceștia au survolat și alte părți ale Pământului.

* N. edit.: Adamski pretindea că a zburat de mai multe ori cu nave de pe Marte și Venus. A fost doar un impostor care călătorea cu pașaport special și a fost înmormântat într-un cimitir de elită, cu onoruri militare...

A făcut jocurile guvernelor SUA și Marii Britanii.

„Scuturile cerești ” apărau India și îl ajutau pe Carol cel Mare

Investigatorul ozenolog american Frank Edwards¹¹⁰ scria că **două „scuturi” argintii strălucitoare, scuipând foc în jurul bordurilor, au venit în picaj în mod repetat asupra coloanelor armatei grecești care cobora prin trecătorile din munții spre Punjab**, punând pe fugă atât caii, cât și elefanții. După aceste manevre, s-au reîntors în cer.

Incidentul nu a mai fost confirmat de alte cronică contemporane ale lui Arrian, Ptolemeu, Megastene sau Strabon, dar există o izbitoare asemănare cu acele scuturi arzătoare din cer, care în anul 776 d.Ch. au salvat cavalerii lui Carol cel Mare, ce se aflau asediati în Sigiburg de către saxoni, eveniment descris foarte viu în *Annales Laurissenses* – cuprinse în *Patrologiae (Saeculum IX)* a lui J. P. Migne.

Yoghinii Kananda și Gnani discutau despre atom cu 500 de ani înaintea lui Democrit. Aryabatha - în secolul VI î.Chr. - vorbea despre rotația Pământului, iar principiile științifice ale medicinei, ale botanicii și ale chimiei erau bine stabilite în India încă înainte de anul 1300 î. Ch. La rândul ei, astronomia indiană era dezvoltată încă din Antichitatea îndepărtată.

Creația descrisă în *Geneză* pare a fi versiunea simplistă a profundei învățături din *Zilele și Nopțile lui Brahma*. Povestea lui Noe pare și ea un ecou al sfaturilor date de Vishnu lui Vaivasvata cum să construiască o corabie pentru potopul care avea să vină. **Kabbala ebraică și diferite evenimente din Biblie pot fi regăsite în manuscrisele hinduse scrise cu multe secole înainte***.

Krishna, Budha și Iisus – mesageri din Spațiu

Pentru noi, care trăim de 2000 de ani sub influența creștinismului, viețile și învățările lui Krishna și ale lui Buddha au suscitat dubii privind istoricitatea lui Iisus într-atât de mult, încât îndrăznim să întrebăm dacă minunile și tradițiile creștine nu sunt cumva preluate din Hinduism și din Budism.

Astfel de blasfemii aparente, care ultragiază sentimentele noastre, punând în dubiu realitatea lui Iisus, apar ca un păcat de moarte. Dar dacă studiem în mod obiectiv **învățările lui Krishna - elenizat sub numele de Chrestus, de unde ar fi devenit Christ** - și dacă vom compara dog-

* **N. edit.:** E vorba de cărți sfinte ariene, ale căror învățături, aproape identice, le găsim la sumerieni sau la arienii vedici.

Evreii au copiat de la sumerieni, mai la îndemână, la care semiții fuseseră timp de două milenii sclavi sau mercenari.

mele fundamentale privind Nașterea din Fecioară, moartea rituală, cele despre Treime sau Cruce, despre nemurire, ajungem să ne întrebăm **dacă Iisus nu a fost cumva un mit bazat pe Krishna**, istoricește anterior*.

Anumiți intuitivi afirmă că **învățăturile hinduse ar fi fost aduse în India de acel minunat ascet care a fost Apollonius din Tyana, despre care unii spun că ar fi fost omul pe care noi îl adorăm ca Iisus**. Astfel de afirmații derutează înțelegerea noastră de astăzi; s-ar putea însă ca situația să fi fost totuși alta. Inspiratul Apollonius și Tânărul său însoțitor Damis poate că au mers, pe străzile înguste din Taxila, însetați de a cunoaște „Adevărul” de pe buzele **înțeleptilor indieni**, aceștia își **moștenind poate înțelepciunea de la cei veniți din Spațiu**.

Multe persoane care au studiat **vechea Indie** cred că ea **a fost numai sursa civilizației, a artelor și a științelor, dar ar fi fost de asemenea și sursa marilor religii ale Antichității**.

Dinastiile Divine – Rasa din Soare și Rasa din Lună

Anumiți orientaliști au sugerat că **Vedele reflectă totuși o influență din timpurile cele mai vechi**. Spiritualiștii afirmă că întreaga cultură a Indiei și-ar avea originea în continentul scufundat al Lemuriei. Aceasta poate fi adevărat, dar noile noastre considerații aupra Universului ne determină să ne întrebăm dacă învățătorii nu au coborât cumva direct din stele.

Cele mai vechi legende povestesc despre o primă dinastie a Regilor Divini, Rasa din Soare, care a domnit în Ayodha (acum Oudh). **A doua a fost Rasa din Lună**, care a domnit în Pruyag (Allahabad)**.

Ne intrigă însă paralela cu dinastiile divine din Egipt - din listele lui Manethon - și cu zeii din Evul de Aur al vechilor greci, cântați de Hesiod și Ovidiu, care toate concordă asupra unei vechi dominări a Pământului de către Supranoameni veniți din Spațiu.

* N. edit.: Iisus este singurul dovedit ca personaj istoric, dar viața sa pare „copiată” după cea a predecesorilor: Budha, Crishna, Mithra. De unde și concluzia: „Dacă n-ar fi fost creștină, lumea trebuia să fie mithraistă” ...

Aceasta arată insistență cu care „Învățătorii” blonzi din Pleiade încercau să aducă Omenirea pe drumul cel bun.

Toate asemănările dintre Iisus și Budha, Crishna sau Mithra le găsiți în **„Istoria Ocultă”**.

** N. edit.: O realitate! Rasa din Soare erau Învățătorii blonzi din Pleiade, care au creat viața pe Pământ și Omenirea. Sumerienii îi identifică cu Enki și Marduk, grecii cu Uranus și Cronos/Saturn.

Rasa din Lună sunt...Alianța Orion (reptiliilor și cenușii din Zeta Reticuli), care a ocupat Terra în urma unor războaie (Enlil-Enki, Zeus-Cronos).

Enlil și Zeus sunt totuși laihve...

Admitând că mărturiile din trecutul îndepărtat sunt insuficiente și confuze, fizicianul rus M. Agrest a afirmat în deceniile trecute că **în faimoasa Grotă din Bohistan există inscripții arătând Pământul și planeta Venus unite printr-o săgeată**¹¹¹.

Cine știe ce revelații vor fi găsite poate de arheologi, scoțând de sub pământ ruinele din Mohenjo Daro și Harappa¹¹²? Se va descoperi oare o nouă „piatră de la Rosetta” care să ofere clarificări uimitoare despre cosmonauții din Spațiu în vechea Indie?

Privind fantasticele texte clasice hinduse, însotite de tradițiile lor despre mașini zburătoare, bombe fantastice și eroi minunați, în lumina cunoașterii noastre moderne a Spațiului, împărtășim cu emoție crescândă impresia că **vechea Indie a fost condusă de oameni veniți din Spațiu.**

Capitolul VIII

TIBET – ZEI ȘI MINUNI

Amintiri din viitor

Soarele răspândea pe Pământ o lumină atât de plăcută, încât le inspiră **Uriașilor** sentimentul bucuriei de a trăi și fiorul cufundării în frumusețea acestei lumi, **cea mai mare parte a timpului ducând o viață asemănătoare celei a străcitorilor zei**.

Razele Soarelui sclipeau în unduirile apei ce scălda acel țărm al Tibetului, mânăind multimea care se afla pe plajă. Copiii zburdau și se stropeau unii pe alții în apa mării, întrerupându-se doar pentru a privi în depărtarea cerului cum cobora în zbor planat câte o Vimana strălucitoare către turnurile împodibile din **Lhasa - orașul celest** -, ale cărui temple diafane și parcuri înflorite **le amintea venusienilor de frumoasa lor planetă**.

Tineri îndrăgostiți filtrau într-o veselă abandonare, inspirați de muzica ce plutea în aer. Unii contemplau în tacere pe cei alăturați, pierduți în dulcele mister al iubirii, în timp de prietenii sporovăiau veseli despre vacanțe petrecute în pădurile din Antarctica, despre ascensiunile pe munții acoperiți de zăpadă din Atlantida sau despre **excursii la Proserpina, planeta nou descoperită dincolo de Pluto**, ale cărei peisaje fermecătoare promiteau expediții atrăgătoare.

Femei îmbrăcate în costume exotice, care completau armonios buna lor dispoziție, își expuneau frumusețea corporilor și a sufletelor lor, clevetind cu o dezinvoltură feminină despre scandalurile mai recente provocate de legăturile amoroase dintre tibetanii mai ușuratici. **Tânărul Mare Preot Talor**, al cărui geniu remarcabil - dar capricios - îi uimea și pe cei mai renumiți oameni de știință din acea insulă asiatică, **nu demult materializase o Tânără blondă de pe tărâmurile eterice, cu care intenționa să se căsătorească**.

Doamnele protestau indignate, miresele sosite din stele puteau fi binevenite, însă o diavoliță din lumea astrală reprezenta desigur o concurență inacceptabilă, în special prin faptul că însuși chipul ei era mai frumos decât Soarele iar ochii ei erau mai magici decât Luna. Farmecul ei plin de viață îl seduse pe virilul Mare Preot, care până atunci rămasese imun la toate frumusețile din Tibet. Totuși, unele doamne îi luau apărarea galantului sacerdot.

După mii de ani de pace, oamenii erau însă plăcisiți. Spațiul nu le mai oferea nici o emoție, planetele semănând una cu celălaltă. **Telepatia cu animalele se arătase dezamăgitoare** și chiar plăcerile sexului își pierduseră savoarea; totuși, diavoliță aceea adusese idei noi, revelațiile

stranii și incitante despre lumea eterică puteau să revoluționeze viața de pe Pământ, apărând noi promisiuni pentru viitor.

Distrugerea Vechii Omeniri – cu asteroidul trimis de zei...

Cățiva uriași blonzi care stăteau pe o stâncă apropiată îl ascultau pe Yellus - psihologul, ale cărui trăsături bronzate păreau neobișnuite veselilor tibetani. Acesta le explica faptul că **astronomii de pe Saturn au detectat un corp ceresc care se apropia de sistemul solar**. Cercetațorii considerau că intrusul ar fi un asteroid rătăcitor, dar anumiți senzitivi susțineau cu tărie că acesta ar fi o rachetă din Sirius, ai cărui conducători dirijau destinele Pământului.

Omul terestru ajunsese la sfârșitul unei epoci. Venise timpul ca sufletele umane să urce pe o nouă octavă a spiralei evoluției. Civilizația Pământului trebuia distrusă, pentru a Renaște apoi, după un alt ciclu, într-o nouă splendoare.

Uriașii îl ascultau cu neîncredere, strălucirea Soarelui de pe cer bucurând Pământul. Desigur că Zeus - regele lor divin - își va salva poporul. Totuși, mulți își aminteau că au fost profeti care au prezis că în acel secol avea să vină distrugerea.

Spusele profetice aveau să se confirme însă foarte curând. **Toate națiunile de pe Pământ s-au mobilizat pentru a rezista șocului coliziunii.**

În munți au fost săpate galerii pentru adăposturi, în care au fost înmagazinate provizii, unelte și echipamente pentru acei puțini care aveau să supraviețuască. **Inițiații au ascuns în capsule ale timpului vechea Întelepciune secretă**, pentru a fi de folos generațiilor ulterioare. Nave spațiale trimise de pe Venus au venit pentru a-i salva pe cei aleși. Unii oameni de știință au căutat refugiu în apele Oceanului, la bordul unor submarine nucleare, însă înfricoșătorul asteroid manifesta încă de la mari distanțe o puternică atracție gravitațională care amenința să distrugă întregul Pământ.

Conducătorul apărării mondiale I-a sfătuit pe Zeus să trimită o adevărată armată spațială care să dezintegreze impetuos monstrul cosmic, atacându-l cu rachete nucleare. Dar distorsiunea câmpurilor de potențial spațiale produsă continuu pe mari distanțe a dus la străpungerea și topirea aparaturii electronice de direcționare a zborurilor, astfel că **cea mai mare parte a flotei spațiale a fost pierdută***.

* **N. edit.:** și acum există planuri ca un eventual asteroid periculos pentru integritatea Terrei să fie distrus...cu arme nucleare.

Într-adevăr, siriusienii au influențat civilizația din Egipt dar nu dirijau destinele Pământului.

Au colaborat cu reptilienii la crearea semiților.

Pe larg în „**Iisus, Fiul Daciei**”.

Sfârșitul Omenirii – un film de coșmar

Odată cu apropierea îngrozitorului asteroid, s-au declanșat fururi electrice care au scos din funcțiune sursele de energie și radio-comunicațiile, obligând în același timp toate aparatele de zbor să aterizeze.

Pădurile s-au aprins în flăcări, vânturi extraordinar de puternice au adus orașele în ruină, apele oceanelor în fierbere măturau totul de la un Pol la altul, vulcanii au început să erupă fluvii de lavă fierbinte care incendiau sate și orașe.

Crăpături immense ale solului se căscau și apoi se închideau, munții se clătinau și cădeau în adâncuri, aerul plin de praf și fum sufoca oamenii și animalele. Asteroidul, încins la trecerea prin atmosferă, s-a prăbușit în flăcări în nord-vest, deplasând Axa globului terestru și îndepărând pla-neta de pe orbita ei.

Văluri dense de fum și de praf au întunecat Soarele și gaze nocive au otrăvit atmosfera, încât cea mai mare parte a creaturilor care mai trăiau au agonizat spre o moarte îngrozitoare.

Câteva luni mai târziu, puținii supraviețuitori care au ieșit din adăposturile lor subterane au fost cuprinși de fiori văzând teribilele distrugeri, care li se păreau o plăsmuire a mintii lor şocate.

Suprafețe immense ale uscatului erau acum întinderi cuprinse de apele oceanelor, iar fundurile mărilor deveniseră acum uscaturi. Vechea lume care le era familiară dispăruse cu totul. Pământul oferea acum o crudă noutate, ca în ziua Creației sale*.

Uriașii solitari care au fost abandonați în Tibet tremurau din cauza frigului intens ce apăruse brusc. Când, în fine, Soarele apăru printre neguri într-o lumină purpurie, acesta le-a oferit o priveliște îngrozitoare: marea cea atât de prietenoasă dispăruse, insula celestă se ridicase extraordinar de mult, fiind acum un podiș înalt ce atingea și chiar depășea norii, culmi foarte înalte de munți înconjurându-l din toate părțile, iar ruinele palatelor splendide din Lhasa zăceau risipite în noroi.

* N. edit.: Galaxia noastră efectuează și ea o rotație, ca și sistemul solar sau planetele iar un an galactic are 180-200 milioane ani.

Conform „teoriei Farcaș-Ghețu”, la 60-65 milioane ani aré loc un catastrofism inevitabil în toată galaxia, aceasta trecând prin trei „puncte” catastrofice într-un an galactic.

În aceste trei „momente”, „ce-a fost sus este jos și invers”. Adică, fundurile de mare devin munți iar munții, fund de mare...

Oamenii - capră, cu cap de câine sau trup de pește

Supraviețuitorii disperați implorau zeii să ajute din nou Pământul, dar puțini extratereștri au revenit în navele lor luminoase să-l învețe pe Om să construiască o nouă civilizație.

Au urmat generații infometate, care au luptat din greu, în condiții sălbaticice, pentru a supraviețui, amintindu-și tot mai vag - ca de un vis - de un anume Ev de Aur al strămoșilor, doar unii inițiați solitari mai păstrând vechea înțelepciune a trecutului. Lumea pământeană trebuia să suferă încă alte multe milenii, până când Omul avea să reușească să urce din nou, în spirală, spre o nouă splendoare.

Cărțile sacre ale lui Dzyan se referă la **Lhasi** care „*au revenit, conducându-și carele în jurul conducătorului lor, Ochiul Unic*”. Aceasta este o descriere oarecum curioasă, sugerând „*Ochiul lui Horus*”, care era simbolul egiptean pentru nava venită din Spațiu.

O stanță ocultă din cărțile respective descrie modul în care „*au venit flăcările, focurile cu scânteieri și Lhasii din Înălțimi (Dragonii Înțelepciunii)*”, care s-au luptat cu oamenii-capră, cu oamenii având cap de câine și cu oamenii având trupul în formă de pești”. Dar și această mențiune vine să ne reamintească o altă referire antică: **Oannes**, babilonianul jumătate - pește, jumătate-om, a fost un extraterestru îmbrăcat într-un costum spațial.

Acest simbolism care astăzi ni se pare atât de straniu ar putea reprezenta amintiri confuze despre războiul din cer între zei și uriași.

Lhasii - anticele „spirite” asiatici - au construit orașul celest numit **Lhasa**⁷⁴, probabil pe acea insulă legendară din Asia Centrală, locuită de **Fiii Soarelui**. Aceștia, folosind magia și făcând minuni, au dominat Pământul și Cerul.

Tibetanii cred că, înainte de a se fi ridicat muntele Himalaya, țara lor era o câmpie fertilă înconjurată de mare¹¹³ și populată de supraviețuitorii Imperiului Soarelui, din Mu - acel continent înghițit de Ocean.

Munții Himalaya nu s-au ridicat pur și simplu din scoarța Pământului. Măriile s-au retras, lăsând munții, cu Tibetul suspendat în aer, tot astă cum, în America de Sud, Tiahuanaco, odinioară port maritim, a fost abandonat la mii de metri înălțime, în Munții Anzi nou apărut^{*}.

* N. edit.: Mu era, scriu majoritatea occidentalilor, un continent aflat în Oceanul Pacific... Descriere idilică a unei catastrofe galactice !

În niciun caz, Tiahuanaco nu a fost „ridicat cu grija” în timp ce se formau munți noi !...

Religia tibetană inițială – același fond, altă formă...

Tradiții tibetane susțin că Vidul a dat naștere unui Ou minunat, a cărui explozie a fost originea Spațiului, a focului, a Oceanului, a munților și a Omului însuși. Această concepție stranie ar putea proveni și ea din amintiri confuze despre renașterea unei lumi distruse în urma unei catastrofe玄.

Istoria tibetană este învăluită în mituri și legende. Primul rege - Shipuye - a fost urmat de Șapte Khri (Tronuri) Cerești și de Doi Teng Supremi (Înalții), analogi Dinastiilor Divine din Vietnam, India, China, Japonia, Egipt și Grecia. Acești suverani au fost urmați de Șase Lagi Mijlocii (Cei Buni), Opt De Pământeni (Monarhii Lumii), Patru Tsan Inferiori (Regii Puternici), care corespund probabil Epocii Eroilor, pe care o regăsim în tradițiile multor țări. Primul suveran istoric, Nami Sontson, a condus armatele tibetane - în secolul VII - în campanii victorioase purtate din China până în Persia¹¹⁷.

Religia inițială din Tibet - cultul Bon - era bazată pe un animism universal, în care **stelele, pietrele, copacii și râurile aveau Spiritele lor Protectoare**. Acestea trebuiau să fie îmbunate pentru a nu exercita influențe nefaste asupra oamenilor¹¹⁸.

Când zeii se înfuriau, trimiteau furtuni cu grindină și molime, dar puteau fi și înduplați să binecuvânteze lumea cu căldura Soarelui și cu ani mănoși. **Cerurile erau strâns legate de Pământ: spiritele coborau pentru a se reîncarna iar apoi, după moartea trupului, sufletele morților urcau din nou în regiunile astralului.**

Seniorii Luminii purtau - ca și în teologiile semite - **un război etern cu Puterile Întunericului**. Acest conflict, pe care îl regăsim în cele mai multe religii, ar putea fi o anumită spiritualizare a războiului din ceruri, purtat de diferiți zei sau cosmonauți din Spațiu.

Viețile tibetanilor sunt conduse și acum de **auguri ce alungă umbrele vătămătoare**. Acestea pot fi îndepărtate numai prin **exorcisme efectuate de Lama**, prin învârtirea roților cu rugăciuni sau agitând steaguri cu rugăciuni¹¹⁹ scrise.

Maitreya din Cerul Tushita așteaptă semnalul revenirii pe Terra...

Știința modernă și creștinismul oficial disprețuiesc credința Bon, considerând-o ca o superstiție primitivă, deși multe dintre aceste super-stiții sunt împărtășite și de Biserica catolică. Totuși, o comparație cu alte culturi native din întreaga lume sugerează că **toate aceste principii sunt de fapt reminiscențe degradate în timp ale unei înțelepciuni trans-**

cedentale universale, provenită dintr-o antichitate foarte îndepărtată, ce a fost adusă probabil pe Pământ de Învățătorii din Spațiu.

Studii recente asupra particulelor subatomice și revelații ale spiritualiștilor, precum și cercetări ale oamenilor de știință privind domenii de frontieră referitoare la materia eterică sugerează existența unor **tărâmuri invizibile, populate de ființe constituite dintr-o materie mai subtilă decât cea a noastră**. **Ființele respective ar putea pătrunde în planul terestru, producând fenomene stranii**, cunoscute de mult timp de credincioșii Bon din Tibet și de cei ai multor culte din întreaga lume.

Deși religia oficială din Tibet¹²⁰ este budismul - cu sublimul său mesaj de compasiune pentru toate creaturile cu simțire -, **toți Lama recunosc influența diferiților zei și zeițe** - benefici și malefici - care determină fiecare detaliu al vieții zilnice și care sunt **venerați prin rituale destul de complicate**, conținute în textele tantrice.

Toți tibetanii cred în tărâmurile transcedentale din care Avatarii - încarnări ale Divinității, acei Bodhisattva - revin pe Pământ pentru a instrui Omenirea în pelerinajul ei către unirea cu Dumnezeu.

Marele Suflet, Chenrezi¹²¹, **se reîncarnează mereu, ca Dalai Lama. Salvatorul următor, Seniorul Maitreya**, așteaptă încă în Cerul Tushita, pregătindu-se să coboare pe Pământ¹²².

Mărturii despre minunile din Tibet

Până la ocuparea sa de către China comunistă, Tibetul era privit ca o țară a magiei și a misterului, guvernată de Divinitate, ai cărei **Lama și-au dezvoltat puteri supranaturale** practicând o vrăjitorie ce a uimit știința noastră logică.

Puțini europeni care au trăit printre **magicienii tibetani** au făcut publice mărturii impresionante despre **fenomene uluitoare ce ar dispărea legile fizice cunoscute de noi**.

Doamna Alexandra David-Neel¹²³, o inspirată cercetătoare a oculismului, menționează printre altele despre **materializarea formelor gânduri în persoane sau obiecte sau despre oameni care aleargă mai repede decât caii, călugări dezbrăcați care se scaldă goi în zăpada de pe munte, despre comunicări telepaticce la distanțe enorme, despre transmigrarea sufletelor, detașarea Eului eteric, călătorii astrale, conversații cu defuncții, cadavre care dansează, lupte cu demoni și multe alte viziuni ce ar fi dincolo de credibil, dar care au fost confirmate și de alți martori demni de încredere.**

Cunoscutul cercetător dr. W.Z. Evans Wentz⁷⁷ și-a petrecut întreaga viață studiind yoga tibetană și doctrinele secrete, revelându-ne astfel un vast câmp al cunoașterii ezoterice, cu totul străin modului nostru

conventional de a gândi. Alți cercetători au verificat **realitatea fenomenelor de levitație**, precum și **a suspendării funcțiilor vitale ale yoghinilor îngropați de vii**, **împlinirea exactă a prezicerilor** și multe alte miracole surprinzătoare, necunoscute cinicei lumi occidentale.

Aceste cercetări de avangardă în parapsihologie, precogniție, telepatie, ocultism și chiar în fizica nucleară au antrenat lent știința noastră materialistă către studiile ezoterice, apropiind-o de psihismul practicat de atâtă timp de acei Lama din Tibet¹²⁴.

Înțelepciunea antică a Tibetului a fost moștenită desigur de la o civilizație dintr-un trecut foarte îndepărtat sau a fost învățată de la anumite Ființe venite din Spațiu, de pe o planetă cu mult avansată.

Literatura tibetană și secretele Supraștiinței

Vasta literatură tibetană este foarte puțin cunoscută în Occident. **Arhivele reunite ale mânăstirilor lamaiste ar rivaliza**, prin înțelepciunea conținută, cu **biblioteca Vaticanului**.

Kanjur cuprinde 1.083 de opere distințe; *Tajur* constă în 225 volume in folio, fiecare volum cântărind câte 2-3 kilograme; *Batam-Hgym* este o culegere de opere literare adunate în cadrul a **225 de volume**¹²⁵ care tratează despre literatură, știință, astronomie și ceremonii tantrice.

Timp de 1.500 de ani, călugării tibetani au studiat sufletul omenesc, cerurile și tărâmurile invizibile din jurul nostru¹²⁶. Multă dintre aceștia au fost oameni de geniu, care aveau la bază milenii de tradiții și experiențe anterioare, descoperind desigur multe aspecte ale acestui univers surprinzător care se află dincolo de posibilitățile noastre de cunoaștere.

Bardö Thödol¹²⁷ - comparată adesea cu Cartea Mortilor egipteană - descrie viața de după moarte, încercările la care este supus sufletul în luminile astrale, precum și procesul de Renaștere, demonstrând o pătrundere spirituală ce depășește filozofia noastră occidentală.

Se crede, la fel cum se spune și despre unele texte antice sanscrite din India, că **acele cărți vecchi din Tibet ar conține unele explicații ale secretelor antigravitaționale, ale teleportării, telekineziei, ale forțelor siderale**, care sunt mult dincolo de actuala noastră cunoaștere. Acestea conțin desigur și consemnări fascinante despre cosmonauți veniți din Spațiu, care de asemenea nu au fost relevate Occidentului.

Unii cercetători cred că existența acelor consemnări foarte vechi privind secretele minunate ale unor tehnologii misterioase **ar fi determinat în mod direct ocuparea Tibetului de către China**. O afirmație puțin hazardată, poate, dar care nu poate fi negată cu totul.

Neașteptat de rapida dezvoltare a tehnicii chineze în realizarea bombei cu hidrogen demonstrează înfricoșătorul lor potențial în

știință nucleară, care poate că a fost ajutată de cunoașterile transmise de vechiul Tibet*.

Zânele nu-i refuzau nici pe tibetani...

Povestirile populare tibetane abundă de supranatural, element de altfel comun fiecărei țări din lume.

Astfel, de exemplu într-o istorisire binecunoscută, se povestește despre un băiat care avea capul deformat și care s-a căsătorit cu fiica Regelui Zânelor. Acesta locuia în cer printre zei și cobora doar din când în când pe Pământ, sub forma unei lebede albe.

Fiica regelui a trăit cu Tânărul soț timp de nouă ani și apoi, subit, s-a reîntors în cer. Îndurerat de pierderea soției, Tânărul neconsolat a umblat în lung și în lat în întreaga lume, căutându-și iubita. Într-o zi, el a salvat din ghearele unui dragon pe un **grifon sacru****; drept recompensă, a fost luat în zbor în ceruri, unde și-a găsit soția.

Zeii au fost atât de mișcați de iubirea lor, încât în final i-au permis soției celeste să revină pe Pământ și să trăiască fericită împreună cu soțul ei muritor¹²⁸.

O poveste întru totul asemănătoare - **Sudhana Avadana** - relatează cum fata celestă Kinnari Manohara a fost capturată cu un laț magic de către vânătorul Philoka, pe când se scălda cu însotitoarele sale într-un lac. Frumusețea ei l-a făcut pe prințul Sudhana să se îndrăgostească de ea și, astfel, i-a devenit mireasă. După ce au trecut câțiva ani, ea s-a reîntors la poporul ei, printre „spirite”, urmată de soțul ei foarte devotat care, după o serie de încercări foarte severe, a obținut în final reunirea cu iubita sa pentru totdeauna.

De fapt, regăsim o temă similară și în miturile medievale despre **Cavalerii lebedei**, care i-au inspirat probabil lui Wagner opera sa *Lohengrin* și lui Ceaikovski cunoscutul său balet *Lacul Lebedelor*.

Astfel de istorisiri ne fac să gândim că **oamenii, cu secole în urmă, credeau în relațiile cu alte lumi**, tot aşa cum astăzi acceptăm existența în Spațiu și a altor ființe.

Zeii tibetanilor trăiau... 36.000.000 ani !!

O poveste tibetană plină de culoare descrie **Sudarsoma - cetatea din ceruri în care trăiau 33 de zei** -, ce avea o lungime de 2.500 de yoiani și tot pe atâta în lățime. În interior avea șapte rânduri de pereti

* N. edit.: Explicația este simplă: spionajul...

** N. edit.: Grifonii erau cei care păzeau aurul Daciei.

auriți, înalți de 22 yoiani, cu 999 de porți, fiecare fiind păzită de câte 500 de Yakahas îmbrăcați în robe albastre și cu cămăși din zale, înarmați cu arcuri și săgeți.

Construcția strălucea în lumină, fiind împodobită cu aur, argint, beriliu și cristal. Arbori magici ai dorinței înfloreau cu veșminte albastre, galbene, roșii și albe. Zeii își imaginau ce haine ar dori să îmbrace și, imediat, arborii le produceau pentru a le oferi acestora.

Iată poate o explicație fantezistă a **materializării formelor-gânduri**, despre care unii senzitivi cred astăzi că este însuși **modul de obținere a lucrurilor de care au nevoie Maeștrii de pe planetele avansate**.

După ce a cucerit întreaga lume, regele Mandhator a urcat în această cetate celestă pentru a împărți tronul cu Indra, dar ambicia I-a împins să dorească să domine atât Pământul, cât și cerul. O astfel de aroganță I-a supărat pe zeu, care nu putea să permită o asemenea îndrăzneală și, azvârlindu-l jos pe Pământ, regele a murit.

În timp ce Mandhator se afla în cer, cetatea a fost atacată de Asurași. **Carele de război ale zeilor și ale Asurașilor s-au ciocnit într-o bătălie aeriană**. Regele s-a luptat cu ei și, înfrângându-i, i-a alungat către fortăreața lor, departe în Spațiu.

Tibetanii cred că zeii locuiesc pe vârful muntelui Meru, unde o zi este egală cu 100 de ani de pe Pământ. Fiindcă zeii trăiesc o mie de ani cerești, rezultă că viața lor este de **36 milioane de ani tereștri**.

Pentru noi este un timp foarte, foarte lung dar, în fapt, este doar un moment din infinitul Universului ! Însă, până la urmă, moartea îi ajunge chiar și pe zei¹²⁰.

Regii Demoni – învinși de un zeu încarnat

Lunga operă literară - având un conținut cavaleresc și magic - cu titlul **Epopaea lui Gesar din Ling**¹²⁹ este un fel de *Iliada Asiei Centrale*, fiind de același rang cu *Ramayana* și respectiv cu *Eneida* lui Vergiliu.

Se spune că Gesar - uneori identificat cu Kuan-ti, zeul războiului venerat de împărații Manchu - ar fi trăit în Tibetul Oriental între secolele VII și VIII, cu toate că aventurile sale fabuloase conțin probabil fapte preluate din vechi legende populare.

Guru Rinpoche, Venerabilul Maestru Spiritual al Tibetului - cunoscut și sub numele sanscrit Padma Sambhava, a convins un zeu să se încarneze ca un erou (acest Gesar din Ling) pentru a-i distrugă pe **Regii-Demoni care au pervertit Pământul prin rele și au adus suferințele**

bunului popor tibetan.*

Padma Sambhava călătorea printre nori pe un cal înaripat. După o vizită la Tânărul Gesar, el „s-a închis în cortul său miraculos și s-a ridicat încet în cer; pentru câteva momente, lumina care îl înconjura a trasat o cărare luminoasă printre nori, apoi a dispărut în depărtări”.

Iată, desigur, o minunată descriere veche a unui O.Z.N ! Maestrul i-a încredințat lui Gesar o „dorjă” magică, un fel de baghetă magică ce îi permitea să deschidă porțile palatului subteran, care conținea comori. În luptele lui Gesar împotriva demonilor, Padma Sambhava apărea în cer înconjurat de numeroși zei și zâne, care fluturau steaguri, purtau umbrele și făcea să plouă cu flori și cu orez peste învingător.

Aceste manifestări evocă serbarele care au avut loc după ce Rama I-a biruit pe Ravan, fapt atât de strălucitor descrise în *Ramayana*.

În fantastica sa campanie, **Gesar a folosit arme magice, toiege care îl făcea invizibil, invoca fantome, călătorea pe cai zburători, se servea de păpuși vrăjite, fiind ajutat de Celești și de frumoasele Dakini**, însiruirea de acțiuni și descrieri constituind o minunată și antrenantă epopee, care depășește pe departe frigidele noastre ficțiuni științifice moderne.

Imagini din Spațiu ale Terrei...în 1957

Faptele extraordinare ale lui Gesar din Ling - în Tibetul secolului VII-ne uimesc într-adevăr prin rafinamentul lor și chiar printr-o extravaganță exotică.

De fapt, acestea ne transportă departe, dincolo de acel podiș înghețat din Himalaya, către o țară minunată a zeilor și a demonilor, a vrăjitorilor și a zânelor, care-și manifestau puterea de a face farmece prin vrăji impresionante, ale căror legi fizice rămân într-un miraculos suspans în dimensiuni ce depășesc spațiul și timpul nostru, poate dintr-un univers real ce sugerează **tehnologii uimitoare** pe care noi le atribuim Cosmonautilor din Spațiu.

Acele urme ciudate care ne intrigă mereu, găsite în zăpezile munților din Himalaya - atribuite uneori lui „Yeti” -, probabil că au fost produse de fapt de nave spațiale ca cea de formă ovală văzută deasupra munților

* N. edit.: Regii - Demoni erau ...încarnări reptiliene sau pământeni cu suflet reptilian !

Kuan-ti era un zeu din Pleiade, înalt și blond, un zeu Creator.

Încarnarea sa umană pentru a lupta împotriva adversarilor reptiliieni arată interdicția ca „zeii ” să se mai războiască pe Terra după anterioare războaie atomice devastatoare. Pe larg în „**Iisus, Fiul Daciei.**”

respectivi, în anul 1921, de către exploratorul Nicholas Roerich¹³⁰, sau ca obiectul argintiu strălucitor observat de către alpinistul F.S. Smythe în cursul expediției sale din anul 1933, la câțiva kilometri deasupra vârfului Everest.

Acel Lama controversat - **Lobsang Rampa**, fiu al unui nobil tibetan, ale cărui revelații i-au dezorientat și i-au pus în încurcătură pe toți experții moderni în problemele Tibetului, **susținea că Farfuriile Zburătoare au vizitat țara sa timp de mii de ani**¹³¹.

El le-a văzut atât pe cer, cât și aterizate pe sol și a **relatat o antrenantă călătorie în unul din aceste stranii obiecte zburătoare**, descriere ce rivalizează cu aceea a lui Adamski¹³².

Scriind această relatare în anul 1957, înainte de lansarea primului Sputnik, acest personaj derutant a prezentat și o minunată panoramă a **cerului instelat și imagini ale Pământului văzut de la mare înălțime**. Adamski ! Lobsang! Rampa! * Încă un miracol?

În Tibet se mai află oare și acum sălașul zeilor?

* N. edit.: Toți, agenți ai serviciilor secrete britanice și americane...

Amănunte în „**Serviciile secrete și parapsihologia**”, „**Invazia extraterestră**”, „**Experimentul Terra**”.

Capitolul IX

CHINA – MARELE DRAGON

Evul de Aur – cunoscut și în China

Se crede că chinezii au moștenit civilizația lor unică în lume de la vechiul imperiu al Uighurilor, cea mai mare colonie a Fiilor Soarelui refu-giați din Lemuria pierdută în apele Oceanului⁹².

Tradițiile susțin că **idealurile vechilor lemurieni au format baza politică și filozofică a culturii chineze**, cu circa 2.000 de ani înaintea erei noastre.

Venerarea originalei patrii-mamă, înghițită de Oceanul Pacific cu mii de ani înainte, s-a dezvoltat într-un **cult al strămoșilor**, transformat în **religie de stat** în timpul domniei împăratului Yao, în anul 1550 î.Ch.

Cele mai vechi croniți - manuscrisele *Tchi* - afirmă că, în timpuri de mult trecute, **China a fost guvernată** timp de **18.000 de ani de rasa Regilor Divini**. Această consemnare prezintă de fapt o **asemănare fascinantă cu alte texte vechi** ce relatează o aceeași „conducere divină”, dar care au fost scrise în India, Japonia, Egipt și Grecia, mențiuni ce le regăsim în *Ramayana*, în *Kojiki*, în *Istoria lui Manethon*, și în *Teogonia* lui Hesiod.

Textul clasic *Huai-nan-tzu* (Cap. 8) **descrie un Ev idilic**, în care oamenii și animalele trăiau în pace și frumusețe într-o **Grădină a Eden-ului**, corpul și sufletul fiind unite într-o înțelegere cosmică. Clima era plăcută, nu se produceau calamități naturale, „*planetele nu erau deviate de la traectoriile lor*”, injuriile și crimele erau necunoscute, Pământul șiumanitatea erau prospere¹³³. Dar, mai târziu, omul a căzut din grația cerului și lumea s-a umplut de rele.

„**Spiritele**” coborau adesea printre oameni pentru a-i învăța înțelepciunea divină, însă Omenirea a degenerat treptat spre desfrâu și perversiuni.

În *Shan-hai-Ching* (cartea a XVII-a) se menționează despre o **rasă foarte dificilă de oameni înaripați** - numiți *Miao* - care, cu circa 2.400 de ani înaintea erei noastre au pierdut puterea de a zbura și care a fost exilată după cearta cu „**Domnul din Înălțimi**”.*

* N. edit.: Considerați cei mai vechi locuitori ai Chinei.

„Oameni înaripați” - o descriere care le arată descendența din draconieni/reptilieni...

Autorul se referă la răzvrătirea lor împotriva lui Huang-ti.

Lemuria era o civilizație creată de reptilieni, alungată de atlantii, în colaborare cu Lyrienii.

Pe larg în „*Iisus, Fiul Daciei*.”

Întreruperea comunicării dintre Pământ și Cer – determinată de pervertirea oamenilor, de către ... Mao-tse

Textul **Shoo-King** (partea a IV-a, cap. 27, p. 291), referindu-se la cea de a Patra Rasă Rădăcină (Atlantii), afirmă:

„Tinând cont de cele ce s-au spus în cele mai vechi documente, când acei Mao-tse (rasa antediluviană pervertită care s-a retras din timpuri străvechi în peșteri și despre care se spune că ar mai avea încă și acum descendenți în zone apropiate de Canton - n. aut.), datorită înșelătoriilor lui Tchy-Yeoo au tulburat întregul Pământ, umplând lumea de hoți, Stăpânul Chang-ty (un rege din Dinastia Divină - n. aut.) a văzut cum poporul a pierdut și ultimele rămășițe de virtute.*

Atunci, el le-a poruncit lui Tchang și lui Lhy (doi Dhyan Chohani inferiori) să întrerupă orice comunicație între Cer și Pământ.

După acestea, nu a mai fost nici «plecare sus și nici venire jos»”.⁷⁴

Acești **Miao**, asemenea celor Nouă Li de dinainte de ei, **au provocat noi răscoale**, încât împăratul Yao a cerut descendenților lui Tchang și ai lui Lhy să înăbușe dezordinea. Se spune că „**Tchang au ridicat cerul sus, iar Lhy au împins Pământul în jos**”; **comunicațiile dintre Cer și Pământ au încetat cu totul**¹¹³.

Totuși, în Kuo-yiu, regele Chao din Chu (500 î. Ch.) se întreba dacă acea „comunicație” a fost întreruptă cu adevărat, de vreme ce **muritorii mai puteau încă să urce spre cer**.

Consilierii săi, la rândul lordezorientați, i-au oferit o interpretare pe care, mai târziu, au propus-o și teologii occidentali. Aceștia au sugerat foarte vag că „**spiritele erau la fel ca „îngerii”, niște entități fără trup material**, cu toate că în contextul scrierilor chineze - ca de altfel și în Biblie - se sugera în mod semnificativ că acei Vizitatori din ceruri erau în realitate extratereștri.

* **N. edit.:** După milenii, un Mao - Tse (Dun) va conduce China ! „Coincidențe” ale Istoriei...

Distrugerea Vechilor Documente – deloc întâmplătoare !

Cercetători ai mitologiei recunosc imediat tema familiară ce se repetă în tradițiile celor mai multe țări din lume, conform căreia, în timpuri îndepărtate, miraculoase Ființe venite din Spațiu - zeii - au guvernat Pământul de-a lungul unui gloriaș Ev de Aur. Omenirea s-a răsculat însă, au urmat catastrofe care au răvășit planeta, Regii din Spațiu s-au reînstorit în stele, lăsându-l pe Om să-și reconstruiască singur civilizația.

Cu mii de ani înainte, se pare că totuși între Pământ și alte lumi galactice au existat comunicări constante, din acestea rămânând mai târziu doar amintiri vagi, pe care astăzi mintea noastră condiționată refuză să le mai accepte.

Cronologia chineză, ca și cea a multor popoare antice, este bazată pe presupuneri și foarte confuză. Cea mai mare parte a vechilor consemnări au fost distruse din ordinul împăratului Che Hwang-te în anul 213 î.Ch.¹³⁴.

La fel și în Occident, câteva secole mai târziu, documente de o valoare inestimabilă au fost aruncate în flăcări de împărați romani megalomani și de creștini fanatici. Apoi, în secolul XVII, aceștia au fost imitați de bigotii preoți spanioli din Mexic, care au distrus sistematic prețioasele arhive ale aztecilor.

Pierderea aproape totală a consemnărilor din Antichitate nu va putea fi înlocuită niciodată de arheologie. Revelații din surse oculte sunt disprețuite de mentalitatea științifică modernă, care interpretează descoperirile ce nu au fost dezgropate cu cazmaua astfel încât să se potrivească cu ideile noastre condiționate.

Drept urmare, este întru totul îndoiefulnic că va fi vreodată reconstituit Evul de Aur al zeilor, acest lucru putându-se realiza numai folosind legende și epopeile antice.

Descoperirea neașteptată a Manuscriselor de la Marea Moartă a influențat profund concepțiile noastre despre creștinism și poate un viitor Champollion va recupera o anume Piatră de la Rosetta din Atlantida pierdută sau va decifra o inscripție din Deșertul Gobi, revoluționând astfel cunoștințele noastre despre trecut.

Apăruti ulterior, akkadienii ar fi... strămoșii chinezilor !?

Unii sinologi se întreabă dacă nu cumva chinezii își au locul de origine în Akkadia¹³⁵ și interpretează posibilele afinități cu primii babiloni, fapt care nu trebuie să ne surprindă, întrucât **există dovada unor migrații masive de-a lungul Europei și al Asiei cu multe milenii în**

urmă, cauzate de catastrofe ce au zguduit întreaga lume*.

Filologii susțin că „**limba sumeriană era unică printre limbajele din Orientul Apropiat antic**, având o structură aglutinată care o face - din acest punct de vedere - să aparțină aceluiași grup din care face parte și **limba chineză**”. Sistemul chinez de scriere silabică se bazează chiar și în prezent pe semne fundamentale, asemănătoare pictogramelor folosite de sumerieni**.

Biblia, Talmudul și legendele babiloniene sugerează că, înainte de Christos cu câteva secole, cosmonauți din Spațiu au aterizat în Orientul Mijlociu și, probabil, au vizitat și China.

Chinezii însăși mai au convingerea vagă că a existat o epocă a magiei urmată de o epocă a eroismului. Această idee se asemănă cu tradițiile clasice generale asupra Evului de Aur divin, care a fost urmat de o eră a războaielor și a calamităților. Această ultimă eră a dus la o degenerare către o lume barbară, a cărei ascensiune lentă către civilizație a fost inferioară acelei minunate culturi din trecutul îndepărtat.

Chinezii nu aveau scriere dar prevedea eclipsule...

Cele mai timpurii dovezi scrise au fost găsite în Honon sub formă de **texte inscripționate pe oase și pe carapace de broaște țestoase**, fiind date din timpul dinastiei Shang-Yin, în jurul anului 1700 î.Ch.⁸¹

Scriurile respective evidențiază o eleganță și o abilitate tehnică ce nu putea fi dezvoltată decât de-a lungul multor secole. Inscriptii și splendide vase în bronz dezgropate la Anyang - la 350 km sud de Peiping - ne fac să ne gândim la o civilizație extrem de dezvoltată, 2.000 de ani înaintea erei noastre sau poate chiar mai veche¹²⁹.

Primele texte au fost date însă numai în timpul domniei împăratului Wu Ting (secolul XIV î.Ch.). Consemnările chineze demne de încredere au astfel o vechime de numai 3.000 de ani, ceea ce nu ne este de prea mare ajutor pentru studierea unui trecut mult mai îndepărtat.

Chinezii antici credeau în astrologie, care învață că influența stelelor afectează psihicul uman și motivează evenimentele terestre.

Descoperirile moderne facilitate de sateliții artificiali sau efectuate de

* N. edit.: Nici o surpriză ! Evreii se vor... strămoșii românilor prin Legiunea XIII Gemina (care n-a conținut evrei !), ai francezilor și englezilor, ai galilor... Numai la nordici nu s-au gândit , că sunt prea înalți și prea blonzi !

Chinezii existau cu mult înainte de aparea akkadienii semiți în Istorie iar autorul îi confundă mereu pe sumerieni cu babilonienii, apărând după trei milenii...

** N. edit.: Una este limba și alta scrierea !

În niciun caz chinezii nu au cuvinte gen „nun ” (naș) sau „nană ” (nașă, mătușă)... Iar scrierea nu seamănă de niciun fel !

fizicieni care studiază radiațiile cosmice demonstrează că **Universul nostru apare ca un gigantic câmp de radiații**.

Profesorul Piccardi din Florența a demonstrat convingător, prin experimente asupra unor procese chimice foarte delicate, că **variațiile subtile în potențialul energetic spațial, precum și continua deplasare a sistemului nostru solar spre alte regiuni cosmice exercită influențe detectabile pe Pământ**.

Se pare astfel că **mult-ridiculizata astrologie a anticilor** ar fi, de fapt, **o rămășiță a unei vaste științe spirituale care există în întreaga lume**, ce a fost **învățată de la cosmonauți veniți din Spațiu**. În China, ca și în Roma antică, oamenii observau miracolele din cer considerându-le preziceri, o stea căzătoare, de exemplu, fiind un semn de rău augur.

Se spune că, în jurul anului **2000 î.Ch.**, un **împărat chinez** a dispus să fie omorâți **cei de doi astronomi principali de la Curte**, întrucât nu au previsut **o eclipsă de Soare**⁷. Cărui rege i-ar mai păsa astăzi de aşa ceva?

Anul dacic – precis ca... cel de la NASA !

Astronomia chineză din vremurile de demult era surprinzător de precisă, în special cu privire la stabilirea calendarului. Au fost găsite **calendare exacte** datând din timpul dinastiei Hsia, Yin și Chou - din **mileniul II î.Ch.** - și probabil chiar de mai înainte.

Într-un raport înaintat în anul 1951 către Națiunile Unite, profesorul Tung-Stso-pin susținea că, în timpul dinastiei Shang (**1700-1100 î.Ch.**), dar posibil și mai devreme, **se utiliza Ssu-Fen - un calendar mixt solaro-lunar** ale cărui luni constau fiecare din câte 29 sau 30 de zile sau mai exact din **29,5305106 zile**, aproximativ egal cu calculul modern de 29,530585 zile. Anul respectiv constă din **365,25 zile***, aproape exact cu cel stabilit în zilele noastre¹³⁶.

În timpurile îndepărtate, **ziua de 29 februarie era fixată la sfârșitul anu-lui**. Mai târziu au fost **intercalate câte șapte zile la fiecare perioadă de 19 ani**, pentru a se racorda anul solar de 365,25 zile cu cel „obișnuit” de 365 zile.

Acest interval de 19 ani - la sfârșitul căruia **Soarele și Luna ocupă aceeași poziție în zodiac** - nu a fost cunoscut în Occident decât mult mai târziu, abia atunci când a fost descoperit de Meton, care l-a descris în cartea sa *Enneades Caterides*. **Ciclul lui Meton** a fost **adoptat** de aten-

* **N. edit.:** Anul dacic cuprindea 365,242197 zile, față de 365,242198 zile conform NASA ! Era mai exact decât cel mayaș dar Occidentul îl ignoră...

eni în anul 432 î. Ch., și a fost gravat cu litere aurite pe zidul templului Minervei *.

Diodorus Siculus pretindea că un anume zeu vizita Britania la fiecare interval de 19 ani, cântând și dansând acolo, pentru a se reîntoarce apoi spre stele**. Nu cumva, în această călătorie periodică, acel cosmonaut din Spațiu se oprea și în China?

OZN-urile nu ocoleau China antică

Un oracol înscris pe o bucată de os descoperit la Anyang conținea o inscripție care înregistra o eclipsă de Lună „în cea de a 15-a zi a lunii a 12-a a anului al 29-lea al regelui Wu-Ting” - adică în ziua de 23 noiembrie 1311 î.Ch.

„În dinastia Chou, în cel de al 38-lea an al împăratului Shang-Ti-hsin (1137 î. Ch.), guvernatorul Chou-wen-wang a ordonat să fie oferit un sacrificiu, întrucât eclipsa nu s-a produs în ziua a 15-a prevăzută după calendar, ci în a 16-a zi a lunii.”

Faptul că astronomii chinezi puteau să prevadă eclipsele cu o precizie atât de mare - cu mai mult de 3.000 de ani în urmă, sugerează că aceștia erau în posesia unor cunoștințe științifice avansate, care fie s-au dezvoltat treptat de-a lungul multor milenii anterioare, fie le-au fost transmise de extratereștri.

Unele texte care continuă să intrigue foarte mult - dateate în timpul dinastiei Chou - au consemnat **apariția pe cer a zece sori**. Acest eveniment ne reamintește de acei sori mulți care au apărut deasupra Romei antice - după cum scria în cronică sa Julius Obsequens - sau de acele miracole celeste produse în Evul Mediu ce au fost menționate de Matthew of Paris¹³⁷ și de apariții întru totul similare ale unor O.Z.N.-uri strălucitoare raportate de presa din zilele noastre.

Manuscrisele antice *Chuang-tzu* (cap. 2), *Liu-Shi, ch'un-ch'iu* (cap. 22; 5) și *Hua-non-tzu* (cap. 8), dateate câteva secole mai târziu, au descris cu însuflețire **calamitățile teribile** ce au survenit pe Pământ în timpul domniei împăratului Yao. O căldură extraordinară a uscat ogoarele, recoltele au fost pierdute, **furtuni cumplite** au lovit orașele și satele, **mările s-au învolburat** și au inundat câmpii, **monștri mari** făceau

* N. edit.: 19 era un număr sacru la daci: „când Soarele și Luna își dau cununa”.

Adică, se „reîntâlnesc” după un ciclu de 19 ani, Ciclul lui Meton.

**N. edit.: „Un anume zeu ” era Apollo iar Diodor din Sicilia nu a pretins niciodată că acesta vizita Britannia, ci Hiperbordea, Dacia ! Ceea ce e altceva...

Vezi „*Istoria Universală* ”.

ravagii peste tot, iar lumea era îngrozită ca de Ziua Judecății, sfârșitul unei ere a Omenirii¹²⁸.

Soțul trăia pe Soare, soția pe Lună...

Împăratul Yao a consultat preoții și înțelepții care, ca de obicei când era mai mare nevoie de ei, nu au fost de nici un folos. În disperarea sa, împăratul I-a chemat atunci pe **arcașul divin Tzu-yu**, care **putea să zboare prin aer și se hrănea numai cu flori** (o uimitoare asemănare cu acei cosmonauți veniți din Spațiu astăzi, despre care se spune că ar trăi numai cu fructe și semințe de floarea soarelui).

Acest erou a doborât imediat nouă sori falși, lăsând să strălucească numai Soarele adevărat, pentru bucuria Omenirii, apoi a ucis toți monștrii și a salvat astfel Pământul, pentru o posteritate nerecunoscătoare.

Faptele eroice ale lui Tzu-yu nu au impresionat-o însă pe **soția acestuia**, Heng-O. În timp ce soțul ei lupta și ucidea balaurii salvând atâtea tinere care erau în pericol, ea a **luat o pilulă pentru antigravitație și a zburat către Lună**, pe care a găsit-o ca fiind luminoasă dar rece ca gheata. Singura vegetație de acolo erau **arborii de scortisoară**. Înfruntând totuși lipsa de confort, Heng-O a rămas pe Lună.

Întorcându-se din luptele sale, **Tzu-yu** - cunoscut adesea și sub numele de **Shen-I, arcașul divin** - a demonstrat o cunoaștere spațială: **mâncând o prăjiturică magică ce neutraliza căldura, s-a urcat pe o pasare fermecată cu care a zburat spre Soare**, unde s-a destins într-o adevărată beatitudine. Amintindu-și brusc de soția sa, **s-a deplasat cu viteză foarte mare pe o rază de lumină***, ducându-se și el pe Lună.

Heng-O nu a fost deosebit de entuziasmată atunci când și-a revăzut soțul hoinar. El i-a construit acolo un palat din arbori de scortisoară, însă nu a reușit să o înveselească, astfel că **Tzu-yu s-a reîntors la Soare, unde și-a construit un palat minunat**, în care a trăit într-o binecuvântată fericire¹³⁰.

„Sorii ” care „ardeau” Pământul – nave spațiale ostile ?

Legenda respectivă perpetuează poate cele mai vechi învățături, conform căroră atât Soarele, cât și Luna au fost locuite. Această idee a fost împărtășită de altfel și mii de ani mai târziu, însuși **astronomul Sir Williams Herschel** crezând că **Soarele era rece**, teorie care a fost reluată chiar și în zilele noastre de către unii revoluționari.

* N. edit.: Curată... teleportare!

Este desigur dificil de a evalua în mod satisfăcător această istorie a lui Tzu-yu. Totuși, multe alte mituri par să aibă diferite substraturi de adevăr. Adesea, în decursul timpului, memoria colectivă a popoarelor a contopit evenimente întrucâtva asemănătoare în unul singur, oferind o povestire cu denaturări ce nu pot fi distinse ușor.

De exemplu, cei zece sori ar putea fi o explicație plină de imaginație pentru căldura extraordinară ce a uscat Pământul; iar doborârea celor nouă sori ar putea fi o închipuire naivă care să explice cum a fost salvată țara de calamitate.

Astăzi, dacă vreun intrus ar amenința Terra, „arcașii” noștri ar lansa câteva rachete nucleare pentru a-l doboră. Dar această idee a existenței în cer a mai multor sori era acceptată în mod evident în gândirea chinezilor antici, fapt care ne face să presupunem că acele discuri celeste care au fost consemnate în cronicile din Egipt și Roma antică au vizitat de asemenea China.

Legendele din Polinezia sau ale Pieilor Roșii, cât și ale unor populații din Siberia povestesc însă și ele **despre mai mulți sori care au ars Pământul și care au fost distruși de anumiți luptători sau chiar de animale**.

Grecii îl acuză pe Phaeton că a condus rău carul Soarelui, arzând țări întregi cu flăcările acestuia; în plus, ar exista și probe geologice și istorice care sugerează că **în urmă cu 4-5.000 de ani, un cataclism cosmic ar fi amenințat globul terestru. Probabil că aceeași catastrofă care a devastat China a fost cea care a zdotbit și Hyperborea**, acele tinuturi minunate din Occident care au fost menționate de clasicii greci¹³⁸ *.

Pe Sirius – Păzitorii sistemului nostru solar

Divinitățile din Soare și din Lună au fost venerate chiar și în cadrul religiilor de stat, schimbări în culoarea acestor astri sau eclipsele lor fiind temute ca aducătoare de 'nenorociri'.

Lă fel ca egiptenii, chinezii avea o venerație superstitioasă pentru Tien-Kou, cunoscut astăzi sub numele de **Sirius - Steaua Câine-**

* N. edit.: În urmă cu 5.000 ani, Occidentul era la nivel de...sălbăticie, după ce zeci de mii de ani fusese acoperit de ghețari...

Istoria oficială a Angliei recunoaște că, în 3.000 î.e.n. au venit pe Insulă „invadatori din Est” care apoi au construit Complexul de la Stonehenge...

Clasicii greci scriau pe la 500 î.e.n. și nu aveau cum să știe ce se întâmplat în 3.000 î.e.n. (când nu existau) într-un ținut încă necunoscut pentru ei, când nu știau nici ce exista dincolo de Dunăre...

Iui. Probabil că Înțelepciunea Secretă sarcedotală învață că **Sirius era locuit de Marile Spirite - Păzitorii sistemului nostru solar**, aşa cum cred și astăzi senzitivii.

Faimosul text **Hsio-hsiao-chieng**, un calendar pentru agricultori cuprinzând 12 lunații - provenind din secolul IV î. Ch. - a fost inclus mai târziu în capitolul 47 al *To-tai-Li-chi*; acest text cuprindea **primul catalog stelar** compilat după *Shih-Shen*, *Kan-te și Wu-Hsien*, care din păcate au fost pierdute.

În secolul VIII d. Ch., astronomul Ch'u-t'an-His-Tu menționa în lucrarea sa *Kai-yuan-chang-ching* unele observații făcute în secolul IV î. Ch. care au condus la întocmirea unui **catalog stelar conținând 1.464 stele, împărțite în 284 constelații**.

Capitolul despre astronomie („*T'ien Kuan*”) din *Shih-chi* a lui Ssuma-Chien, scris în jurul anului 90 î. Ch., conține, pe lângă o **listă a constelațiilor, și descrierea mișcărilor cerești și a conjuncțiilor**, chiar și unele interpretări ale anumitor fenomene neobișnuite.

În secolul I î. Ch., în *Shan-shu-wei-kao* se avansa teoria că Pământul se deplasează cu 30.000 li spre vest după solstițiul de iarnă și cu 30.000 li spre est după solstițiul de vară, rămânând nemîșcat numai în timpul echinoctiilor¹³⁰.

China antică – cea mai precisă listă de stele

Toate stelele erau considerate ca fiind în stăpânirea „Spiritelor”, dintre care unele benefice, iar altele răuvoitoare, influențându-i pe oameni în bine și respectiv, în rău. Este totuși interesant faptul că, în ultimii ani, mulți dintre astronomi acceptă că există viață pe nenumărate planete, iar entuziaștii ozenismului aşteaptă cu înfovare venirea „Spiritelor” din stele.

Credința în influența astrilor a fost împărtășită de toate popoarele din Antichitate, aceasta putând fi o rămasită a unei vechi științe玄学 cosmice aduse de cosmonauți veniți din Spațiu, care cunoșteau desigur emisiile de radiații și formele de energie ce străbat Universul.

Chinezii cunoșteau planetele Mercur, Venus, Marte, Jupiter și Saturn, care au culori caracteristice. Planetele respective influențau direct evenimentele terestre, fiind lăcașurile zeilor.

În săpaturile de la Anyang au fost descoperiți și **astrolabi din bronz** de o remarcabilă factură tehnică, evidențiind modul în care vechii astronomi chinezi întocmeau hărțile stelelor.

În jurul anului 175 î. Ch., Chou-li afirma că **prima observare a solstițiului de vară** ar fi fost făcută de prințul Chou încă înainte de secolul IX î. Ch. În anul 20 î. Ch., Liu-Hsiang menționa în *Wu-ching-t'ung* că **adevă-**

rata cauză a eclipselor Soarelui a fi fost cunoscută încă mai înainte de secolul IV î.Ch. Același astronom a publicat calendarul *Sou-t'ung* bazat pe un ciclu de 135 luni, conținând **23 de eclipse**.

Explozia unei supernove consemnată în anul 134 î.Ch. a fost observată de asemenea și în Grecia de către Hipparchos, inspirându-l să alcătuiască catalogul său stelar, menținut de Ptolemeu.

Astronomii chinezi înregistrau observațiile lor consemnând cumeticulozitate diferitele detalii - poziția exactă, timpul, durata, strălucirea și culoarea fenomenelor -, toate acestea fiind catalogate în mod științific.

Este în general recunoscut faptul că **listele de stele ale chinezilor sunt cele mai precise din toată Antichitatea**. Din *Chi-nitzu*, text scris în secolul IV î.Ch., rezultă că astfel de **observații meticuloase** au fost făcute de chinezi și **asupra meteoritilor**, asupra fenomenelor neobișnuite, asupra inundațiilor și secatelor.

Apare, aşadar, evident faptul că astronomii din China antică au moștenit remarcabile tehnici matematice și observaționale care fie s-au format după milenii de dezvoltare lentă, fie au fost preluate de la extrareștri.

Steaua Polară și Ursa Mare – venerate și în China

Literatura chineză nu posedă însă o mare epopee națională - ca *Ramayana* sau *Iliada* - care să fi inspirat oamenilor mândria de a fi glorioși. Umilii muritori simțeau doar strălucirea **împăratului divin - Fiul al Cerului**, ceea ce însemna de fapt că acesta a coborât din ceruri.

Chinezii credeau că **puterile împăratului lor proveneau de la zeul care se afla la Polul Nord celestial**. Din această cauză, tronul împăratului și templele Soarelui erau orientate întotdeauna spre sud, aşa încât supușii să privească la acesta uitându-se numai spre nord.

Este interesant de observat că **venerarea Stelei Polare, pe care o regăsim și în Egiptul antic**, poate avea o eventuală relație cu o concepție modernă, aceea că **navele spațiale** care ne vizitează ar **veni mereu dinspre nord**, prin golul polar existent în centura de radiații Van Allen.

Asemenea indigenilor din Siberia, chinezii venerau și ei constelația Ursa Mare. O explicație ar fi aceea că aparițiile cosmonautilor din Spațiu erau remarcate ca ivindu-se din direcția acelei constelații*.

* N. edit.: Centura Van Hallen înconjoară sistemul solar și nu are nici o legătură cu... „golul polar” !

În schimb, existau, în Antichitate, Polul Getic și credința că Axis Mundi trece pe la geti și marchează tot Universul...

Ursa Mare era o constelație divinizată de geto-daci iar ursul, animal „sfânt”.

Miturile Chinei nu sunt atât de dramatice ca povestirile clasice din India sau Grecia. Personajelor respective le lipsesc pasiunile eroice etalate de Rama și de Apollo, în special datorită faptului că, în timpul lungii dinastii Chou (1027-221 î.Ch.), modul pur practic de a judeca al chinezilor tindea să rationalizeze aspectul de supraom al zeilor prin considerarea lor doar ca personaje de rang împărătesc.

Învățați formați în perceptele umaniste ale lui Confucius au dezbrăcat însă **vechile povestiri pline de supranatural, reducându-le la un model de viață socială cotidiană**, la fel cum astăzi un marxist oarecare ar rescrie Biblia omittându-l pe Dumnezeu și considerând această „Carte” ca un produs al luptei de clasă a poporului evreu...

Ca o reacție, mai târziu - în timpul dinastiei Han și a succesorilor acesteia -, s-a revenit la folclorul popular și a apărut o uimitoare **abundență de zei și demoni care locuiau probabil în tărâmuri astrale apropiate, având o organizare paralelă cu cea a vieții de pe Pământ**. Drept urmare, **fiecare obiect** - viu sau mort - își avea un **zeu propriu**, care îl anima.

Legendele populare au imortalizat **diferite personaje locale**, ridicându-le chiar până la **rang de divinitate**, la fel cum în Vest anumite persoane au fost canonizate cu rang de sfinti. De aici a rezultat însă o evidentă dificultate de a selecta, din multitudinea de zeități chineze, acele personaje care ar fi fost într-adevăr cosmonauți din Spațiu.

Teoria Big Bang – în legendele chineze

Astronomii zilelor noastre care nu acceptă teoria continuaiei creației a Universului ca o expansiune continuă după explozia atomului primordial - infinit de dens - pot găsi încurajări (îndoienice însă) în vechea credință chineză despre **Panku**. Acesta **ar fi ieșit dintr-un ou creând Cerul și Pământul din Haos**, mit pe care, la fel ca și cel al potopului, chinezii l-au preluat probabil de la indieni și babilonieni*.

Filozofii taoiști și budiști au reinterpretat ulterior acest mit, considerând că **Universul și-ar avea originea în Spirit, Cunoașterea ar proveni din Necunoaștere**, o concluzie pe care propria noastră știință o acceptă.

Legendele din *Feng-shen-yen-i* fac referiri la un **Ev al Minunilor** care

* **N. edit.:** Autorul pare să amestece toate populațiile și civilizațiile din Mesopotamia sub denumirea de babilonieni... În realitate, poate fi vorba doar de sumerieni. Pentru Geneză, a se vedea „**Secretele Terrei**”- vol. IV.

ar fi existat **cu 4.000 de ani în urmă**, povestind, în termeni asemănători celor din fanteziile științifice din zilele noastre, despre anumite **bătălii aeriene similare celor din Mahabharata**.

Factiuni rivale au luptat pentru dominarea Chinei, fiind ajutate de Celești care țineau cu o parte sau cu alta, întru totul la fel cum, în timpul asediului Troiei, zeii i-au susținut pe greci și respectiv pe troieni.

Scriitori de science-fiction de astăzi, cu imaginația lor debordantă, propun inventii științifice uimitoare, care să transforme lumea. Fanteziile lor futuriste sunt însă eclipsate de magia vechilor povești chineze.

Război biologic, pilule... pentru nemurire și tablete pentru tinerețe eternă !

Zeii s-au servit de arme minunate, mai sofisticate chiar decât arma-mentele moderne de astăzi. No-Cha a folosit **brățara Cer-și-Pământ** pentru a-l înfrângă pe Feng-Lin, care a încercat în zadar să se ascundă după o **cortină protectoare de fum**. Mai târziu, eroul aflat în Roata-sa-de-Vânt-și-de-foc I-a învins pe Chang-Kuei-Feng chemând în ajutor o mulțime de **dragoni zburători din argint**.

Weng-Chung I-a biciuit pe Chi'ih cu un **bici magic**, dar a fost pus pe fugă de o **oglindă yin-yang irezistibilă, care radia o anumită forță mortală**.

Au fost purtate războaie cu o tehnologie pe care astăzi o putem atribui doar cosmonauților veniți din alte civilizații galactice, mult mai avansate. **Combatanții foloseau raze luminoase orbitoare, răspândeaau gaze otrăvitoare, lansau dragoni de foc și globuri de flăcări, aruncau sulițe strălucitoare și trăsnete. Se practica până și războiul biologic**, din umbrele celeste fiind lăsate să cadă **capsule cu microbi**.

Anumiți eroi se protejau prin văluri care îi faceau **invizibili** și se pare că posedau **radare detectoare de imagini, capabile să vadă și să asculte persoane și obiecte aflate la distanțe de kilometri**.

Este desigur interesant de remarcat că **o tehnologie asemănătoare armamentelor folosite aici a fost detaliată și în versurile sanscrite din Mahabharata⁸²**.

Chinezii antici au anticipat chimistii moderni, realizând **pilule ce confereau nemurirea sau tablete pentru a reface organismul și a dăruia o tinerețe eternă**. Alte substanțe produceau o stare de **hibernare a corpului, suspendându-i funcțiile vitale**, stare pe care medicina noastră spațială ar dori să o realizeze pentru a opri îmbătrânirea cosmonauților de-a lungul anilor necesari efectuării călătoriilor către stele.

Alchimiști din vechime spuneau că au realizat o **pilulă care anulează efectele gravitației, prafuri care transformau apa de orez în vin și esențe magice care refăceau vederea celor bătrâni**.

Astfel de amestecuri bio-chimice având efecte miraculoase au fost **menționate** de altfel și de clasicii sanscrito. Este desigur foarte greu de crezut că acele comunități primitive de agricultori și-au dezvoltat singure astfel de cunoașteri care le depășesc în mod evident pe cele ale chimistilor din zilele noastre. Asemenea substanțe minunate sugerează cu siguranță o anumită **știință transcendentală**. Să fi fost ea oferită pământenilor de cosmonauții veniți din Spațiu?

Şarpele – simbolul Creatorilor din Pleiade

China și-a ales dragonul ca emblemă națională, în fapt un simbol cu semnificație profundă. În timpurile antediluviene, **pe vremea Atlan-tidei**, cerul nocturn arăta mult diferit. **Polul ceresc** nu era actuala Stea Polară din Ursa Minor, ci **Alpha Draconis din constelația Draco**.

Cosmonauții celești care detineau înțelepciunea transcendentală și care coborau din stele pentru a instrui Omenirea terestră erau cunoscuți chinezilor antici sub numele de **Dragoni sau de Popor al Serpilor***.

Lemurienii și atlantii adorau șarpele ca reprezentând înțelepciunea divină, iar în mileniile ulterioare acest respect a degenerat în **culte ale șarpelui**, răspândite la populațiile indigene din întreaga lume.

Printr-o paradoxală inversiune în gândire, posibilă printr-o greșită interpretare teologică privind șarpele din Grădina Edenului, acesta a **început să fie asociat Satanei**, devenind emblema răului. Dar templele din neolic aveau accesele printre șiruri șerpuite de coloane. Din Babilon până în Japonia, pe cărămizi uscate la soare ca și pe țesături de mătase au fost desenați **dragoni cu flăcări**.

În Biblie au fost menționați de către profeti **șerpi zburători cu flăcări**, care au fost de fapt venerați și în vechiul Mexic.

Tradiții din Wales afirmă că în vremea adorării Soarelui, pe timpul domniei lui Prydain - fiul lui Aedd cel Mare -, dragonii au purtat copiii zeiței Keridwen până la casa lor din ceruri. **Inițiați din Egipt și India au asociat Regele Dragon cu Saturn - Tatăl Zeilor**. Se paré că acesta a avut o oarecare legătură mistică atât cu regele Arthur, cât și cu religia celților**.

* **N. edit.:** Confuzie imensă ! Zeii Creatori din Pleiade afișează ca simbol pe navele lor un șarpe urcând pe un arac de vie (vezi și caduceul lui Asclepios, fiul zeului trac Apollo) iar reptilienii - un dragon.

Şarpele era simbolul vieții, al ADN-ului iar zeii de la nordul Dunării erau cunoscuți drept „zeii șerpi”. Majoritatea occidentaliilor fac aceeași confuzie !

** **N. edit.:** Incredibil ! Saturn a luptat cu dragonii (reptilienii), nu a fost un dragon, ci un pleiadian !

Mai mult decât orice altă națiune, **chinezii** au adoptat dragonul ca simbol al civilizației lor. Ei credeau că **Dragonul Ceresc ar fi fost Tatăl primei dinastii a Împăraților Divini**. Emblema picturală a dragonului a influențat profund fascinanta artă chineză, unică în lume iar, în conștiința populară, acesta a fost **privit ca aducând binefaceri divine** pentru fișii săi, din țara pe care o oblăduia, Imperiul Soarelui.

Dragonul – obsesia chineză

Zoologii se întreabă și acum dacă **dragonul** a existat realmente vreodată. **Pterodactylul** care a trăit cu multe milioane de ani în urmă pare a se asemăna oarecum cu imaginea pe care ne-am facut-o despre dragonul zburător, dar nici una dintre acele păsări înfricoșătoare nu a supraviețuit până în timpurile istorice.

De fapt, chiar și peñtru oamenii instruiți din zilele noastre este foarte dificil să își imagineze ceva ce ei nu au văzut niciodată. Oricare dintre noi poate descrie un aeroplân, dar nu putem accepta ca reală scrierea unui lucru care nu a fost încă inventat. Si totuși, povestiri antice din întreaga lume descriu, cu o ciudată asemănare și chiar cu o stranie detaliere, felul în care **dragonii colindau uscatul, mările și cerul, scoțând flăcări pe gură**.

Nici un popor nu a consemnat însă descrieri atât de însuflețite și nu a desenat atât de mult dragonii, aşa cum au făcut-o chinezii.^{**} Textele lor antice îi descriu ca fiind niște monștri fantastici, având corpuri acoperite cu **solzi** asemenea armurilor. **Ochii lor săgetau cu fulgere, din gurile acestora tășneau flăcări**. Dragonii erau niște **animale mari** care atunci când răgeau către cer se porneau vânturi. Aceștia plonjau și în apele Oceanului. **Respirația lor era cumplit de arzătoare, într-atât încât transforma orașe întregi în scrum**.

Cândva, un dragon a răpit o Tânără și a dus-o în **ascunzătoarea sa din nori**⁸². Nu seamnănă această descriere cu acele imagini înfricoșătoare ale unor O.Z.N.-uri, relatate de țărani sud-americani în zilele noastre?

Ce legătură mistică să aibă Saturn cu celtii, și mai ales cu Arthur, Tatăl Zeilor cu apariții târzii pe scena Istoriei ?! Celții și Arthur sunt obsesii occidentale...

Celții erau fierarii cimberieni alungați din Dacia, iar Arthur avea ca steag „șarpele dacic ”... Dragonii din Wales (Irlanda) erau OZN-uri.

* N. edit.: Supranumele actual al Chinei este Marele Dragon...

Regii dragoni trăiau pe fundul mării și ascultau de Seniorul din stele

Regii Dragoni etalau puteri supranaturale, practicau hipnoza și telepatia, erau invulnerabili la armele mortale, trăiau și iubeau într-o tinerețe veșnică. Se spunea despre ei că locuiesc în palate încântătoare aflate pe fundul mării și că juraseră ascultare Seniorului lor din stele.* Aceștia străbăteau cerurile asemenea unor fulgere de lumină, călătorind pe vânturi puternice care provocau furtuni.

Interesanta mențiune privind lăcașurile lor din mare ar putea să însemne însă Apele Spațiului, deși în zilele noastre s-a relatat de multe ori faptul că nave spațiale au plonjat în oceane, probabil către baze pe care le-ar avea în adâncuri.

Zeii au călărit dragoni, tot astfel cum făceau și împărații, și oamenii sfinți. Yu - fondatorul dinastiei Eroilor - a avut o caleașcă trasă de 12 dragoni. Împăratul Yoan susținea că este Fiul Dragonului Roșu. Uneori, pe dragoni apăreau ființe fantastice care purtau pălării albastre. Se spune că la nașterea lui Confucius ar fi apărut un dragon.

Cum a putut însă literatura chineză din Antichitate să imagineze dragonul, iar conceptul respectiv să pătrundă atât de profund în conștiința întregului popor, într-atât încât să îi inspire religia și arta, precum și viața zilnică a chinezilor, dacă acest „obiect zburător” nu ar fi existat în mod real¹³⁹?

Văzute prin prisma actualelor cunoșteri ale omului modern, aceste vechi descrieri ale însărcinărilor dragoni zburători par uimitor de familiare. Fantezia pălește, iar pițorescu **dragon** se materializează într-o navă spațială.

În fapt, texte din China antică povestesc prin imagini minunate despre „obiecte zburătoare neidentificate” ce brăzdau cerurile, plonjând uneori în apele mărilor, îngrozindu-i pe locuitori, distrugând fortificații și arzând terenuri întregi, răpind oameni, aterizând și ieșind din ele Străini Divini veniți să instruiască Omenirea.

Asemenea relatări ne reamintesc, de exemplu, de obiectul zburător strălucitor care, la **4 noiembrie 1957**, a staționat un timp deasupra fortului brazilian **Itaipu**¹⁴⁰, paralizându-i pe soldați și scoțând din funcție circuitele electrice prin raze fierbinți sau de numeroase dispariții de persoane ce sugerează **răpiri către stele**, sau de Orthon-Venusianul care i-a vorbit lui Adamski.

* **N. edit.:** O descriere foarte corectă... a reptiliilor, pe care fenicianul Sancho-niathon îi numea, în 2.000 î.e.n., Seniorii Negri, cei care ne falsifică Istoria...

Şi acum trăiesc sub pământ și sunt obsedați de... emoțiile sexuale ale pământenilor, fără de care nu se pot înmulți !

Pe spatele Dragonului, viața se prelungea la 1.000 ani !

Celeștii, Dragonii, Fiii Soarelui, Spiritele din Vechea Chină au fost desigur extratereștri.

Referirile istorice privind observările chinezilor sunt totuși suficient de rare. Eruditul cercetător japonez Yusuke Matsumura scria în Volumul 1, Nr. 2 al fascinantei reviste „*Brothers*” (editată de „Cosmic Brotherhood Association”) :

„Se poate găsi de asemenea o consemnare de acest fel în Wen Hien Tsung Kwao Encyclopaedia editată de Ma Tsuanling Corporation, în care se spune că ceva material asemănător unei comete a fost văzut timp de două luni în vremea Primului Han - în anul 12 i.Ch.

Mai există o altă roată de flăcări menționată în aceeași manieră chineză în Picture Dictionary of Foreign Affairs, editat în anul 1932.

În acesta se spune că roțile erau atașate de o caleașcă, în unghiuri de diferite grade în raport cu direcția mișcării, cu totul diferit față de acelea ale vehiculelor comune. Din imaginea respectivă rezultă că acestea erau puse în mișcare de o energie unică.

*Se vorbește despre un fel de vehicul denumit «**Kiryao**» care exista în vremea lui Yin și care era **un aparat de zbor având formă de animal**, corpul fiind alb-pătat, coama roșie iar ochii de aur, capul fiind ca cel al unui cocoș. Se spunea că **dacă un om s-ar fi urcat pe spatele lui, avea să trăiască apoi 1.000 de ani**.*

Cartea Muntilor și a Mărilor, una dintre cele mai faimoase istorii mitice chineze, povestește că un androgin care avea numai un singur braț dar era dotat cu trei ochi a plecat cu un vehicul zburător ce a fost dus de vânt către țări îndepărate”.¹⁴¹

O sculptură în lemn chinezească de la Tu Shu tsi Chang întruchipează carul zburător al lui Kikung.

Zeii Soarelui – țlonzii înalte din Pleiade

Există credința că împăratul chinez ar fi un descendent al Fiului Soarelui. În timpul perioadelor mai grele, Genghis Khan se ruga Soarelui pentru a fi ajutat.

Timp de secole, Soarele a fost venerat în întregul Imperiu mongol. De altfel, se spunea că unii dintre primii creștini ar fi cresuți

că însuși Christos ar fi fost un Celest venit din Soare. Or, o credință asemănătoare au avut și chinezii, care la început au adorat probabil ființe miraculoase venite dinspre Soare și abia mai târziu au venerat astrul zeificat*.

Yusuke J. Matsumura remintește în acest sens:

„În India, Soarele fiind personificat, a fost numit «zeul de aur», în timp ce operele clasice chineze Shi-Chi și Han-Shu I-au descris ca «om ceresc de culoarea aurului». Despre acesta s-a vorbit timp de mai mult de 500 de ani, între epoca lui Han și cea a lui Tang. Este foarte semnificativ faptul că aceștia nu au fost folosit termenul de «zeu», ci acela de «om ceresc de culoarea aurului»”.

Povestirile din Vechea Chină strălucesc prin magia lor, legendele respective sugerând-ne existența unor Străini miraculoși care posedau o știință minunată. Aceștia au trăit și au iubit acolo, împărtășindu-și înțelepciunea celor Fii cu ochi migdați ai Soarelui.

* N. edit.: Primii creștini știau ce știau !

Aisus Christheos însemna Fiul Zeilor Blonzi. Adică al celor din Pleiade.

Chris, pentru greci, mai avea și înțeles de „aurit, de aur”. Iar aurul era simbolul Soarelui... Era un Fiu al Luminii.

Capitolul X

ZEI ȘI DEMONI ÎN MITURILE JAPONIEI

Japonezii se cred fii ai Soarelui, veniți din Cer

Surâzătorii japonezi împărtășesc și acum **credința că primii lor strămoși au venit din „Lăcașul Zeilor”**, venerându-și **Mikado-ul** ca fiind un **descendent direct din Amaterasu - zeița strălucitoare a Soarelui**, suverană a Planurilor Înalte din Cer.

Conștienți de originea lor divină, Fiii zeilor au **dezvoltat cultura lor exotică într-un cadru de splendidă izolare**, rezistând și astăzi unei transformări în stil occidental a Japoniei. Contenutul spiritual al **Codicelui Bushido**, pătruns de un cavalerism specific, inspiră o superioritate asupra muritorilor inferiori din restul lumii.

Acești Fii ai Soarelui, care poate că nu vor mai obține niciodată predominare militară, păstrează cu toate acestea, mai mult decât orice altă rasă, o **afinitate deosebită față de Celești**, superiori oamenilor de rând ai Pământului. În adâncul inimii lor, **japonezii se imaginează ei înșiși Ființe venite din Spațiu**.

Vechi tradiții afirmă că, în urmă cu multe mii de ani, **insulele Japoniei ar fi format și ele o colonie îndepărtată a Lemuriei¹⁴²** - fostul Imperiu al Soarelui. **Primii coloniști, o rasă de oameni cu pielea albă, au adus cu ei din țara-mamă o civilizație foarte dezvoltată**, care a păstrat bazele culturii lemuriene până în urmă cu un secol, când au venit europenii.

Drapelul japonez - cu imaginea Soarelui Răsărit - simbolizează și acum emblema sacră a Lemuriei scufundate. La fel ca și hindușii, chinezii și egiptenii, la rândul lor, **japonezii se mândresc cu 12 dinastii de Regi Divini care au domnit timp de 18.000 ani**, sugerând-se și aici acea guvernare prelungită a unor cosmonauți din Spațiu.

Teorii ciudate despre Japonia

Etnologii sunt de acord că **primii strămoși ai japonezilor au fost oameni cu pielea albă - acei Yamato¹⁴³** care i-au învins pe **aborigenii din neolicic - Ainoșii** cu mult păr, o rasă primitivă decadentă care astăzi aproape s-a stins*.

* N. edit.: E vorba de Ainu („Născuți de zei”, adică de zeii blonzi).

Milenii de căsătorii mixte cu mongoloizii având pielea galbenă, pomeții obrajilor pronunțați și ochii oblici **au produs** mutații caracteristice care au condus la **un anume aspect tipic japonez**, dar mare parte din populația actuală arată mai mult a europeni.

Analize lingvistice au permis supozitia că și limba japoneză ar avea **unele afinități cu babiloniana, iar ideogramele lor se aseamănă foarte mult cu cele asiriene**, facilitând presupunerile legate de legenda Tur-nului Babel și de aceea a unor triburi de israelieni istoric dispărute.

Supraviețuitori ai unui mare cataclism ce s-ar fi produs în Orientul Mijlociu, în urmă cu câteva mii de ani ar fi traversat Asia Centrală, ar fi navigat pe râuri siberiene și au ajuns în insulele din largul coastelor chineze, în timp ce alte populații caucaziene și semite au venit prin India, Malaezia și prin Oceanul Pacific**.

Există chiar și presupunerea că, supraviețuind totuși după torturile crucificării, **Iisus ar fi ajuns în nordul Japoniei, unde ar fi murit**. Această supozitie s-a bazat pe **existența unei curioase secte creștine care s-a format și s-a menținut acolo**, cu multe secole înainte de venirea misionarilor portughezi în acea parte a lumii.

Interesant este însă faptul că **în morminte vechi au fost găsite relicve caracteristice populației maya din Mexic**, aspect foarte surprinzător, întrucât aceasta presupune că au existat în vechime anumite comunicări cu partea centrală a continentului american.

Poporul Yamato – cultură rafinată în mileniul III î.e.n.

Desigur, este dificil să se prezinte fapte convingătoare după atâta timp. Totuși, elemente documentare acumulate tind să suțină concluzia că, **în urmă cu circa 3.000 de ani**, pe vremea lui Solomon, a Troiei, a Mahabharatei din India, a regelui Bladud în Britania, la rândul ei, **Japonia făcea parte dintr-o cultură dezvoltată care exista în lumea întreagă, condusă și inspirată de Oameni veniți din Spațiu**.

Săpăturile efectuate la dolmene antice și în diferiți tumuli au arătat că, **în timpul mileniului III î. Ch., acei Yamato etalau o cultură rafinată**,

Nu erau păroși, ci... bărboși ! Yoyoi, străbunii japonezilor de azi, când au sosit în Japonia, la... 300 e.n., au găsit o populație băstinașă albă, blondă și bărboasă, pe care au numit-o „emishi” (bărboșii).

Ainu erau carpato-danubieni, care au migrat în toată Asia iar în 13.000 î.e.n. au ajuns în America de Nord (prin str. Bering) iar 1.000 ani mai târziu în America de Sud. Deci, românii sunt... (și) strămoșii americanilor !

**** N. edit.:** Singurii semiți cu pasiunea navigației au fost fenicienii. După autor, tot Pământul și-a dat întâlnire în Japonia, inclusiv pe trasee ciudate ! În plus, nu se putea să scape și japonezii și să nu aibă “strămoși evrei” !!

care excela în măiestria unei ceramici fine, a unor armuri splendide și a armelor din bronz și din fier forjat, lucrate cu o evidentă abilitate tehnică, precum și a oglinzilor elegante și a giuvaerurilor minunate care puteau rivaliza cu tezaurele din aceeași perioadă ale dinastiei a IX-a din Egipt.

În Britania, razele Soarelui nu văzuseră încă mărețul ansamblu de la Stonehenge și a trebuit să mai treacă încă o mie de ani până când frumusețea Elenei a făcut să se construiască o mie de corăbii pentru a ataca și a distrugă înaltele turnuri ale Troiei. În apropiere de cetatea Ur din Chaldeea, Avraam își păzea turmele și îi vorbea „Domnului” - lui Yahve -, care venise acolo ca să-l inspire pe fiul său Israel și pe Fiii lui Israel, pentru cele 40 de secole de suferințe ce aveau să urmeze.

În timp ce „Îngerii” (cosmonauții din Spațiu?) îl salvau pe Lot din Sodoma și Gomora pe care le-au distrus apoi, iar mai târziu au vorbit cu Moise și cu profetii, poporul Yamato din insula cireșilor înfloriți, continuându-și dezvoltarea civilizației transmisă din Lemuria - pierdutul imperiu al Soarelui -, a făcut și el o bună primire acelor Oameni veniți din stele.

Jomon Dogus – figurine antice... de martieni

În morminte preistorice au fost găsite „*haniwa*”, statuete din argilă reprezentând curioase făpturi de statură mică, figurinele respective din pământ ars fiind cunoscute astăzi sub numele de „**Jomon Dogus**”.

Arheologii au crezut la început că acestea îi înlocuiau pe oameni în ceremonialul cu sacrificii umane. Totuși, „haniwa” au atras antenția prin trăsăturile feței care aduceau mai mult a nobil caucasian și nu a oriental mongol, iar mai târziu s-a sesizat asemănarea lor cu „**Martianul**” din picturile rupestre de pe stâncile din Tassili - Sahara, cu discutabilele petroglife găsite într-o peșteră apropiată de Ferghana - în Uzbekistan¹⁴⁴, precum și cu figurine aztece din Mexico.

Acestă similitudine sugerează în deceniile noastre că **acei oameni mai scunzi erau îmbrăcați, de fapt, în costume spațiale și aveau căști de cosmonaut**, asemenea aceluia Oannes care - conform celor scrise de Berossus - a instruit poporul din Babilon.

S-ar putea ca astfel de opere neolitice să fie reprezentări ale zeului Soarelui, dar la fel de bine s-ar putea să portetizeze cosmonauți întru totul reali, veniți din Spațiu.

Cunoscutul cercetător japonez Yusuke J. Matsumura și erudiții săi colegi de la „Cosmic Brotherhood Association” din Yokohama au întreprins o cercetare complexă asupra statuetelor Jomon¹⁴⁵ relatată în vol. 2, Nr. 1-4. Isao Washio nota, într-un studiu convingător, că **statuile din zona Tohoku par a avea „ochelari de soare”**, iar cele găsite în prefectura Aomori prezintă personaje îmbrăcate în costume și cu căști de

scafandru, care se asemăna extraordinar cu actualele costume purtate de astronauții americanii.

Yusuke J. Matsumura a comparat și a găsit **similitudini între statuetele respective și sculpturi și picturi rupestre descoperite la Fukuoka** - prefectura Kyushu, din insula Hokkaido, precum și în multe alte locuri din Japonia. Constatări similare au fost făcute și de către cunoscutul investigator rus dr. Alexandr Kazanțev, care insista: „*Creaturi foarte avansate de pe planeta Marte au vizitat Pământul de mai multe ori până astăzi !*”

Vizitele lungi și dese, cheia marilor progrese...

Realitatea unor Vizitatori din Spațiu în Antichitate poate fi întru totul evidentă, însă o curioasă pervertire a modelelor noastre de gândire împiedică recunoașterea ei, tot așa cum **unii oameni de știință care au rațiunea condiționată nu pot accepta existența navelor spațiale, deși le-au văzut cu propriii lor ochi**.

Într-un mormânt Chip-San din suburbia Kumamoto a orașului Yamaga (prefectura Kyushu), **o pictură existentă pe un perete foarte vechi** - datată cu circa 2.000 de ani î.e.n. - arată un rege japonez antic cu mâinile ridicate în semn de „bun-venit” către șapte discuri solare aflate pe cer. O astfel de scenă este asemănătoare cu **foarte vechi picturi morale găsite în Etruria, în India și în Iran**.

O altă pictură antică arată **șapte persoane așezate într-un cerc larg, care se țin de mâini și se uită spre cer, invocând Farfuriile Zburătoare să apară** la Izumizaki, Fukushima.

Arheologii au presupus că astfel de scene ar simboliza adorarea Soarelui, dar noile cunoașteri despre extratereștri, care vin să revoluționeze ideile noastre despre trecut, ne sugerează acum faptul că **discurile strălucitoare reprezentau nave spațiale discoidale**.

Se spune că acest cuvânt „*Chip-san*” ar fi însemnat, în limbajul pre-Ainu, „**locul unde a coborât Soarele**”.

Divizia de Cercetări Științifice din C.B.A. relata în revista *Brothers* vol.2, Nr. 1-4:

„*Golful Yatsushiro-kai din Kyushu - Japonia - era numit în vechime Marea Shiranuhi-kai sau Marea Focului Necunoscut, căci un foc misterios care nu a fost înțeles niciodată apare acolo într-o anumită zi și anume către zorii primei zile a lunii august după calendarul vechi*”.

Cercetarea modernă sugerează că acest „Foc necunoscut” ar fi un **foc magnetic aprins din Spațiu și că ar fi total controlat de către**

Farfurii Zburătoare, fiind legat de acele Roți de Foc care au vizitat Pământul de-a lungul istoriei.

Discurile solare – simbolul Farfuriilor Zburătoare

Într-un interesant studiu asupra „**discurilor solare**”, înaripate sau fără aripi, Yusuke J. Matsumura, comparând reprezentările antice din Egipt, Iran și Israel, a ajuns la concluzia că nu **simbolizează** Soarele, ci înceși **Farfurile Zburătoare**.

Este interesant de observat totuși că **discurile solare reprezentate în mormintele antice prezintă o remarcabilă asemănare cu actualele simboluri circulare de pe avioanele forțelor aeriene din întreaga lume**, o coincidență cu adevărat profetică.

Dr. Yoshiyuki Tange susținea în revista *Brothers* (Vol. 2; Nr. 1-4) :

„**S-a descoperit că acele reprezentări ale Soarelui desenate în mormintele antice ornamentale din Kyushu sunt simboluri ale Farfuriilor Zburătoare de acum câteva mii de ani.**

*Din acel timp, o legendă a populației Ainu din insula Hokkaido spune că **Okikurumi-kamui - un zeu antic al Ainoșilor** - a coborât din ceruri și a aterizat la Haiopira, în Hokkaido, la bordul unui Shinta strălucitor (în limba Ainu, „Shinta” = leagăn - n. aut.).*

*Acesta a instruit Ainu pentru a urma calea dreaptă în viață și a distrus un zeu rău. **El era pentru oameni un Frate din Spațiu venit din altă parte a cerului ca să viziteze poporul Ainu, la bordul unei Farfuri Zburătoare numită de popor Shinta**.*

„Cosmic Brotherhood Association” din Yokohama oferă o **interpretare originală pentru pietrele așezate în cerc**, care se regăsesc în întreaga lume:

„*Așa cum se poate vedea în ruinele cercurilor duble și triple găsite la Kławagoe - prefectura Saitama - sau la Cercul de Pietre din Oyu - prefectura Akita, din Japonia - precum și la Glatley, Little Cursus, Dorchester și Stonehenge - în Anglia, **CERCUL și SPAȚIUL sunt în strânsă legătură***”.

Japonezii și englezii – scrieri din secolul VIII

Cea mai timpurie operă literară din Japonia este *Kojiki*¹²⁸ - respectiv *Insemnări despre subiecte antice* - care a fost scrisă cu caractere japoneze arhaice. Aceasta s-a bazat pe povestirile vechi, transmise de-a lungul secolelor de către barzi și recitatori populari și

a fost compusă în anul 712 de către Hiyeda-No-Are, un șambelan de la Curte ce avea o memorie deosebită și o inventivitate remarcabilă. El a dictat o amestecătură de mituri și legende nobilului O-No-Yasumaro care și-a dedicat întrega operă împărătesei Gemmyo.

La puțin timp după aceea, în anul 720 d. Ch., toate tradițiile au fost revăzute și rescrise în limba chineză clasică - care era limba învățătilor -, aceleași texte fiind cuprinse în 30 de volume cunoscute sub numele de *Nihongi*. Autorii, prințul Toneri și Yasumara-Futo-No-Ason, le-au dedicat și ei împărătesei, pentru a demonstra la rândul lor, întregii posterități, recunoașterea descendenței divine a acesteia din Amaterasu - zeița Soarelui.

Japonezii acordă o mare valoare acestor croniци vechi dar, în Occident, ele nu au suscitat un interes deosebit. Să ne imaginăm însă cultura Vestului lipsită de orice document scris până în secolul VIII d. Ch., respectiv până în epoca lui Carol cel Mare.

Fără Biblie, fără Eschil, fără Aristotel, fără Vergiliu, fără Cicero, fără Pliniu, fără nici unul dintre acei filozofi clasici care au îndreptat artele noastre, știința noastră, politica noastră, civilizația noastră.

Gloria Greciei și splendoarea Romei ar rămâne un vis, o amintire obsedantă pe jumătate uitată, la fel ca amintirea Atlantidei.

Mormintele antice din Japonia nu conțin hieroglife și nici o Piatră de la Rosetta - aşa cum a fost găsită pentru minunile ascunse ale Egiptului, iar florile de cireș nu s-au scuturat peste tăblite de lut, aşa cum biblioteci cu tăblite pline de semne cuneiforme au descris faptele Asiriei. Civilizațiile au avut unele înălțări și căderi, despre care însă nu a rămas nicio consemnare.

Câți regi mari, câți nobili și filozofi sau câte doamne frumoase nu au trăit și au iubit în vechea Japonie? Câte războaie sângeroase nu au pătat pământul însorit și câte fantome ale luptătorilor nu au părăsit viața terestră pentru a pleca prin coridoarele prăfuite ale timpului, pentru a numai reveni?

Pentru japonezii de astăzi, Antichitatea nu le-a lăsat o moștenire ca cea transmisă nouă de Grecia sau Roma, ei nu au avut revelații de la Dumnezeu pentru a le stimula credința; nici învățături de la filozofi înțelepți pentru a copia democrația europeană.

Scrimerile japoneze sunt vechi doar de 12 secole iar pentru gândirea acestui popor, lumea lor antică rămâne un tărâm al miturilor.

Japonezii vor replica, poate, că primele lor scrieri datează din aceeași epocă a primelor scrieri engleze - cum sunt *Beowulf* și *Istoriile* lui Bede. Lumea uită totuși că druzii din Britania - aşa cum s-a spus - au

adunat manuscrise vechi de secole, consemnări redate în scrierile Ogham, dar **marea bibliotecă de la Bangor** a fost distrusă atunci când - **în anul 607 d.Ch.¹⁴⁶** - arhiepiscopul și preoții Culdee au fost masacrați de Saxoni, sub acuzația de instigare a Romei.

Catastrofele – preludii ale progreselor !

Geologii cred că **Pământul ar avea o vârstă de 4,5 miliarde de ani**. Paleontologii consideră mai nou că **omul ar avea o existență de circa 20 milioane de ani**. Așadar este foarte probabil ca acele comunități civilizate care au trăit în insulele înflorite ale Japoniei să aibă câteva mii de ani.

Yoghinii afirmă că **au existat Patru Rase Rădăcină înainte de cea a noastră**. Tradiții ale tuturor popoarelor fac aluzii la **cicluri recurente de evoluție a Umanității, distruse la un moment dat de mari cataclisme**. După acestea, Omenirea renaște în spirala unor niveluri superioare ale lanțului evoluției sale, **catastrofele** care îl întrerup periodic fiind de fapt **preludii ale unor progrese**.

Cu toate că aceste adeverate salturi cosmice fundamentale sunt întârziate prin regresii temporare în evoluție, **unele dintre actualele populații mai primitive din Africa și America par a fi descendenți degenerați ai unor mari națiuni, a căror civilizație anterioară** - cu milenii în urmă - **o depășea pe cea a noastră de acum**.

Înțelepciunea fragmentară a vrăjitorilor-doctori și a celor magicieni care stăpânesc vremea apare ca rămășiță a unei științe spirituale cunoscute cândva în întreaga lume, știință în fapt mult mai avansată decât cea din secolul XX.

Dacă civilizația actuală ar fi distrusă de un război nuclear și toate cărțile din lume ar pieri în holocaustul respectiv, peste 5.000 de ani, din arroganțul nostru veac nu va mai rămâne nimic, cu excepția unor vagi amintiri colective denaturate, care vor povesti despre niște strămoși ce au folosit greșit forțele interioare ale atomului, provocându-și propria pieire.

Astăzi privim îndelung, cu reală derută, la inscripțiile etrusce, la hieroglifele din Mexic, la scrierea „liniar A” din Cnosos, la simbolurile curioase din Mohenjo-Daro. Poate că mâine arheologii vor descoperi pictogramele din vechea Japonie și cu ajutorul unui computer vor putea să le interpreteze pentru a readuce la lumină glorioasa panoramă a trecutului acestui popor.

Cronicile Japoniei

Miturile japoneze conținute în *Kojiki* au fost fără îndoială modificate datorită influenței chineze, dominantă în acea epocă, aceste tradiții ale primelor epoci fiind redactate pentru a glorifica domnia dinastiei și pentru a promova unitatea națională.

Nihongi sau Cronicile Japoniei - scrise la puțin timp după aceea - au interpolat elemente pur chineze și o vagă cronologie locală, însă apropierea Japoniei față de ținuturile continentale ale Chinei a făcut desigur ca ambele țări să împărtășească experiențe asemănătoare cu acei cosmonauți veniți din Spațiu.

Alte surse de informații au fost *Kogushui* sau *Spiculuri din vechile povestiri*, scrise în anul 807 d.Ch., la care se adaugă *Norito*, acele liturghii foarte vechi care au fost adunate în anul 927 d.Ch. în *Engi-shiki - Ceremonii din Perioada Engi*.

De o importanță mai redusă, dar deosebit de fascinantă a fost *Fudoki* sau *Corespondența din provincie*, scriere începută în anul 713 d.Ch., care a reunit legende și folclor din diferite zone, într-o redactare plină de colorit. La aceasta s-au adăugat compozиții literare și romantice în *Manyoshu* - o colecție de texte poetice scrisă în secolul VIII, conținând poeme recitate în secolele anterioare. Toate aceste surse se îmbină pentru a oferi plăcuta dar uimitoarea mitologie japoneză.

Geneza japoneză – nația...fără mamă

Kojiki afirmă că, la început, **Haosul avea forma unui Ou care conținea toți germanii Creației***. Distingem desigur o remarcabilă asemănare cu actuala teorie cosmologică a expansiunii Universului din superatomul originar.

În Planul din Cerul Înalt au fost născute zeitățile: **Stăpânul din Augustul Centru al Cerului, Înalt-Augustul Făcător al Zeității Minunate, precum și Divinul Făcător al Zeității Minunate**, după această Sfântă-Treime urmând numeroase divinități celeste.

Dintr-un lăstar de trestie care a răsărit pe când Pământul era Tânăr și era purtat ca o meduză, au apărut mai multe ființe divine celeste. Acestea i-au ordonat lui **Izanagi și lui Izanami**, care stăteau împreună pe Podul Plutitor de pe cer (o navă spațială?) să arunce în marea haotică o lance cerească împodobită cu pietre prețioase.

Aceștia au agitat apele mării până când lichidul din Spațiu a început să se îngroașe și atunci, căzând picături din acestea în Ocean, s-au condesat formând insula **Onogoro**.

* N. edit.: Pe larg în „**SECRETELE TERREI**” - vol. IV.

Izanagi și Izanami au coborât apoi pe insula respectivă formându-i centrul, unde au ridicat Augusta Coloană Cerească și Sala celor Opt Fantome.

Perechea celestă a dorit mult să se unească pentru a da naștere la oameni care să populeze insula, dar spre regretul lor s-au văzut neștiitori în plăcuta artă a relațiilor, fiind surprinși că metoda naturală nu le-a reușit.

Întrucâtva frustrate, cele două divinități au observat o codobatură care își mișca capul și coada încocoace și încolo, fapt care i-a inspirat pe Izanagi și Izanami să inventeze plăcerile relațiilor sexuale, spre desfăștarea viitorilor îndrăgostiți. Astfel, ei au procreat fără încetare numeroase zeități, insule, munți și mări și au adus pe lume focul.

Nașterea Zeului Focului i-a produs însă lui Izanami arsuri atât de grave, încât Augusta Femeie a murit, lăsându-i lui Izanagi tristă-muncă de a crea singur. Din ochiul său stâng s-a născut Zeița Soarelui - Amaterasu, Strălucirea Cerului, din ochiul său drept Zeul Lunii - Tsuki Yami, iar din nas Susanowo - Bărbatul Impetuos.

Pedeapsă „divină” – smulgerea unghiilor !

Izanagi i-a dat lui Amaterasu domnia peste Înaltul Plan al Cerului, iar lui Susanowo dominarea mărilor. Impetuosul Bărbat fiind dezamăgit, a cerut să o întâlnească pe mama sa - Izanami - în Planul Inferior. Tatăl său refuzându-i însă această permisiune și alungându-l, Susanowo s-a urcat în Cer pentru a-și lua un zgomotos rămas bun de la sora sa.

Alarmată de apropierea sa furtunoasă, **Amaterasu** a încordat arcul său cu săgeți având vârfuri minunate, din Soare. Vederea grățioasei amazoane a trezit însă fiori de dragoste **Impetuosului Bărbat**, care i-a sugerat prietenește ca ei să facă un legământ în a evita orice dispută și să-și folosească energiile pentru **plăcuta preocupare de a procrea o posteritate**. Această sugestie a fost acceptată de Amaterasu, care a dat astfel naștere mai multor divinități.

Cu timpul, comportamentul Bărbatului Impetuos a devenit însă tot mai rău. El a nesocotit împărțirea stabilită a câmpurilor de orez din cer, a umplut cu pământ canalele de irigații și a murdărit palatul regal. În final, acest zeu nesăbuit a bătut un mânz ceresc băltat care, trântit, a făcut o gaură în acoperișul palatului, acolo unde femeile țeseau veșminte cerești, făcând să sară suveicile. Rănite grav, țesătoarele au murit.

Drept urmare, **Susanowo a fost judecat de Înaltul Consiliu al zeilor**. Șederea în cer sfârșindu-i-se, **unghiile de la degetele mâinilor și ale picioarelor i-au fost smulse, apoi a fost aruncat pe Pământ, în Coreea**. De acolo, a traversat marea venind către Izumo, având parte de

multe întâmplări nefericite.

Zeița Soarelui, care s-a simțit jignită, s-a retras să trăiască într-o peșteră, abandonând întreaga lume întunericului și dezastrelor. Această situație gravă a durat până când **alte zeități** s-au alarmat în fine și au atras-o afară cu o oglindă care reflecta lumina către Planurile Înal-tului Cer precum și dedesubt, către Țara Cireșului Înflorit.

Această poveste atât de antrenantă pare a fi însă versiunea japoneză a războiului din cer dintre zei urmat de unele cataclisme care s-au produs pe Pământ. Cu toate acestea este vorba de o descriere cu mult mai fermecătoare decât descrierea teribilului conflict din ceruri descris de chinezi¹³⁸.

Nippon – Originea Soarelui

În această epocă mitologică a zeilor, Japonia era cunoscută sub numele de „Toyo-ashi-hara-no-chio-aki-no-mizuho-no-kuni”, adică „Țara câmpurilor fertile de trestii și de recolte îmbelșugate și pline de spice de orez”.¹⁴⁷

De-a lungul secolelor aceasta a fost apoi denumită Yamato, după provincia în care primul împărat Jimmu și-a construit capitala, în anul 660 î.Ch.. **Literele chinezești „Wa”, reprezentând „Yamato”, însemnau și „pitic”.** Din această cauză, japonezii le-au cerut chinezilor ca, atunci când vorbesc despre țara lor, să o numească „Nippon” sau „Nihon”, ceea ce înseamnă „Originea Soarelui” sau „Locul Soarelui Răsare”.

Chinezii și coreenii au transcris cuvântul „Ni-hon” prin fonemele „Ji-h-pen” care, reluate mult mai târziu în limbajul occidental, au devenit „Japan”. Acest cuvânt continuă să simbolizeze credința primară în originea lor celestă din Soare, considerată de noi astăzi origine extra-terestră.

Zeii – Învinși de rebelii pământeni căzuți în păcat

Susanowo - „zeul căzut” - izgonit din cer din cauza violenței sale și ajuns pe Pământ a salvat o prințesă de un dragon cu opt capete și opt cozi. El a construit un palat frumos la Suga - în Izuma, s-a căsătorit acolo și a avut mulți copii.

Și alte zeități au coborât pe Pământ și s-au unit cu fiicele oamenilor, confirmând astfel tradiții întru totul similare privind relațiile Celeștilor cu muritoarele, menționate în textul biblic al Genezei, precum și în texte sanscrite sau ale clasiciilor greci.

Cel mai faimos fiu al lui Susanowo - numit Okuninushu - a devenit conducătorul țării. El a ofensat însă zeii din cer, ignorân-

du-le autoritatea și urmărindu-și propriile planuri de a deveni împărat.

Zeii, jigniți de această nesupunere, au trimis pe Pământ diferite zeități pentru a restabili suveranitatea lor. Trimisii au fost însă învinși de rebelii pământeni.

În final, Zeița Soarelui, aflată în Takama-ga-haro, respectiv în Planul Înaltului Cer, i-a ordonat nepotului său Ninigi-no-Mikoto să ia sub control Tara Câmpurilor de Trestie și să restaureze conducerea celestă.

Prințul Ninigi și Ame-no-Koyana - strămoșul familiilor de curteni - au călătorit în **Podul Plutitor al Cerului (o navă spațială?)** și au coborât pe culmea Takachiho din Hyuga - în Kyushu, de cealaltă parte a țării Kara (Coreea). De la zeița Soarelui, Amaterasu, **Ninigi a luat cu el sabia, oglinda și piatra prețioasă - cele trei simboluri ale suveranității** - și astfel a cucerit regiunile încojurătoare, restabilind domnia dinastiei divine în Japonia.

O relatare fascinantă a coborării Celeștilor veniți cu nave spațiale pentru a stăpâni Pământul, abandonat nedreptăților și păcatului, o regăsim în *Nihongi - Cronicile Japoniei*¹⁴⁸, care conține referiri din cele mai vechi timpuri până la nivelul anului 697 d. Ch.

Din traducerea lui W.G. Aston, **următorul extras** (Cartea 1, p. 110) pare a fi oarecum asemănător atât cu *Geneza*, cât și cu *Teogonia* lui Hesiod în ceea ce privește conflictul dintre zei și muritori, conflict pe care îl regăsim de altfel și în *Mahabharata*.

Zeii au „coborât” în Japonia... în 1.793.137 î.e.n.

Textul tradus din *Nihongi* se referă la împăratul Kami-Yamato-Ihare-Biko, care se afla pe tron în anul 667 î. Ch.:

„Când a împlinit vîrsta de 45 de ani, el (împăratul) s-a adresat fraților săi mai mari și fiilor săi, spunându-le:

«Din vechime, zeitățile noastre cerești Taka-mi-musuli-no-Mikoto și Oho-hiru-me-no-Mikoto s-au îndreptat către **această țară a trestiei** pe care au dat-o strămoșului nostru ceresc Hiko-ho-no-ninigi-no-Mikoto.

Drept urmare, Hiko-ho-no-ninigi-no-Mikoto a înlăturat bariera cerului și, mergând pe o cărare printre nori, a stăruit în cursa sa supraomenească până când a ajuns să se odihnească. În acest timp, în lume se răspândise o mare nemulțumire. În această întunecare s-a îngrijit de departe și astfel a guvernat granița de apus (Kyushiu).

Strămoșii noștri imperiali și părintele imperial, asemenea zeilor, asemenea înțeleptilor, au trăit fericiti și au avut parte de glorie. De

la data când strămoșul nostru ceresc a coborât și până acum sunt peste 1.792.470 de ani.

Dar regiunile mai îndepărdate nu s-au bucurat totuși de binecuvântarea guvernării imperiale. Fie căruia oraș i s-a permis întotdeauna să aibă Seniorul său și fiecare sat conducătorul său, aceștia făcând împărțirea pământurilor și putând chiar să se atace și să se lupte între ei.

Acum am auzit de la Bătrânul de la Mare (Shiho-Tsutsu-no-Ogi) că **în Răsărit există o țară frumoasă înconjurată din toate părțile de munte**. De altfel, acolo se află **Unul care zboară jos, călătorind într-o corabie-leagăn cerească**. Eu cred că această țară este fără îndoială potrivită pentru împlinirea sarcinii care ne-a fost dată din cer (adică pentru o dezvoltare viitoare a puterii imperiale - n.aut.), încât gloria sa să răsune în Univers. **Acesta este fără îndoială centrul lumii ***.

Persoana care zbura acolo era, cred eu, Nigi-Hoye-lu (ceea ce înseamnă „blând-rapid-Soare”). De ce să nu mergem acolo și să facem capitala noastră?»

Toți prinții imperiali l-au aprobat și au zis: «Este evident că acest lucru este adevărat. Gândul acesta este la fel de prezent și în mintile noastre. Îngăduie dar să mergem într-acolo cu grabă»... Aceasta era în anul Kinoye Tora (al 51-lea) al Marelui An.”

Japonia – Țara Libelulei. La împerechere...

Afirmația că strămoșii cerești coborau din ceruri într-o corabie-leagăn cerească cu două milioane de ani în urmă îi amuză desigur pe oamenii de știință, care cred că civilizația a evoluat numai prin Omul terestru, doar cu câteva milenii în urma noastră. Și totuși, aterizarea cosmonauților veniți din Spațiu este confirmată de învățăturile oculte, de Cărțile sacre ale lui Dzyan, precum și de legendele din întreaga lume.

Înainte ca Ninigi să plece spre Pământ, i s-a spus că **la încrucișarea drumurilor din cer se află o zeitate stranie**, al cărei nas era lung de șapte coti, din gură și din partea posterioară îi ieșeau raze de lumină strălucitoare. Această descriere ciudată se referă probabil la un Celest dintr-o navă spațială aparținând unui alt sistem solar dintr-o altă Galaxie,

* **N. edit.:** „Centrul Lumii ”/ „Buricul Pământului ” este o veche obsesie a Omenirii ! Ca și aceea de Fii ai Zeilor.

O întâlnim la chinezzi, greci, evrei, amerindieni și, iată, și japonezi...

La Delphi, grecii „noi ”, în căutare de turiști și valută, au postat un pietroi bine fasonat, conic, pe post de „Omphalos ”(Buricul Pământului) din scrisorile vechi...

întrucât nici unul dintre zei nu cunoștea nimic despre ciudatul paznic.

Zeița Uzume-hime s-a apropiat de Străin, care i-a spus că numele său era Saruto-hiko. La rândul lui, acesta i-a propus și el să aterizeze în Japonia și s-a oferit să-i facă zeiței un **Pod Zburător** sau o **Corabie-Pasăre-Cerească**.

Străneputul prințului Ninigi - împăratul Jimmu - a invadat Naniwa (Osaka) pentru a cucerii Yamato, dar la început a fost respins de Tuchi-gumo - acei „Păianjeni ai Pământului” care erau aborigenii păroși Ainu și care nu descindeau din zei.

După ultima cucerire, împăratul s-a urcat pe un munte și, privind frumoasa panoramă, a exclamat: „Umashi kuniz-no Akitano-toname-suru nitari !” („Minunată țară! Arată asemenea unor libelule la împerechere !”). Astfel, pentru cosmonauții care veneau din Spațiu și priveau din înaltul cerului spre sol, Japonia era probabil „Akitsushima” - „Țara Libelulei”¹⁴⁹.

Cei 9 „sori ” anunțau mari dezordini

Japonezii cred că, în anul 660 î.Ch., zeitățile cerești au venit să-l ajute pe împăratul Jimmu să-și învingă vrăjmașii. Aceasta ne amintește de cei doi Gemeni Cerești - Castor și Polux - care, în anul 498 î.Ch., i-au ajutat pe romani să-i învingă pe Tusculani la lacul Regillus¹⁵⁰. **Ajutorul** dat de zeități lui Jimmu a fost **decisiv**.

În consemnarea istorică se adaugă de altfel și faptul că împăratul a invitat 80 de „păianjeni ai Pământului” la un banchet unde i-a asasinat, înainte de a se sfârși războiul de cucerire.

Conform celor scrise de Yusuke J. Matsumura¹⁵¹, **în anul 9 î.Ch., „japonezii aborigeni - numiți Kumaso - prosperau în insula Kyushu, depășind prin influența lor dinastia Yamato.** Dar, la 10 februarie în același an, **au apărut pe cer nouă sori** care au fost considerați ca semn prevestitor al unei maridezordini în țară și dinastia Yamato a intrat într-o mare agitație, în cel de-al optsprezecelea an al împăratului Suinin”.

Cei nouă sori sau Discuri Solare - cum le numeau anticii - **au fost de fapt „Farfurii Zburătoare”**.

Este însă de remarcat paralela între cei **nouă sori** care au apărut în anul **9 î.Ch.** deasupra Japoniei și cei **zece sori** văzuți deasupra Chinei în anul **2346 î.Ch.**, când nouă dintre aceștia au fost doborâți de „Arcașul Divin” Tzu-yu. **În ambele cazuri, țările respective au fost afectate de dezordini.**

Apariția celor nouă „Farfurii Zburătoare” din anul 9 î.Ch. a fost apreciată de aborigenii pașnici, aceștia venerând Discurile Solare ca un semn al nemulțumirii cerești împotriva dinastiei Yamato, care își oprima fizic și moral supușii din imperiu.

Bărbatul Pană albă de vultur... avea aripi și jefuia poporul

În *Nihongi* (Cartea 1, p. 226) se relatează următorul fapt din anul 200 d.Ch.:

„De altfel, există în satul Notorita un bărbat numit Hashiro-Kumawashi (Pană albă de vultur). Acesta era **un om cu o constituție robustă care avea pe corp aripi**, astfel încât putea să zboare și **cu care se avânta în înaltul cerului.*** De aceea, el nu se supunea ordinelor imperiale și de obicei jefuia poporul”.

Nici chiar divinul Leonardo da Vinci nu a reușit să rezolve problema zborului uman. Să fi fost și acesta o Ființă din Spațiu?

În timpul primelor secole ale erei noastre, când „Îngerii” i-au ajutat pe regele Arthur și pe Merlin, iar mai târziu, când **Sf. Patrick și Sf. Germanus au fost ajutați în luptele împotriva saxonilor care invadaseră Britania**, de cealaltă parte a lumii zeii îi ajutau pe japonezi.

În jurul anului 220 d. Ch., când renumitul împărat Jingo a invadat Coreea, zeitățile au apărut în față și în spatele expediției. Regele din Silla (Coreea) a fost înspăimântat de acești invadatori divini și s-a predat imediat.

O referire derutantă despre un om probabil din Spațiu în anul 460 d.Ch. o găsim în *Nihongi* (Cartea 1, p. 342):

„A patra primăvară, luna a doua. Împăratul Oho-hatsuse-Waka-Taka (n.a.: «Hatsuse» reprezintă un loc din Yamato, «Waka-taka» înseamnă Tânăr, viteaz) a mers la vânătoare cu arcuri și săgeți pe muntele Katsuraki. Deodată, a apărut un bărbat înalt, care a venit și a privit la valea cea roșiatică. La față și în comportare se asemăna cu împăratul.

Atunci, împăratul a știut că acesta era un zeu și de aceea a început să-l întrebe, spunându-i : «Din ce loc vii, Seniore?»

Bărbatul înalt i-a răspuns : «**Eu sunt un zeu din oamenii vizibili** (adică unul care și-a luat formă de muritor - n.aut.). Spune-mi mai întâi numele tău principal și apoi îți voi spune numele meu». Împăratul i-a răspuns, zicându-i: «Noi suntem Waka-taka-no-Mikoto».

Bărbatul înalt i-a dat numele său, spunând: «Servul tău este zeul Hito-Koto-Mush» (în traducere, «Un Maestru al Cuvântului», zeitate care împrăștie răul cu un cuvânt și binele cu alt cuvânt - n. aut.).

* N. edit.: Descriere a unui draconian „regal”, specia cea mai importantă a rasei reptiliene...

La urmă, s-a alăturat lui în distracția vânătorii. Ei au urmărit un cerb și fiecare a lăsat în favoarea celuilalt lovitura cu săgeata arcului. Ei au galopat împreună înțelegându-se bine, folosind unul față de celălalt un limbaj reținut și plin de respect, ca și cum ar fi fost în compania superiorilor.

Între timp, Soarele a coborând și vânătoarea era pe terminată. Zeul I-a însotit pe împărat până unde se sfărșea apa râului Kumé. Iar în acest timp, oamenii ziceau: «Un împărat de mare virtute !»

Acestă povestire nu ne evocă oare acei Celești și Printi din India antică, zeii care se întâlneau cu muritorii din Grecia veche sau Îngerii și Regii din Vechiul Testament? Nu sunt, oare, ecouri vagi ale con vorbirilor asemănătoare între cosmonauții veniți din Spațiu și pretenșii „contactați” din zilele noastre?

Japonia – creată pe vremea când... copacii și plantele vorbeau

Despre această întâlnire din anul 460 d.Ch. **s-a mai menționat și** aproximativ o sută de ani mai târziu. În *Nihongi* se scrie că, în timpul domniei împăratului Ame-Kuni-Oshi-Hiroki-Hiro-Niha (anul 556 d. Ch.):

„Ministrul Soga a spus : Pe vremuri, în timpul domniei împăratului Oho-hatsuse, țara era amenințată de Koryö (Coreea) și era într-o situație extrem de critică, asemenea unei grămezi de ouă. De aceea, împăratul i-a ordonat ministrului cultului Shinto să ceară cu respect sfatul zeilor.

Drept urmare, preoții, prin inspirație divină, i-au răspuns : «Dacă după o rugăciune umilă către zeitatea care este Fondatorul țării (Oho-na-mochi-no-Kami) te vei duce în ajutorul Seniorului care este amenințat cu distrugerea, va fi sigur liniște în țară și pace pentru popor».

Atunci a fost înălțată rugăciunea către zeu, a fost dat ajutorul spus și astfel a fost asigurată pacea în țară. Zeul care a întemeiat la început statul este zeul ce a coborât din cer și a organizat această țară în vremea când Cerul și Pământul au început să se separe și pe când copacii și plantele aveau darul vorbirii.

Eu v-am informat recent că țara voastră a încetat însă să-l mai venereze. Dar dacă vă veți căi de greșeala voastră de până acum și dacă veți construi un sanctuar pentru zeu și se vor aduce sacrificii în onoarea spiritului său divin, țara voastră va prospera. Nu trebuie să uitați aceasta”.

Zeii veneau de pe Marte, Jupiter, Pleiade și Lyra ?

Un comentator Tau-shö a citat următorul extras curios dintr-un text numit **Sei-to-ki**:

„În timpul domniei împăratului Kwammu (782-806 d.Ch.), **noi (Japonia) și Coreea aveam același fel de scriere**. Împăratului nu i-a plăcut acest lucru și a ars scriserile, spunând:

«Acestea vorbesc despre zeul care a întemeiat țara, dar nu îi arată pe zeii care au fost strămoșii noștri».

Dar este posibil ca el să se fi referit numai la legenda lui Ton-kun, care este prezentată în Tongkom după cum urmează:

«În regiunea răsăriteană (Coreea), la început nu era nici un conducător. Apoi a fost un Bărbat Divin, care a coborât sub un arbore de santal și poporul din țară l-a ales drept Stăpânul lor. El a fost numit Ton-kun (Stăpânul lui Santal), iar țara a primit numele de „**Choson**” (ceea ce înseamnă „țară nouă”).

Aceasta s-a întâmplat în timpul domniei împăratului chinez Tong-Yao (2357-2258 î.Ch.), în anul Mon-Shen. La început, capitala a fost Phyong-yong; mai târziu i s-a dat numele de Pek-ok (dealul alb). În al optulea an al domniei lui Wu-Ting din dinastia Shang (1217 î.Ch.), **el a intrat în Muntele Asatai și a devenit zeu**.”

Despre această ființă divină se crede că ar fi trăit **1.000 de ani** în **Coreea și apoi se pare că a fost luată în cer**. Ne amintim astfel - prin asociere - de misteriosul **conte Saint Germain**, despre care se spune că a vizitat Pământul în decursul mai multor secole, **reîntorcându-se periodic pe planeta Venus**. Să nu ne minunăm?

Singurul zeu stelar menționat în miturile japoneze este Kagase-Wo, descris ca **un rebel învins** - o posibilă referire, destul de vagă, la un anume război din Spațiu. Acesta era lipsit de titlurile Kami (zeitate) și Mikoko (august), care erau adăugate la numele altor zei.

Sigurele astre menționate în Kojiki și în Nihongi au fost **Venus, Marte, Jupiter, Pleiadele și Țesătorul** - sau steaua Alpha Lyrae - aceasta din urmă fiind legată de o legendă chineză.

Prințul vorbea de la naștere...

Cartea a 2-a (p. 122) din **Nihongi** este interesantă în mod deosebit prin povestirea despre un **copil-minune**, născut în ziua a zecea din luna a patra a anului **593 d.Ch.**, în timpul domniei împărătesei Toyo-Mike-Koshiki-Yo-Hime:

*„Prințul imperial Mumayodo-no-Toyo-Sumu a fost desemnat Mare Principe. El avea controlul general al guvernului și i s-au încredințat toate problemele administrației. El era cel de-al doilea copil al împăratului Tochibane-no-Toyo-hi. Împărateasa-Consoartă, Mama acestuia, avea numele de **Printesa Imperială Anahohe-Hashito**.*

*Într-o zi, când graviditatea Împărătesei-Consoarte era aproape de soroc, ea dădea un ocol prin incinta interzisă pentru a inspecta diferite oficii. Pe când se îndrepta spre grajdul cailor și dădea să deschidă o ușă de acolo, **deodată a fost eliberată de sarcină, fără efort**.*

Copilul era capabil să vorbească imediat după naștere și, crescând, era atât de înțelept încât putea să urmărească procesele a zece oameni și să hotărască la acestea fără greșeală. El știa dinainte ce avea să se întâmple. De altfel, el a învățat Doctrina Interioară (budismul) de la un preot coreean numit Hye-Cha și a studiat alți clasici (clasicii chinezi) cu un doctor numit Hok-ka.

*În ambele domenii de studiu el a devenit un cunoșcător competent. Împăratul, tatăl său, îl iubea mult și i-a dat să ocupe salonul superior din partea de sud a palatului. Drept urmare, i s-a dat numele **Prințul Senior Kamu-tou-miya-Mumaya-do-Toyo-tomimi** (Onorabilul-din-salonul-superior-al-palatului-vlăstarul-împărătesei - Toyo)".*

Poate că numele i se potrivea, însă cu siguranță Prințul avea nevoie de întreaga sa filozofie pentru a tolera un asemenea nume !

Dragonul- cal anunță suveranii iluștri

Dar iată o rețatare din anul **619 d.Ch.**:

„Un obiect strălucitor, asemenea unei fețe de om, a fost văzut deasupra râului Gamo, în Japonia centrală.”

(Brothers Vol. 3, Nr.1).

La fel ca romani, mayașii sau chinezii, și japonezii din mileniile trecute aveau respect superstițios pentru miracolele de pe Pământ și din Cer, despre care proorocii spuneau că anunță evenimente fatale.

Anul 650 d.Ch.: Conform celor scrise în *Nihongi* - Cartea a 2-a, p.241, împăratul Ame-Yorudzu-Toyo-Lu a declarat:

„Când apare în lume și guvernează un conducător înțelept, imperiul simte aceasta și se manifestă auguri favorabili. În timpuri vechi, în vremea domniei lui Changwong din dinastia

Chou, un conducător din Tara de Apus (China) și de asemenea în timpul lui Ming-Ti din dinastia Han, au fost văzuți fazani albi. În țara noastră a Japoniei, pe timpul domniei împăratului Hamuto, un corb alb și-a făcut cuibul în Palat. În timpul împăratului Oho-sazaki (Ojinn Tenno - 271 d.Ch.), la Apus a apărut un dragon-cal".

Conform reprezentărilor, **dragonul-cal avea aripi pe cap**. Acesta traversa apa fără a se scufunda și **apărea când pe tron se afla un suveran ilustru**.

În anul 634 d.Ch., în timpul domniei împăratului Okinaga-Tohashi-hi-Hiro-Nuka, spre sud a fost văzută „**o stea lungă**”, pe care poporul a numit-o **stea-mătură**. Aceasta a fost poate un O.Z.N., dar mai probabil a fost o **cometă**.

În *Nihongi* - Cartea a 2-a, p. 168 - se relatează că, trei ani mai târziu, în anul 637 d.Ch.:

„O mare stea a plutit de la Răsărit la Apus și aceasta făcea un zgomot asemenea tunetului. Unii oameni din acel timp spuneau că sunetul era al unei stele căzătoare. Alții au spus că era un tunet de pe Pământ. La aceste vorbe, preotul hudist Bin a spus: «Aceasta nu a fost o stea căzătoare, ci Câinele Ceresc, al cărui lătrat are un sunet ca al tunetului».”

Câinele Ceresc cu nas lung – un astronaut în costum ?

Învățatul preot Bin a fost fără îndoială influențat de o carte chinezescă foarte veche - *Clasicii din Munți și Mări*, în care se scrie:

„La muntele Poarta Cerului se află un câine roșu numit «câine ceresc». Strălucirea sa zboară prin cer și când plutește de-a lungul, devine o stea având câteva zeci de vergi în lungime. El este rapid ca vântul. Vocea lui e asemenea tunetului și strălucirea sa ca a fulgerului”.*

Această descriere sugerează de fapt o **navă spațială de formă cilindrică!**

În vechile scrieri, **Câinele Ceresc era steaua Sirius**, dar această referire clasică privitoare la o stea care plutește, alungită, strălucind în roșu, deplasându-se repede, producând un zgomot ca de tunet și radiind

* N. edit.: 1 vargă =cca 5 cm.

străfulgerări, seamănă desigur cu marile nave-mamă văzute pe cer - la înălțime - și în zilele noastre.

Un comentariu din *Nihongi* susține:

„Câinele Ceresc sau Tengu din superstițiile japoneze moderne este o creatură înaripată cu formă umană, ce are un nas extrem de lung și care vizitează vârfurile munților și alte locuri izolate”.

Cei care investighează problema O.Z.N. recunosc însă imediat asemănarea dintre actualele apariții ce îngrozesc țărani din Franța, America și Brazilia și extratereștrii menționați în operele clasice.

În timpurile biblice, navele spațiale aterizau printre munți - unde „Îngerii” îi chemau pe Moise sau pe profeti pentru a primi revelațiile diviné. Cele mai multe țări au avut cel puțin un „munte sacru”, asociat cu manifestările zeilor.

„Nasul extrem de lung” al acelor „creaturi înaripate cu formă umană” sugerează, fără îndoială, **casca dotată cu aparat de respirat**, pentru unii extratereștri putând fi dăunătoare atmosfera încărcată cu oxigen a Pământului. O astfel de imagine ne amintește și de **Oannes**, acea ființă având corp de pește, care, după cum scria Berossus, i-a învățat pe babilonieni artele civilizației.

Asemănarea acestuia cu un pește provine probabil din faptul că Strainul era **îmbrăcat într-un costum etanș de călător spațial**. Oare, îmbrăcământea respectivă era la fel cu acel „costum presurizat” reprodus la diferite statuete antice Jomon Dogu găsite în mai multe locuri în Japonia?

Întrucât acea creatură înaripată și cu nasul lung a dat naștere unei superstiții, s-ar putea să se confirme faptul că **aparițiile sale repetitive în munții Japoniei de-a lungul câtorva secole au constituit în realitate o supraveghere de durată asupra Fiilor Soarelui**.

Învingătorul lui Napoleon – vânător de ...reptilieni !

În noiembrie 1837, „un intrus, un monstru imposibil de prin, întrucât avea puteri supraomenești ” a dat târcoale prin potecile din Middlessex - în Anglia.

Îată cum îl prezenta J. Vyner într-un captivant articol publicat în revista engleză *Flying Saucer Review* din mai-iunie 1961:

„Intrusul era înalt, slab, dar puternic. Era incredibil de agil. Era îmbrăcat cu o mantie lungă cu falduri, de felul celor folosite de

amatorii spectacolelor de operă, de soldați sau de actorii ambulanți. Pe cap avea o cască înaltă ce părea a fi din metal.

*Sub mantie avea o îmbrăcăminte lipită pe corp, dintr-un material strălucitor asemănător unei țesături impermeabile sau metalice. Purta o lampă lipită pe piept. Lucrul cel mai ciudat era însă faptul că urechile creaturii erau ciuntite sau ascuțite ca cele ale unui animal".**

Bătrânul Duce de Wellington - care l-a învins pe Napoleon la Waterloo - și-a luat două pistoale și, cu un adevărat stil de vânător de vulpi, a stat la pândă pentru a-l prinde în cursă pe acest străin ciudat, care sărea peste garduri și peste case cu o adevărată ușurință și fără efort.

Totuși, după câteva luni de teroare a lumii onorabile în zonă și de groază a localnicilor la vederea **ochilor săi asemenea unor bile roșii de foc**, ființa stranie a dispărut, pentru a reapărea însă în anii 1880, 1948 și 1953 în America.

Oare, acea creatură înaripată menționată de clasicii antici japonezi s-a plăcuit de florile de vișini și a căutat ceva mai atrăgător în regiunile Occidentului?

OZN-uri pe Lună... în 640 e.n.

638 d.Ch.: „În cea de-a 26-a zi a primei luni a primăverii, a apărut o stea lungă în nord-vest. Preotul Bin a spus că era o stea-mătură. Când a apărut aceasta, a fost foamete”.

Astrologul Bin văzuse probabil o **cometă**.

Nihongi - Cartea a 2-a, p. 169 - va delecta cercetătorii O.Z.N.-urilor prin următoarele relatări:

640 d.Ch.: „În ziua a șaptea a celei de-a doua luni a primăverii, în Lună a intrat o stea”.

642 d.Ch.: „În toamnă, în ziua a noua a lunii a șaptea, în timpul domniei Împăratului Ame-Toyo-Tokaro-Ikashi-hi-Tarashi-Hime, o stea mare a intrat în Lună”.

Istoria chineză consemnează că **intrarea lui Venus în Lună** era considerată de prezicători ca **o previzuire pentru moartea unei mari mulțimi de oameni**. Este desigur semnificativ și faptul că Venus era

* N. edit.: Tipice reptiliilor... Amănunte în „*Iisus, Fiul Daciei*”.

singura stea adorată de azteci în Mexicul vechi, marea lor venerație fiind **manifestată prin ofranda unor sacrificii săngeroase**, inimi smulse din piepturile celor prinși în războaie.

Asocierea planetei Venus cu anumite nenorociri care au survenit pe Pământ a rezultat poate din memoria parțial pierdută a popoarelor din vremuri trecute, **privind războiul cu invadatorii veniți din această minunată „stea”**, război despre care au scris clasicii greci și cei sanscriti.

Japonezii credeau în demoni, care erau asemănători acelor Asuri* sau „*Zei Rebeli*” descriși în *Rig Veda*. Gandharvasii - Luptătorii Celești, Garudha - monstruosul „om-pasăre”, carul ceresc al lui Indra, precum și Ființele Aeriene se asemănă cu acei „*Demoni grandioși din navele de sticlă*” menționați în *Orlando Furioso* (cântul 1, stanța 8) - operă scrisă de Ariosto, poet al Renașterii italiene.

Demonul avea o pălărie mare...

În *Nihongi* (Cartea a 2-a, p. 272) se menționează:

661 d.Ch.: „Toamna, prima zi a lunii a opta. Prințul Imperial, aflat în aşteptarea rămășițelor pământești ale Împăratesei, s-a reîntors la palatul din Ihase. În acea seară, pe vârful muntelui Asakura se afla un Demon (n.a.- sau „Spirit”) **având o pălărie mare**, care privea în jos la ceremoniile funerare. Toată lumea scotea exclamații de uimire”.

Această manifestare a „demonului” ne reamintește de un eveniment din anul **1099**, pe **când cruciații asediau Ierusalimul**. Matthew de Paris scrie în *Historia Anglorum* că, atunci, **un cavaler strălucitor a apărut subit pe Muntele Măslinilor, agitând un scut care lucea, chemându-i pe cruciații descurajați să lanseze un nou atac**.

Cercetători ai O.Z.N.-urilor își vor reaminti însă și de straniul eveniment din ziua de **26 iunie 1959**, petrecut în **Noua Guineă**, când reverendul William Booth Gill⁵¹ - un misionar anglican - a văzut, împreună cu mulți localnici, un disc mare având două perechi de suporti fixați în diagonală în partea sa inferioară, de pe puntea căruia patru oameni i-au făcut semn.

Așadar, în anii 661 d.Ch. în Japonia, în 1099 la Ierusalim și în 1959 în Noua Guineă ! Ne supraveghează oare permanent acești extratereștri prietenoși?

* **N. edit.:** Asyr-ienii au fost cel mai săngheros popor din istoria Omenirii. Asyr se pronunță Asur (y=u, în Antichitate)...

După cum scrie *Istoria Eclesiastică* a Venerabilului Bede (Cartea a 4-a, cap. 7), trei ani după această apariție din Japonia, **o lumină din cer** a strălucit deasupra călugărițelor aflate în cimitirul mănăstirii de la Barking - pe malul râului Tamisa - apoi s-a deplasat **în sus** și a strălucit deasupra călugărilor și, în final, **s-a retras către înaltul cerului**¹⁵².

671 d.Ch., 11 august: „*Un obiect în flăcări a fost văzut zburând către nord în mai multe locuri în Japonia, cu un an înaintea războiului lui Jinshin*”.

679 d.Ch., 1 octombrie: „*O materie asemenea bumbacului* a căzut deasupra Naniwa* (vechiul nume al orașului Osaka) și a fost purtată ici și colo de vânt” (Brothers - vol. 3, No. 1).

Se pare că în secolul VII au existat mărturii în întreaga lume cu privire la prezența O.Z.N.-urilor. Luminile cerești menționate de anglo-saxoni au apărut aşadar și deasupra Japoniei.

OZN-urile apar înainte de cutremure

Autorii textelor *Nihongi* l-au anticipat pe occidentalul Charles Fort¹⁵³ și au citat multe fenomene fascinante:

680 d.Ch.: „*Luna a 11-a, prima zi. Atunci a fost o eclipsă de Soare. În ziua a treia s-a produs o strălucire în partea de răsărit, de la ora Câinelui până către ora Șobolanului*” (n.a.: de la opt seara, până către miezul nopții).

681 d.Ch.: „*Luna a 9-a, ziua a 16-a. A apărut o cometă, iar în ziua a 17-a, planeta Marte a intrat în Lună*”.

682 d.Ch.: „*Luna a 8-a, ziua a treia. Oaspeții din Coreea au fost primiți în Tsukushi. În acea seară, în amurg, o stea mare a trecut de la Răsărit către Apus*”.

682 d.Ch.: „*Luna a 8-a, ziua a 11-a. A apărut un obiect având forma unui steag budist de botez, de culoarea flăcării. Acesta a plutit prin spațiul gol către nord și a fost văzut în toate provinciile. Unii au spus că acesta s-a scufundat în marea din Koshi. În acea zi, un abur alb s-a ivit pe Muntele de la Răsărit, de mărimea a patru stânjeni marini. În ziua a 12-a a fost cutremur mare.*

* **N. edit.:** Este „părul îngerilor”, celebru din Antichitate, o substanță reziduală a OZN-urilor, cu proprietăți absolut stranii.

De exemplu, păstrează nealterate animalele moarte sau alimentele, pentru foarte mult timp !

O zi mai târziu, viceregele din Tsukushi a relatat despre o vrabie cu trei picioare. În ziua a 17-a a mai fost un alt cutremur. În zorii acelei zile a fost un curcubeu, drept în mijlocul cerului, de cealaltă parte de Soare".

Este demn de remarcat faptul că, în *Prodigiorum Libellus*, Julius Obsequens a consemnat lumini strălucitoare deasupra Romei antice, apărute cu puțin timp înainte de cutremur. Începând din anul 1947, au fost observate - și în secolul nostru - O.Z.N.-uri pe cer anterior activităților seismice.

Astfel de observații confirmă afirmațiile conform cărora extraterestrii monitorizează câmpul magnetic terestru, detectând modificări ale acestui câmp deasupra zonelor cu falii în scoarța Pământului.

Împăratul și suita sa zburau cu dragonul... păcălit

684 d.Ch.: „Toamna, luna a 7-a, ziua a 23-a. A apărut o cometă în nord-vest, mai lungă de zece picioare”.

684 d.Ch.: „Luna a 11-a, ziua a 21-a. În amurg, șapte stele se deplasau împreună către nord-est și s-au lăsat în jos”.

„Luna a 11-a, ziua a 23-a. La apusul Soarelui, o stea mare cât un chip a căzut în regiunea de răsărit. La ora Câinelui (n.a.: 7-9 seara) constelațiile au apărut în dezordine și stelele au căzut asemenea unei ploi”.

„Luna a 11-a. În cursul acestei luni, a fost o stea care s-a năpustit sus, către zenit, a mers mai departe împreună cu Pleiadele, până la sfârșitul lunii, când a dispărut”.

692 d.Ch.: „Toamna, luna a 7-a, ziua a 28-a. Era domnia Împăratesei Tokama-No-Hara-Hiro-No-Hime. Carul imperial s-a întors la palat. În acea noapte, Marte și Jupiter s-au apropiat și apoi s-au depărtat una față de cealaltă, de patru ori, la o distanță ca de un pas, strălucind și dispărând în mod alternativ”.

Apariții similare consemnate în *Nihongi* au continuat de fapt și de-a lungul Evului Mediu, până în timpurile moderne.

Cosmic Brotherhood Association din Yokohama a selectat dintre acestea cel puțin 70 de fenomene cerești intrigante care au avut loc între anii 858 și 1832.

În secolele XIX și XX, aceste vizite misterioase s-au înmulțit din nou, cerul senin al Japoniei părând a fi străbătut mereu de nave spațiale. Sensitivii afirmă că au avut chiar și comunicări prietenești cu extraterestrii respectivi, la fel cum au avut și strămoșii lor din Antichitate.

În cartea japoneză ***Consemnări istorice*** se povestește cum împăratul Hwang, dorind să coboare din cer un dragon zburător pentru a călători pe spatele acestuia, a dat dispoziții ca pe un munte să fie adunat mult cupru - **metal care era asociat planetei Venus** -, din care apoi a poruncit să fie turnat un obiect înalt de trei picioare. Și astfel, imediat **un dragon** a coborât către el. După ce monarhul l-a folosit pe „zeu” **ca pe o navă aeriană**, alți 70 dintre supușii săi au intrat în el, pentru a zbura la rândul lor¹³⁴.

Shinto sau Kami-no-Michi - *Calea Zeilor* - a pătruns practic fiecare aspect al vieții japonezilor, deși budismul și în mod deosebit iluminarea Zen au influențat profund artele și științele, inspirând toate căutările Adevarului¹⁵⁴.

În shintoism există însă multe mii de zei, care sunt înglobați în venerarea strămoșilor și care, împreună cu acel cult al spiritelor naturii, au format o reală receptivitate a gândirii japoneze cu privire la existența vieții în Univers, a locuitorilor unor lumi din alte dimensiuni și a cosmonauților veniți din stele.

Shintoismul are afinități remarcabile cu religia druiților din Britania antică. Japonezii, ca și celtii, credeau în caracterul sacru al ființelor regale ancestrale, amintiri din Evul de Aur al regilor veniți din Spațiu. Chiar și astăzi, cei mai mulți japonezi își venerează Mikado-ul ca fiind desendent din Amaterasu - Zeița Soarelui.

În prezent, **japonezii își prețuiesc trecutul lor glorios și, prin Cosmic Brotherhood Association, își plănuiesc un viitor de aur, în care însorita Japonie să conducă întreaga Omenire către minunata prietenie cu Frații noștri din Spațiu.**

BIBLIOGRAFIE

1. **Davison, Dorothy**, *The Story of a Prehistoric Civilisation*,
Watts & Co., London, 1951.
2. **Turville-Petrie, O.**, *The Heroic Age of Scandinavia*,
Hutchinson University Library, London.
3. **Philippe, Robert**, „Ulysse, est-il allé en Bretagne ?”, *Planète*, M/J 1965.
4. *Odiseea*, Cartea VII.
5. **Mackenzie, Donald A.**, *Teutonic Myths and Legends*, Gresham, London.
6. **Ellis-Davidson, H.R.**, *Gods and Myths of Northern Europe*,
Pelican, 1964.
7. **Blavatsky, H.P.**, *Isis Unveiled*, Theosophical Publishing Co., Pasadena.
8. **Bullfinch**, *Mythology*, Spring Books, London, 1963.
9. **Hamilton, Edith**, „Mythology”, Mentor, New American Library, New York.
10. **Spence, Lewis**, *The Outlines of Mythology*,
Premier, Fawcett, World Library, New York.
11. **Grimm, Jacob**, *Deutsche Mythologie*, Edinburg University Press.
12. **Villars, Montfaucon, de**, *Le Compte de Gabalis*, A.C. Nizat, Paris, 1964.
13. **Leslie, D., Adamski, G.**, *Flying Saucers Have Landed*,
Neville Spearman Ltd., London.
14. **Bethurum, Truman**, *Aboard a Flying Saucer*,
De Vorss, Los Angeles, 1953.
15. **Blavatsky, H.P.**, *The Secret Doctrine*, Theosophical Publishing Co.,
Pasadena.
16. **Kiriby, W.F.**, *Kalevala, The Land of Heroes*, Everyman, Dent, 1951.
17. **Baring-Gould, Rev. D.**, *Curious Myths of the Middle Ages*,
Rivington, London, 1816.
18. **Shaw, Bernard**, *Major Critical Essays*, Constable & Co., London.
19. **Ledger, Joseph R.**, „Saucers or Ghosts”, *Flying Saucer Review*,
S/O 1962.
20. **Zaitsev, Vyacheslav**, *Visitors from Space*, Sputnik 1, Moscova.
21. **Matsumura, Yusuke J.**, „Golden Flying Saucer Unveiled on Cathedral
Domes Mural Paintings”, *UFO News*, Winter 1973, C.B.A. Yokohama.
22. **Pliniu**, *Historia Naturalis*, Loeb Classics, Heinemann.
23. **Seneca**, *Naturales Quaestiones*, Loeb Classics, Heinemann.
24. **Josephus**, *Wars of the Jews*, Book VI, chap. V-3.
25. *11 Maccabees V*, v 1-5.
26. **Gibbon, Edward**, *The Decline and Fall of the Roman Empire*,
vol. 1, ch. XV, Everyman, Dent, London.
27. **Kolosimo, Peter**, *Non e Terrestre*, Sugar Editore, Milano.
28. **Wilkins, Harold, T.**, *Flying Saucers on the Attack*,
Ace Books Inc. New York.
29. **Fenoglio, Alberto**, „Cronistoria su Oggetti Volanti del Passato”,
Clypeus Anno IV, Nr. 2/1996.

30. **Eusebius**, *Life of Constantine*, Book 1, ch. XXVIII, Valuzius, Cambridge, 1692.
31. **Drake, W. Raymond**, *Gods and Spacemen Throughout History*, Neville Spearman Ltd., London, 1975.
32. **Boncompagni, Solas, etc.**, *UFO in Italia*, Corrado Tedeschi Editore, Firenze.
33. **Apollodor**, *Loeb Classics*, Heinemann.
34. **Hesiod**: *Theogony*, Loeb Classics, Heinemann.
35. **Ovidiu**: *Metamorphoses* (trad. Mary Innes), Penguin Classics.
36. **Drake, W.R.**: *Gods or Spacemen ?*, Ray Palmer, Amherst, Winsconsin, 1965.
37. **Platon**: *Phaedrus*, Dent-Everyman.
38. **Livius**: *History of Rome*, Book XXVI, 24 BC, Dent-Everyman.
39. **Kraspedon, Dino**: *My Contact with Flying Saucers*, Neville Spearman Ltd., London, 1959.
40. **Brunton, Paul**: *The Wisdom of the Overself*, Arrow Books, London.
41. **Hoyle, Fred**: *Frontiers of Astronomy*, Heineman, 1959.
42. **Ingalese, Richard**: *The History and Power of Mind*, L. Fowler & Co. Ltd., London.
43. **Yogi Ramacharaka**: *Gnani Yoga*, L. Fowler & Co. Ltd., London.
44. **Ouspensky, J.P.**: *A New Model of the Universe*, Routledge & Kegan Paul, London.
45. **Yogi, Ramacharaka**: *Fourteen Lessons in Yogi Philosophy*, L. Fowler & Co. Ltd., London.
46. „*La Vie existe-t-elle sur la Terre?*”, Planète, №. 12, s/o 1963, Paris.
47. **Vermeer G.**: *The Dead Sea Scrolls in English*, Penguin, London, 1962.
48. **Roberts, J.M.**: *Antiquity Unveiled*, Oriental Publishing Co., Philadelphia, 1912.
49. **Voltaire**: *Letter to M. Servier*, 1770.
50. **Frish, Otto R.**: *Atomic Physics Today*, Oliver & Boyd, London, 1962.
51. **Trench, Brinsley le Poer**: *The Flying Saucer Story*, Neville Spearman Ltd., London, 1996.
52. **Pauwels, L. și Bergier, J.**: *The Dawn of Magic*, Anthony Gibbs & Phillips, London, 1963.
53. **Piccardi, Giorgio**: „*Alla ricerca di un metodo*”, Pianeta, №. 1, m/a 1964, Firenze.
54. **Bernhard, Bennet-Rice**: *New Handbook of the Heavens*, Mentor, New American Library, New York.
55. **Vallée, Jacques**: *Anatomy of a Phenomenon*, Neville Spearman Ltd., London, 1966.
56. **Martin, Charles Noel**: „*Si, la Vita esiste altrove*”, Pianeta, №. 2, m/a 1964.
57. **Williamson, George Hunt**: *Other Tongues, Other Flesh*, Ray Palmer, Amherst Press, Wisconsin, 1953.
58. National Aeronautics and Space Administration: *The Search for Extraterrestrial Life*, NASA, Washington, 1964.

59. **Bracewell, Robert N.**: „ON Nous Cherche dans le Cosmos”,
Planète, No. 19, n/d 1964.
60. **Shklovski, Joseph**: „La Vie et la Raison dans l’Univers”,
Planète, No. 17, j/a 1964.
61. **Avignon, André**: „L’étrange histoire des Satellites de Mars”,
Phénomènes Spatiaux, febr., Paris, 1965.
62. **Layne, Meade**: *The Flying Saucer Mystery*, Borderland Science Research Association, Vista, California.
63. **Oahspe, Venture Bookshop**, P.O. Box 671, Evanston, USA.
64. **Bergier, Jacques**: „Pour comprendre l’Anti-matière”,
Planète, No. 15, m/a 1964.
65. **Davy, Jhon**: „Lopsided Universe Puzzles Physicists”,
The Observer, 3 iulie 1966, London.
66. **Bernard, Dr. Raymond**: *The Hollow Earth*,
Fieldcrest Publishing Co., New York, 10.
67. **Fouéré, René**: „Seraient-ils des Revenants du Futur ?”,
Phénomènes Spatiaux, iunie, 1966.
68. **Churchward, James**: *The Sacred Symbols of Mu*,
Neville Spearman Ltd., London, 1960.
69. Geneza, cap. 1, v.26.
70. **Blavatsky, Mme H.P.**: *The Secret Doctrine* (vol. I),
Theosophical Publication Co., Londra, 1888.
71. **Cerve, Wishar S.**: *Lemuria*, San-Jose, California.
72. *Brothers* (vol. 2, 1-4), Cosmic Brotherhood Association,
Yokohama, 1944.
73. **Pinotti, Roberto**: „Siamo Extraterrestri ”,
Clypeus, Anno 3, No. 1, Torino.
74. **Blavatsky, Mme H.P.**: *The Secret Doctrine* (vol. 2).
75. **Scott-Elliot, W.**: *The Story of the Lost Atlantis and the Lost Lemuria*,
The Theosophical Publication Co., London, 1962.
76. **Churchward, James**: *The Lost Continent of Mu*,
Neville Spearman Ltd., London, 1959.
77. **Evans-Wentz, W.Y. și Lama Kazi Dawa Sandup**: *Tibetan Yoga and the Secret Doctrine*, Oxford University Press.
78. **Brunton, Paul**: *A Search in Secret India*,
Arrow Books Ltd., London, 1965.
79. **Saurat, Denis**: *Atlantis and the Giants*, Faber & Faber Ltd., London.
80. **MacDonnell, Arthur A.**: *A History of Sanskrit Literature*,
Heinemann, London, 1900.
81. **Paretti, Luigi**: *The Ancient World*, Allen & Unwin, 1965.
82. *Ibid.*
83. „*Vascelli Interplanetari nel Passato*”, Pianeta, No. 1, m/a 1964,
Firenze.
84. **Wilson, H.H.**: *Rig Veda Sanhita* (vol. 2), W.H. Allen, London, 1854.
85. **Wilkins, W.I.**: *Hindu Mythology*, Thacker & Co., London, 1882.
86. **Mapes, Walter de**: *De Nugis Curialium*,
AD 1182, Camden Society, MDCCCL.

87. **Bethurum, Truman**: *Aboard a Flying Saucer*,
De Vorss, Los Angeles, 1953.
88. **Dutt, Romesh**: *The Ramayana and the Mahabharata*,
Dent, London, 1961.
89. **Gordon, Cyrus**: *Before the Biblie*, Collins, London, 1962.
90. „*Samaranganasutradhara*“ by King Bhojadena, 11-th Century”,
Gaewad's Oriental Studies, 1924.
91. **Dikshitar, Ramachandra**: *War in Ancient India*,
MacMillan, London, 1945.
92. **Churchward, James**: *The Children of Mu*,
Neville Spearman Ltd., London, 1959.
93. **Roy, Protop Chandra**: *Bhisma Parva (Drona Parva)*,
Bharata Press, Bombay, 1888.
94. **Obsequens, Julius Samuel Luchmans**: *Libro de Prodigiiis. Lugduni Batavorum*, 1720.
95. **King, George**: *The Nine Freedoms*, The Aetherius Society,
Los Angeles, 1963.
96. Geneza, cap. 19, v. 24.
97. Isaia, cap. 37, v. 36.
98. **Giles, G.A.**: *Nennius and Gildas* (trad. Rev. W. Gunñ),
J. Bohn, London, 1861.
99. **Edwardes, Michael**: *A History of India*,
Thames & Hudson, London, 1961
100. **Lacote, Felix**: *Budhaswamin Brihat Schlokanigraha*,
Imprimerie Nationale, Paris, 1904.
101. **Dickhoff, Dr. Robert Ernst**: *Agharta*,
Fieldcrest Publishing Co., New York, 10
102. **Brinsley, le Poer Trench**: *The Sky People*,
Neville Spearman Ltd., London, 1960.
103. **Cowell, E.B. și Thomas, F.W.**: *Harsha Charita of Bana*,
Oriental Translation Fund, London, 1897.
104. **Platts, I.**: *Boital Panchis*, W. Allen, London, 1871.
105. **William, Alfred**: *Tales from the Panchatantra*, Hertel, Cambridge,
1908.
106. **Phylos the Tibetan**: *A Dweller on Two Planets*,
Borden Publishing Co., Los Angeles, 1932.
107. **Adamsky, George**: *Inside the Spaceships*,
Neville Spearman Ltd., London, 1966.
108. **Edwards, Frank**: *Stranger than Science*, Pan Books Ltd., London.
109. **Agrest, M.**: „*Des Cosmonautes dans l'Antiquité*”,
Planète, No. 7, n-d 1962.
110. **Lissner, Ivar**: *The Living Past*, Penguin, London, 1957.
111. **Rampa, Dr. T. Lobsang**: *The Cave of the Ancients*,
Transworld (Corgi), London.
112. *Encyclopaedia Britannica*.
113. **Maraini, Fosco**: *Secret Tibet*, Hutchinson, London, 1952.
114. **Harrar, Heinrich**: *Seven Years in Tibet*, Pan Books Ltd., 1956.

115. **Rampa, Dr. T. Lobsang:** *The Third Eye*, Transworld (Corgi), London, 1962.
116. **Dalai Lama of Tibet:** *My Land and People*, Weidenfeld & Nicholson, London, 1962.
117. **Maraini, Fosco:** *Secret Tibet*, Hutchinson, London, 1952.
118. **David-Neel, Alexandra:** *With Mystics and Magicians in Tibet*, Penguin, 1936.
119. **Evans-Wentz, W.Y.:** *Milarepa*; Oxford University Press.
120. **Schieffner and Ralston:** *Tibetan Tales derived from Indian Sources*, Paul, London, 1906.
121. **Bernard, Theos:** *Land of a thousand Buddhas*, Rider & Co., London, 1957.
122. **Evans-Wentz, W.Y.:** *Bardö Thödol Tibetan Book of the Dead*, Oxford University Press.
123. **Connor, W.F.:** *Folk Tales from Tibet*, Hurst & Blackett, London, 1906.
124. **David-Neel, Alexandra și Lama Yongden:** *The Superhuman Exploits of Gesar of Ling*, Rider, London.
125. **Roerich, N.:** *Altai Himalaya*, Frederick A. Stokes, New York.
126. **Rampa, Dr. T. Lobsang:** „*Saucers over Tibet*”, Flying Saucer Review, m/a 1957.
127. **Rampa, Dr. T. Lobsang:** „*Flying into Space*”, Flying Saucer Review, m/j 1957, London.
128. **Kramer, S.N.:** *Mythologies of the Ancient World*, Anchor, New York, 1961.
129. **Cottrell, L.:** *The Tiger of Ch'in*, Evans, London, 1926.
130. **Werner, E.T.C.:** *Myths and Legends of China*, Harrap, London, 1956.
131. **Hawkes, J. și Wooley, Sir Leonard:** *Prehistory and the Beginnings of Civilisation* - Allen & Unwin, 1962.
132. **Matthew of Paris:** *Historia Anglorum*.
133. **Graves, R. și Patai, R.:** *Myths of Ancient Greece*, Casses, London, 1938.
134. **Mackenzie, Donald A.:** *Myths of Chin and Japan*, Gresham Publishing Co.
135. **Lorenzen, Coral E.:** *The Great Flying Saucer Hoax*, William Frederick Press, New York, 1962.
136. **Matsumura, Y.J.:** „*Flying Saucers in Ancient Orient*”, Brothers, Vol. 1, No. 2., Yokohama.
137. **Wilcox, Elizabeth G.:** *Mu. Den sjunkna Kontinenten*, Parthenon, Hälsingborg, Sweden, 1964.
138. **Sadler, A.T.:** *A Short History of Japan*, Angus & Robertson, London, 1963
139. **Creighton, Gordon:** „*A Russian Wall Painting*”, Other Spacemen, Flying Saucer Review, j/a 1965.
140. **Matsumura, Y.J.:** „*Those Straw Rope Pattern Flying Suits*”, Brothers, Vol. 2, No. 1-4, 1962, Yokohama.
141. **Insole, Allan V.:** *Immortal Britain*, Rider & Co., London.
142. **Bush, Lewis:** *Land of the Dragon-fly*, R.Hale, London, 1959.
143. **Cicero:** *On the Nature of the Gods*.

144. **Matsumura, Y.J.**: „*Flying Saucers over Ancient Nippon*”,
Brothers, Vol. 3, No. 1-4, 1962, CBA Yokohama.
145. **Bede**: *Ecclesiastical History*, Dent- Everyman, London.
146. **Fort, Charles**: *The Books of Charles*,
Henry Holt & Co., New York, 1941.
147. **Maraini, Fosco** : *Meeting with Japan*, Hutchinson, London, 1959.
148. **Servier, Jean**: „*Je ne crois pas au progrès*”,
Planète, No. 18, s/o 1964, Paris.
149. **Merezhevsky, Dmitri**: *The Secret of the West*, Jonathan Cape, 1963.
150. **Donelly, Ignatius**: *Atlantis the Antediluvian World*,
(E. Sykes) Sidgwick & Jackson, 1950.
151. **Petrie, Sir Flinders**: „*A History of Egypt*”, Methuen, London, 1899.
152. **Murray, Margaret A.**: *The Splendour that was Egypt*,
Sidgwick & Jackson Ltd., London, 1959.
153. **Davy, Jhon**: „*Man-like Fossils*”, The Observer, jan. 1967, London.
154. **Herodotus** (Trad. E. Powell), Oxford University Press, 1949.
155. **Cory, I.P.**: *The Ancient Fragments*, W. Pickering, London, 1828.
156. **Brunton, Paul**: *A Search in Secret Egypt*,
Arrow Books Ltd., London, 1962.
157. **Frankfort, Henri**: *Before Philosophy*, Penguin, London, 1963.
158. **White, John Manchip**: *Everyday Life in Ancient Egypt*,
B. Batsford, London, 1963.
159. **Budge, Sir Wallis E.A.**: *The Book of the Dead*, Papyrus of Ani,
British Museum, 1895.
160. **Settimo, Gianni**: „*E nacquero gli Dei* ”,
Clypeus, Anno I, No. 2-5, Torino.
161. **Pinotti, Roberto**: „*Space Visitors in Ancient Egypt* ”,
Flying Saucer Review, m/j 1964, London.
162. **Massey, Gerald**: *Egyptian Book of the Dead and the Mysteries
Amenti*, Health Research, Makeluma Hill, California.
163. **Platon**: *Phaedrus (Cinci dialoguri ale lui Platon)*,
A.D. Lindsay, Dent- Everyman.
164. **Ceram, C.W.**: *Gods, Graves and Scolars*,
Gollancz and Sidgwick & Jackson, 1952.
165. **Annales Laurissenses**. *Migne's Patrologiae*, Tom. CIV, Saeculum
IX, Anno 840.
166. **Bocompagni, Solas**: „*Il Libro dei Morti* ”,
Clypeus, Anno 2, No. 1, Torino.
167. **Ribera, Antonio**: *El Gran Enigma de los Platillos Volantes*,
Ed. Pomaine, Barcelona, 1966.
168. **Williamson, G.H.**: *The Secret Places of the Lion*,
Neville Spearman Ltd., London, 1958.
169. **Larson, Kenwood**: „*The Great Pyramid. A UFO Beacon* ”,
Flying Saucer, oct. 1966, Ray Palmer, Amherst.
170. **Gardner, Martin**: *Fads and Fallacies*, Dover Pub., New York, 1957.
171. **Collinge, Edward G.**: *Life's Hidden Secrets*, Rider & Co., 1952.

172. **Trench, Brinsley le Poer**: *Men Among Mankind*,
Neville Spearman Ltd., London, 1962.
173. **Beaumont, Comyns**: *The Riddle of Prehistoric Britain*,
Rider & Co., London, 1962.
174. **Williamson, George Hunt**: *Road in the Sky*,
Neville Spearman Ltd., London, 1959.
175. **Mertz, Barbara**: *Temples, Tombs and Hieroglyphics*, Gollancz, 1964.
176. **Lamb, Harold**: *Alexander of Macedon*, Robert Hale, 1946.
177. **Blakeney, E.H.**: *A Small Classical Dictionary*, Dent-Everyman, 1928.
178. **Velikovsky, Immanuel**: *Oedipus and Akhnaton*,
Sidgwick & Jackson, London, 1953.
179. **Bratton, F. Gladstone**: *The Heretic Pharaoh*,
Robert Hale, London, 1962.
180. **Velikovsky, Immanuel**: *Ages in Chaos*, Sidgwick & Jackson, 1953.
181. **Wells, Herbert George**: *Outline of History*, Cassell, London, 1963.
182. **Velikovsky, Immanuel**: *Worlds in Collision*, Gollancz, 1950.
183. **Keller, Werner**: *The Bible as History in Pictures*,
Hodder & Stoughton, London, 1964.
184. **Polano, H.**: *The Talmud*, Frederick Warne & Co., London, 1933.
185. **Homer**: *Odyssey* (trad. Alexander Pope),
Oxford University Press, 1931.
186. **Brasington, Virginia F.**: *Flying Saucers in the Bible*,
Saucerian Books, Clarksburg VA, SUA.
187. **Thomas, Paul**: *Flying Saucers through the Ages*,
Neville Spearman Ltd., London, 1965.
188. *The Clarendon Bible*, Oxford University Press.
189. **Wilkins, Harold T.**: *Flying Saucers Uncensored*,
Arco Publications, London, 1956.
190. **Flavius, Philostratus**: *Life of Apollonius of Tyana*,
Loeb Classics, Heinemann.
191. **Lhote, Dr. Henri**: *The Search of the Tassili Frescoes*,
Hutchinson, London, 1959.
192. **Saggs, H.W.F.**: *The Greatness that was Babylon*,
Sidgwick & Jackson, 1962.
193. **Bibby, G.**: *Four Thousand Years Ago*, Collins, London, 1962.
194. **Cottrell, Leonard**: *The Land of Shinar*,
Souvenir Press, London, 1965.
195. **Graves, Robert și Patai R.**: *Hebrew Myths. The Book of Genesis*,
Cassell, London, 1964.
196. **Saggs, H.W.F.**: *Everyday Life in Babylonia and Assyria*,
B.T. Batsford, London.
197. **Herodotus** (Trad. E. Powell), *Book One* (Cartea I),
Oxford University Press, 1949, pp. 183-185.
198. **Diodorus, Siculus**: *Biblioteca Historica*,
Oxford University Press, Oxford, 1956.
199. **Spence, Lewis**: *Myths and Legends of Babylon and Assyria*,
Harrap, London, 1916.

- 200. Byron, Lord George:** *The Destruction of Sennacherib*.
- 201. Laessoë, Jorgen:** *People of Ancient Assyria*,
Routledge & Kegan Paul, London, 1963.
- 202. Cambridge Ancient History** (vol. 3),
Cambridge University Press, 1925.
- 203. Roux, G.:** *Ancient Iraq*, Allen & Unwin, London, 1964.
- 204. Culican, W.:** *The Medes and Persians*, Thames & Hudson, London.
- 205. Flavius Philostratus:** *The life of Apollonius of Tyana*,
Loeb Classics, Heinemann.
- 206. Hooke, S.H.:** *Middle Eastern Mythology*, Penguin, 1962.
- 207. Fenoglio, Alberto:** „*Templi, Astrologici dei Caldei*”,
Clypeus, Anno 3, No. 1, Torino.
- 208. Migne:** *Patrologiae. Agobard*, Tom CIV, Anno 840,
Des Garndine et Tonitruis, Saeculum IX.
- 209. The Jaredite Advocatei**, March 1965, Los Angeles, California.
- 210. Plutarh:** *Themistocles XV*.
- 211. Gaer, J.:** *How the Great Religions Began*,
Signet, New American Library, N.Y.
- 212. Vermaseren, M.J.:** *Mithras, the Secret God*, Chatto & Windus.
- 213. Livy:** *History of Rome*, Cartea 21, cap. 62, Dent- Everyman.
- 214. Plutarh:** *Theseus*.
- 215. Book of Enoch** (Trad. Canon H. Charles) - SPLK, 1962.
- 216. Vermes, G.:** *The Dead Sea Scroll in English* - Penguin London, 1962.
- 217. Herodot** (trad. Canon H. Charles), Cartea I, pp. 180-183.
- 218. Ibn Aharon:** „*Extraterrestrialisme als historische studie*”,
Dutch Disc Digest, Lente 1961, Hague.
- 219. Geneza**, cap. 28, v. 2.
- 220. Jessup, M.K.:** *UFO and the Bible*,
The Citadel Press, New York, 1956.
- 221. Adamski, George:** *Inside the Spaceships*,
Neville Spearman, Ltd., London, 1966.
- 222. Perego, Dr. Alberto:** „*Interplanetarischer Verkehr in Erdgeschehen*”,
UFO Nachrichten, Nr. 8, aug. 1963, Wiesbaden.
- 223. Homet, F.:** *Sons of the Sun*,
Neville Spearman Ltd., London, 1963.
- 224. Layard, J.:** *Stone Men of Malekula*,
Chatto & Windus, London, 1946.
- 225. Heyerdahl, Thor:** *Aku-Aku*,
Allen & Unwin, London, 1959.
- 226. „Y-a-t-il de la Vie sur Terre?”**,
Planète, No. 29, j/a 1966, 42 Rue de Berri, Paris, 8.

CUPRINS

I. ZEII DIN SPAȚIU AI SCANDINAVIEI.....	3
Hiperboarea, Țara Zeilor era în Dacia !	3
Eschimoșii din Groenlanda – aduși...cu OZN-urile	3
Norvegia – numită Dacia, norvegienii – din America Centrală ?!	4
Dispăruta Atlantida – „mutată” în... existenta Suedia.....	5
Homer descria Scandinavia, Ulise vizita Oslo !?	6
La Oslo, Ulise a văzut construcții ciclopice, "dispărute" azi.....	7
Scandinavia – climat temperat ... cu ghețari de 3 km	8
Țara Zeilor – în Scandinavia... dar... Sudul era mai civilizat !	8
Celtii dominau vestul Europei dar atacau Roma dinspre Dunăre	9
Runele gotice – inventate la Buzău !	10
„Hamlet” – inspirat din „Gesta Danorum”	10
Conducătorul Islandei – poet la Curtea norvegiană.....	11
Zeii iubeau pământenele. Cine le crease ?	12
Cultul Soarelui provine din Nord. Din Dacia.....	13
Lupta uriașilor cu zeii a zguduit Pământul !	13
Eroii uciși – fericiți în Cer	14
Arborele Lumii – simbolul vieții veșnice	15
Civilizații suedezi sacrificau prizonierii, ca azteci.....	16
Thor și Marele Sharpe – zeii „sumerieni” Ninurta și Marduk ?.....	17
Zeul Freyr chefuia cu pământenii.....	18
Mardzi=Mardi – ziua lui Marte	18
Valkyriile și elfii.....	19
„Cerul și Pământul vor fi rupte în bucăți”	20
Moartea și renașterea – esența marilor religii.....	21
Sfârșitul Lumii este... moartea Soarelui.....	21
Strania teogonie finlandeză	22
Kalevala – Țara Eroilor	23
Soarele și Luna – „ascunse ” de un... meteorit gigant ?.....	24
Islandezul Eirek – în țara celor fără de moarte	24
În „pântecele dragonului ” ... curgeau „pâraie de miere” !	25
Islandezul Helge – cu soție extraterestră.....	26
Cântecul Nibelungilor și Amurgul Zeilor.....	27
Wotan – calul uriaș cu un ochi... și pălărie	28
Împușcați de vânători, din nori cad vrăjitori și... femei goale !	29
Aceiași zei, teogonii diferite	29
Pădurile tropicale... de la Polul Nord	30

II. CRUCEA – SEMNUL ZEILOR ÎNALȚI.....	32
Pe cerul Romei Antice zburau...avioane cu reacție !	32
Iisus a urcat la Cer... cu o navă spațială	33
Împăratul roman Tiberiu – sfidat de un OZN	33
Revolta evreilor din 66 e.n – stimulată de „semne din Cer”	34
Vai ție, Ierusalim !” – prevestirea ignorată	35
Iisus va domni 1.000 de ani... în România !	36
Creștinii – ajutați în luptă...de extratereștri.....	37
Conspiratorii la tronul Romei – aduși de trei „stele”	38
Armate de călăreți și pedestrași luptau... pe cerul Londrei	39
Luptă între OZN, în secolul III e.n. !	39
Constantin cel Mare – alesul zeilor pentru a promova creștinismul?	40
„Aliații ” divini ai lui Constantin – giganți deosebit de frumoși.....	41
Două milenii, pe cer – cruci și... un om crucificat !	42
50 de OZN-uri formau o cruce deasupra Vaticanului !!	42
III. UNIVERSUL LOCUIT ȘI PLANUL DIVIN	44
Binele luptă cu Răul... pentru perfecționare	44
Îngerii Luminii și Puterile Întunericului se bat pentru sufletul omului !	45
Evul de Aur saturnian și dictatura lui Jupiter.....	45
Evul de Aur saturnian și dictatura lui Jupiter.....	45
Arheologii vor să dezgroape...nave spațiale.....	46
Amatorul Schlieman a descoperit Troia, nu arheologii.....	47
Cine nu vrea să ne știm trecutul ?	48
Ce vedem nu e adevărat, ce e adevărat nu vedem.....	48
Spiritualismul – știința Manifestării Divine.....	49
Ziua lui Brahma” – 375 miliarde ani !	50
În Universul nostru – mai multe universuri !.....	50
Scopul universal – evoluția omului la stadiul de Spirit Pur	51
Ierarhia Universului – totul e controlat !	52
Omenirea evoluează, ignoranța crește.....	52
Salvarea Omenirii – așteptată din Spațiu	53
Religia trebuie să se adapteze evoluției umane	54
Pământul – centrul Creatiei.....	54
Sateliții noștri artificiali arată că... Terra nu e locuită !	55
De la Iisus către religia cosmică	56
IV. ȘTIINȚA OFICIALĂ – ASCUNDEREA ADEVĂRULUI.....	58
Darwin și Einsten – "profetii mincinoși" ai științei oficiale	58
Pământeanul – venit de pe o altă planetă ?!	59
Terra și Omul – influențați de energia Universului.....	60
Terra nu este unicat în Univers	60

Meteoriții aduc pe Pământ... hormoni sexuali	61
Extratereștrii ne-au răspuns cu raze laser la erupția vulcanului Kracatau.....	62
NASA colaborează cu extratereștrii dar caută bacterii.....	63
Pe o rază de 1.000 ani - lumină – 50.000 de civilizații !.....	64
În 1965, rușii au descoperit o civilizație în Spațiu !	65
„Poduri ” de sute de mii de stele, pe 300.000 ani - lumină lungime !!.....	65
Marte – o planetă locuită, cu sateliți artificiali	66
Dumnezeu – după chipul și... perceptia omului !	67
Universul nu este doar ce vedem noi.....	68
OZN – nave spațiale din lumile invizibile ?	69
În universul de antimaterie, merele... cad în sus !.....	69
În „universul faustian ”, ființele întineresc !	70
Strămoșii... din interiorul Pământului.....	71
V. ZEI SI SUPRAȘTIINȚA ARIENILOR VEDICI.....	73
Viitorul se află în trecut !	73
Limba - mamă, sanscrita – născută în România	74
Oamenii – urmașii zeilor... involuați după un război atomic ?	76
Doctrina Secretă și cele 5 rase	77
„Zei ” împușcau bizoni și ...oameni de Neanderthal !	78
Povești occidentale cu Atlantida și Lemuria	78
Viața omului – programată la reîncarnare	81
Știința actuală – frânturi din Supraștiința străveche !	82
Monoteismul – creat de arieni în 4.000 î.e.n.....	83
Sumer, Ind, Grecia – aceeași teogonie, în forme diferite	84
Indra / Ra(m) / Chronos bombarda atomic...orașele asyriene !	85
Gemenii Aswini – model pentru Castor și Pollux	85
Nimfele din Spațiu – preferau muritorii.....	86
VI. RĂZBOAIELE ATOMICE ALE ZEILOR VEDICI	88
“Ramayana ” – legenda lui Rama, descendent al Regilor din Soare	88
Zeii vedici – avioane, arme laser și rachete.....	89
Carul aerian al lui Rama avea două etaje și ferestre.....	90
Gemenii lui Rama – model pentru Romulus și Remus ?	91
Rama – 11.000 ani de domnie împreună cu zeii !	91
Ramayana – inspirație pentru... NASA și Pentagon	92
Mahabharata ” – 200.000 de versuri !.....	93
Vedicii descriu războiul ... din 20.000 î.e.n., dintre Fiii Luminii și Fiii Întunericului	94
Krishna – gazdă pentru Nemuritori, spirite încarnate și Cel mai Înalt dintre Înalti.....	95
Nu toți zeii Indiei Vedice aveau chip de om ?!	96

„Bățul lui Brahma ” – o bombă cu hidrogen !	97
Arma Vaishnava – capabilă să distrugă zeii din toate lumile !	98
Nave - mamă spațiale și rachete cu focoase multiple	100
Explozia bombei atomice – descrisă de 3.000 ani !	100
Hiroshima și Nagasaki – o istorie mereu repetată...	101
Prometeu a furat de la zei...arma atomică ?!	102
VII. LITERATURA SANSCRITĂ – LUMEA SECOLULUI XXII !	104
Galanții din Spațiu	104
Vedicii cunoșteau Mercur și Venus	104
În secolul IV, călugării budiști...zburau cu OZN-ul !	105
Lege divină – regele să nu fie deranjat în harem.....	106
Regii muritori – judecați de Celești	107
Sălașul Sharpelui – în interiorul Pământului ?	108
Secretul mașinilor zburătoare îl știau doar... getii !?	109
În secolul VII, în India mai existau „mașini zburătoare”	111
Elefantul artificial vedic – model pentru Calul Troian ?	111
Învățărurile arienilor vedici... pentru CIA	112
Semizeii și regii pofteaau la femeile altora...	114
Țesătorul care era ca Vishnu ” – tâmplarii făcea mașini zburătoare.....	115
„Sălbaticii ” din Preistorie ar fi umilit NASA și Pentagonul !!	116
În 400 e.n., vedicii vizitau...Venus și Mercur !!	118
Scuturile cerești ” apărau India și îl ajutau pe Carol cel Mare	119
Krishna, Budha și Iisus – mesageri din Spațiu	119
Dinastiile Divine – Rasa din Soare și Rasa din Lună.....	120
VIII. TIBET – ZEI ȘI MINUNI	122
Amintiri din viitor	122
Sfârșitul Omenirii – un film de coșmar	124
Oamenii - capră, cu cap de câine sau trup de pește	125
Religia tibetană inițială – același fond, altă formă.....	126
Maitreya din Cerul Tushita aşteaptă semnalul revenirii pe Terra...	126
Mărturii despre minunile din Tibet	127
Literatura tibetană și secretele Supraștiinței	128
Zânele nu-i refuzau nici pe tibetani.....	129
Zeii tibetanilor trăiau... 36.000.000 ani !!	129
Regii Demoni – Învinși de un zeu încarnat	130
Imagini din Spațiu ale Terrei...în 1957.....	131
IX. CHINA – MARELE DRAGON	133
Evul de Aur – cunoscut și în China	133
Întreruperea comunicării dintre Pământ și Cer – determinată de pervertirea oamenilor, de către... Mao-tse.....	134
Distrugerea Vechilor Documente – deloc întâmplătoare !	135

Apărutii ulterior, akkadienii ar fi... strămoșii chinezilor !?	135
Chinezii nu aveau scriere dar prevedea eclipsele.....	136
Anul dacic – precis ca... cel de la NASA !	137
OZN-urile nu ocoleau China antică.....	138
Soțul trăia pe Soare, soția pe Lună.....	139
„Sorii ” care „ardeau” Pământul – nave spațiale ostile ?	139
Pe Sirius – Păzitorii sistemului nostru solar.....	140
China antică – cea mai precisă listă de stele.....	141
Steaua Polară și Ursa Mare – venerate și în China.....	142
Teoria Big Bang – în legendele chineze	143
Război biologic, pilule... pentru nemurire și tablete pentru tinerețe eternă !.....	144
Şarpele – simbolul Creatorilor din Pleiade.....	145
Regii dragoni trăiau pe fundul mării și ascultau de Seniorul din stele	147
Pe spatele Dragonului, viața se prelungește la 1.000 ani !	148
Zeii Soarelui – blonzii înalți din Pleiade	148
X. ZEI ȘI DEMONI IN MITURILE JAPONIEI	150
Japonezii se cred fii ai Soarelui, veniți din Cer	150
Teorii ciudate despre Japonia.....	150
Poporul Yamato – cultură rafinată în mileniul III î.e.n.	151
Jomon Dogus – figurine antice... de martieni.....	152
Vizitele lungi și dese, cheia marilor progrese....	153
Discurile solare – simbolul Farfurilor Zburătoare	154
Japonezii și englezii – scrieri din secolul VIII.....	154
Catastrofele – preludii ale progreselor !	156
Cronicile Japoniei.....	157
Geneza japoneză – nația... fără mamă	157
Pedeapsă „divină ” – smulgerea unghiilor !	158
Nippon – Originea Soarelui	159
Zeii – învinși de rebelii pământeni căzuți în păcat	159
Zeii au „coborât ” în Japonia... în 1.793.137 î.e.n.	160
Japonia – Țara Libelulei. La împerechere.....	161
Cei 9 „sori ” anunțau mari dezordini.....	162
Bărbatul Pană albă de vultur avea aripi și jefuia poporul.....	163
Japonia – creată pe vremea când copacii și plantele vorbeau.....	164
Zeii veneau de pe Marte, Jupiter, Pleiade și Lyra ?.....	165
Printul vorbea de la naștere...	165
Dragonul- cal anunță suveranii iluștri.....	166
Câinele Ceresc cu nas lung – un astronaut în costum ?	167
Învingătorul lui Napoleon – vânător de ... reptiliieni !	168
OZN-uri pe Lună... în 640 e.n.....	169

Demonul avea o pălărie mare...	170
OZN-urile apar înainte de cutremure	171
Împăratul și suita sa zburau cu dragonul... păcălit.....	172
Bibliografie.....	174

46.	Dacia - Tara Zeilor	10,90	lei
47.	Istoria interzisă	10,90	lei
48-49.	Revista OBIECTIV MAGAZIN nr. 157, 158	X 2,9	lei
50.	Dacia Izvorul Neamurilor	10,90	lei
51.	Marile Civilizații – ale traco-getilor	10,90	lei
52.	Istoria secretă a Omenirii - vol. II	10,90	lei
53.	Antichrist în război	10,90	lei
54.	CIA conduce România	10,90	lei
55.	Marele Satan	10,90	lei
56.	SECRETELE TERREI / Istoria începe în Carpați - vol. II	10,90	lei
57.	Istoria secretă a Omenirii	11,99	lei
58.	Extraterestru român	11,99	lei
59.	Medicina Sacră	11,99	lei
60.	Antichrist în război - vol. II	11,99	lei
61.	Octogonul pe Frontul Invizibil	11,99	lei
62.	Marele Satan - vol. II	11,99	lei
63.	Oamenii în Negru (Men in Black)	11,99	lei
64.	Culisele Istoriei	11,99	lei
65.	Satanizarea României	11,99	lei
66.	Marele Satan - vol. III	13,00	lei
67.	Păpă, marele spion	13,00	lei
68.	Secretele USLA - vol. II	13,00	lei
69.	Dacia Izvorul Neamurilor - vol. II	13,00	lei
70.	Europa, Tara Traciilor	13,00	lei
71.	Marile Enigme - vol. II	13,00	lei
72.	Piramida Ocultă	13,00	lei
73.	Prada România	13,00	lei
74.	Istoria Universală	13,00	lei
75.	Micul Satan	13,00	lei
76.	Judecata de Apoi	13,00	lei
77.	Invazia extraterestră	13,00	lei
78-79.	Prada România - vol. II, III	X14,00	lei
80.	Lumea de Dincolo	14,00	lei
81.	Turnul Babel	14,00	lei
82-83.	Istoria Universală - vol. II, III	X14,00	lei
84.	Democrația Satanei	14,00	lei
85.	Octogonul pe Frontul Invizibil - vol. II	14,00	lei

vezi verso

86. SECRETELE TERREI /istoria începe în Carpați - vol. IV	14,00 lei
87. Dacia Preistorică - vol. VI	14,00 lei
88. Falimentarea României	14,00 lei
89. Dacia contra Antichrist vol. III	14,00 lei
90. Spionul Universal	14,00 lei
91. România și Arma Supremă	14,00 lei
92. Turnul Babel - vol. II	15,00 lei
93. Invazia Extraterestră - vol. II	15,00 lei
94. România Secretă	15,00 lei
95. România și Arma Supremă - vol. II	15,00 lei
96. Londra - coroana Imperiului	54,50 lei
97. Pământul Făgăduinței	15,00 lei
98. Octogonul pe Frontul Invizibil vol. III	15,00 lei
99. Marea Înșelăciune	15,00 lei
100. Pământul Zeilor	15,00 lei
101. Istoria Ocultă	15,00 lei
102. Știința Secretă	15,00 lei
103. Iisus, Fiul Daciei	16,00 lei
104. Guvernul Mondial, coșmarul Omenirii	16,00 lei
105. Ultimul Imperiu	16,00 lei
106. Pământul Zeilor - vol. II	16,00 lei
107. Secretele istoriei	16,00 lei
108. Apocalipsa lui Antichrist	16,00 lei

Comandă minimă - 3 exemplare

Destinatar:

Editorie "OBIECTIV"
 Tel./fax: 0251/418.943; 0351/402.390;
 Mobil: 0744.708.957; 0771.689.439 (RDS)
 OP. 8, CP. 812, cod 200.940
 Craiova - județul Dolj
 Web: www.edituraobiectiv.ro
 E-mail: edituraobiectiv@rdslink.ro

Expeditor _____
 Strada _____ Nr.
 Bl. _____ Sc. _____ Et. _____
 Județ / Sector _____ Ap. _____
 Cod nou _____ Localitatea _____
 Tel.: _____ / _____

P
Z
II

TALON DE COMANDĂ

Plata ramburs / Taxele poștale se suportă de editură

Comenzi se onorează doar cu noul cod poștal și numărul de telefon! Livrare săptămânală (joij).

CONTRACT Editura OBIECTIV - cititor *

Subsemnatul _____, din localitatea _____,
cod nou _____, județul/sectorul _____, str. _____,
nr. _____, bl. _____, sc. _____, et. _____, ap. _____, tel. _____,
fax _____, mobil _____, e-mail _____
act identitate seria _____, nr. _____, emis de Poliția _____,
la data de _____,

Doreșc a primi, cu prioritate, la adresa de mai sus, cu plata ramburs, taxele postale
suportate de editură și o reducere de 30%, câte _____ exemplar(e) din toate titlurile noi
ale Editurii Obiectiv, apărute în noiembrie 2010 și în 2011.

Rog a prelungi termenul până la 31.12._____.

Comenzile suplimentare contractului vor fi taxate conform condițiilor din talon.

Neprimirea / returnarea unui colet îmi va anula, automat, dreptul de a primi
sau comanda lucrările Editurii OBIECTIV.

Editura OBIECTIV se obligă să respecte condițiile de mai sus.

Data,

Semnătura cititorului,

* Contractul este valabil pentru titlurile editate după semnarea sa.

SECRETE ÎN OBIECTIV

The image shows the front cover of a book titled "SECRETELE U.S.L.A.". The cover features a black and white photograph of two men in flight suits and goggles flying over a cityscape. The title is at the top in large, bold, yellow letters.

A black and white portrait of Nikola Tesla, an older man with a mustache, wearing a suit and tie.

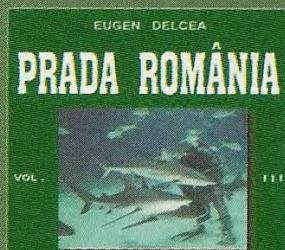
Cineplex

■ Prezident negocieră - 14 octombrie la Metropoli
■ Germania ceară pace... - Martelul Războiului
■ Secretele miniștrilor din PFG... - Jugeau în RDG
■ Homoseksualii din Veneția - bizarrii KGB
■ „Făptuitorii” - primii secesionisti NATO
■ Monica și Radu au... - Măcel

Ediție
Cineplex

ADEVĂRUL EXPLOZIV !

SECRETE ÎN OBIECTIV

SINGUR
PRINTRE MULȚI „RECHINI” !

Ediție COLLECTIVE

col. (r) FLORIAN GÂRZ

ULTIMUL IMPERIU

- SUA s-ar dezmembra fără pericole inventate
- Primi război mondial – programat... din 1889
- 100 de orase din URSS trebuie distruse nuclear!
- Răzbun din Coreea – programat din 1945.
- Irak și Jugoslavia – apăcași pentru un mare război ?!
- Pacea din Vietnam – adusă de Ceaușescu

Ediție COLLECTIVE

DANA SIMEDREA

SECRETELE ISTORIEI

- Columb căuta America, englezii erau... la Miami
- De Vinci a inventat... submarinul și tanca!
- După moarte, Napoleon – negustor de diamante !
- Fratul lui Iisus – strămoșul lui... Vlad Tepeș
- Mayaii – calendar pentru... 409.000.000 ani !!
- în 4.000 i.e.n. – hărți... din satul II !

Ediție COLLECTIVE

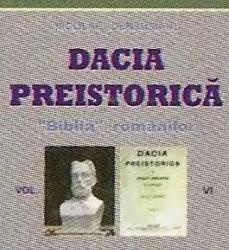
TEODOR FILIP

APOCALIPSA LUI ANTICHRIST

- Omenește – dirijat prin... gânduri transmise prin sateliți
- SUA 97 – orbi care văd și... nintete vesnică !
- NSA poate „citi” orice computer și... gândurile
- Hackerii români au umplut SUA, Rusia și China !
- Dosare complete pentru toți europeni...
- Papa crește Guvern Mondial... socialist

Ediție COLLECTIVE

Nicolae CHIRACOVICI
Dacia Preistorică
„Biblia” românească

EUGEN DELCEA
LONDRA
CORONA IMPERIULUI

DANA SIMEDREA
ISTORIA OCULTĂ

- Da Vinci a inventat... mitraliera, tanca și submarinul
- Pilot din 1918 – lovit de... un avion din 1976 !!
- Asasinii lui Cesar – simuză cu același nume !
- Misiunea misioanelor Napoleон – unirea Europei
- Vlad Tepeș – strămoș regilor Angliei
- Evoluția – o poveste inventată

Ediție COLLECTIVE

col. (r) FLORIAN GÂRZ

MAREA ÎNȘELĂCIUNE

- Statele Unite ale Europei trebuie să fie comuniste
- România a „negociat” cu UE – 200.000 de pagini ?!
- „Modelul Europei” – pentru dispariția statelor
- Comisia Europeană – model... de corupție
- Germania pregătește Roamnașele din Est !
- Europa Unită – nu nou stat... sau SUA ?!

Ediție COLLECTIVE

DAN ALEXE
OCTOGONUL PE FRONTUL INVIZIBIL

- Securitatea a statut ce se va instala la Malta
- România – locul 5 la manuscrisele paracronică !
- Al Qaeda – dirijata de SUA... cu arme naziste
- Sateliți militari pot căuta documente prin povești !
- Teleporti pe comandă... armatele adverse !
- Soldații vîrtoviți - TV, GSM, Microsp

Ediție COLLECTIVE

LUCIAN COZMA

ȘTIINȚA SECRETĂ

- Vitorul navigației cosmice – motoare cu apă !
- În anii '40, România putea fi Mare Putere !
- SUA domină Terra... cu tehnica lui Hitler
- Tehnica secretă – publicată după 50 ani
- OZN – Marele Secret. Militar...
- SUA – luna pe Lună din 1968

Ediție COLLECTIVE

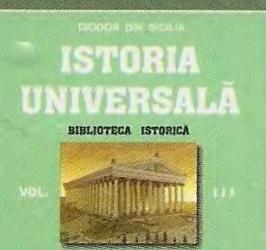
TEODOR FILIP

PĂMÂNTUL FĂGĂDUINTEI

- Lovitura – lovitura de stat iudeo-masonică
- Din 312.972 de eveni din România au murit... 400.000 !!!
- Maria Jefure a României – 100 miliarde euro
- Fațat „program” de la Abator, Morii erau... legionari
- „Noi am cumpărat România” (Gheorghe Poroș)
- Masoneria europeană via diviziile României

Ediție COLLECTIVE

DIODOR DIN SICILIA
ISTORIA UNIVERSALĂ
BIBLIOTECA ISTORICĂ

VOL. I

Ediție COLLECTIVE

RAYMOND W. DRAKE

PĂMÂNTUL ZEILOR

VOL. II

Ediție COLLECTIVE

TEODOR FILIP
GUVERNUL MONDIAL
COȘMARUL OMENIRII

- Criza mondială – programată de Bilderberg
- Președintii SUA – numai urmări regilor britanici...
- „Victoria” Lovușlui – 14.000.000 de avorturi !!
- ONU și SUA au programat... declinarea Omenei !
- SUA pregătesc diviziuni irakului... și a Turciei
- 11 state americane vor secesiunea...

Ediție COLLECTIVE

EUGEN DELCEA

IISUS, FIUL DACIEI

- Iisus – Fiul Omului... din Bucogi
- SUA – proprietatea Angliei, Anglia – a Vaticanului !!
- Iisus era... Apollo, zeul traco-getitor
- Omul Universului – creat pe Terra
- În anii '60, Hitler se plimba prin SUA !!
- „Diavoli Universali” – aleiaj SUA...

Ediție COLLECTIVE

ADEVĂRUL EXPLOZIV !

ISBN: 978-973-7974-85-3

ISBN: 978-973-7974-85-3

Preț: 16,00 lei

(TVA inclus)